

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

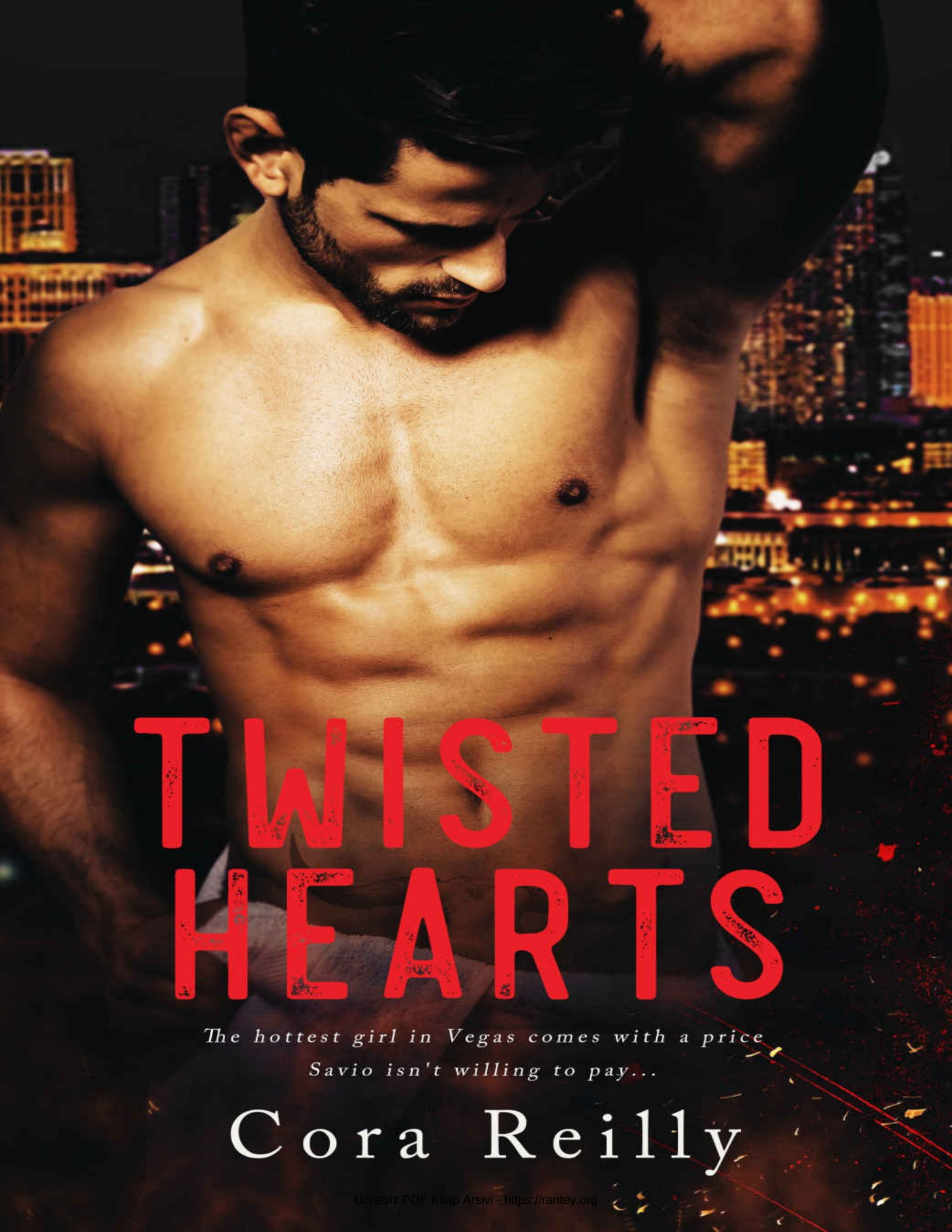
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

TWISTED HEARTS

*The hottest girl in Vegas comes with a price
Savio isn't willing to pay...*

Cora Reilly

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

THE CAMORRA CHRONICLES V

TWISTED HEARTS

USA Today Bestselling Author

Cora Reilly

TWISTED HEARTS

The Camorra Chronicles, #5

C t o r a R e i y

ONE

Gemma 10, Savio 14

Bazı insanlar ilk görüşte aşka inanmaz.

Bunun sadece şehvet olduğunu söylüyorlar.

Savio Falcone'yi ilk gördüğümde ona aşık oldum, hem gerçek anlamda hem de mecazi anlamda ve şehvetle de değil çünkü şehvetin ne olduğunu bilmiyordum. Sahip olamayacağım bir çocuğa aşık oldum, ailemin onaylayacağı bir şekilde değil.

Kanepede karnımın üzerine uzandığımda, kulaklıklarımın Jonas Brothers bangır bangır çalıyor ve nakarat için hazırlanıyordu. Bacaklarımı müziğin ritmine göre hareket ettirerek nakaratın ilk satırını avazım çıktığı kadar söyledim. Dergimin üzerine bir gölge düştü. İçimde bir kızgınlık patladı. Diego'nun beni gözetlemesinden nefret ederdim. Başımı kaldırdım ve içimden küçük bir çığlık yükseldi. Bir çocuk üzerime eğildi, dirseklerini kanepenin arkılığına dayamıştı ve yüzünde bir sırıtma vardı.

Dik durmaya çalışırken kanepeden yuvarlandım ve onursuz bir yığın halinde yere düştüm.

Çocuk etrafımda dolaştı ve sırtışı daha da genişleyerek üzerimde durdu.

Dudakları kırırdadı ama Nick Jonas kulaklarıma çığlık atıyordu. Çocuk eğildi ve kulaklarımdaki tomurcukları çekerek çıkardı, etrafımı sessizliğe boğdu.

"Demek sen Gemma'sın. Güzel şarkı söylüyorsun," dedi.

Kızardım, hâlâ hareketsiz ve sessizdim. Güzel bir sesim vardı ama iyi şarkı söylemeye çalışmıyordum. Şarkıyı bağırarak söylemişim, stres atmaya çalışıyordum. Bana iltifat etmiyordu. Gözlerindeki alaycı pırıltı bunu açıkça gösteriyordu.

Kabalığına rağmen keskin bir karşılık veremedim. Çünkü bu çocuk o kadar güzeldi ki ona bakmak canımı acıtiyordu. Uzun boylu ve kaslıydı, gözleri bitter çikolata rengindeydi ve mükemmel şekillendirilmiş, kömür karası saçları vardı. Keskin elmacık kemikleri, güçlü çenesi ve kibirli gülümsemeleri vardı. Kıyafetleri bile bu dünyanın dışından görünüyordu. Siyah deri ceket, düşük kesim lacivert kot pantolon, karın kaslarını gösteren dar beyaz gömlek ve beyaz spor ayakkabılar. Onun gibi adamları sadece gizlice okuduğum kız dergilerinde görmüştüm.

Kanepeden alıp okuduğu derginin aynısıydı. İçimi bir utanç kapladı.

Kaşlarından biri -ki *o bile mükemmeldi*- kalktı. "Birkaç yıl içinde öğrenmek istersen, bana haber ver."

Gülümseme.

Karnımda bir sürü kelebek çılgınca çırpınırken dudaklarım aralandı. Alışık olmadığım bu his karşısında istemsizce sıkıldım. Diego yanıma geldi, yerde yatan bana, çocuğa ve elindeki dergiye baktı.

Diego'nun benimkiyle aynı renkteki zeytin gözleri, dergiyi çocuğun elinden kaparken kızgınlıkla parladı. "Gemma, bu saçmalığı okumaman gerekiyor! Nonna öğrenirse ağzını sabunla yıkar."

"Sadece kötü sözler söylersem ağzımı sabunla yıkamakla tehdit ediyor, okursam değil."

"Daha da kötüsü. Haftalarca cezalı kalacaksın," diye mırıldandı Diego. Okuduğum makaleyi taradı ve yüzü kıpkırmızı oldu. Sonra dergiyi yırtıp attı. Annem daha birkaç gün önce telefonuma el koymamış olsaydı, geçmişte yaptığım gibi sayfaların fotoğraflarını çekecektim. "Antonia bunu sana yine mi verdi?"

Tabii ki Toni vermişti. Kız dergilerini okumasına izin vardı. Babası havalıydı. Çenemi dışarı çıkardım. Ben ispiyoncu değildim. Çocuğun bana baktığını fark edince ona doğru baktım ve yanaklarımın utançtan zonkladığını hissettim.

"Sorun nedir?" diye merakla sordu.

Diego utanmış görünüyordu. Neden garip davranıyordu? Mick'in yanındayken hiç bu kadar garip davranmazdı. Kimdi bu çocuk? "Kız kardeşimin

paçavraları oku."

"Nonna senin de onları okumanı istemiyor."

Çocuk kaşlarını çatı. "Neden istemiyormuş?"

Diego gerçekten kızardı. Şimdi o güzel çocuğun kim olduğunu gerçekten bilmek istiyordum. "Çünkü Gemma'nın böyle şeyleri bilmemesi gerekiyor."

"Bu şeyler," diye tekrarladı çocuk.

Diego sesini alçalttı. "Öpüşmek *falan*."

Çocuk bir kahkaha patlattı. "Sakın bana *kuşları ve arıları* bilmediğini söyleme?"

Alay etmesine rağmen gülümsemek istedim. Bir insan nasıl bu kadar güzel olabilirdi?

Diego'ya sırtımdan önce gözlerimin içine baktı. "Seninle konuşmama gerek var mı?"

Diego yerin onu yutmasını ister gibi görünüyordu. Onu utandırmayı nadiren başardım. Bu çocuğun bana bunu nasıl yaptığını öğretmesi gerekiyordu. "Nasıl çalıştığını biliyorum ama kız kardeşimin bunu yapmaması gerekiyor."

"Senin de yapmaman gerekiyor."

Diego ters ters baktı. "Ben bir çocuğum. Babam benimle konuştu." "Oh be," dedi çocuk kıkırdarak.

Diego'nun yüz ifadesi aniden karardı. "Biz geleneklerimizi onurlandırırız. Onlara inanmasanız bile siz de saygı göstermelisiniz."

"Dakota'nın boğazından aşağı dilini sokarken yaptığın şey bu muydu? *Geleneklerini mi onurlandırıyordun?*"

"Bir kızı mı öptün?" Ağzımdan kaçırđım.

Diego bana çenemi kapatmamı isteyen bir bakış gönderdi. "Nonna evlenene kadar beklememizi istiyor!"

Bu bardağı taşıran son damla gibi görünüyordu. Çocuk yere yığıldı, ellerini kalçalarına dayadı ve kahkahalarla kükredi. "Sakın bana öpüşmekten öteye gitmediğini söyleme, Diego?"

Diego mahcup bir ifadeyle bana baktı, sonra çocuğun kolunu kavradı. "Hadi benim odama çıkalım. Burada kalırsak Gemma bizi rahatsız etmeye devam edecek."

Çocuk inanmayarak başını salladı. "Her neyse." Diego'yu merdivenlere kadar takip etti.

Diego, "Bizim evimiz sizin malikâneniz kadar görkemli değil," dedi. Evimizden utanıyor muydu?

"Ne olmuş yani?" dedi çocuk. "Vegas'a gelmeden önce kardeşlerim ve ben bir odayı paylaşıyorduk."

O mükemmeldi. Karnımdaki kelebekler küçük danslarını yapmaya devam ettiler ve ben bu hissi çok sevdim.

"Adın ne senin?" Onlar yukarı çıkmadan önce ağzımdan kaçırdım. "Savio Falcone," dedi bana sırtarak.

Flutter. Flutter. Bir kelebek cümbüşü.

"Ve söylediklerimde ciddiydim. Birkaç yıl içinde öğrenmek istiyorsan, bana gel."

Neden bahsettiğini anlamam biraz zaman aldı: makale.

Diego kaşlarını çatarak arkadaşıyla benim arama baktı. "Hadi dostum." Üst katta kayboldular.

Savio Falcone.

Diego bana bir Falcone ile arkadaş olduğunu söylemişti ama benimle dalga geçtiğini düşünmüştüm. Milyon yıl geçse de bu güzel çocuğun bir Falcone olduğunu düşünmezdim. İnsanların onlar hakkında korku içinde fısıldamalarına bakılırsa, korkunç ve canavar görünümlü birini bekliyordum.

Gerçekten bir Falcone ile konuşmuştum... ve kendimi utandırmıştım.

Haysiyetsiz düşüşümü ve Savio'nun beni okurken yakaladığı makaleyi düşündükçe yanaklarım hâlâ yanıyordu.

Erkek arkadaşınızın iyi öpüşüp öpüşmediğini nasıl anlarsınız?

Hiç bir erkeği öpmemiştım ve öpmeyecektim de. Düğün gününe kadar ve kocamdan başka kimseyle.

Tam o anda, Savio Falcone'un o kişi olacağına dair kendime söz verdim.

TWO

Gemma 13, Savio 17

Gözlerimi **ovuşturarak** mutfağa girdim ve doğruca buzdolabına yöneldim. En son ne zaman bir Pazar sabahını yatakta geçirdiğimi hatırlamıyordum. Büyükanнем kiliseye gidebilmek için gün doğarken bizi yataktan kovalardı. Bu sabah regl krampı numarası yapmışım çünkü gecenin yarısını Toni'yle mesajlaşarak geçirmişim ve kiliseye gidemeyecek kadar yorgundum. Geçen sefer Nonna'yla bir saatten fazla tartıştıktan sonra Toni'yle buluşabilmek için erken çıkmama izin vermişti. Annem ve Nonna, dövüş sanatlarını seven bir kız olduğum gerçeğini ortadan kaldırmak için kilise etkinliklerinde her ana ihtiyacım olduğunu düşünürlerdi.

"Miyav," dedi derin bir ses tam arkamdan.

Bir çığlık atarak havaya sıçradım, sonra döndüm ve süt kutusunu davetsiz misafirin üzerine fırlattım.

Savio eğildi ve karton duvara çarptı, ancak bir sıçramayla patladı. Süt her yere uçtu ve ıslak karton yere düştü.

"Nişan alma konusunda biraz daha çalışman gerekecek *Kitty*." Bitter çikolata gözleri eğlenceyle parladı ve o meşhur kibirli gülümsemesi dudaklarını büktü.

Bakışlarını pijamalarımın doğru takip ettiğimde yanaklarım alev aldı. Üzerinde Hello Kitty olan bir atlet ve şort ve bu en kötüsü bile değildi. Sütyen giymiyordum ve birçok arkadaşımın aksine benim zaten göğüslerim vardı ve sütyene ihtiyacım vardı. Kollarımı yukarı kaldırdım ve göğsümün üzerinde çaprazladım.

Kiliseden çıkmak için yalan söylemenin cezası bu muydu? Nonna kesinlikle öyle derdi. Bu çok ağır bir cezaydı. Bir dahaki sefere iki mum daha yakardım.

Savio sırtıttı ama gözlerini göğsümden kaçırdı. Vücudumun yakınına bile bakmadı. Onun yerine patlamış süt kutusuna doğru yürüdü. "Kediciklerin sütü sevdiğinin hep bir şehir efsanesi olduğunu düşünürdüm. Yanıldığımı kanıtladın."

Oracıkta ölmek istedim. Elbette, ben utanç verici pijamalar içindeyken, Savio her zamanki Instagram modeline layık kıyafetini giymişti. Yırtık siyah kotu ve dar beyaz gömleği mükemmel vücudunu vurguluyordu. "Burada ne yapıyorsun?" Küstahça ses çıkarma çabam gergin bir mırıltıya dönüştü. Ne kadar uğraşırsam uğraşayım, onun yanında soğukkanlılığımı koruyamıyordum. Gerçi bir tek ben değildim. Tanıdığım neredeyse her kız Savio'ya aşıktı. Uzun boylu, kaslı ve kafeste bir canavardı ve eğer söylentilere inanılacak olursa, diğer alanlarda da öyleydi. İçimden bir utanç dalgası geçti. Bu benim bilmem gereken bir şey değildi. Aileme kalsa, hala leyleklerin verandaya bebek bıraktığına inanırdım. Toni bir hayat kurtarıcıydı.

"Diego ve ben son dövüşümü izliyoruz."

"Gerçekten mi? Rakibini oldukça kötü dövdüğünü duydum," dedim, bu konu hakkında konuşurken kendimi daha rahat hissediyordum ve sonunda bunu yapma şansını elde ettiğim için mutluydum. Keşke onun dövüşlerinden birini gerçekten izlememe izin verilseydi.

Kapı açıldı ve Diego içeri girdi, siyah saçları son zamanlarda havalı görünmek için benimsediği o sinir bozucu yatak dışı görünümüyle şekillendirilmişti. Savio'dan dökülen süte, sonra da bana baktı. Onaylamaz bir tavırla ağzını sıktı. Ben gençken çok daha havalıydı. Şimdi ise bana hep kızgındı. "Ne oldu burada?"

Ona doğru yaklaştım. "Evde ne yapıyorsun?"

Diego kaşlarını çatı. "Babam seninle kalmamı istedi. Neden üşüyormuş gibi kollarını göğsüne sarmışsın? Rol yapmayı bırakabilirsin. Hasta olmadığını biliyorum."

Ters ters baktım ve kollarımı indirdim. "Rahatsız ediyorsa özür dilerim." Utanmama rağmen Diego'nun kendi sonucuna varmasına izin verdim.

Gözleri aydınlandı ve hızla önüme geçerek beni Savio'nun görüş alanından uzaklaştırmaya çalıştı. Savio gözlerini devirdi, döndü ve kapıya yöneldi. "Sen ne yapacağını bulana kadar oturma odasında bekleyeceğim."

O gider gitmez Diego bana ters ters baktı. "Neden Savio'nun önünde yarı çıplak koşturuyorsun?"

Onu kelepçeledim. "Çünkü burası benim evim ve yalnız olmadığımı bilmiyordum." Onu çimdikledim ama Savio ile eğitime başlamadan önce acıya karşı eskisi kadar hassas değildi. "Senin yüzünden kendimi aptal durumuna düşürdüm. Savio şimdi benim hakkımda ne düşünecek?"

Diego'nun ağzı gerildi. "O seni düşünmüyor Gemma. Sen sinir bozucu küçük bir veletsin. Onun yanında pijamalarınla dolaşman umurunda bile değil." Kapıya doğru yürüdü, sonra gitmeden önce yerdeki dağınıklığı işaret etti. "Temizle şunu."

İçimdeki öfke kabardı ve kışına bir tekme attım ama o hızla topuğumdan tutup beni geri itti. Kuyruk sokumumun üzerine düştüm ve gözlerime yaşlar dolarken acı dolu bir nefes verdim. Diego'nun yüzünde endişeli bir ifade belirdi. Ona borcumu ödemek için avuçlarımla yüzümü kapattım ve burnumu çekmeye başladım.

Yanımda diz çöktü ve omzuma dokundu. "Gemma, yaralandın mı?"

Ellerimi hızla bıraktım ve karnına bir yumruk attım.

"Siktir, seni küçük velet."

Sırıttım. "İşte bu yüzden Savio ile antrenman yapmaya başlamam gerekiyor. Beni incitmek istemediğin için hep geri duruyorsun. Bu şekilde nasıl gelişebilirim ki?"

Diego ters ters baktı.

"Ve benim yanımda F'li kelimeyi kullanmaman gerekiyor. Nonna ya da annem evde olsaydı başın belaya girerdi."

Ayağa kalktı ve başını salladı. "Dövüşmene izin verildiği için şanslısın, Savio'yu rahatsız etmeyi bırak. Seninle dövüşmeyecek. Bu onun zaman kaybı. Neden küçük bir kızla takılmak istesin ki?"

"Sürekli kızlarla takılıyor."

Diego karanlık bir şekilde kıkırdadı. "Evet, öyle. Sen bir çocuksun Gemma. Bırak artık."

Kapıdan çıkıp gözden kayboldu. Ayağa kalktım ve kuyruk sokumu kemiğimi ovuşturdum. Yarın bir çürüğüm olacaktı ama daha önce de çürüklerim olmuştu.

Hemen odama çıktım ve Toni'nin bana verdiği kot pantolon ve şirin bir tişörtü giydim. Bu kıyafetleri genellikle okulda giydim çünkü Nonna kot pantolonu onaylamazdı. Nonna ve annemin giymeme izin verdiği tek kıyafet mütevazı elbiselerdi. Saçlarımı taradıktan ve gizli makyaj malzemelerimi sürdükten sonra aceleyle aşağı indim.

Oturma odasına girdiğimde televizyonun hoparlörlerinden tezahürat ve miyavlama sesleri yükseliyordu. Diego ve Savio kanepeye uzanmış, ayaklarını sehpa dayamışlardı. Onların görüş alanına girdim. Savio'nun yanında ilk kez normal kıyafetler giyiyor ve makyaj yapıyordum, bu yüzden tepkisi konusunda gergindim. Yine de ne Savio ne de Diego bana kısa bir bakış attı.

"Bize içecek bir şeyler getir, Gemma. Bana bir kola."

"Bir tane de bana," dedi Savio, gözlerini televizyondan ayırmadan.

Yüzüm kızararak arkamı döndüm ve mutfığa yöneldim.

Savio'ya görünmezdim.

Spor salonunun kapısı, atlama ipini yere düşürmeden önce bir tur daha double-unders'ı bitirdiğimde açıldı. "Sorun yok," diye seslendim kafeste antrenman yapan ağabeylerime. Ne Nino ne de Remo bana baktı, dövüşmekle meşguldüler.

Diego köşeyi döndü, Gemma da peşinden geliyordu. Spor salonumuza dönüştürdüğümüz eski kumarhaneyi incelerken gözleri kocaman olmuştu. Özellikle de ziyaretçilerin her zaman bakışlarını üzerinde toplayan avizelere.

Diego'ya kaşlarımı kaldırdım. Daha geçenlerde bana Gemma'nın yalvarmalarına boyun eğmeyeceğini söylememiş miydi? Bana özür dileyen bir bakış atmadan önce gözlerini devirdi. Diego kız kardeşine durmasını işaret etti ve o da durdu ama yüzünü buruşturmadan. Dikkatimi çektiğini fark edince hemen gülümsedi. Üzerinde uzun zaman önce Diego'ya aitmiş gibi görünen spor kıyafetleri vardı: çok büyük bir eşofman altı ve bol bir tişört.

Diego bana doğru yürüdü. El çırttık. "Bebek bakıcılığı görevi mi?"

İnledi. "Daha da kötüsü. Gemma haftalardır babama seninle ne kadar çok kavga etmek istediğini söyleyip duruyordu, o da benden onu yanında götürmemi istedi."

Ben."

Gemma aylardır onunla dövüşmem için bana yalvarıyordu. "Baban kardeşinle dövüşmemi sorun etmiyor mu?"

Diego ofladı pufladı. "Tabii ki hayır. O onun değerli küçük prensesi. Onun melek gibi küçük kafasındaki tek bir saç teline bile zarar verebileceğin fikri onu çıldırttı. Yalvarmasına daha fazla dayanamadı ve izleyebilmesi için onu yanımda götürmemi istedi. Sanki sadece izlemekle mutlu olacakmış gibi."

Diego'nun arkasına baktım.

Gemma topuklarının üzerinde sallanıyordu, elleri birbirine dolanmıştı. Saçları örgülü garip bir topuz yapmıştı. Nasıl dövüşüleceğini bildiği için şanslıydı çünkü o saç modeliyle okulda dayak yiyeceği kesindi.

Gemma cılız bir çocuktü ama bir süredir Diego'yla birlikte çalışıyordu. Nasıl yumruk atılacağını biliyordu. "Belki de onu sonsuza dek sırtımızdan atabiliriz."

Diego kaşlarını çatı. "Gemma inatçıdır. Bir şeyi kafasına koydu mu, onu vazgeçirmek neredeyse imkânsızdır."

Sırıttım. "Olabilir. Ama ben bir yol biliyor olabilirim." Nino'nun kafasına doğru yüksek bir tekme atan Remo'ya baktım. Terliydi, yara bere içindeydi ve gözlerindeki o deli bakış yetişkin erkeklerin altına sığmasına neden oluyordu. Kardeşlerimin yabancılara nasıl görüldüğünü biliyordum ve çoğu insanın onlardan korkmak için her türlü nedeni vardı.

Gemma'ya gelmesini işaret ettim. Işıl ışıl parladı ve yüzü kızarmış bir halde bize doğru koştu.

Diego yine gözlerini devirdi.

"Merhaba Savio!"

"Hey Kitty."

Kızarması derinleştü ve kıvrandı. "Bu benim adım değil." "Ama çok uygun."

Diego alay etti. "Bir de diğer pijamalarını görmelisin-"

Gemma onun kolunu yumrukladı. "Kapa çeneni!" Bana gülümsedi, başını yana eğdi ve kirpiklerinin arasından bana baktı. Sonra onlara vurmaya çalıştı.

Neredeyse kahkahadan boğuluyordum. Kitty benimle flört ediyordu.

Diego, "Gözüne bir şey kaçtıysa yüzünü yıka, Gemma," diye homurdandı.

Bakışlarını benden ayırdı. Yutkundu. "Peki, bugün benimle dövüşecek misin?"

"Bu yüzden mi buradasın?" diye sordum.

Başını salladı, yüz ifadesi aydınlandı. "Diego her zaman kendeni tutuyor.

Bu eğitimle kendimi nasıl geliştirebilirim?"

Diego başının üzerinden bana bıkkın bir bakış attı, ben de sııttım. "Eğer kendini tutmayan birini istiyorsan, kardeşim Remo'yla dövüşmen gerekecek. Kendini tutmayacaktır, güven bana. Ondan sonra ben de seninle dövüşürüm."

Nino ve Remo kafesteki kavgalarını bırakmış, gözlerini bana dikmişlerdi. Bakışları benden kardeşlerime doğru kayarken Gemma'nın gözleri büyüdü.

Remo korkunç bir herifti. Çoğu erkek onunla kafeste ya da başka bir yerde karşılaşmaya cesaret edemezdi. Güç iddiasında kanlı bir iz bırakmıştı ama Camorra'nın gördüğü en iyi Capo'ydu.

Diego boks ringinin yanındaki birkaç sandalyeyi işaret etti. "Haydi Gemma, otur da Savio'yla antrenman yapalım."

Gemma gözlerini Remo'dan ayırıp bana baktı. "Eğer onunla dövüşürsem, önümüzdeki yıl boyunca haftada iki kez benimle antrenman yapacaksın."

Şimdi de takas mı yapıyorduk?

"Üç ay," dedim başımı sallayarak. Bu bile boş zamanımda ciddi bir kesinti anlamına geliyordu - bu da gerçekten sunacak bir şeyleri olan kızlarla daha az zaman geçirmem anlamına geliyordu.

"Altı ay," dedi kararlı bir şekilde, çenesini kaldırarak. Bakışlarımı tuttu.

Ona sııttım. "Pekâlâ." Zaten kardeşimle kafese girdiği anda çığlık atarak kaçacaktı.

Diego hızla, "Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum," dedi. Kız kardeşi için endişeli görünüyordu. Remo son zamanlarda bir gelini kaçırmak için Outfit bölgesine yaklaşan yolculuğu nedeniyle gergindi, ama kardeşim bir kızı incitmezdi.

"Hey Remo, bir saniyeliğine buraya gelebilir misin?"

Remo yüzünü ve göğsünü kuruladıktan sonra havluyu bıraktı ve dövüş kafesinden dışarı çıktı. Nino da onu takip etti ve ikisi de yanımda durdu.

"Gemma büyük çocuklarla oynamak istiyor," dedim Remo'ya. "Seninle dövüşmek istiyor."

"Sen Daniele'nin en küçüğüdür," dedi Remo, sorudan çok açıklama gibiydi. İnsanlar Remo'nun onları tanımasına her zaman şaşırırlardı ama kardeşlerim ve ben Las Vegas'taki tüm askerlerimizi ve yüksek rütbeli

Camorrista'ları tanırdık.

tüm bölge. Kontrol etmeniz gereken insanları tanımadan güç kuramazdınız.

Gemma kızardı. "Evet..." Belli ki ona ne diyeceğinden emin değildi. Kahkahalarımı bastırmak zorunda kaldım. Ona Efendim ya da Bay Falcone demesini görmek isterdim.

"Gemma daha on üç yaşında," diye ekledi Diego. Sesinde bir parça koruyuculuk vardı.

Remo başını salladı ama önce Gemma'ya, sonra da bana bakıyordu. Tek kaşımı ona doğru kaldırdım.

"Belki de," diye söylendi Nino. "Gemma onun yerine benimle dövüşmeli."

Gemma'nın gözleri Nino'ya kaydı. Bu konuda pek mutlu görünmüyordu. Şöhreti Remo'nunkinden çok daha iyi değildi. Çoğu insan Nino'nun duyguları olmadığı gerçeğinden ürküyordu.

Remo'nun ağzı seğirdi. Nino'nun bir talihsizliği önlemeye çalışmasını elbette komik buluyordu.

"Anlaşma bu değildi," dedim.

Remo, yetişkin erkeklerin altlarına işemelerine neden olan o çarpık gülümsemesiyle başını eğdi. "Benimle dövüşmek mi istiyorsun?"

Gemma yutkundu ama omuzlarını dikleştirdi. Gözleri Remo'nun kaşını ve şakağını gölgeleyen yara izine kaydı. "Biliyorum. Savio'nun dediği gibi anlaşma buydu."

Diego kız kardeşinden bana baktı ve anlamlı bir bakış attı. Remo'ya müdahale edemediği için benim müdahale etmemi istiyordu. Ama ben her şeyi durduramayacak kadar eğlenceli buluyordum.

"O zaman devam et," dedi Remo.

Gemma'ya "Kafes," diye hatırlattım.

Gözlerinde endişeli bir ifade belirdi ve Diego kolumu tutarak sertçe fısıldadı, "Senin derdin ne? Delirdin mi sen? O benim küçük kız kardeşim. O senin oynayabileceğin bir oyuncak değil!"

"Sakin ol," dedim.

Diego yutkundu ve Remo'ya döndü. "Kız kardeşimle dövüşürken gömlek giymeni isteyebilir miyim?"

Remo'nun kara kaşları birbirine yaklaştı.

Homurdandım. "Sakın bana bunun senin geleneksel saçmalıkların yüzünden olduğunu söyleme?"

Diego bana ters ters baktı ve Gemma daha da kızararak ayaklarına baktı.

Remo beni şaşırtarak başını salladı. Nino spor çantasına doğru yürüdü ve içinden siyah bir tişört çıkardı, Remo'ya uzattı, o da tişörtü başına geçirdi. Remo kurallara göre oynamazdı. Kuralları o koyardı. Ama gelenekleri ne kadar saçma olursa olsun adamlarına saygı göstermek onun dikkat ettiği bir şeydi.

Gemma bana son bir kez bakarak kafese tırmandı, onu Remo takip etti ve Gemma'nın sıçramasına neden olan bir çınlamayla kapıyı kapattı.

Ben yaklaştım, Nino ve kaynayan Diego da yaklaştı. "Remo ne yapacak?" diye sordu.

Nino benden önce cevap verdi, "Kız kardeşine zarar vermez. En azından kaldırabileceğinden fazlasını değil."

Diego'nun yüzü kıpkırmızı oldu ve bana kaşlarını çatı. "Yemin ederim," diye fısıldadı. "Gemma yaralanırsa, kendi işini kendin halledersin. O zaman işimiz biter."

Onun için çok korkuyordu. Remo'yu sadece kardeşlerim ve benim tanıdığımı hep unutmuşumdur. Acımasız, merhametsiz ve psikopat bir herifti ama masumları, özellikle de reşit olmayan kızları aşağılamayı ya da onlara işkence etmeyi sevmezdi. "Sadece sakın ol. Onu biraz korkutacak, hepsi bu."

Dikkatimi tekrar Remo ve Gemma'nın karşı karşıya olduğu kafese çevirdim. Gülünç bir manzaraydı. Gemma cılızdı ve Remo'nun göğsüne ancak ulaşıyordu ama yüz ifadesini şaşırtıcı derecede korkusuz tutmayı başarmıştı. Remo'nun onda uyandırdığı saygı ve korkuyu sadece gözleri yansıtıyordu. Ağabeyim, rakiplerinin zayıf noktalarını bulup onları nasıl sert ve hızlı bir şekilde ezeceğini ya da onları nasıl zevk aldığı kadar acı verici ve yavaş bir şekilde yok edeceğini belirlemek için her zaman yaptığı gibi onu yakından değerlendirdi. Ama Gemma söz konusu olduğunda, ona çok fazla zarar vermeden dövüşmenin bir yolunu bulmaya çalıştığını hissediyordum.

Gemma'nın onunla birlikte bir kafese girmeye cesaret etmesi bile beklenmedik bir şeydi.

Belki Kitty beni şaşırtır.

THREE

Savio'nun anlařmamızdan cayacađımı dűřűndűđűnű biliyordum ama bu kadar kolay paçayı kurtarmasına izin veremezdim. Onunla antrenman yapmak istiyordum, ona artık kűçük bir kız olmadıđımı, saçını okşayabileceđi bir çocuk olmadıđımı gűstermek istiyordum.

Yine de Remo Falcone'a bakmak uçmak istememe neden oldu. Tűm o yara izleri, kasları ve űnű nabzımın yűkselmesine neden oldu. Bunları bir tiřűrtle űrtmesi onu daha az heybetli yapmıyordu. Toni'nin bilgisayarında birkaç dűvűř izlemiřtim ve tűm Falconeler kafeste korkutucuydu ama Capo, bu dűnyanın dıřında acımasızdı. Diego onun hakkında hep insan bile deđilmiř gibi konuřurdu.

"Ne zamandır dűvűřűyorsun?" diye sorarak beni zıplattı. Ađzının seđirdiđini fark etti ve gűlmeye bařlayacakmıř gibi gűrűnen Savio da fark etti.

Kızardım. "űç yıl." Bakıřlarım burnunun etrafında oyalandı çűnkű gűzleri beni çok korkutuyordu.

"Rakibinin bakıřlarına karřılık vermemek boyun eđdiđini gűsterir. Daha dűvűř bařlamadan boyun mu eđiyorsun Gemma?" diye sordu alçak bir sesle.

Gűzlerim onunkilere kaydđ. "Hayır."

Bakışlarını tutmak bir műcadeleydi. Babamın, Diego'nun ve diğer adamların Capo'ları hakkında neden bu kadar saygıyla konuştuklarını anladım.

"Gűzel," dedi. Beni űne dođru çağđrdđ. "Saldırın."

Yüzümü korumak için yumruklarımı kaldırarak birkaç adım öne çıktım. Çok uzundu. Diego'ya vurmak zaten zordu ama Capo daha da uzundu. O da benim hareketlerimi taklit ederek yumruklarını yüzüne doğru kaldırdı. Ona vurmak için cesaretimi toplamaya çalışırken midem düğümleniyordu.

Savio, "Haydi Kitty, pençelerini göster," diye seslendi.

Remo'nun ağız seğirdi ve karnının alt kısmına bir yumruk indirmeye çalışarak hamle yaptım. Eli beni engelledi ve bu hareket zaten deli gibi acıtıyordu. Diğer eli savunmamı aştı ve karnımı itti. Yumruk değil, geriye doğru tökezlememe ve neredeyse dengemi kaybetmeme neden olan bir itme.

İtmek mi? Bu bir kafes dövüşünde yapılacak bir hareket değildi. Öfkeyle baktım ve tekrar ona doğru ilerledim. Eğer bir şansım olmasını istiyorsam hızımı ve küçük bedenimi kullanmalıyım. Remo'nun gülümsemesi genişledi. Beni yakalamaya çalıştı ama dizlerimin üzerine çöktüm ve öne doğru yuvarlandım. Bacaklarının arasından geçmek için onun geniş duruşunu kullanmayı planlamıştım ama ayak bileklerimden birini kavradı ve çekti. Nefes nefese sırtüstü yere düştüm, sonra bacaklarıma sarıldı ve bileklerimi başımın üzerinde birleştirdi. "Teslim ol," dedi.

Mücadele ettim, elinden kurtulmaya çalıştım. "Teslim ol," diye emretti.

İstemiyordum. Kendimi küçük düşüreceğimi bile bile beni kardeşiyle dövüştürdüğü için Savio'ya kızgındım ama Savio'nun ilgisini bu anlaşmayı kabul edecek kadar çok istediğim için kendime daha da kızgındım. Remo benimle dövüşmemişti bile. Tıpkı Savio gibi benimle oynamıştı. Bu iş o kadar çabuk bitmişti ki kavga bile sayılamazdı. Yerden doğrulmaya ya da kollarımı serbest bırakmaya çalıştım ama elleri çelik gibiydi. Parmakları sıkılaştı ve rahatsız edici bir hal aldı. "Ne zaman teslim olman gerektiğini bilmelisin."

"Teslim ol Gemma," diye seslendi Diego.

Gözlerimde öfke yaşlarının yükseldiğini hissedebiliyordum. "Hayır! İkiniz de yapmazsınız!"

Remo'nun bileklerimi tutuşu acı verici bir hal aldı. "Bu doğru, ama sonuçlarına katlanıyoruz. Teslim olmayı reddedebilirsin çünkü acıdan güvende olduğunu biliyorsun. Kız kartını oynuyorsun."

"Ben değilim! Kız olduğum için hepiniz beni şımartmaya karar verdiniz. Acıyı umursamıyorum! Ciddiye alınmak istiyorum!" Sevimli bir kedi yavrusu gibi görülmekten bıkmış bir halde, daha fazla mücadele ederek ısırdım.

"Remo," dedi Nino Falcone uyararak.

Remo'nun kavrama gücünün altında irkildim. "Tutuşumu daha da sıkılaştırırsam, ince bileklerini ortadan ikiye ayırırım. Gurur onurlu bir şeydir, ama akıllıca bir seçimin önüne geçmesine izin verme. Dövüşleriniz asla bizimki gibi olmayacak, bu yüzden onlarla bizim yaptığımız gibi dövüşemezsiniz."

Başka tarafa baktım. "Teslim oluyorum."

Beni bıraktı ve ayağa kalktı. Savio ve Diego kafeste bize katıldılar. Diego bana azarlayan bir bakış attı ama Savio etkilenmiş gibi başını salladı.

"Kaybettim. İyi oynamışım gibi davranmak zorunda değilsin." Utanç ve öfke gözyaşlarım patlamak üzereydi ama şimdiye kadar Savio'nun önünde ağlamamayı başarmıştım ve bunu değiştirmeye hiç niyetim yoktu. Bazı kızlar sadece kalpleri kırıldığında ya da üzüldüklerinde ağlardı, ben o kadar şanslı değildim. Ben de sinirlendiğimde ya da aşırı mutlu olduğumda hüngür hüngür ağlardım, bu da birçok utanç verici sahneye yol açardı. Duygusallık ailemizde bir lanet gibiydi - en azından kadın tarafında. Diego'nun duygusal aralığı bir tuğla kadardı.

Savio kıkırdadı ve ağabeyiyle bakıştı. Diego gözlerini devirdi. Bu kadarı da fazla. Ayağa fırladım ve onları iterek geçtim, sonra kendimi kafesten dışarı attım ve bir tuvalete açılacağını umarak kapılardan birine doğru koştum. Yüzümü kaybetmeden önce yüzüme biraz su sıçratmam gerekiyordu... ve saygınlığının kalıntılarını.

Savio'yu yeteneklerimle etkilemek istemiştım, böylece sonunda benimle ilgilenecekti ama şimdi hepsi bana gülüyordu, tıpkı okulda kıyafetlerim ve inançlarım yüzünden birçoklarının yaptığı gibi.

"Gemma, kendine gel!" Diego aradı.

Onu görmezden geldim. Zaten çoğu zaman ağlamamın nedeni oydu. Kapıyı iterek soyunma odasına girdim ve lavaboya doğru ilerledim. Yüzüme su sıçrattım, soğuktan keskin bir nefes aldım. Yine de ağlama hissine yardımcı oldu.

Banklardan birine çöktüm ve eski püskü beyaz spor ayakkabılarıma baktım. Diego onları on bir yaşındayken giymişti. Şimdi sıra bendeydi. Kapı gıcırdadı ve adım sesleri duyuldu.

"Beni yalnız bırak. Artık seninle konuşmayacağım. Beni Savio'nun önünde utandırmaya devam ediyorsun."

Yepyeni, şık, siyah ve altın rengi Nike gözüme çarptı; Diego'nun ve benim gardırobumun toplamından daha pahalı olan sınırlı sayıda üretilmişti. Yerin beni yutmasını diledim. "Kardeşler bunun içindir Kitty."

Gitmesini, beni bu utançtan kurtarmasını istiyordum ama şu anda bile onun yakınlığını arzuluyordum. Başımı kaldırdım ve dudakları kıpırdadı. "Neden buradasın?" Hedeflediğim sertlik umutlu bir fısıltıya dönüştü.

Savio'nun ağzı tekrar seğirdi ve beni utandırdı. "Remo'ya karşı dövüştün. Tanrım, Kitty, çoğu erkek Remo'yla kafese girse altına sıçardı ama sen küstahlık ettin."

Gözlerimi kırıştırdım, benimle dalga geçip geçmediğini anlamaya çalışıyordum. Elini uzattı, ben de tuttum ve beni ayağa kaldırdı.

"Diego sinir krizi geçiriyor. Hadi, geri dönelim de kışını tekmeleyeyim."

"Benimle ne zaman dövüşeceksin?" "Yarına ne dersin?"

Yarın Pazar'dı, bu da kilise ve aile yemeği anlamına geliyordu, ama belki bir seansı araya sıkıştırabilirdim. Ama Diego'nun restorandaki ocağımızı tamir etmek için babama yardım etmesi gerekiyordu. "Diego beni götüremez. Capri'de babama yardım etmesi gerekiyor."

Savio omuz silkti. "Seni kiliseden alıp eve götürebilirim. Zaten yarın çalışmam gerekiyor."

Sırıttım. "Harika."

Ağzı bir kez daha seğirdi. "Belki de dışarı çıkmadan önce aynaya bakmayı göze almalısın." Bununla birlikte döndü ve kapıdan içeri girdi.

Lavabonun üstündeki aynaya bakarken karnım endişeyle gerildi. Bir parça rimel sürmüştüm ve şimdi gözlerimin her tarafına bulaşmıştı. Rakun gibi görünüyordum.

Diego kızgındı ama umurumda değildi. "Babam kabul etmeyecek, haberin olsun." "Bu kadar büyütecek ne var?"

Paslı Ford Ranger'ını evimizin önüne çekerken bana ters ters baktı. Büyükbabamın içtiği puroların kokusu hâlâ deriye ve tavana sinmişti, bu yüzden Nonna arabayı kullanmayı reddediyordu - çok fazla keder.

"Gerçekten mi?" diye mırıldandı. "Önemli olan Savio'nun seni alıp seninle antrenman yapması konusunda anlaşmış olmaları."

"Ne olmuş yani? O senin arkadaşın." "Evet, öyle. Onu *tanıyorum*."

"Bu da ne demek oluyor?" "Sen anlamazsın."

Kaşlarımı çattım. Diego kontağı kapatmadan önce arabadan atlayıp evin anahtarlarını aldım ve ön kapıya doğru koşup kapıyı kilitledim. Onayını alma şansım olmasını istiyorsam önce babamla konuşmam gerekiyordu. Diego sadece her şeyi mahvederdi. Oturma odasını süpüren annemin yanından koşarak geçtim ve Nonna'nın meşhur tavşan yahnisinin kokusunun yayıldığı mutfığa girdim. Tökezleyerek içeri girdim.

Babam masada oturmuş, alnındaki derin çatık kaşlara bakılırsa faturaların üzerine eğilmişti. Nonna tahta bir kaşıkla yahniyi karıştırıyor ve annemin gözlerini yaşartan eski İtalyan aşk şarkılarından birini söylüyordu.

Babama doğru acele ettim, Nonna'dan onaylamayan bir gıdak aldım çünkü genellikle önce onu selamlardım ama bu bekleyemezdi.

Babam başını kaldırdı ve ona en tatlı gülümsememi verdim, sonra kollarımı yan taraftan boynuna doladım. Kapı çaldı.

Derin bir kahkaha atarak arkasına yaslandı. "Bu gülüşü bilirim, angelo mio."

"Baba," dedim usulca. "Dövüş eğitiminin benim için ne kadar önemli olduğunu biliyorsun. Ve Savio sonunda bana yardım etmeyi kabul etti. Yarın kiliseden sonra benimle birlikte antrenman yapacak. Lütfen, bırak gideyim."

Zil tekrar çaldı, ardından vakum kapatıldı. "Yarın Capri'de Diego'ya ihtiyacım var..."

"Biliyorum ama Savio beni kiliseden almayı ve antrenmandan sonra eve getirmeyi kabul edecek kadar nazikti."

Babam başını salladı. Ona daha sıkı sarıldım ve yanağından öptüm.

"Lütfen baba. Savio'yu bilirsin. Her şeyi yaparım. Lütfen."

Diego'nun sesi çınladı.

Nonna'ya döndüm, bu ne kadar çaresiz olduğumun bir işaretiydi.

"Nonna, lütfen."

Dudaklarını büzdü. "Bir erkekle yalnız." Dilini gıdıkladı.

"İstediğin gibi kilise korosuna bile geri döneceğim."

Nonna başını eğip memnun bir şekilde başını salladıktan sonra tekrar yahniye döndü.

Kapı açıldı ve Diego öfkeyle içeri girdi. "Evet deme baba."

Babam parmağını kaldırdı. "Bu ses tonuyla değil." Dilimi kardeşime doğru uzattım.

Diego dişlerini sıktı. "Onun Savio ile yalnız kalmasına izin veremezsin."

"Diego her zaman Savio ile vakit geçirir. Ne kadar sorumlu olduğunu biliyorsun."

Diego öyle. Güvenilir olmasaydı Savio ile arkadaş olmazdı."

Diego bana misilleme vaat eden bir bakış attı ama gerekçelerime karşı çıkamazdı, yoksa Savio'nun neden kötü bir örnek olduğunu tam olarak söylemek zorunda kalacaktı ve bu da en iyi arkadaşıyla vakit geçirmesine izin verilmemesi anlamına gelecekti.

Babam çenemi tutmadan önce Diego'ya, "O senin arkadaşın," dedi. "Ve sen, angelo mio, anneni ya da beni hayal kırıklığına uğratacak bir davranışta bulunmayacaksın, değil mi?"

"Sadece iyi bir dövüşçü olmak istiyorum." Bu ve Savio'nun beni sadece bir kez fark etmesini istedim.

Diego başını salladı ve yanağından öpmek için Nonna'ya doğru yürüdü. "Ne diyorsun, Nonna?"

"Gemma kilise korosuna geri dönmek istiyor."

Ben ona sıırttım, o da bana gözlerini kıstı. İkimiz de Nonna'nın yeniden şarkı söylemem için yanıp tutuştuğunu biliyorduk. Yaşlı kadın arkadaşları her zaman melek sesimin koroya ne zaman döneceğini sorarlardı.

"Gemma'nın Falcone denen çocukla vakit geçirmesine neden bu kadar karşısın?" Nonna sordu.

Diego'nun kulaklarının uçları kızardı. Yüzünün de kızarmasını nasıl engellediğini gerçekten bilmek istiyordum. Bu benim de öğrenmem gereken bir numaraydı.

"Sadece arkadaşını paylaşmak istemiyor," dedim.

Babam yavaşça elimden kurtuldu ve ayağa kalktı. "Seni almadan önce Savio ile konuşacağım."

"Baba-"

"Hayır," dedi babam kararlı bir şekilde ve ben de ne zaman geri çekileceğimi bilerek ağzımı kapattım. Babamın kararını yeniden gözden geçirmemesi için konuyu hızla değiştirmeye karar verdim.

"Toni bu gece gelebilir mi? Onu çok özledim."

"Eve mi döndü?" Annem mutfığa girerken sordu. Başımı salladım. "Dün eve geldi."

Nonna dilini şaklattı. "Onun gibi büyürsen, bundan iyi bir şey çıkmaz." Babam kıkırdadı. "Antonia iyi bir kız. Yetiştirilme tarzına engel olamıyor." İçimi bir sıcaklık kapladı. "Toni'nin babası onu elinden geldiğince iyi yetiştirmeye çalışıyor."

"Arena'da çok fazla zaman geçirmesine izin veriyor. Bir kızın görmesi gereken bir şey değil."

"Peki, gelebilir mi?"

"Elbette," dedi babam.

Nonna kaşlarını çattı ama babamla tartışmazdı, en azından biz çocukların önünde. O evin efendisiydi. Annem Diego'nun yanına gitti ve gömleğini düzeltti. Yüzünü buruşturarak geri çekildi. "Anne, kendi başıma giyinecek yaşıyım."

"Onu şımartmayı bırak. O Camorra'nın bir askeri, Claudia."

Annem iç çekti. "Çok hızlı büyüyorlar."

Babam ona doğru yürüdü ve şakağından öptü, sonra kulağına bir şeyler fısıldadı ve göğsüne vurdu.

Diego inledi ve mutfaktan çıktı. Ben de hızla çıktım ve odama koştum. Masamdan gizli cep telefonumu çıkardım ve Toni'ye bir mesaj gönderdim.

Diego, "Senin bir hücren olmaması gerekiyor," dedi.

Yatağımda yuvarlandım. Kapının pervazına yaslanmış, kollarını göğsünde kavuşturmuştu. "Beni ispiyonlama."

Diego'nun kendine ait yeterince sırrı vardı ve ben hepsini bilmesem de bazılarını biliyordum. Ne kadar sinir bozucu olursa olsun onu asla ispiyonlamazdım ve beni sinir etmek onun en sevdiği spordu. İçeri girdi ve bana doğru yürümeden önce kapıyı kapattı. Yatağımın üzerine tündü. "Söylemeyeceğim. Ver onu bana."

"Neden?"

Elini uzattı. "Ver. Ver. Ver. Bana."

Hücreyi göğsüme bastırdım. Bazen emirlerine itaat etmek zorunda olan askeri olmadığımı unutuyordu. "Hayır."

Diego kollarımdan tutup telefonu elimden aldı ve ekran kilidini açtı. Şifre olarak Savio'nun doğum gününü kullanmamalıydım.

Tekrar elinden almaya çalıştım. Toni'nin son mesajını görseydi, utancından ölürdü. Ne yazık ki Diego, Toni için çok güçlüydü.

Ben. Gözleri ekranı ve Toni'nin mesajını taradı. Gözleri büyüdü, sonra dudakları kıvrıldı.

Kolunu çimdikledim. "Orası benim hücrem. Biraz mahremiyeti hak ediyorum."

Rehberimi kontrol etti, sadece korodan ve okuldan kızlar vardı, sonra telefonumu bana geri verdi.

"Sen bir aptalsın."

"Toni öyle düşünmüyor," dedi kendini beğenmiş bir gülümsemeyle. Gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Ona bir şey söyleme!"

"Beni gömleksiz görmek istemesi ya da Flo Teyze'nin ziyareti hakkında."

"Diego! Kapa çeneni," diye tısladım. "Onu utandırma."

Diego ayağa kalktı. Gözlerini devirdi. "Merak etme. Seni Savio için üzüldürken görmek yeterince kötü zaten."

Sinir bozucu bir yürüyüşle dışarı çıktı. Yastığı kaptığım gibi ona fırlattım ama ıskaladı ve koridorda yere düştü. "Bir şey düşürmüşsün."

Kapı çaldı. Her şeyi bıraktım ve hışımla mutfaktan çıktım. Diego kapıyı açmak için merdivenlerden inmeye başlamıştı bile ama ben ondan önce davrandım. Kapının önünde Toni'yi gördüğümde yüzümde bir sırıtma belirdi. Converse, kot pantolon ve tişört giymişti. Uzun kahverengi saçları bisikletle buraya geldiği için tamamen dağılmıştı. Ön bahçemizdeki ağaca yaslanmıştı.

Son birkaç haftayı teyzesiyle birlikte Corse'da geçirdiği için bronzlaşmıştı. Kollarımı ona doladım ve sıkıca sarıldım. "Seni çok özledim."

"Ben de seni özledim."

Diego ön bahçemizi tarayarak, "Sakın bana buraya bisikletle tek başına geldiğini söyleme," dedi.

Toni omuz silkti. "Babamın çalışması lazım. Bir sonraki dövüş için hazırlanması gereken çok şey var."

"Bir kız bu şehirde tek başına araba kullanmamalı," dedi annem arkadan yaklaşıp. Toni'yi kısa bir süre kucakladı.

Hepimiz masanın çoktan hazırlanmış olduğu mutfağa yöneldik. Babam kocaman güveç tenceresini masaya taşıdı ve Toni'ye gülümsedi. Yalnızca Nonna'nın tepkisi oldukça çekingendi. Nonna sadece Toni'nin babasının onu tek başına yetiştirmesini onaylamıyordu, aynı zamanda Toni'nin tam anlamıyla bir İtalyan olmamasını da onaylamıyordu. Büyükannesi İskandinavya'dan gelmişti ve bu Nonna'nın gözünde neredeyse bir suçtu.

"İyi akşamlar Bayan Bazzoli," diye selamladı Toni her zamanki gibi parlak bir gülümsemeye yanına otururken. Toni başkalarının reddini görmezden gelme konusunda iyiydi, muhtemelen bu yüzden bu kadar iyi anlaşıyorduk. Okuldaki bilişim kalabalığının bir parçası değildik.

Yemekten sonra Toni'yle odama çıktık ve gece çantasında eve soktuğu kız dergileriyle birlikte yatağıma atladık.

"Kıyafetleri getirdin mi?"

Komplocu bir gülümsemeye başını salladı. "Ama okul dışında spor yapmadığımı biliyorsun, bu yüzden seçebileceğim çok fazla şey yoktu."

"Her şey ağabeyimin eski bol kıyafetlerinden daha iyi." "Onun nesi vardı? Bugün yanımda garip davrandı."

Dergilerden biriyle dikkatimi dağıttım ve omuz silktim, Toni'ye Diego'nun meraklı bir salak olduğu için aşkını ve regl dönemini öğrendiğini söyleyecek cesareti bulamadım. "Yarın Savio'yla antrenman yapacağım için kızgın sadece. Onun nasıl olduğunu bilirsin. Elinden gelse bana tasma takar."

Toni başıyla onayladı. "Biraz zorba biri ama bu önemseydiği anlamına geliyor." Sesinde bir parça hüznü vardı.

"Baban seni seviyor, Toni. Sadece Arena'yı başarılı kılmaya çalışmakla çok meşgul. Camorrista'nın saygısını kazanmak kolay değil..."

"Tam olarak İtalyan olmadığımızı düşünürsek."

"Evet," dedim, sonra onu dürttüm ve açtığım makaleyi işaret ettim.

"Bir erkeğin senden hoşlandığını nasıl anlarsın?"

Toni sıırttı. "Bunu yarın Savio'nun üzerinde mi kullanacaksın?" Kıkırdadım. "Belki."

"Bana her şeyi ayrıntılı olarak anlatmalısın."

"Anlatacak o kadar da ilginç bir şey olmayacağını biliyorsun."

Gözlerini devirdi. "Evlenmeden önce öpüşmeye bir şans vermek istemediğine gerçekten emin misin?"

Onu ittim. "Hayır!"

Kıkırdadı. "Eğer bir hamle yaparsa Diego'yu öperim."

"Eeewww! Toni, lütfen, daha yeni yedim. Kardeşimi öptüğünü hayal etmek istemiyorum."

Yüzünde hülyalı bir ifade varmış gibi yaptı. "Eminim harika öpüşüyordur."

Onu yatağımdan itmeye çalıştım ama yorganı kaptı ve bir çığlık atarak ikimiz de yere düştük.

Kapı çalındı. "Burada neler oluyor? Bazı insanlar uyumaya çalışıyor," diye mırıldandı Diego, üzerinde eşofman altı ve tişört vardı ama saçları yeni şekillendirilmişti ve pantolonunun paçasından bir parça siyah kot görünüyordu.

"Bu gece fazla uyuyabileceğinden şüpheliyim," dedim başımla ayak bileğini işaret ederek. Bakışlarımı takip etti, sonra yüzünü buruşturdu ve siyah kumaşı hızla sakladı. "Burnunu benim işime sokma."

"Neden? Burnunu her zaman benim işime sokuyorsun."

"İşte bu yüzden seni ihbar etmeliyim," dedi dergilere doğru başını sallayarak.

"İyi geceler Diego ve Savio'ya selam söyle."

Toni ve ben birbirimize baktık ve yeni bir kıkırdama dalgası patladı. Başını yavaşça salladı ve gitti ama kapıyı kapatmadı.

Neredeyse gözlerimi deviriyordum. Her zamanki gibi zorba bir ağabey. Muhtemelen geceyi yine parti yaparak geçirecekti. Gerçekten fark etmediğimi mi sanıyordu? Odalarımız yan yanaydı ve duvarlar kâğıt inceliğindeydi.

Kilisenin önüne geldiğimde öğle vaktiydi. Yıllardır bu binalardan birine girmemiştim ve bunu değiştirmek için herhangi bir dürtü hissetmiyordum. Eşiği geçtiğim anda muhtemelen alevler içinde kalacaktım. Falcone gibi bir isimle, kardeşlerim ve benim boynuzlu piçin ateşli gösterisi için VIP biletlerimiz vardı zaten.

Kilisenin önünde bir kalabalık toplanmış ve kaselerin bulunduğu masalar kurulmuştu.

Motorumun gürültüsü birçok kişinin bakışlarını üzerime çekti ve indiğimde erkeklerin çoğu başlarıyla selam verdi. Bu komün çoğunlukla Camorra ailelerinden oluşuyordu, bu yüzden tüm erkekleri tanıyordum ama kadınlardan hiçbirini tanıımıyordum ki bu da yeterince sıra dışıydı. Nereye gidersem gideyim, eski bir seks arkadaşıyla karşılaşma riski her zaman yüksekti, ancak burada değil. Remo, geleneksel ailelerden gelen kızlara asılmam konusunda ne demek istediğini gayet açık bir şekilde ifade etmişti ve ben de uzak durdum. Taşaklarımın vücuduma bağlı olmasını tercih ederdim.

Diego hemen bana doğru yöneldi, polo tişörtü ve elbise pantolonuyla tam bir kayınvalide lokumu gibi görünüyordu. Ailesinin geri kalanı hâlâ rahiple sohbete dalmış durumdaydı.

Diego'nun gözlerinin altına koyu gölgeler yayıldı. "Bok gibi görünüyorsun. Uzun bir gece miydi?" Ona bir sırıtış attım. Sabah altıya kadar parti yapmıştık, yani kiliseye gitmek için kalkmadan önce bir saatten fazla uyumuş olamazdı.

"Seninle konuşmam gerek."

Bugatti'me yaslandım ve tek kaşımı kaldırdım. "Başım belada mı?" Alaycı bir şekilde sordum.

"Şaka yapacak havada değilim. Kız kardeşimle vakit geçirmene izin vermeden önce seninle konuşmam gerek."

Gözlerimi kısarak doğruldum. "İzin mi?" Bu şehirde bir şey yapmak için kimsenin iznine ihtiyacım yoktu -Remo'nunki hariç.

"Değerlerimize saygı göstermenizi ve Gemma'ya karşı hiçbir şekilde uygunsuz davranmamanızı bekliyorum."

Ciddi miydi lan bu? "Pekala Diego, neden gidip kendini becermiyorsun? Gerçekten on üç yaşındaki kız kardeşine asıldığımı mı düşünüyorsun?"

Lanet çenesini yumruklayacaktım. İç çekti. "Hayır ama onu korumak ve güvende olduğundan emin olmak benim işim. Değerlerimizle sürekli dalga geçiyorsun."

"Esas olarak değerlerine göre yaşamayı seçerken çok seçici olduğun için, yoksa sana Dakota ile dün geceki karşılaşmanı hatırlatmak zorunda mıyım? O lanet olası Hail Mary'sini mi okuyordu yoksa neden ağzında sakinle önünde diz çökmüştü?"

Diego endişeli bir bakışla etrafına bakındı. "Şşşt. Nonna'nın ya da annemin öğrenmesini istemiyorum."

"Arada sırada güzel bir saksodan hoşlandığınızı mı?" Diego tekrar etrafına bakındı. Alay ettim. "Her neyse. Gemma'nın yanında ellerimi kendime saklayacağımdan emin olabilirsiniz. Kahretsin, o benim için küçük bir kız kardeş gibi."

Diego ellerini ceplerine soktu ve başını salladı. İkiyüzlülüğü bazen beni çileden çıkarıyordu. Babası bana doğru yürüdü, onu Diego'ya miras kalan iri ve uzun boyunun arkasına saklanmış olan Gemma takip etti.

Daniele elini uzattı ve ben de sıktım. Elim normalden daha sert sıkıttığı kesindi. "Duyduğuma göre bugün Gemma'yı dövüşe götürecekmisin."

"Söz verdiğim gibi ona birkaç hareket göstereceğim," dedim alaycılığımı minimumda tutmaya çalışarak.

Diego bana uyarıcı bir bakış fırlattı.

Daniele bana sıkı bir gülümseme verdi. Bana karşı ilk kez dostça davranıyordu. Gemma, belinde fiyonklu, beyaz yakalı, diz hizasında puantiyeli elbisesiyle hâlâ onun arkasında duruyordu. At kuyruğunda bile bir fiyonk vardı.

Kahretsin, ona asılma düşüncesi bile taşaklarımın kuru üzüm kadar büzüşmesine neden oldu.

"Diego'nun yapacağı gibi onu güvende tutacağınıza inanıyorum. Senin ve kardeşlerinin geleneklerimize saygı göstermenizi takdir ediyoruz," dedi Daniele. Sesinde çınlayan uyarı iması tüylerimi diken diken etti. Ona ağzının payını vermemek için kendimi kontrol etmem gerekti. Kimse kardeşlerimi ya da beni tehdit etmedi.

"Merak etme Daniele. Gemma benimleyken Vegas'taki en güvenli kız olacak. Onu küçük bir kız kardeş gibi koruyacağım."

Gemma'nın dudakları büzüldü.

Daniele memnun bir şekilde başını salladı. Sonra Gemma'nın sırtına koruyucu bir el koyarak onu arabama doğru götürdü. Bakır Bugatti'mi görünce gözleri büyüdü. Bayanların favorisiydi. Daniele'den spor çantasını aldım, küçük bagajıma bıraktım ve sürücü tarafına doğru yürüdüm.

Daniele kapıyı kapatmadan önce bana anlamlı bir bakış daha gönderdi. Gaza basma ve patinaj yapan lastiklerle havalanma dürtüsüne direndim. Bunun yerine kaldırımdan yavaşça uzaklaştım. Gemma ailesine el salladı, bir çocuk gibi gülümsüyordu.

Diego lanet bir aptaldı.

Gemma ellerini kucağında kavuşturdu, sonra gözlerini bana dikti. Yavaşça kızardı. Oturduğu yerde kıpırdandı, zor bir matematik sınavına girecekmiş gibi görünüyordu.

"İyi misin?"

Sıçradı. "Ah evet, özür dilerim. Sadece..."

"Sadece mi?" Kırmızı ışıktaki durduğumuzda ona doğru döndüm. "Ailemden olmayan bir çocukla ilk kez yalnız kalıyorum."

Işık yeşile dönünce gaza bastım ve Gemma'nın gözleri büyüdü. "Beni yıllardır tanıyorsun. Neredeyse aileden sayılırım."

Bu konuda mutlu görünmüyordu. "Ben senin kız kardeşin değilim, biliyorsun değil mi?" Kıkırdadım. "Bunun farkındayım, evet."

Sessizlik üzerimize çöktü. Müziği açtım, en sevdiğim şarkı listesini. Arabayı 50 Cent'in "Candy Shop" şarkısının tok basları doldurdu. Parmaklarımla ritme uyarak davul çaldım.

Gemma kaşlarını çattı. "Bu şarkı hiç mantıklı değil. Bir rapçi neden lolipoplar ve rodeolar hakkında şarkı söyler?"

"Bu sakso için bir örtmece." Ağzımı kapattım. Kahretsin, bu muhtemelen söylememem gereken bir şeydi.

Gemma meraklı gözlerle bana baktı. "BJ nedir?"

Sokağa odaklandım, yarı uygun bir cevap bulmaya çalışıyordum ama iffet benim uzmanlık alanım değildi. "Unut gitsin."

Diego'ya sorsaydı, kışıma tekmeyi basardı. Belki de onu Dakota'nın yanına göndermeliyim. Ne de olsa Diego'ya oral seksi açıklamıştı.

Yolculuğun geri kalanı sessizlik içinde geçti çünkü şarkı listem koro kızlarının kulakları için yapılmamıştı ama Gemma'nın hâlâ şarkıyı düşündüğünü görebiliyordum.

Onu spor salonumuza götürdüm ve soyunma odasının kapısına doğru başımı salladım. "Neden gidip üstünü değiştirmiyorsun?"

Gemma hevesle başını salladı ve hızla uzaklaştı.

Onun coşkusu karşısında başımı salladım. Zaten spor kıyafetlerimi giymiştim, bu yüzden boks eldivenlerimi hazırlamak için zamanım vardı. Genelde bantlı ellerle dövüşmeyi tercih ederdim, çünkü bu şekilde yumruklar daha sert olurdu. Yine de, bir kızla

onu incitmediğimden emin olmam gerekiyordu. Gemma soyunma odasından çıktığında boks çuvalındaki antrenmanımız için yumruklarımı yine de sardım.

Durakladım. Gemma her zaman giydiği spor kıyafetlerini giymiyordu - yıkanmış, çok büyük eşofman altı ve bol tişört. Bu kez üzerinde tüm fitness programcılarının bayıldığı Gymshark egzersiz kıyafetlerinden biri vardı. Dar mor bir atlet ve aynı renkte dar bir tayt. Bu kıyafetleri sadece spor yapan kızlar giyerdi. Gemma sadece var olmayan kıvrımlarını vurgulamayı başarmıştı.

Hay sikeyim. Neden bu kıyafeti seçtiğini biliyordum ve ne Diego'nun ne de babasının bunu onaylamayacağını biliyordum.

Tam önümde durdu, yanakları çoktan kıpkırmızı olmuştu. Nedeni belliydi. Elbette daha önce de beni izlediğini görmüştüm ama bu bana hep komik gelmişti. Şimdi onunla yalnızken ve Diego'nun kız kardeşiyle ilgili ne kadar çılgın olduğunu biliyorken, bu şey yapım aşamasında bir felaket gibi hissettirdi.

Kızların kalbini kırmak benim özel yeteneğim sayılırdı ama Kitty'nin küçük masum kalbini kırmak zorunda olduğumu bilmek beni biraz endişelendirdi.

Sevda bir köpek yavrusu gibi bana baktı. Koro kızı fantezilerinde bu günün nasıl geçeceğini hayal ettiğini merak ettim. Diego'nun anlattıklarına bakılırsa Gemma henüz konuşmamıştı bile ve arabadaki soruları da bunu doğruluyordu. Muhtemelen kızların ve erkeklerin yalnız kaldıklarında yaptıkları tek şeyin nergis çayırılarında gezinmek olduğunu düşünüyordu.

Şükürler olsun, en azından bugün gömlek giymeyi tercih etmiştim.

"Hadi ısınmayla başlayalım," dedim. Pembe boks eldivenlerini bıraktı, umutla bekliyordu. "Double-unders. Hiç yaptın mı?"

"Bir ya da ikiden fazlasını yapamam," diye itiraf etti.

"Bunu değiştireceğiz." Ona bir atlama ipi uzattım, sonra kendime bir tane aldım. "Nasıl yaptığımı izle." Birkaç adım geri gittim ve zıplamaya başladım. Önce basit ip atlayışları yaptım, sonra hızlandım ve ikili atlayışlara geçtim. Sırf eğlence olsun diye birkaç tane üçlü zıplama yaptım ama onları sürdürmek zordu, ben de tekrar ikili zıplamaya döndüm. Gemma ağzı açık beni izledi.

Durdum. "Senin sıran."

Gerginlikten bayılmaya hazır görünüyordu, bu yüzden sadece iki atlayıştan sonra ipe dolanması gerçekten sürpriz olmadı. Kızarak hızla tekrar denedi ama bacakları bir kez daha dolandı. "Özür dilerim!"

"Üzgün olmana gerek yok." Tekrar deneyecekti ama elleri titrediği için bu da aynı şekilde sonlanacaktı. Hafifçe dokundum

Kolunu tutarak onu durdurdu. Gözleri şaşkınlıkla benimkilere dikildi. Tüylerinin diken diken olduğunu görebiliyordum.

Elimi çektim. "Zıplarken yere bakma. Dümdüz karşıya bak ve yerden kalkmak için sadece ayaklarını kullan, baldırlarını değil, bu çok fazla enerji harcar."

"Tamam," diye kekeledi.

Gemma benim yanımda hiç bu kadar gergin olmamıştı. Benimle yalnız kalmak onu gerçekten şaşırtmıştı. Neredeyse onun için üzülecektim ama çoğunlukla gülmemek için kendimi zor tuttum. "Bir dene ve odaklan."

Başını salladı, kararlılık yüzünden okunuyordu. Bu kez iyi bir ritim tutturmayı başardı.

"Şimdi, çift alt yapmaya çalış."

Yaptı ama ne yeterince yükseğe zıpladı ne de ipi yeterince hızlı çevirdi. Neyi değiştirmesi gerektiğini açıkladım ve sonunda arka arkaya üç çift ayak yapmayı başardı. "Bu tekrar tekrar pratik yapman gereken bir şey. Kolay bir şey değil."

İtaatkâr bir şekilde başını salladı. "Artık dövüşebilir miyiz?"

Kıkırdadım. "Elbette." Boks ringini işaret ettim ve onu oraya doğru yönlendirdim. Boks eldivenlerini kaptığı gibi, onun için ayırdığım iplerden tırmandı. Kendimi iplerin üzerinden attım ve ringin içine alçak bir gümbürtüyle indim.

Yine hayranlık. Kitty'nin yanında biraz yumuşamam gerekiyordu.

Yakınlığımız karşısında kızarmasını görmezden gelerek eldivenlerini giymesine yardım ettim. Sonra kendi eldivenlerimi giydim ve onunla yüzleştim. Antrenmana başlamadan önce bir süre avuç içlerime yüksek tekmeler atmasına izin verdim ama Gemma'nın dövüşmeye odaklanmadığı, yakınlığımdan dolayı dikkatinin dağıldığı çok çabuk anlaşıldı. Başımı sallayarak geri çekildim. "Bu işe yaramıyor."

Dondu kaldı.

İşte başlıyoruz. Önümüzdeki birkaç ay boyunca bu işin yürümesi için temel kuralları belirlemem gerekiyordu. Diego ve babasına Gemma'yı koruyacağıma dair söz vermişim, bu onun kalbini kırmayı gerektirirse bile. "Dinle Gemma, seninle antrenman yapmayı kabul ettim ama şu anda dövüşmüyorsun, hayal kuruyorsun."

"Ben... Ben değilim," diye fısıldadı güçlkle.

"Öylesin," dedim sertçe. "Bana aşık olduğunu biliyorum ama benimle antrenman yapmaya devam etmek istiyorsan buna bir son vermelisin. Ya bana odaklanırsın

yoksa bir daha birlikte çalışamayız."

Yüzü kıpkırmızıydı ve lanet olsun, gözleri akmamış yaşlarla parlıyordu. Eğer onu Bazzoli'lerin evine kırmızı gözlerle geri getirirsem, bu çok iyi karşılanırdı. Yine de mesajı kafasına sokmam gerekiyordu.

"Ama söz vermiştin..."

"Seninle dövüşeceğime söz verdim, evet. Şu anda, bu antrenman gibi hissettirmiyor. Kendini toparlamalısın. Sen küçük bir çocuksun, Diego'nun kız kardeşinden bahsetmiyorum bile. Ben yetişkin kadınlardan hoşlanırım, küçük kızlardan değil." Sonuncusu biraz acımasızca olabilirdi, ama belki bu sonunda yaltaklanmayı bırakmasını sağlardı.

Dönüp boks ringinden çıktı ve soyunma odasına doğru koşmaya çalıştı. Ne yazık ki aceleyle tökezledi ve dizlerinin üzerine düştü, sonra da kıpırdamadı.

Sikeyim. Ringden atladım ve ona doğru yürüdüm, sonra önünde çömeldim.

"Kendine zarar verdin mi?"

Başını sarsak bir şekilde salladı, yüzü eğildi ve minik omuzları titredi.

Ağlayan kızlar genelde beni olabildiğince çabuk uzaklaştırırdı ama bu Diego'nun küçük kız kardeşiydi. "Ağlama."

"Kendimi aptal gibi hissediyorum," dedi kalın bir sesle. "Bütün bu güzel kızlara sahip olduğumu biliyorum..."

"Sen de güzelsin ama çok gençsin Gemma. Baban ve ağabeyin beni öldürür, öldürmeleri de gerekir. Bugünü unutmaya ne dersin, büyüyene kadar bana olan aşkını unutacağına yemin edersen seninle antrenman yapmaya devam edeceğime söz veriyorum."

Elinin tersiyle gözlerini sildi ve umutla yukarı baktı. "Anlaştık mı?"

Başını salladı. "Anlaştık." Sonra düşüncelere dalmış bir halde başını eğdi. "Ne kadar daha yaşlı?"

Başımı sallayarak kıkırdadım. "Çok daha yaşlı."

"On dört gibi mi?"

Başımı tekrar salladım. "Daha yaşlı."

"On beş mi?"

"Kesinlikle daha yaşlı."

Dudaklarını büzdü. "On altı mı?"

Doğrudum ve elimi uzattım. Elimi tuttu, böylece o n u ayağa kaldırabildim. "Daha yaşlı."

"Ama o zamana kadar sen çoktan başka bir kızla evlenmiş olacaksın!"

Bir k a h k a h a patlattım. Kitty çok komikti. "Merak etme, asla evlenmeyeceğim."

"Asla mı?" diye fısıldadı.

"Asla."

"Oh."

Nino tekrar başını salladı. "Bundan emin misin?" Elindeki dövme iğnesi leğen kemiğimin yaklaşık bir santim üzerinde duruyordu.

Kardeşıme gözlerimi devirerek baktım. "Bir kez daha sorarsan, Strip'teki dövme stüdyolarından birine gider ve orada yaptırırım."

Nino'nun yüz ifadesi onaylamaz bir ifadeyle parladı - ona göre yeterince iyi iş çıkarmayan stüdyolar, ki dövmelerinin çoğunu kendisinin yapmasının nedeni de buydu, ve benim dövme seçimim.

Bir boğa kafası, daha doğrusu bir Minotor kafası tam aletimin üzerindeydi. Bu bir kışkırtma olduğu kadar bir şakaydı da. Erkek fahişe ünüm zaten tartışılmazdı, bari bununla eğleneyim.

İğne derimi deldi ve Nino sonunda işine başladı. "Umarım bu görüntüden pişmanlık duymazsın."

"Her gün yaptığımız onca şeyden sonra -işkence, öldürme, fuhuş, ölümüne dövüşler- gerçekten bir boğa dövmesinden pişman olacağımı mı düşünüyorsun?" Ona bir sırtıfış fırlattım ve anlamayan bir bakışla karşılaştım.

Kardeşlerim arasında en akıllı başında olan bendim, ki bu da pek bir şey ifade etmiyordu.

Nino Minotor'un ana hatlarını çizmeye devam ederken, "Birinin diğeriyle ne ilgisi olduğunu anlayamıyorum," diye söylendi. "Ve söz konusu faaliyetlerden herhangi birini durdurmayı seçebilirsin. Bu dövme, sildirmediğin sürece kalıcıdır ama koyu siyah rengi sağlamak için mürekkebin derinliği ve dövmenin boyutu göz önüne alındığında bu zor olacaktır."

"Eğer bunları yapmayı bırakırsam, Camorra'ya nasıl faydalı olabilirim? Adamo zaten işe yaramazın teki. Sen ve Remo birimizin daha abartılı vicdan azabı çekmesine izin veremezsiniz."

Nino kısa bir süre başını kaldırıp baktı. "İşimizin çirkin kısımlarına dahil olmamayı mı tercih edersin? Şimdiye kadar işkence yapmanın ya da öldürmenin seni rahatsız ettiğine dair hiçbir işaret vermedin."

Başlangıçta bu beni rahatsız etmişti. Remo ve Nino'nun aksine, başlangıçta empati ve acıma yeteneğine sahiptim ve her ikisini de azaltmayı öğrenmek zorunda kaldım. Çok uzun sürmemişti. Las Vegas'taki güç mücadelemiz masumiyetimin çoğunu çabucak silip süpürmüştü. Faaliyetlerimizin çoğundan zevk alıyordum ama asla Nino ve Remo kadar iyi işkence yapamayacaktım.

"Öyle değil," dedim basitçe.

Nino bana bir süre daha baktı, ama nadiren bunu yapmaya zahmet etsem de zamanla duygularımı ve düşüncelerimi gizlemeyi öğrenmiştim.

Kapı açılıp Remo içeri girdiğinde Nino dövme yi neredeyse bitirmişti.

"Savio'nun sikini görmek istemiyorsanız koridorda kalmalısınız," dedi.

"Daha ne kadar sürecek? Yemek neredeyse bitti," diye bağırdı Kiara uzaktan.

Sırıttım. "Kocan taç mücevherlerimi görmekten hoşlanıyor. Acele etmiyor."

Nino iç geçirdi ama Remo dövmemi incelerken gülümsediğini belli etti. Hiçbirimiz birbirimizin çıplaklığından rahatsız olmuyorduk. Kiara'nın varlığı evin ortak alanlarında seks yasağına yol açmadan önce yıllarca birbirimizin etrafında sevişmiştik.

"Pekâlâ. Ben mutfağa geri dönüyorum," diye seslendi Kiara.

"Sakın aletini karıma gösterme," diye uyardı Nino.

Kıkırdadım. "Sadece görmek isterse."

"Bunun gerçekten kadınları etkileyeceğini mi düşünüyorsun?" dedi Remo, dövmeme doğru keskin bir baş hareketiyle.

"Etkilemek için değil. Bu bir uyarı," dedim. Kardeşlerimin tepkileri bu dövmenin zaten iyi bir seçim olduğunu gösteriyordu. "Sen ne zamandan beri kadınları etkilemeyi biliyorsun?"

"Bu zaman kaybı."

Omuz silktilim. "Zamanımı kadınlar için harcamıyorum. Ya bir kız kolay yatağa atılır ya da hiç uğraşmam."

FOUR

Gemma 15, Savio 19

Başım zonkluyordu ve görüşüm kararmaya devam ediyordu ama bilinçsizliğe karşı savaştım. Savaşmaya hazır olmam gerekiyordu. Fabiano bana araştıran bir bakış fırlattı. Beynime bir bıçak saplanmasına rağmen küçük bir baş selamı verdim. Fabiano'nun kollarını sırtına bağlayan ipi gevşetmeye çalıştığını görebiliyordum.

Remo ve Nino içeri girdiğinde kapıya doğru baktım, annemin kirli işlerini yapmaları için tuttuğu hainler tarafından odaya götürülmüşlerdi.

Annem Kiara ve Alessio'ya, Nino'nun karısına ve evlat edindiği erkek çocuğuna yaklaşıp onları çakmakla tehdit etti. Daha önce birkaç pislik aynı anda bana saldırdığında onları benzinle ıslatmasını engelleyememiştim. "Tüm silahlarınızı yere bırakacaksınız, yoksa ikiniz de yanarsınız."

"Silahlarınızı aldık," dedi Carmine. Fırsatım olsa bıçağımı onun hain boğazına saplardım.

"Hayır, hayır, yapmadın. Benedetto'nun oğullarını tanıyorum," dedi annem başımın arkasındaki küçük tüyleri diken diken eden bir gülümsemeyle. Nino'yla aynı gri gözlere sahip olmasının korkunç hatırlatıcılığı dışında, bu deli kadının kendi kanımızdan olduğuna inanmak zordu.

"Biz de senin oğullarınız," dedim, çünkü bu küçük gerçeği unutmuş gibiydi. Belki berbat durumdaydık ama bunun büyük bir kısmı onun yüzündendi.

Uzanıp hafifçe başımın yan tarafına dokundum. Parmaklarım kıpkırmızı oldu. Lanet olsun. O pislikler bana iyi vurmuştu.

Annem bana bakmadı bile. Gözleri sadece Remo ve Nino'yu görüyordu. "Bir silah sesi Kiara ve oğlunu da ateşe verebilir. Küçük bir kıvılcım ve her şey alevler içinde kalır, gerçekten bunu riske atmak istiyor musun? Onların acı dolu çığlıklarını duymak?"

Carmine silahları kardeşlerimden aldı ve ilk kez içimi bir endişe kapladı. Remo ve Nino'nun bu karmaşaya bir çözüm bulacağına güvenmişim. Her zaman güvendiler. Las Vegas'ı değersiz adamların elinden kurtarmışlardı. Kimse Falcone ismine inanmazken onlar doğuştan gelen hakkımız, bölgemiz ve mirasımız için savaşmışlardı. Bir süre yenilmez olduklarından emin oldum. Birçok Camorrista hala inanıyordu. Ama onları yok edebilecek güce sahip tek bir şey vardı ve o da odanın ortasında bir şehit gibi duruyordu.

"Emirlerini yerine getirmeleri için onlara ne söz verdin?" Nino sordu. Annesi gülümsedi. "Para. Güç. İntikam."

"Güç," diye alay etti Remo. "Gerçekten adamlarımın ikinizi de takip edeceğini mi sanıyorsunuz? Zavallı suratlarınıza gülerler ve sonra da onları parçalarlar. Ve bir şans eseri gücü ele geçirmeyi başarsanız bile, ona uzun süre sahip olamayacaksınız. Luca sizin gibi şerefsizleri silip süpürecek ve Camorra'yı kendine mal edecektir."

"Göreceğiz," dedi Carmine.

"Ayağa kalkmasına yardım et," dedi annem, başıyla beni onaylayarak ama yine de gözlerime bakmadan. Bu esas olarak Remo ve onunla ilgiliydi. Bunu hepimiz biliyorduk. Remo hepimizden çok babamızın oğluydu. Annem kendisine işkence eden babamızı öldüremeyecek kadar zayıftı ve bu yüzden bir sonraki en iyi şeyi öldürmeye çalıştı: oğullarını.

Hainlerden biri kolumu tuttu ve beni ayağa kaldırmaya çalıştı. Ardından gelen acıya rağmen ona kafa attım ve kırılan burnunun tatmin edici sesiyle ödüllendirildim. "Git kendini becer, orospu çocuğu." Kanlı pislik silahını bana doğrulttuğunda sııttım.

Annemiz çakmağı salladı. "Sana söylemişim. Yanacaklar."

Ayağa kalktım. Kiara ve Alessio'nun ölümünden sorumlu olmak istemiyordum. Ağırılığımı verdiğimde bileğime bir ağırlık saplandı. Bir noktada burkmuş olmalıydım.

"Adamo nerede?" Anne çakmağı çıkararak Kiara'nın irkilmesine neden olarak sordu. Annesi manik bir şekilde gülümsedi.

"Sana yardım etmesi için onu kandırdıktan sonra ortadan kayboldu," dedi Nino.

Adamo tam bir aptal olabiliyordu. Ona defalarca annemizden uzak durması gerektiğini söyledim ama beni dinlemedi. İnsanların içindeki iyiliğe inanmak zorundaydı. Belki de sonunda çoğu insanın pislik olduğunu anlayacaktı. Remo ve Nino onun aptallığını hep genç olmasına bağlıyorlardı ama ben on altı yaşındayken bu kadar saf değildim.

"Zavallı çocuk," dedi annem sanki gerçekten umursuyormuş gibi, sanki empati kurabiliyormuş gibi. "O zayıf, kaybolmuş. Senin ya da Benedetto gibi değil." Remo'ya baktı. "Peki ya çocukların ve karın Remo? Neredeler?"

Remo'nun burun delikleri açıldı.

"Herkes o kaçırılan kızı ve sana benzeyen ikizleri biliyor," diye devam etti. "Özellikle de o çocuğu. Sana çok benziyor. Senin lekeli kanın."

Nevio'yu herkes biliyordu. Remo'nun tıpatıp aynısıydı ve benzerlikleri bununla da bitmiyordu. Annem bilmiyordu ama babamızın mirasını devam ettirme ihtimali en yüksek olan çocuk Nevio'ydü. Lekeli kanımızın sona ermesini istiyorsa, onu öldürmek zorundaydı.

Remo ona manyak bir karanlıkla dolu geniş bir sırıtış attı. "Beni tanıyorsun, değil mi? Gerçekten de öldürmeden bir kadını hayatıma alabileceğimi mi düşünüyorsun?"

Annem başını eğdi ve çakmağın kapağını kapattı. "Onu sen mi öldürdün?"

"O ve o işe yaramaz çocuklar."

Annem hiçbirimizi tanı mıyordu. O sadece kendisi için yaşadı. Biz birbirimiz için yaşadık. Her birimiz diğerimiz için ölebilirdik. Remo, Serafina'ya ya da ikizlerine zarar vermeden önce kendini küçük parçalara ayırırdı.

"Neden üzerimize benzin dökmüyorsun? Böylece sıra dışı davranmayacağımızı garanti altına alırsın ve Kiara ile Alessio'nun gitmesine izin verebilirsin," diye önerdi Nino.

Annemin cevap niteliğindeki kahkahası tüylerimi diken diken etti. Bunun en son ne zaman olduğunu bile hatırlamıyordum. "Hayır, hayır. Geçmişin tekrerr etmesine izin vermeyeceğim. O kalıyor. O kaldığı sürece uslu duracaksın. Onun incinmesini istemezsin, değil mi?"

"Acele etmemiz gerek," dedi Carmine, Remo'ya bakarak. "Askerlerine haber verip vermediklerini bilmiyoruz. Hâlâ yaşadıkları sürece, şehirdeki her lanet olası Yapma Adam onların emirlerine uyacaktır."

"Tamam, şöyle yapacağız çocuklar. Bileklerinizi kesmenizi istiyorum, tamam mı?" Annem sanki lanet olası Noel tatili planlarımızdan bahsediyormuş gibi konuştu.

Alay ettim. Gerçekten savaşmadan pes edeceğimizi mi sanıyordu?

"Adamo'yu senden çıkardıktan hemen sonra seni öldürmeliydim. Babam beni durduramazdı. Terör estirecek yeni bir kadın bulurdu," diye hırladı Remo.

Annem Remo'ya kederli bir gülümsemeyle baktı. "Seni önce uykunda öldürmeliydim ama ne kadar güçlü olduğunu bilmiyordum. Artık biliyorum oğlum."

"Bana öyle deme!" diye kükreyerek kızın irkilmesine neden oldu.

"Bu yıllar önce bitmiş olabilirdi. Bu şekilde bitmeli, görmüyor musun?" Annem fısıldadı. Çakmağın kapağını açtı. "Şimdi üçünüz de bileklerinizi keseceksiniz. Konağı ve içindeki cesetlerinizi yakmadan önce bayılmanızı bekleyeceğim. Eğer yapmazsanız, onu ve bebeği gözünüzün önünde yakacağım ve adamlarım sizi yine de vuracak."

"Nasıl olsa onları yakacaksın. Biz bayıldığımız anda onları öldüreceksin," dedi Nino ve ilk kez duygusuz maskesi düştü. Kendimi bildim bileli hiçbir duyguya sahip olmayan ağabeyimin yüzünde korku görmek hâlâ tuhaftı - ta ki karısı Kiara'ya kadar.

Annemiz yumuşak bir gülümsemeyle başını salladı. "Hayır, hayır, o da benim gibi bir kurban ve çocuk senin değil, bu yüzden o da yaşayabilir. Biz gitmeliyiz ama onlar değil, çocuklar, anlamıyor musunuz?"

Gerçekten de dünyaya bir iyilik yaptığını düşünüyordu. Bunun hayattaki görevi olduğunu düşünüyordu, oysa bu sadece babamızdan intikam almanın hastalıklı bir versiyonuydu. "Lanet olsun, bu kadar deli olduğunu bilseydim seni kendim öldürürdüm," dedim. Onu Remo'nun son birkaç yıldır tuttuğu akıl hastanesinde ziyaret edebilir ve kafasına bir kurşun sıkabilirdim. Nedense o yokmuş gibi davranmayı tercih etmiştim.

"Gördün mü?" dedi. "Onların içinde olduğu gibi senin içinde de var, babanın içinde olduğu gibi." Bize baktı. Carmine'e işaret etti, o da Nino'ya bir bıçak uzattı. "Ya şimdi bileklerini kesersin ya da onları yakarım. Üç kadar sayacağım."

Kiara Alessio'yu sallayarak usulca ağlamaya başladı. Ne kendisi ne de çocuk bunların hiçbirini hak etmiyordu. İki de geçmişlerinde cehennemi yaşamış, onları koruması gereken insanlar tarafından acımasızca dövülmüşlerdi.

Nino gözlerini karısından ve oğlundan ayırmadan bileklerini kesti.

"Hayır!" Kiara haykırdı, sanki bıçak onun değil de kendi etini kesmiş gibi bakıyordu.

"İki," diye saydı annem. "Savio, Remo."

Remo bir hırıltıyla bıçağı kavradı ve bileklerini kesti. Tabii ki kesti. Remo daha önce de bizim için yanmıştı. Ailesini korumak için bin kere öldü. Nino'nun bakışları benimkilerle buluştu ve ne olacağını biliyordum. Şimdi sıra bendeydi. Diego ve ben bu hafta sonu bir ev partisine gitmeyi planlamıştık. Yeni arabalara bakmıştım. Bugün bunların hiçbir önemi yoktu.

"Siktir." Gözlerimi kısa süreliğine kapattım. Remo ve Nino ölümden korkmuyorlardı. Kaçınılmaz sonla uzun zaman önce barışmış olmak onların lanet olası fitratıydı. Ben ölme ihtimalini görmezden gelmeyi tercih etmiştim. Kendim de birçok adam öldürmüş olsam bile, bu beni ilgilendirmeyen uzak bir kavramdı.

"Bir," diye uyardı annem. Nedense Kitty'nin en son kafeste dövüştüğümüz zamanki kahkahası aklıma geldi.

Gözlerimi açtım, bıçağı Remo'nun elinden aldım ve sinirlerim bozulup kendimden sonsuza dek nefret etmeden önce bileklerimi kestim. Nino'nun yüz ifadesi rahatlamıştı.

Bileklerime, avuçlarımdan ve parmaklarımdan akan kırmızı damlalara baktım. Kanın görüntüsü beni hiç rahatsız etmemişti, ne kokusu ne de yapışkan hissi, bugün de etmedi. Belki de önümdeki bilinmeyen karanlıktan korkmalıyım ama garip bir sakinlik hissettim. Başımdaki yara ve buna bağlı baş dönmesi olabilirdi, her neyse: ölüm beni düşündüğüm kadar rahatsız etmiyordu. Ve sonra her şey çok hızlı gelişti. Adamo aniden içeri daldı ve annemizin sırtına bir bıçak sapladı. Hepimiz harekete geçtik ve hainleri etkisiz hale getirdik.

Annemiz son nefesini verdiğinde, bizim bıçağımızla öldürüldüğünde, Remo'nun ve Nino'nun yüzüne huzurun çöktüğünü görebiliyordum.

Omuzlarımı kamburlaştırarak kanepenin kenarına tünedim ve bileklerimi kestiğim için kollarımda oluşan kızgın kırmızı izlere baktım. Camorra doktoru bana dikiş atmıştı ve yakında bandajlar yaraları kapatacaktı ama anıları değil.

Göğsümde yakıcı bir öfke ve uyuşturan bir kasvet karışımı, sıkı bir his vardı. Birincisiyle başa çıkabilirdim, ikincisi ise canımı çok sıkıyordu. Evimizin ortasındaki annemizin cesedine doğru baktım.

oturma odası. Bizi öldürmek için evimizi, hayatımızı işgal etmişti. Bazı insanların anne sorunları vardı. Bu terim, uğraşmak zorunda kaldığımız pislikleri anlatmaya yetmiyordu bile. Bu, kardeşlerimi ve beni ikinci kez öldürmeye çalışmasıydı. Öz annemiz. Şimdi onun ölü bedenine bakarken, öfkeden başka bir şey hissetmiyordum. Diğer insanlar kendilerini doğuran kadını düşündüklerinde o sıcak duyguyu hissederken, benim için sadece karanlık ve acı vardı. Hayatımızı sonlandırmaya çalıştığı son seferde anlayamayacak ya da hatırlayamayacak kadar küçüktüm ama Remo ve Nino o günün yükünü yanlarında taşımışlardı. Kardeşlerim benim için her şeydi ama ben bile ikisinin de deliliğin sınırında gezindiğini biliyordum. Annenizin bileklerinizi kesip sizi diri diri yakmaya çalışmasına şaşmamalı. Bu yıllar önceydi ve bugün tekrar denedi ve neredeyse başarıyordu.

Kardeşlerim eşlerinin ve çocuklarının yakınlığını aradılar. Fabiano kız arkadaşı Leona'yı almak için ayrılmıştı. Sadece Adamo ve ben kendi baloncuğumuzdaydık. Gözlerimiz buluştu, suçluluk ve utanç yüzünde yanıp sönüyordu. Belki de affedilmeyi umuyordu, ona doğru yürüyüp her şeyin affedildiğini söylememi.

Doktor beni sardıktan sonra, gözlerimin önünde dans eden yıldızları görmezden gelerek sendeleyerek ayağa kalktım ve merdivenlere doğru yöneldim.

Kendimi odama sürükledim ve yatağıma uzandım. Cep telefonuma uzanıp Diego'ya bir mesaj göndermeyi düşündüm ama sonra ne yazacağımdan emin olamadım. Olanların beni rahatsız ettiğini düşünmesini istemiyordum, kimsenin önünde zayıf görünmek istemiyordum, en iyi arkadaşımın bile.

Hücreyi bırakarak tavana baktım. Daha önce hiç olmadığı kadar sessizlik bugün beni rahatsız ediyordu. Normalde dışarı çıkıp becerecek bir kız bulabilirdim ama o an havamda bile değildim. Kesik bileklerim ve başımdaki yarayla tatmin edici bir performans sergileyemezdim. Muhtemelen sikişmenin ortasında bayılır ve kızı baygın bedenimin altına gömerdim.

Hayatımda ilk kez, birkaç saatliğine de olsa yanımda biri olsun istedim.

Kahvaltuya indiğimde annemin burnunu çektiğini duydum. "Zavallı çocuklar," dedi kalın bir sesle.

"Bu çocuklar Batı Yakası'nı acımasız bir vahşetle yöneten adamlar, Claudia," dedi babam. "Benedetto'dan kurtuldular, bundan da kurtulacaklar ve muhtemelen eskisinden daha güçlü çıkacaklar."

"Neler oluyor?" İçeri girdiğimde sordum.

Nonna masada oturmuş, gözleri kapalı Kutsal Tespih'i çekiyordu. Diego kaşlarını çatarak odada volta atıyordu. Babam kolunu ağlamakta olan annemin omzuna dolamıştı.

Korkunç bir şey olmuştu.

Babam ve Diego bunun bilmeme izin verilen bir şey olup olmadığına karar vermek için bakıştılar. Toni bana kirli detayları daha sonra anlatacaktı ama son zamanlarda ailemin bana hâlâ hiçbir şeyle başa çıkamazmışım gibi davranması canımı sıkıyordu.

"Camorra, Falcone malikânesindeki bir olay nedeniyle kırmızı alarm durumunda," dedi babam.

"Ne olayı?"

Diego telefonunu çıkardı ve pantolonunun içine geri sokmadan önce mesajlarını kontrol etti. "Nera Falcone oğullarını öldürmeye çalıştı."

"Yine mi?" Nefes nefese kaldım. "Ne oldu? Biri mi yaralandı?" Falcone Ana'nın çılgınlıklarıyla ilgili hikâyeler hâlâ ortalıkta dolaşıyordu. Benedetto hâlâ iktidardayken insanlar olayları tartışmaya cesaret edememişti ama Remo başa geçtiğinden beri bu durum değişmişti.

"Birkaç hainin desteğini almış," dedi babam dikkatle. "Henüz ayrıntıları bilmiyoruz ama Remo Vegas'taki tüm Camorrista'ları toplantıya çağırıyor. Diego ve ben yakında ayrılmak zorunda kalacağız."

Diego başını salladı. "Ben bir ceket alayım."

Mutfaktan çıktığında hemen peşinden gittim. "Savio nasıl?"

"Bilmiyorum. Henüz yazmadı."

Kolundan tuttum. "Diego, aptal mısın sen? Ona iyi olup olmadığını sormalısın. O senin arkadaşın."

Diego beni başından savdı. "Eğer yaparsam, bu onun zayıf olduğunu düşündüğüm anlamına gelir. Gemma, o benim arkadaşım ama aynı zamanda bir Falcone. O ve kardeşleri Camorra'yı yönetiyor. İyi olmasa bile bana söylemez. Zaten onları Roger's Arena'daki toplantıda göreceğim."

Anlamadım. Eğer Savio'nun annesi onu ve kardeşlerini öldürmeye çalıştıysa, Falcone ya da değil, bu onu sarsmış olmalı.

"Savio'nun işine karışma Gemma. Seni uyarıyorum."

Babam ve Diego toplantı için ayrılır ayrılmaz odama koştum ve çorap çekmecemden telefonumu aldım. Savio'yla artık birlikte antrenman yapmıyor olsak da, Diego'ya antrenmanlarında eşlik etmediğim sürece -ki bu ara sıra oluyordu- Savio'nun numarası hâlâ bendeydi. Belki Diego aptal bir testosteron kodeksi yüzünden arkadaşına mesaj atamazdı ama ben bir kızdım.

Şüphelerim beni yenemedi, hızlıca bir mesaj yazdım ve gönderdim.

Hey Savio,

Umarım iyisinizdir. Olanlar için çok üzgünüm. Bir şeye ihtiyacın olursa ya da konuşacak birini istersen, ben buradayım.

Kitty

Başlangıçta takma adı beni rahatsız etmişti ama zamanla alışmıştım çünkü beni bu isimle çağıran tek kişi Savio'ydu. Birkaç dakika sonra cevap alamayınca içimi bir endişe kapladı. Belki de çizgiyi aşmıştım? Savio ve ben gerçekten arkadaş değildik. Biz... Emin bile değildim.

Telefonum biplede, neredeyse kalp krizi geçirecektim. Midem sıkışarak Savio'nun cevabını kontrol ettim.

Teşekkürler, Kitty. İhtiyacım olan tek şey Nonna'nın pişirdiği o lezzetli bademli kek.

;-)

Şaka yaptığını biliyordum ama verdiği cevaptan dolayı başım dönerek aşağıya indim. Annem market alışverişine gitmek için çıkmıştı. Ne zaman korkunç bir şey olsa, sanki lezzetli yemekler dünyadaki tüm karanlığı yok edebilirmiş gibi fırtına gibi yemek pişirirdi. Nonna kanepede uyuyordu, tespihi hâlâ elindeydi. Yanına gittim ve bir battaniyeyle üzerini örttüm. O da

Babamın kardeşi Remo'nun iktidara gelmesinden kısa bir süre sonra hainler tarafından öldürölmüştü.

Mutfağa girdim ve pasta için her şeyi aldım. Nonna'yla sayısız kez pişirmiştik, bu yüzden ne yapacağımı ezbere biliyordum. Pastanın pişmesini beklerken Toni bana bir mesaj gönderdi.

Lütfen telefonunuzun başında olun! Falcon'lara ne olduğunu duydun mu?

Onu aradım. Muhtemelen kimsenin bana söylemeye zahmet etmediği detayları biliyordu. "Dököl."

"Adamo annesinin akıl hastanesinden kaçmasına yardım etti ve sonra kaçtı ve Savio, Nino ve Remo'yu bileklerini kesmeye zorladı!"

Yutkundum. "Ne?"

"Ben de inanamadım. Ama babam söyledi. Kesiği kapatmak için hepsi bileklerine bandaj takıyormuş. İnanabiliyor musunuz? Eğer bir daha annemden şikayet edersem, bana Nera Falcone'yi hatırlat." Resmi versiyona göre Toni'nin annesi bir araba kazasında ölmüştü ama gerçekte bir Fransızla kaçmıştı.

Savio'nun şu anda nasıl hissettiğini hayal etmeye çalıştım. Öz annesi onu bileğini kesmeye zorlamıştı. Bu barbarca ve zalimceydi. "Arena'da mısın?"

"Toplantıdan haberin var mı?"

"Hmm."

"Babam gelmeme izin vermedi. Remo Falcone'nin hainlerden birini diğerlerinin önünde ibret olsun diye cezalandıracağını söyledi. Babam, Capo'yu tanıdığım için, daha sonra temizlenecek kan, kusmuk ve sidik olacağını söyledi."

Ürperdim. Falcon'ların vahşetini duymuştum ama hiç tanık olmamıştım. "Savio kendini daha iyi hissetsin diye ona pasta yapıyorum. Arena'ya götürmek istedim."

Toni bir an sessiz kaldı. "İçeri girme. Sadece arabasına koy, tamam mı?"

"Tamam. Ne zamandan beri mantıklı olan sensin?"

"Savio söz konusu olduğuanda öyle olmak zorundayım. Onun yanında insan kendini kaybediyor."

Fırın bip sesi çıkardı. "Aklımı kaybetmiyorum. Şimdi gitmem gerek. Kek piçti."

"Ciddiyim Gemma, bugün dikkatli ol, tamam mı? Savio'nun sevimli bir adam olduğunu düşünüyorsun çünkü bildiğin tarafı bu, ama o bir Falcone ve babam bir s ü r e d i r onunla uğraşıyor. Dün olanlardan sonra,

Savio muhtemelen hâlâ gergin ve bir çıkış yolu arıyor. O çıkış noktası sen olma."

Toni'nin sesi endişeli geliyordu ama aslında endişelenmesi için bir neden yoktu. "Her şey yoluna girecek. Fırsat bulduğumda sana mesaj atarım." Telefonu kapattım ve çok kararmadan keki fırından kurtardım.

Kek biraz soğuduktan sonra dilimleri elimizdeki en büyük Tupperware kabına koydum ve arka bahçeye çıktım. Diego'nun eski bisikletini aldım ve Arena'ya doğru yola çıktım. Biraz şansla ailemden kimse yolculuğumu fark etmeyecekti.

Roger's Fight Arena'nın önündeki park yeri arabalarla doluydu. Etrafta birkaç lüks model vardı ama bakır Bugatti'yi göremedim. Savio'nun muhtemelen şimdiye kadar yeni bir arabası olmuştur. Motosikletimi girişin önüne park ettikten sonra tereddüt ettim. Konteyneri barın önünde bırakamazdım.

Telefonumu çıkarıp Savio'ya bir mesaj daha gönderdim ve otoparkta olduğumu söyledim.

İçeriden gelen bir çığlık birkaç adım geri çekilmeme ve titrememe neden oldu. "Burası sana göre bir yer değil Kitty."

Sıçradım ve etrafımda döndüm. "Neredeyse kalp krizi geçiriyordum," dedim avucumu göğsüme bastırarak. Arka kapıyı kullanmış olmalıydı. Savio'ya bakarken göğsüm daraldı. Başının tepesinde bir çürük vardı ve kolları sargılıydı ama bu bariz yaralar beni endişelendirmiyordu. Beni endişelendiren gözlerindeki ifadeydi, daha önce hiç görmediğim bir karanlık vardı gözlerinde. Gülümsemiyor ya da sırıtmıyordu, sadece hafif bir merakla bana bakıyordu.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordu.

Bir tutamı kulağımın arkasına çekerek Tupperware kabını uzattım.

Savio'nun kaşları kalktı.

"Bademli kek," dedim.

Kapağı açtı ve derin bir nefes aldı, sonra hafifçe gülümsedi. "Sakın bana zavallı Nonna'nı benim için yemek yapmaya zorladığını söyleme."

Kızardım. "Kendim pişirdim."

Savio bir parça aldı ve büyük bir ısırık aldıktan sonra başıyla onayladı. "Çok güzeller. Pişiriyor ve dövüşüyorsun, bir gün bir adamı çok mutlu edeceksin."

"Sadece seni istiyorum."

Bunu gerçekten söylememiştim, değil mi? Savio'nun yüzündeki kısa süreli şaşkınlığa bakılırsa, söylemiştim. Başıma bir sıcaklık çöktü. Toni haklıydı. I

Savio'nun yanındayken aklımı kaybettim. Kalbim zaten yıllardır onundu.

Savio kabı kapattı ve anlamadığım bir şekilde bana baktı. Eğildi ve ben nefesimi tuttum. "Hayır, anlamıyorsun, güven bana. Benim nasıl bir adam olduğumu anlamak için çok gençsin."

"O kadar da genç değilim," dedim yüzümü buruşturarak. "On beş buçuk yaşındayım."

"On beş buçuk," diye tekrarladı garip bir gülümsemeyle. Doğruldu ve kabı kaldırdı. "Bunun için teşekkürler." Gözlerim bileklerinin etrafındaki bandajlara takıldı. Kan onları kırmızıya boyamıştı.

"Kanaman var."

Savio koluna baktı ve ifadesi karardı. "Önemli bir şey değil." Bana attığı o tanıdık sırtışa rağmen sesinde bir gerginlik vardı. "Şimdi evine dön."

Başımı salladım, geri çekildim. Acı çektiği belliydi, nasıl çekmesin ki, ama benimle konuşmuyordu. Elimden geleni yapmışım. Belki Diego ona ulaşabilirdi ama kardeşimin empati yoksunluğu göz önüne alındığında bu pek olası değildi.

FIVE

Gemma 16, Savio 20

Toni alnındaki teri silerek, "Sen hayat kurtarıcısın," dedi. "Böyle bir kavgada babamın alabileceği her türlü desteğe ihtiyacı var ama grip yüzünden işler çığırından çıktı."

"Diego geçen hafta grip oldu, boğaz ağrısı ve burun akıntısı yüzünden ne kadar sızlandığını anlatmama gerek yok. Kurşun yaraları var ama sırf grip olduğu için ev hemşiresi olmamı bekliyor."

Toni gözlerini devirdi. "Ona paşa muamelesi yapılmasına alışmış çünkü annen ve baban onun için her şeyi yapıyorlar."

"Bizim ailede işler böyle yürür," dedim omuz silkerek ve bir bira kasasını merdivenlerden yukarı taşıyıp barın arkasına yerleştirdim. "Burada sana yardım ettiğimi bilseler çıldırırlardı."

"Biliyorum. Ama baban bardan içeri neredeyse hiç adım atmıyor. En son o lanet toplantı sırasında gelmişti."

Kendimi aptal durumuna düşürdüğüm o günü hatırlamak istemiyordum. Savio'ya söylediğim sözleri ona anlattığımda Toni çıldırmıştı. *Sadece seni istiyorum.*

Belki de bu iyi bir şeydi. Altı ay önceki o günden beri onu görmemiştim ve sakinleşmek için zamanım vardı. Toni kardeşime olan aşkını atlatmıştı, belki benim için de bir umut vardı.

Bira kasasını barın altına doğru itmek için eğildim.

"Ama kıvrımlarınla çok fazla bahşış parası kazanabilirsin, sana söyleyeyim."

Homurdandım, omzumun üzerinden baktım ve Toni'nin popomu değerlendirdiğini gördüm. "On beş yaşındayım."

"Sadece bir gün daha. Gerçekten Arena'da kimsenin umursayacağını düşünüyor musun? Ve eğer doğru miktarda makyaj yaparsak, seni daha yaşlı gösterebiliriz."

"Antonia, bu gece burada içki servisi yapmayacağım. Bana sadece her şeyi hazırlamana yardım etmem için ihtiyacın olduğunu söylemiştin."

Bana mahcup bir gülümseme verdi. "Evet, bu gece için garsonumuz kalmadı. Sadece Cheryl ve ben varız. Yardımın gerçekten işime yarayabilir."

Doğrudum. "Toni! Ailemin nasıl olduğunu bilirsin. Eğer bir erkek sırtıma dokunursa, onu parçalara ayırırlar. Bırak böyle bir yeri, erkeklerin yanında bile bulunmama izin yok." Toni'yi kırdığımdan endişelenerek ağzımı kapattım. "Özür dilerim."

"Hayır," dedi küçük bir omuz silkmeye. "Geleneksel ailelerin ailem ve burası hakkında ne düşündüğünü biliyorum. Senin gibi iyi bir kız buralarda görülmemeli."

Şimdi kendimi bu gezegendeki en kötü arkadaş gibi hissediyordum. İçimi çektim. "Pekâlâ. Ama barda çalışmama izin ver. Muhtemelen popoya dokunmanın en zor olduğu yer orasıdır, bu hiç bahşış alamayacağım anlamına gelse bile."

Toni ciyakladı ve bana doğru atılarak beni sıkı bir kucaklamanın içine çekti. Sırtarak geri çekildi. "Oh, ve bahşış alacaksın, güven bana. Sadece şu dar beyaz kotu ve kırmızı bluzu giy."

"Onları hiç giymedim."

Toni başını salladı. "Biliyorum! İşte bu yüzden bu gece onları giymelisin. Bu kıyafetleri iki aydır giyiyorsun Gemma. Bu vücutla böyle bir şey giymek senin görevin."

"Bunu aileme açıkla," diye mırıldandım gülerek.

"Hadi ama, daha önce de kıyafetlerini gizlice çıkardın. O kotları giyecek cesaretin yok, bu yüzden henüz giymedin."

O haklıydı. Yetiştirilme tarzım, güzel bulsam bile açık giysilerden rahatsız olmama neden oluyordu. Nonna'nın ve annemin sözleri, ne kadar inkâr etmeye çalışsam da üzerimde bir etki bırakmıştı.

"Tamam, tamam," dedim. "Bu akşam yemekten sonra gizlice çıkmanın bir yolunu bulmalıyım. Sanırım saat yedide çıkabilirim, sorun olur mu?"

Toni başıyla onayladı. "Tabii, genelde sekizden bire kadar çok kalabalık olur. O saatte orada olabilirsen harika olur."

"Bir mi? Oh, adamım. Eğer yakalanırsam, babam kellemini alır."

Babam bana acıyıp erken yatabilmem için odama gitmeme izin verene kadar yemek sırasında birkaç kez esnedim.

Kapımda kilit yoktu, bu yüzden kimsenin beni kontrol etmemesini ummak zorundaydım. Yatağımın üzerinde kıyafetlerle bir vücut şekli oluşturdum ve üzerini bir battaniyeyle kapattım. Yansıma kontrol ettiğimde midem sinirden patladı. Toni'nin önerdiği kıyafetleri giymiştim ve tüm kıvrımlarımı, hatta karnımı bile gösteriyorlardı. Daha önce hiç bu kadar tenimi göstermemiştim ve bunları toplum içinde giyerken kendimi rahat hissedip hissetmeyeceğimden emin değildim.

Üzerime bir kot ceket giyerek penceremi açtım ve önündeki ağacı kullanarak aşağıya indim. Diego bunu yıllardır yapıyordu ama benim için bu bir ilkti. Diego'nun aksine ben partilere gitmediğim için geceleri gizlice dışarı çıkmak için hiç nedenim olmamıştı. Toni'nin bisikleti bahçede bekliyordu. Onu aldım ve Arena'ya doğru sürdüm, daha az çekici sokaklardan geçerken sağa sola bakmamaya çalıştım.

Sonunda Roger's Arena'ya vardığımda rahat bir nefes aldım. Dışarıda sigara içen birkaç adam beni fark edince ısıklık çaldı. Onları görmezden gelerek, Toni'nin bana gösterdiği gibi arka kapıdan hızla içeri girdim.

Saat neredeyse sekizdi ve ben bar alanına girdiğimde rahatlamıştı. Yanakları kızarmıştı. "İşte buradasın!"

O da dar bir pantolon ve dar bir gömlek giymişti. "Barı devralır mısın, o zaman şu masalara servis yapabilirim." Müşterilerin sabırsız bakışlarla kendisine el salladığı iki masaya doğru başıyla işaret etti.

"Elbette," dedim ve sonra çoktan gitmişti. Toni bu öğleden sonra bana bir barın ve musluğun işleyişi hakkında kısa bir bilgi vermişti ama yine de her şeyi berbat edeceğime dair bir his vardı içimde. Çok geçmeden bar hareketlendi ve bira üstüne bira dağıtmaya çalışırken tereddüt edecek zamanım olmadı.

İlk soluklanmam, bilinen dövüşçülerle yapılan ilk dövüş olan üçüncü dövüş sırasında oldu. Konukların çoğu kafesteki kanlı gösteriye odaklanmıştı. Bara yaslanarak dövüşü izledim. Ekranda pek çok dövüş izlemiştim ama hiçbirini canlı olarak tecrübe etmeme izin verilmemişti. Farklı bir atmosfer vardı. Salon heyecan ve kana susamışlıkla uğulduyordu.

En acımasız dövüşler her zaman en büyük kalabalığı çekerdi, bu yüzden Toni'nin babası Remo Falcone ne zaman bir dövüş, özellikle de bir ölüm dövüşü yapsa bir yığın dolar kazanırdı. Bir Capo'nun, bunu yapmak için bir nedeni yokken hayatını bu kadar kolay riske atması duyulmamış bir şeydi. Tüm Falcone kardeşlerin kafeste sık sık hayatlarını riske atma eğilimleri vardı. Savio'yu kafeste görme şansım olursa nasıl hissedeceğimi merak ediyordum.

Toni'nin çılgınca el sallaması dikkatimi çekti. Odanın diğer ucundaki bir masaya hizmet ediyordu ama belli ki dikkatimi çekmeye ihtiyacı vardı. Doğrudum ve kaşlarımı kaldırdım. Çılgın işaret dilini anlamamıştım. Kapıyı işaret etti. O tarafa baktım ve neredeyse kalp krizi geçiriyordum. Savio, Diego ve Mick Arena'ya girmişti. Hiçbiri henüz bara doğru bakmıyordu. Diego da muhtemelen yakın zamanda bakmayacaktı çünkü Dakota'yı mıncıklamakla meşguldü. Küçük kız kardeşi Noemi benim okuluma gidiyordu ve birbirimizden binlerce güneş kadar ateşli bir tutkuyla nefret ediyorduk.

Çömelip derin bir nefes aldım, kalbim boğazımda atıyordu. Burada ne yapıyorlardı? Bardaki adamlardan biri bana delirdiğimi düşünmüş gibi bir bakış attı. Ona mahcup bir gülümseme verdim.

"Bir bira daha istiyorum, genç bayan."

Hızlıca başımı salladım ve hâlâ başımı eğerek buzdolabına doğru yöneldim. Buradan bir an önce çıkmam gerekiyordu. Toni'nin günü kurtarmanın bir yolunu bulacağını umarak daha yakından bakmam gerekiyormuş gibi buzdolabının üzerine eğildim. Belki bir ev kuralını çiğnedikleri için onları dışarı atabilirdi.

"Cennete gitmiş olmalıyım, çünkü bu kış dünyadan değil," dedi çok tanıdık bir ses.

Çok ölüydüm, çok, çok ölüydüm. Diego Savio'yla birlikte olsaydı, sonsuza kadar cezalı olurdum. Şimdiden Nonna'nın onaylamayan gıdaklamasını duyabiliyor ve babamın *seni hayal kırıklığına uğrattım* bakışını görebiliyordum. Hatta annem muhtemelen kalbi kırık birkaç damla gözyaşı dökerdi.

Belki de o ilgisini kaybedip gidene kadar böyle domalmış halde kalabilirdim? Sonra başka bir düşünce bana yumruk gibi çarptı. *Savio bana asılıyordu*. Yani kıcıma, ama bu şimdiye kadar umduğumdan daha fazlasıydı. Utanç verici ilk dövüş antrenmanımızdan beri ona olan tutkumu azaltmıştım ve son altı aydır onu hiç görmemiştim. Baş dönmesi içimde bir orman yangını gibi yayıldı.

Gözlerimin ucuyla onun barın etrafından dolaştığını görebiliyordum. "O kışla yapabileceğim tüm kirli şeyleri düşünmek bile beni-"

Doğrulldum ve ona doğru döndüm. "O cümleyi sakın bitirme!"

Savio'nun yüz ifadesi şokla parladı. Gözleri yavaşça vücudumdan aşağı indi, kalçalarımda, karnımda, göğüslerimde gezindi ve sonunda tekrar yüzüme baktı - şüphesiz parlak kırmızı yüzüme. İnanılmaz derecede sıcak hissediyordum ve bunun nedeni bardaki yapışkan sıcak hava değildi.

Yüz ifadesi öfkeye dönüştü ve bu beni şaşkına çevirdi. Geçmişte sık sık olduğu gibi bir şaka ve alay bekliyordum. "Burada ne halt ediyorsun? Bu kıyafetle mi?"

Talepkâr ses tonuna kaşlarımı çattım. Sesi Diego gibi çıkıyordu, sanki yaptığım şey onu ilgilendiriyormuş gibi. Neyse ki ne kardeşim ne de Mick onun yanındaydı, gerçi Diego bana aptal bir çocukmuşum gibi davrandığında genelde beni savunurdu. Barda yaptığım hızlı bir tarama da bana onların nerede olduğuna dair bir ipucu vermedi.

"Buralarda nasıl bira içilir ki?" diye mırıldandı yaşlı bir adam.

"Boğazına bir şişe sokabilirim, buna ne dersin?" Savio hırladı. Savio'nun yüzüne bir kez baktı ve adam koşarak uzaklaştı.

"Bira servisi yapmam gerekiyor-"

Savio kolumdan tuttu ve beni bardan uzaklaştırdı. Şaşırılmış bir halde peşinden tökezledim. "Savio, ne yapıyorsun?"

Kavrayışı çelik gibiydi, kaçmak imkansızdı. Arka odalardan birine girip kapıyı kapatana kadar durmadı. Sonra yüzüme baktı. "Açıkla."

Gözlerimi kırpıştırarak ona baktım, baskın tavrı karşısında tamamen şaşkına dönmüştüm. Onu hiç böyle görmemiştim: gözleri öfke ve çözemediğim başka bir şeyle kararmış, çenesi kırılmadığına şaşırdığım kadar sıkılmış ve vücudu zar zor dizginlenen bir şiddetle dolup taşıyordu. Hiç düşünmeden bir adım geri attım ve duvara çarptım.

Kızarak yüzümü başka tarafa çevirdim. "Lütfen aileme söylemeyin."

"Bunu neden yapayım Kitty?" Kısık bir sesle sordum, öfke hâlâ bedenimde zonkluyordu. Bunun nereden geldiğinden bile emin değildim. Konu kız kardeşine geldiğinde korumacı ikiyüzlü olan Diego'ydu. Onun erdemini parlak zırhlı bir şövalye gibi koruduğu için onunla dalga geçen bendim.

"Arkadaş olduğumuz için mi?" diye sordu umutla, o koyu yeşil gözleri benimkilerle buluştu. Dolgun dudakları ayrılmış, yüksek elmacık kemikleri kızarmıştı. Kitty ne zaman bu kadar güzel olmuştu?

Duygularım kesinlikle dostça değildi. Kahretsin, Gemma'ya asılmıştım. Diego bilseydi, kalp krizi geçirirdi. Gözlerimi kısıtım ve göz hizamıza gelene kadar eğildim. "Önce soruma cevap vermeni istiyorum. Burada ne işin var? İyi bir koro kızı olman ve yarın sabah kiliseye gitmeden önce iyi bir uyku çekmen gerekmiyor mu? Yoksa gecelerini hep böyle mi geçirirsin?"

Yanakları daha da kızardı. "İlk kez gizlice dışarı çıktım, ilk kez böyle bir şey giyiyorum. Ve bu benim fikrim bile değildi. Kendimi böyle teşhir etmekten nefret ediyorum çünkü kendimi iffetsiz hissetmeme neden oluyor ama Toni'ye yardım etmek istedim." Bir tutam saçını kulağının arkasına çekti ve bir anda yeniden koro kızına dönüştü. Lanet olası bir seks bombasının vücuduna sarılmış bir koro kızı. Bu kıvrımları daha önce nasıl fark etmemiştim? Ama açıklaması kolaydı. Gemma genellikle çok mütevazı kıyafetler giyerdi ve son bir yıldır onu pek sık görmemişim. Adamo'nun New York'a gitmesi ve kardeşlerimin eşleri ve çocuklarıyla meşgul olması nedeniyle Camorra çok fazla zamanımı alıyordu.

Sonra sözleri kafama dank etti. "İffetsiz mi?"

Başını salladı. "Kocam dışında kimseye bu kadar tenimi göstermemem gerekiyor."

Sadece bakabildim. "Karnını mı kastediyorsun?" "Evet."

"Kahretsin Kitty, saçmalama. Eğer kıvrımlarını göstermekten hoşlanıyorsan, neden yapmayasın? Bu senin vücudun, ne kadar tenini göstereceğine sen karar verirsin."

Tanrım, bu kıvrımlar bir süre peşimi bırakmayacaktı. Kaşlarını çattı. "Ama kızgındın..."

"Çok öfkeliyim, çünkü böyle giyinirsen Diego'nun ya da benim senin yanında olduğumuzdan emin olsan iyi edersin, anladın mı?"

Yüzümü aradı. "Sen mi?"

Ben, evet, neden ben? Gemma'nın koruyucusu ben değildim, bu Diego'nun hayattaki göreviydi.

"Diego seninle mi?"

Başımı salladım, hâlâ Gemma'ya bakmamak için kendimi zor tutuyordum. Kitty'nin karın kasları vardı. Benimkiler kadar belirgin değildi ama sıkı çalışmasının kanıtı yine de açıktı. Ve o dar beli ve sallanan kalçaları. Allah kahretsin.

"Ama arabasında Dakota'yla meşgul."

"Dakota mı?"

"Bunun bir önemi yok. Biz konuşurken muhtemelen onun için arka kapısını açıyordur. Dikkatimi dağıtmaya çalışma."

Gemma o lanet meraklı ifadesiyle başını eğdi. "Ben geldikten sonra Toni arka kapıyı kilitledi. Personel dışında kimsenin kullanmaması gerekiyordu."

Karanlık bir şekilde kıkırdadım. Parmaklarımı bileğine dolayarak ve vücudundan geçen küçük ürpertiği görmezden gelmeye çalışarak kolunu karnından çektim ve o kıvrımları tekrar ortaya çıkardım. "Böyle görünüyorsun," diye homurdandım, vücudunu işaret ederek. "Bu kadar saf olmaya hakkın yok Kitty. Bazı erkekler bunu kendi çıkarları için kullanabilir."

Gözleri gözlerimi tuttu ve boku yediğimi anladım çünkü en iyi arkadaşımın küçük kız kardeşini istiyordum. Ona çok yaramaz, çok yetişkin şeyler yapmak istiyordum. Şaşkın ifadesine bakılırsa hakkında hiçbir fikri olmadığı şeyler. Tavana baktım. Belki de her şeye rağmen bir Tanrı vardı ve bu onun beni sınama yoluydu. Sınavı geçemeyeceğim kesindi, soru sadece ne zaman geçeceğimdi.

Altı ay önceki itirafından sonra mesafemi korumuştum. Zaten gergindim ve küçük bir kızın aptalca aşkı yüzünden Diego ile arkadaşlığımı riske atmak istemedim. Ama lanet olsun, Gemma artık küçük bir kız gibi görünmüyordu.

Gemma sanki oturmaya niyeti varmış gibi odanın köşesindeki yatağa doğru yürüdü.

"Yerinde olsam bunu yapmazdım." Dondu kaldı.

"Neden?"

Tanrı merhamet etsin. "Toni bu arka odalarda neler olduğundan ve burada neden bir yatak olduğundan bahsetmedi mi?"

Gemma'nın yüzü buruştu ve yataktan bir adım geri çekildi ama sanki önceki faaliyetlerine dair kanıt bulabileceğinden endişeleniyormuş gibi battaniyeleri taramaya devam etti. Bu bana ona hayranlık duymam için

zaman kazandırdı. Kendimi alamadım

Gözlerimi ondan alamadım. Onu yıllardır tanıyordum, Diego'yla da bir o kadar uzun süredir en iyi arkadaşlık. Kız kardeşinin yanında bana karşı her zaman temkinli davranırdı ve ben de ona her zaman kız kardeşine asıldığımı düşündüğü için aptalın teki olduğunu söyledim. Bugün Diego'nun Gemma'nın yanında bana güvenmemekte haklı olduğunu biliyordum çünkü onu öyle görünce tek düşünebildiğim şey bir gün onu yatağıma almaktı.

Kendimi azgınlığımdan kurtarmak için Diego'ya bir mesaj gönderdim ve ona bir kız bulduğumu ve onu sevişmek için bir yere götüreceğimi söyledim. Cevap vermedi, bu da kelimenin tam anlamıyla Dakota'ya çok dalmış olduğu anlamına geliyordu.

"Seni şimdi eve götüreceğim. Gel," dedim.

Gemma'nın bakışları tekrar bana döndü. O inatçı tavrıyla çenesini kaldırdı. "Ne dedin? Hayır. Toni'ye en azından bire kadar ona yardım edeceğime söz verdim. Eleman sıkıntısı çekiyorlar."

"Roger'ın müşterilerin önünde kışını sallayan yeterince garsonu var mı diye umursuyor gibi mi görünüyorum? Tek bildiğim senin küçük güzel kışının kimsenin önünde sallanmayacağı..."

...ama ben.

Gemma sanki ikinci bir kafam çıkmış gibi bana baktı. Kış kelimesini kullandığımda yüzü bile kızarmadı. Kitty büyümüştü ve bunu fark etmemeyi gerçekten diliyordum. Diego bunu öğrenirse restoranlarında taşaklarımı kızartmak için kullandıkları Bunsen brülörlerinden birini test ederdi. Bu kesinlikle Arancini'ye rahatsız edici bir dokunuş olurdu.

Gemma omuzlarını dikleştirdi ve sert ve kendinden emin görünmeye çalışarak bana doğru yürüdü. "Sen benim kardeşim ya da babam değilsin Savio." Bunun için Tanrı'ya şükürler olsun. "Bana ne yapacağımı söyleyemezsin. Toni'ye söz verdim ve sözümü tutacağım."

Odadan çıkmaya çalıştı ama avucumu kapıya bastırdım ve karanlık bir şekilde gülümsedim. "Az önce sana ne olacağını söyledim. Seni eve getireceğim. Kendi ayakların üzerinde mi gelirsin yoksa seni taşımam mı gerekir, bu sana kalmış Kitty."

Ağzı açık kaldı, sonra omuz silkti. "Bunu yapmayacaksın. Buraya eğlenmeye geldin, bebek bakıcılığı yapmaya değil." Kolumu indirdim ve kapıyı açıp dışarı çıkmasına izin verdim.

Bana muzaffer bir gülümseme verdi. Geçmişteki yavru köpek bakışlarını hatırladım ve kesinlikle bu Gemma'yı daha çok sevdim. "Diego'ya söyleme, tamam mı? Sana bir borcum var."

Başımı salladım. Gerçekten kazandığını mı düşünüyordu? Bara geri dönecekmiş gibi arkasını döndü. Peşinden gittim, onu yakaladım, döndürdüm ve omzuma aldım. Bunu ilk kez yapmıyordum. Dövüş eğitimimiz sırasında bazen onunla bu şekilde dalga geçmiştik ama o zamanlar bir kızın vücuduna sahip bir kızdı. Şimdi mükemmel yuvarlak poposu göz ucuyla benimle alay ediyordu ve avuç içim onun zayıf bacaklarına dayanmış, biçimli vücudunun her santimini keşfetmekten başka bir şey istemiyordu.

"Ne yapıyorsun sen?" Gemma'nın nefesi kesildi, vücudu bir yay kirişi gibi gerildi. "Bırak beni!"

Elimde kıvrandı. "Savio, beni hemen yere bırak. Toni'ye yardım etmem gerek!"

Ona daha sıkı sarıldım. "Çok kolay, gerçekten. Seni eve götürebilirim Kitty ya da şimdi Diego'ya götüreceğim."

Kadın gevşedi. "Ona söyleme. Kızacaktır." Bir süre sonra ekledi. "Beni yere bırakabilirsin. Kaçmaya çalışmayacağım."

"Yanlış bir hareket yaparsan Diego'yu ararım," diye uyardım. Onu aramaya hiç niyetim yoktu. Gemma'yla kendim başa çıkabilirdim.

"Tamam."

Onu yavaşça indirdim ve gitmesine izin vermeye isteksiz olduğumu fark ettim. Onu arabama kadar götürdüm. Diego bunu ona söylemediğimi öğrenirse çok kızardı. "Toni'ye nereye gittiğimi söylemeliyim. Endişelenecektir," diye fısıldadı Gemma Arena'ya doğru kısa bir bakış atarak. "Ona yardım edeceğime söz verdim. Ne tür bir arkadaş sözünü tutmaz?"

Kolumu kapıya dayadım ve Kitty'nin yüzüne baktım. "Hayatının geri kalanında cezalı olmak istemeyen arkadaş."

"Ne zamandan beri kurallara bağlısın? Diego seninle parti yapmak için gizlice dışarı çıktığında onu bir kez bile eve götürmedin."

Kıkırdadım. "Hadi ama Kitty. Kuralları biliyorsun, şimdiye kadar onlara göre yaşadın. Sakın bana babanın Diego'nun bütün gece dışarıda parti yaptığını öğrense ya da sen olsan, özellikle de böyle giyinmiş olsan aynı tepkiyi vereceğini söyleme." Kıyafetini işaret ederek dudağını ısırmasına ve başka tarafa bakmasına neden oldum.

Neden 16 yaş tatili dendiğini şimdi anladım. Hay sikeyim. Keşke tatlılara bu kadar bağımlı olmasaydım, çünkü Gemma, hiç şüphesiz, tattığım en tatlı şey olacaktı. Ve ben o tadı istiyordum.

Aramıza biraz daha mesafe koyarak doğruldum. "Arabaya bin ve Toni'ye bir mesaj gönder."

Yolcu koltuğuna çöktü. "Kot ceketim ve cüzdanım hâlâ içeride."

"Ben onları alırım, sen de burada kalırsın." Kapıyı fırlatıp kapattım ve arabayı kilitletim. Gemma bana kızgın bir bakış attı.

Topuklarımın üzerinde döndüm ve içeri girdim. Eşyalarını alacaktım ama önce Roger ve Toni'yle konuşacaktım. Toni'nin başsız tavuk gibi koşturduğu bara giderken Mick yolumu kesti. "Hey, herkes nereye gitti? Diego Dakota'yla birlikte ortadan kayboldu, sonra sen de gittin."

"Kalamam. Sevişecek birini buldum ama daha sonra dönebilirim." Mick gözlerini devirdi. "Gerçekten mi? İkinizle çıkmak şaka gibi." "Git kendine bir kız bul ve sızlanmayı kes."

"Peki ya Los Angeles'taki deli adam, ona göz kulak olman gerekmiyor mu?"

Hay sikeyim. "Ondan önce başka bir dövüş daha var. Ondan önce döneceğim." Bir dahaki sefere kardeşlerim çılgın patronları için bebek bakıcılığı yapabilirler.

Mick'ten ayrıldım ve beni gördüğünde yüzünü buruşturan Toni'ye doğru ilerledim. Bara vardığımda "Sana ne getireyim?" diye sordu.

"Baban," dedim barın etrafında dolanarak. "Bu alan personelle sınırlıdır."

Ona ters ters baktım. "Beni hemen babana götür, Antonia."

Döndü ve beni kapıdan geçirerek arka tarafa götürdü. "Gemma nerede?"

"Arabamda."

Toni omzunun üzerinden meraklı bir bakış fırlattı. "Erkeklerle yalnız kalmaması gerektiğini biliyorsun."

"Düzinelerce pisliğin olduğu lanet bir barda da çalışmaması gerekiyor, değil mi?"

Toni kızardı ve arkasını döndü. Babasının ofisinin kapısını çaldı. Sabrım tükenmek üzereydi, ben de onun yanından uzanıp kapıyı iterek açtım. İçeride Roger, göz kulak olmam gereken adam olan Nestore Romano ile hararetli bir şekilde konuşuyordu. Nestore bana doğru baktı, sonra Roger'ı orada öylece bıraktı ve başını neredeyse hiç eğmeden yanımdan geçti.

"Antonia, önemli bir konuşma yapıyordum," dedi, sesinde onaylamama iması vardı.

"Bana pek öyle gelmedi," diye söylendim. "Nestore kendini çok sıkıyor gibiydi." L.A.'li Deli için bu alışılmadık bir durum değildi.

Roger bana küçük dudaklı bir gülümseme verdi. "Savio, senin için ne yapabilirim?" "Birincisi, lanet barında kimin çalıştığına dikkat edebilirsin." Roger kaşlarını çatı. "Bugün çalışanlarla Antonia ilgilendi."

Yüzüne vurdum. "Ergenlik çağındaki kızının etrafta sapık sapık dolaşmasına izin vermen beni ilgilendirmez ama başkalarının kızlarına dikkat etsen iyi edersin."

"Sen neden bahsediyorsun?" Roger, sanki dünyadaki en ilginç şeymiş gibi yere bakmaya çalışmakla meşgul görünen kızına baktı.

"Gemma Bazzoli'den bahsediyorum. Daniele ve Diego'yu bilirsin. Garsonlara yeterince ödeme yapmadığınız için onun bara baktığını öğrenirlerse ikisi de mutlu olmaz."

Roger'ın yüzü giderek kızarıyordu. Hâlâ ona ne yapacağını söylememe izin vermekte zorlanıyordu. Beni daha küçük bir pislikken tanımişti. Ama şimdi işlerimizi kardeşlerimle birlikte ben yürütüyordum, o yüzden kendine çekti düzen verse iyi olacaktı.

"Benimle ya da ailesiyle birlikte olmadığı sürece Gemma'yı bir daha burada görmek istemiyorum, anladın mı?"

Roger düşünceli düşünceli gözlerini kıstı. "Kızdan sana ne? Bardaki yeni bir kış parçasını ilk senin takdir edeceğini düşünmüştüm."

Yakasından tuttum ve yüzüne kapandım. "Dikkat et, Roger." Eğer Toni dehşet dolu gözlerle onu izlemeseydi, ona biraz daha sert davranabilirdim. "Bahsettiğin o kış parçası sınırların dışında ve unutma o senin kızın yaşında."

Roger başını salladı. "Pekâlâ, pekâlâ. Burada olduğunu bile bilmiyordum. Uzak durmasını sağlayacağım."

Onu serbest bıraktım ve topuklarımın üzerinde dönerek oradan ayrıldım. Çıkarken barın arkasından Gemma'nın eşyalarını aldım. Koltuğa yığılmıştı ama arabaya bindiğim anda doğruldu. "Toni'yle konuştun mu?"

"Ben yaptım." Motoru çalıştırdım, yanımdaki fazlasıyla kışkırtıcı kıza değil caddeye odaklanmaya çalışıyordum.

"Ama Diego'ya söylemedin, değil mi?"

Kıkırdadım. "Eğer ona söyleseydim, seni eve bırakan o olurdu, ben değil."

"Evet," dedi Gemma neşesiz bir kahkaha atarak. "Kulağımı çiğneyip dururdu. Kafandan neler geçiyor senin? Ne cüretle lanet olası bir hayatın olur? Yadda yadda."

Başımı salladım. "Diego'nun hoşnutsuzluğunu dile getirmek için tatlı bir ikramı kullanacağından cidden şüpheliyim." Ona bir bakış attım. Gemma'ya özgü bir şekilde gülümsüyordu. Umursamaz, dürüst, onu güzel göstermeye çalışan bir şekilde değil, öyle olsa bile.

"Benim yanımda küfretmemeye çalışıyor ama benim anlattıklarım bu kadar." "Fudge, gerçekten mi?" Dedim. "Sağlıklı bir sevişmenin nesi yanlış?"

Gemma kızardı ve ben de ifadelerimin farklı bir şekilde algılanabileceğini fark ettim. "Bu kelimeyi sevmiyorum."

"Hiç denemedin, nereden biliyorsun?" Görünüşe göre, bugün çift anlamlı sözlerin kralıydım.

Gemma kaşlarını çatarak kucağına baktı ve gözlerini bir kez daha yukarı kaldırdığında onu üzdüğümünden endişelenmeye başlamıştım. "Barda bana asılıyor muydun?"

Seçeneklerimi düşündüm. Yalan söyleyip Diego'dan dayak yememek ya da gerçeği söyleyip Gemma'nın lezzetli kızarıklığının derinleştiğini görmek.

"Evet."

Beklendiği gibi, pembenin daha koyu bir tonuna dönüştü. "Neden?" Ona bir bakış attım. Sormak zorunda mıydı?

"Yani," dedi merakla. "Beni yatağa atmak mı istedin?"

Kıkırdadım. "O vücuda sahip kıızı yatağa atmak istedim, seni değil."

Gözlerinde öfke parladı. "O kız benim. O benim vücudum."

Maalesef öyleydi, bu da asla sahip olamayacağım anlamına geliyordu. "Öyle ama seni yatağa atmayı asla düşünmem Kitty. Birincisi, Diego kalp krizi geçirir, ikincisi, sen çok gençsin ve üçüncüsü, seni öpersem ailen beni seninle evlenmeye zorlar, bu yüzden... hayır, teşekkürler."

Yan cama bakarak arkasını döndü.

Kızgındı ve tam olarak hangi sözlerimin onu kızdığını merak ediyordum.

Sokağına girdiğimde gözleri büyüdü. "Burada dur! Yaklaşırsan motor sesini duyarlar."

"Gerçekten mi?" diye sordum ve arabayı doğruca ailesinin evine sürdüm, sonra motoru durdurdum. Pencerelerden birinin ışıkları yandı. Burası orta sınıf bir bölgeydi. Ferrari motoru yoktu.

Gemma oturduğu yerde kendini küçülttü, ama büyükannesinin yüzü ışıklı pencereden göründü ve sonra kayboldu. Başka bir odanın ışıkları yandı.

Gemma kaşlarını çattı. "Bunu neden yaptın?"

"Çünkü babanın sana daha yakından göz kulak olması gerektiğini düşünüyorum." "Neden?"

Bir milyon dolarlık soru buydu.

Daniele giriş kapısında belirdi, bornoz giymişti ve öfkeli görünüyordu.

"Mutlu yıllar Kitty," dedim o arabadan inmeden önce. Bana sert bir bakış attıktan sonra annesi karşısında belirince başını eğdi. Daniele penceremin önünde yükseliyordu. Camı indirdim ve ona gülümsedim.

"Burada neler oluyor?" diye hırladı.

Gözlerimi kısıtım. "Gemma'yı sadece eve getirdim. Roger's Arena'da Toni ile takılmamasının hoşuna gideceğini düşündüm. Belki de ona daha yakından göz kulak olmalısın."

Bakışları seksi kıyafetleri içindeki Gemma'ya odaklandı ve peşinden yürüdü

Onu.

Gemma'yı diğer erkeklerden uzak tutmaya çalıştığımın bile değildi. *Sadece* o da değil. Daha çok Daniele'in onu benden uzak tuttuğundan emin olmam gerekiyordu çünkü aksi takdirde Diego'yla olan arkadaşlığım geçmişte kalacaktı.

Arena'ya dönerken telefonum çaldı. "Sorun nedir, Remo?"

"Neredesin lan sen? Az önce Roger aradı. Nestore yine Çılgın Adam'a dönüşmüş."

Bir başkasının Deli Adam gibi davranmasından şikayet edenin Remo olması ironikti. İki rakibine karşı verdiği ölümüne mücadele hâlâ Arena'da en çok kusan insan rekorunu elinde tutuyordu. Bunun değişeceğinden şüpheliydim.

"Neredeyse geldik." Telefonu kapattım, arabayı park ettim ve dışarı fırladım. Sonra aceleyle bara girdim. Havada kusmuk kokusu vardı. Bir bakışta

kafes nedenini açıkladı.

Nestore Romano rakibini paramparça etmişti.

Mick ve Diego bir kenarda durmuş, ikisi de tiksiniş görünüyordu.

Roger kafesin önündeydi ve Nestore'ye bağıırıyordu. O ödlelerin hiçbirini kafesin içine girip Deli Adam'ı gerçekten durdurmaya cesaret edememişti. Roger'ın yanından geçip kafesin platformuna tırmandım ve kapıyı açtım.

Nestore yerde diz çökmüş, rakibinin cesedinin üzerine yarı eğilmişti. Her yer kan içindeydi. Görünüşe bakılırsa Nestore rakibinin boğazını dişleriyle parçalamıştı. Remo bu psikopatın Vegas'ta dövüşmesine izin vermemeliydi, her ne kadar adama karşı açıklanamaz bir zaafı olsa da. Ya da en azından onunla uğraşmalı ve akşamı ikizleri ve karısıyla geçirebilmek için beni göndermemeliydi.

Nestore'ye dikkatlice yaklaştım. Beyaz spor ayakkabılarım birkaç adım sonra mahvolmuştu. Sinirlenerek omzunu kavradım. Sarsılarak ayağa kalktı ve bana yumruk atmaya çalıştı. Saldırımı engelledim, sonra da yüzüne vurdum. "Kendine gel, pislik. Yoksa boğazında kocaman bir delik olan sen olursun."

Nestore'nin gözleri sonunda bana odaklandı. Yüzündeki o ürkütücü ifade beni bile korkutmuştu. Geri adım atıp yanımdan geçti ve sanki sıra dışı bir şey olmamış gibi kafesten çıktı.

Ben de peşinden gittim. Konuşmamız gerekiyordu ama yüzlerce seyircinin önünde değil.

"Bu pisliği kim temizleyecek?" Roger arkamdan seslendi.

"Bu gece bir servet kazanmamış gibi davranma. Bokları silmesi için birine para ver."

Nestore'nin ardından soyunma odasına girdim. Çoktan dövüş şortunu çıkarmış, beni hâlâ görmezden geliyordu. Adamı tanımasaydım, bunun bir saygısızlık gösterisi olduğunu düşünürdüm.

"Bu bir ölüm dövüşü değildi, Nestore. Tıpkı senin son dövüşünün ölüm dövüşü olmadığı gibi. Kendine gelmelisin."

Yukarı baktı. "Benimle birlikte bir kafese girdi. Ölmek istedi."

"Ne istediği umurunda değil. Bunu ölümüne bir dövüş olarak ilan etmedik. Bu öldürmeyeceğin anlamına geliyor. Kuralları biz koyarız, Nestore. Eğer insanların boğazını kesmek istiyorsan, savaşını Los Angeles'ta yap, burada değil. Şimdilik Arena'da dövüşmen yasaklandı."

Nestore kayıtsızca, "Eğer Kaptan'ım böyle istiyorsa," dedi.

Remo'nun istediğinin bu olup olmadığından emin değildim ama birinin burada mantığın sesi olması gerekiyordu ve her zamanki gibi bu kişi kardeşim olmayacaktı. Hiç kimse Nestore gibi bir adamın Underboss olmasına izin vermezdi.

Topuklarımın üzerinde döndüm ve Nestore'yi temizlemesi için bıraktım. Dışarıda Diego çoktan beni bekliyordu. Yüzündeki kızgın ifadeye bakılırsa, babası onu çağırmişti.

Yolumu kapattı. "Gemma'yı burada bulduğunda neden beni getirmedin?"

"Çünkü Dakota'yla geleneklerini hiçe saymakla meşguldün." Yüzünde öfke titreşimleri belirdi. Ona ikiyüzlülüğünü hatırlatmam onu kızdırmıştı ama birinin bunu yapması gerekiyordu.

"Babam bunun için beni suçluyor!"

"Bunu atlatacaktır. Şimdiye kadar tüm gece aktivitelerinizi görmezden geldi."

"İstedığimi yaparım ama bu Gemma'yla ilgili. Umarım onu eve götürürken lanet ellerini kendine saklamışsındır."

Cevap verme zahmetine girmedim. Sadece Diego'nun sorgusu beni yanlış yönlendirdiği için değil, aynı zamanda Gemma'ya karşı niyetimin değiştiğini fark edip etmeyeceğinden emin olamadığım için.

Mick beni bara kadar takip etti. Ona bir bakış attım.

"Ona dokunmadın, değil mi?" Sesinde tuhaf bir tını vardı. Bunun endişe mi yoksa merak mı olduğunu anlayamadım.

"Neden umursuyorsun

ki?" Omuz silkti.

Alay ettim. "Sakın bana ondan hoşlandığını söyleme?"

Kızardı. "Vegas'taki en ateşli kız o."

Bu doğrudu. "O yasak bölge."

"Yani onu istemeyecek misin?"

Kıkırdayarak içkimi yudumladım. "Tabii ki hayır. Kimseyle evlenmeyeceğim."

SIX

Kahvaltı masasında sadece o ve ben olduğumuzda, "Baba, lütfen," dedim. "İki haftadır cezalıyım. Sadece Toni'ye yardım etmek istedim."

Tabii ki, Savio beni bıraktıktan sonra babam beni süresiz olarak cezalandırmıştı.

kapalı. Annem ağlamamıştı ama gözleri parlıyordu ve bu da neredeyse onun kadar kötüydü. Nonna hâlâ ne zaman fazla neşeli olduğumu düşünse bana hayal kırıklığına uğramış bakışlar gönderiyordu.

Savio neden işime burnunu sokmuştu? Bana ilgi göstermesini hep hayal etmiştim ama bu şekilde değil. Başka bir çılgın koruyucuya ihtiyacım yoktu. Diego yeterince kötüydü.

Sadece Savio'nun beni ispiyonlamasına değil, sözlerine de kızmıştım. Sanki benimle evlenme düşüncesi düşünülemez kadar korkunçmuş gibi konuşmuştu.

Babam gözlerini kıstı. "Roger'ın Arena'sında çalıştın Gemma. Bu küçük bir şey değil. Senin hakkında bu tür söylentilere ihtiyacımız yok, özellikle de sana bir koca aramaya başladığım için."

Neredeyse çayım boğazımda düğümleniyordu. "Ben birini bulana kadar bekleyeceğine söz vermiştin."

Babam başını salladı. "Bir yıl oldu, angelo mio, ve senin ilgilendiğin tek kişi Savio."

"O iyi bir av."

Babam iç çekti. "O bir Falcone. Bizim değerlerimizi paylaşmıyor. Diğer adamlar seni çoktan sordular. Ama o etmedi."

"Ona bundan bahsedemez misin? Rastgele yani. Belki beni isteyebileceğinin farkında değildir." Bu elbette aptalcaydı. Savio bizim dünyamızdaki kuralları biliyordu, her ne kadar onları görmezden gelmeyi tercih etse de.

"Pekâlâ. Onu bir dahaki görüşümde bundan bahsedeceğim ve Diego'ya da aynısını yapmasını söyleyeceğim ama yapabileceğimiz tek şey bu. Adam senden elini istemeli. Kendini birinin önüne atamayacak kadar değerlisin."

"Biliyorum baba." Sorun şu ki, bunun alternatifi hayatımı istemediğim bir adamla geçirmektir ve bu daha da az arzu edilen bir seçenek gibi görünüyordu.

Diego ceketini silkerek içeri girdi. "Acele et, yoksa geç kalacaksın."

Babamın yanağına bir öpücük kondurduktan sonra Diego'yu Ford'una kadar takip ettim. Beni her gün okula getirir ve okuldan alırdı. Arena olayından beri her zamankinden daha da tetikleydi. Artık Toni'nin arabasına binmeme bile izin verilmiyordu. Mahkûmların benden daha fazla özgürlüğü vardı.

"Babam zamanınızı azaltmayacak."

Gözlerimi devirdim. "Ben bir mahkum değilim."

Diego başını salladı. "Okulda başka kıyafetler giymeyi bırakmazsan, seni içeri kilitlemeye başlamak zorunda kalacağız."

Masum bir yüz ifadesi takındım.

"Poşetleyin. Sierra bana okulda kot pantolon giydiğini söyledi."

Ona inanmadım! Tam bir ispiyoncuuydu. Kuzenim işime burnunu sokmaya bayılırdı. "Sadece kot pantolon ve kazak. Bu kıyafetler bana kendimi yabancı hissettiriyor." Elbisemi işaret ettim. Kötü bir elbise değildi, fırfırlar, fiyonklar ya da garip renkler yoktu ama çoğu kız okulda mütevazı elbiseler giymezdi. Ben de herkes gibi kot pantolon ve gömlek giymek istiyordum. Diego bir şey söylemedi. Bugün Sierra'yla ciddi bir konuşma yapacaktım. Yan camdaki yansıma bakarak saç bandımı çıkardım ve saçlarımı kabarttım, sonra da dudaklarıma biraz parlatici sürdüm.

"Şu saçmalığı kesecek misin? Çok kör ve safsın Gemma," diye homurdandı Diego.

"Sana ne oldu böyle? Ben hiçbir şey yapmadım."

"Saçınızı kabartmak ve ruj sürmek hiçbir şey değildir."

Artık aklını mı kaçırmıştı? Şaşkınlığım belli olmuş olmalı ki başını salladı. "Gerçekten anlamıyorsun. Sanırım memnun olmalıyım."

"Bana ne yaptığımı söyleyebilir misin?"

"Erkekleri çıldırtıyorsun Gemma. Erkeklerin seni gözleriyle soymasını engellemek için her gün kaç tane tehdit savurmak zorunda kaldığının farkında bile değilsin."

Benimle dalga geçtiğini düşünerek güldüm ama yüzü son derece ciddiydi. "Gerçekten mi?" diye sordum, aynı anda hem heyecanlanmış hem de utanmıştım. Savio o gün bana asılmıştı ama ben bunun bir şans olduğunu düşünmüştüm. "Erkekler bana asla asılmaz."

"Çünkü bunu yaparlarsa ne olacağını biliyorlar," dedi Diego sırtımdan aşağıya hafif bir ürperti gönderen bir sesle.

"Bu yüzden mi o kavgaya karıştın?" Birkaç gün önce, yaşıtı birkaç Camorrista ile yaptığı bir toplantıdan dudağı yarılmış olarak eve gelmişti. Bilgi vermek konusunda pek açık sözlü değildi.

"Evet, birkaç adam seni en ateşli kış parçası ve hevesli seks bombası olarak seçti."

"Oh."

"Ve hayır, Savio onlardan biri değildi!" Diego direksiyona vurdu.

"Öyle olup olmadığını sormadım."

Diego arabayı okulun otoparkına park etti. "Yapmak üzereydin."

İnkâr etmedim. Diego'nun daha fazlasını söylemek istediğini görebiliyordum ama sonra sadece başını salladı. "Geç kalacaksın."

Dışarı çıktım. Toni çoktan beni bekliyordu. Diego'nun çılgınlığından uzaklaşmak için ona doğru koştum. Sarıldık, sonra yüzümü taradı. "Sorun nedir?"

"Kardeşim sabahtan beri tahammül edilemez bir halde."

"Her zaman öyle değil midir?" Arkasında korna çalan diğer arabalara rağmen hâlâ kaldırıma park etmiş olan Ford'a doğru dikkatle baktı.

"İçeri girmeliyiz. Biz girene kadar gitmeyecektir."

Toni ve ben binaya girmeden önce kollarımızı birleştirdik.

"Amish komünü arıyorsanız, burası yanlış yol," dedi Noemi, küçük arkadaş grubu etrafını sararken. Diego'nun ablasıyla öpüşüyor olması fikri midemi bulandırdı.

Onu görmezden geldim. Görmezden gelmeseydim onu yumruklardım ve babama bunun bir daha olmayacağına dair söz vermiştim. Derse zamanında yetişmek istiyorsam üstümü değiştirecek zamanım yoktu.

Teneffüsün ilerleyen saatlerinde, Toni ve ben köşedeki her zamanki masamıza oturduk; nihayet elbisemi çıkarmış, kot pantolon ve kazak giymiştim. "Babam benim için bir koca aramaya başladı."

Toni buzlu çayında boğuldu. "Ne?"

"On altı yaşındayım. Genelde kızlar o yaşta çoktan söz vermiş olurlar."

"Peki ya Savio?" Sesini bir kademe daha alçaltmıştı. Ona aşık olduğumu kimse bilmiyordu ve ben de öyle kalmasını tercih ediyordum. Hakkımda daha fazla dedikoduya ihtiyacım yoktu.

Sebzelerimi tabağın üzerinde ittirdim. "Henüz sormadı."

"Oyununu geliştirmelisin Gemma. Onunla flört et. Savio'nun beyni farklı çalışıyor. Kendini ona atan kızlara alışkın."

"Kendimi onun üzerine atmak istemiyorum. İlk hamleyi o yapmalı."

Toni iç çekti. "Belki de ilk hamleyi yapmak için küçük bir dürtüye ihtiyacı vardır. Başka biriyle sözlenme riskini almak ister misin?"

"Tabii ki hayır," diye nefes nefese kaldım. "Ama babamın uygun bir talip bulması muhtemelen aylar sürer. Uzun bir hayran listem yok ki."

Toni gözlerini devirdi. "Antrenman sırasında kafana çok fazla darbe almışsın, ha?" Çatalını arkamdaki bir şeye doğrulttu. Döndüğümde bir grup sporcunun bana baktığını gördüm. Yüzüm kızararak arkamı döndüm. "Bazıları İtalyan değil. Diğerleri de çok genç. Birkaç yaş büyük olmaları lazım."

"Onlardan herhangi biriyle evlenmen gerektiğini söylemedim. Sadece bir noktaya değiniyordum."

Ne demek istediğini tam olarak anlamamıştım. Bu adamlar beni kesiyor olsalar bile, bu Savio konusunda bana yardımcı olmuyordu.

Oturma odasından gelen erkek seslerini duyduğumda kendime biraz portakal suyu doldurdum. Onlardan biri Savio'ydu. Onları takip ederek önceki ödev yerime döndüğümde Savio ve Diego'yu kanepede uzanmış, ellerinde cips paketleri, televizyon programlarına zapping yaparken buldum. Kitaplarım ve defterim sanki biri onları umursamadan itmiş gibi yere atılmıştı.

Diego yalnız olsaydı, kendimi onun üzerine atar ve onu bir yastıkla boğmaya çalışırdım, ama Savio'nun varlığıyla, daha hanımefendi bir seçeneği tercih etmek zorunda kaldım.

Odaya girdim ama iki çocuk da beni dikkatle görmezden geldi.

"Neden eşyalarımı yere attın?"

Diego ve Savio kısa bir süreliğine başlarını kaldırıp baktılar, sonra da ekrandaki, etrafı yarı giyinik kızlarla çevrili boktan bir rapçinin videosuna odaklandılar. Nonna görse çıldırırdı.

Diego sanki sonradan aklına gelmiş gibi, "Yoluma çıkıyorlardı," dedi. "Ev ödevimi yapıyordum."

"O zaman başka bir yerde yap. Mutfığa gidin, orası zaten daha çok işinizin olduğu bir yer."

Ona inanmadım. Bir pislik gibi davranarak Savio'yu etkilemeye çalışıyordu. Savio'nun ağzı, aptal kalbimin her zaman hızlanmasına neden olan o kibirli gülümsemeye dönüştü.

"Önce ben geldim," dedim, kollarımı göğsümün önünde kavuşturarak televizyonu görmelerini engelledim. Savio bana doğru bir bakış bile atmadı. Hava da olabilirdim. Kıyafetim kimseyi etkilemek için uygun değildi: eşofman altı ve kapüşonlu bir tişört, ama Savio'nun ziyarete gelmesini beklemiyordum. Diego bugünlerde çoğunlukla Mick ve onunla başka bir yerde buluşuyordu.

"Gemma, kaltaklığı bırak ve kışını kaldır."

Savio kısaca başını kaldırdı ve gözlerimiz buluştu. Her zaman olduğu gibi midemde kelekler dans etti. Yüz ifadesi okunamıyordu. Tanıdık bir sırtıma ya da kibirli bir gülümseme yoktu. Sonra dikkatini televizyona verdi.

"Eğer gitmezsen, benim varlığım ile yaşamak zorunda kalacaksın," dedim. Bunu düşünecek zamanım olmadan Savio'nun kucağına çöktüm. Diego'nun keskin nefes alışı beni gülümsetti ama Savio'nun kolu belime dolanınca gülümsemem kayboldu. İçimden bir şok geçti. Bu şekilde tepki vermesini beklemiyordum. Beni itip uzaklaştırmasını mı? Evet, öyle. Şok mu? Evet. Sanki onun üstüne aitmişim gibi beni kendine çekmesi mi? Hayır.

Bakışlarım ona kaydı ve beni de yanına çekerek koltuk başlığına yaslandı. Gözleri benimkilerle buluştu ve gözlerinde kalın bir şekilde yutkunmama neden olan bir şey vardı.

Kucağına oturamdan en ufak bir rahatsızlık duymuş gibi görünmüyordu. Tabii ki hayır, Savio kızların kucağında olmasına alışkındı, ama genellikle daha az kıyafet ve daha fazla kalça dönüşüyle. Gözleri benimkileri tuttu, yüzünde seksi ve çileden çıkarıcı bir gülümseme vardı. Yakınlığımızdan dolayı karnımda kelekler uçuşuyordu. İlk kez bir erkeğin kucağına, Savio'nun kucağına oturuyordum ve bu iyi hissettiriyordu. Giysilerimizin arasından kaslarını, vücudundaki gücü ve sıcaklığını hissedebiliyordum. Tanrım, çok iyi hissettiriyordu. Ona doğru

eğilmek, yüzümü boynuna gömmek istedim.

"Neyin var senin Gemma? Kalk ayağa!" Diego homurdandı, Savio'ya kaşlarını çatmadan önce bileğini morartıcı bir şekilde kavradı. "Ve o lanet parmaklarını onun belinden çek yoksa onları kırarım."

Olamaz. Savio'nun vücudunda bir gerginlik oluştu ve ben hâlâ kucağındayken yavaşça doğrulduğunda belimdeki tutuşu daha da sıkılaştı. "Dene bakalım."

Savio'nun sesindeki tehdit beni şaşkına çevirdi. Ön koluna dokundum, parmak uçlarım oradaki yara izlerini okşadı ve hâlâ kardeşime sabitlenmiş olan ifadesi daha da sertleşti.

Gözlerim kardeşim ve Savio arasında gidip gelirken, bu işin onlar için ölümcül bir ciddiyete dönüştüğünü fark ettim. Bu iş testosteronla beslenen bir bok festivaline dönüşecekti. Dövüş ringlerinde pisliğin teki olan Diego alınmasın ama Savio'yu kafeste görmüştüm. O bir Falcone'ydu ve dövüşmek onun kanında vardı, rakiplerini sözlerle ve yumruklarla yok etme yeteneği de öyle.

Eğer bu ikisi birbirini öldürürse, bu benim yüzümden olmaz. Topuğumu Savio'nun ayağına bastırdım. Homurdandı ve belimdeki tutuşunu gevşeterek bana ayağa fırlama ve yumruğumu Diego'nun karnına indirerek inlemesine ve geri çekilmesine neden olma şansı verdi.

"Siz aptalsınız."

Döndüm ve tepinerek üst kata çıktım. Daha da aptalca bir şey yapmadan önce Savio'dan uzaklaşmam gerekiyordu.

Diego, merdivenleri hızla çıkan Gemma'nın ardından bakarken yanımda zorlukla nefes alıyordu. Benim gözlerim de onun çıkışını takip ediyor, eşofmanlarının içindeki kışının hatlarından kendimi alamıyordum. Gemma onları bile seksi gösteriyordu.

Tam bir muammaydı.

Onu tanıdığım onca zaman boyunca hiç "siktir" dememişti. Başka biri olsa, 'fudge' kelimesini bir küfür olarak duyduğumda gözlerimi devirirdim, ama o bunu başarıyordu. Bu kız dövüşmeyi severdi ve sert bir yumruk atabilirdi ama aynı zamanda erkek olduğunu iddia eden amcıkların ve pembe rengin yer aldığı o kusmuk uyandıran şık filmleri izlemeyi de severdi. Pembe boks eldivenleri olduğunu bile bilmiyordum.

Gemma şehirdeki en seksi kızdı ve bunun farkında bile değildi. En çok istediğim ama sahip olamadığım kızdı.

Diego gözlerini bana dikti, hâlâ tepemde dikiliyordu.

Kaşlarımı kaldırarak tekrar arkama yaslandım.

"Ona bir daha asla dokunma."

Yavaşça ayağa kalktım ve ona doğru yürüdüm. "Yoksa ne olur?"

Diego beni öldürmeyi düşünüyor gibi görünüyordu. "Değerlerimize saygı duymuyorsan, kadınlarımızın *senin kadının olmadıkları* sürece yasak bölge olduğuna saygı duymuyorsan, o zaman artık buraya gelemezsin. Gemma'yı ne pahasına olursa olsun korumak zorundayım. Eğer onun için bir risk teşkil ediyorsan, arkadaşlığımız sona ermek zorunda."

"Onun için risk mi oluşturuyor?" Alay ettim. "Kucağıma oturdu. Onu aşağı çekmedim ve ona uygunsuz bir şekilde dokunmadım Diego. Bir kolumu beline doladım."

"Bu zaten çok fazla," diye mırıldandı. "Gemma ne yaptığının farkında değil. Kucağına oturursa bunu nasıl karşılayacağını farkında değil."

"Nasıl alayım?"

"Daha fazlasını isteyebileceğini ya da sana asıldığını düşüneceksin." "Bana asılıyor. Bunu ikimiz de biliyoruz."

Diego gerildi.

"Sakin ol, göt herif. Gemma'nın *daha fazlasını istemediğini* biliyorum. Ama bana aşık olduğunu sen de benim kadar iyi biliyorsun."

"Fark etmez. Onunla evlenmediğin sürece ona sahip olamazsın."

Güldüm ve tekrar kanepeye uzandım. Gömleğimi kaldırarak elimi dışarı bakan boğa dövmemin üzerine koydum. "Bu boğa asla bir kadına zincirlenmeyecek."

Diego gözlerini devirdi ama sonunda oturdu. "İnanın bana, *biliyorum*. Şimdi tek yapması gereken Gemma'nın o inatçı kafasına sokmak. Belki babam ona bir koca bulduğunda kafasına dank eder."

"Bakıyor mu?" Neden bir şeyleri ezme dürtüsü hissettiğimi anlamaya çalışarak sordum.

"Evet." Diego bana baktı.

Omuz silkerek koltuk başlığına yaslandım. "Yumruk atmayı bilse iyi olur yoksa kız onu buldozer gibi ezecek."

Gemma'yı bir erkekle, başka bir erkekle hayal edemiyordum. Onu kucağıma almak çok iyi hissettirmişti ve kolumu ona doladığımda şok içinde gerilmesi ve bir süre sonra yumuşaması çok hoş bir tepkiydi.

"Gemma söz verdiğinde savaşmaya devam etmesine izin verilmeyecek. Çoğu erkek kadınlarının böyle bir şey yapmasına izin vermez, özellikle de Gelenekçiler."

Diego omuz silkti ama bana hiç hoşlanmadığım bir şekilde bakıyordu.

SEVEN

Toni ve ben yaz tatilinden önceki son gün okuldan çıktığımızda Diego çoktan kaldırıma park etmişti. O bisikletine yönelmeden önce ona sarıldım ve arabaya bindim.

Diego, birkaç çocuk karşıdan karşıya yeterince hızlı geçmeyince korna çalarak hemen yola koyuldu.

"Kötü bir ruh hali mi?" Ben sordum.

"Henüz değil. Ama bu muhtemelen bugün değişecek."

Savio ile yaptığı eğitimden bahsediyordu. Diego ondan uzak durmamı istiyordu ve son dört ayda bunu başarmıştı.

"Mick sana merhaba dememi söyledi."

Kaşlarım birbirine çarptı. "Tamam. Ona selam söyle, sanırım?"

Diego başını salladı ve nefesinin altında bir şeyler mırıldandı. Onu görmezden gelmeye karar verdim.

Restorana adım attığımız anda babamın yüzünü gördüğümde söyleyeceklerinin hoşuma gitmeyeceğini biliyordum.

Yanına uzandım ve o da şakağıma bir öpücük kondurdu. Diego yanımdaki kabine kaydı. Mutfağın kapısı açıldı ve Nonna elinde bir güveçle dışarı çıktı.

Babam boğazını temizledi. "Gemma, daha fazla bekleyemem. Senin için iyi bir adam bulmalıyız. Seninle ilgilenecek birini. Sadece tek bir olası talibe odaklanamayız. Gençleşmiyorsun."

Babam sanki on altı yaşında değil de evde kalmış yaşlı bir kız kurusuymuşum gibi konuştu.

Nonna güveci bıraktı ve bana bilmiş bir gülümseme verdi.

"Ama baba, istediğimi biliyorsun..."

Diego, "Savio Falcone'yi istiyorsunuz, bunu hepimiz biliyoruz," diye mırıldandı. "Sanki İsa'nın ikinci gelişiymiş gibi."

Nonna onun kafasına vurdu ve nefesinin altında hızlı bir dua mırıldandı.

Diego, Nonna'nın ikinci bir tura ihtiyacı olduğuna karar vermesi ihtimaline karşı başını eğerek lekeyi ovuşturdu. "Gerçek bu ve onun yanında böyle davranması utanç verici."

Babamın ifadesi sertleşti ve onaylamayan gözlerini üzerime dikti. "Nasıl davranıyorsun?"

"Ben bir şey yapmıyorum," dedim ve Diego'ya kaşlarımı çatarak bakabilmek için başımı eğdim. Onun sorunu neydi? Genelde beni ispiyonlamazdı.

"Umarım ailemizi utandıracak bir şey yapmıyorsundur, Angelo mio."

Ne düşündüğünü anlayınca yüzüm kızardı.

"Kastettiğim bu değildi baba," dedi Diego hemen. "Gemma bunu asla yapmaz. Ama onu her gördüğünde senin talip arayışından bahsediyor ve sanki onu istemesini sağlayacakmış gibi ona o utanç verici yavru köpek bakışlarını atıyordu."

Nonna omzuma dokundu. "Gençlik aşkı çok değerlidir."

"Tek taraflı. Savio aşk yapmaz. O sadece-"

Babam boğazını temizledi ve Diego omuz silkti. "Neden bahsettiğimi biliyorsun."

"Öyle," diye kabul etti babam. Sanki hâlâ küçük bir kızmışım gibi başımı okşadı. "Onun gibi adamlar evlenmez Gemma ve sen de onun istediklerine razı olamayacak kadar değerlisin."

Gözlerimi yere indirdim.

"Biliyorum." "Güzel."

Diego ve ben Savio ile eğitim için ayrılana kadar sessizce yemek yedik. Babam bana anlamlı bir bakış daha gönderdi. O ve Diego beni korumak istiyorlardı ama benim bir kez daha denemeye ihtiyacım vardı. Savio'yu istiyordum, başka kimseyi değil.

Savio'yla dövüşmeme izin verilmiyordu, sadece onu ve Diego'yu birbirleriyle antrenman yaparken izleyebiliyordum. Ama son birkaç aydır bunu yapmama bile izin verilmediğini düşünürsek, boks kulübesinde çalışmaktan çok daha mutluydum.

Diego, Savio ile bir saniye bile yalnız kalmama izin vermeyerek hep yanımda dolaşırdı. Dövüş antrenmanlarından sonra nihayet banyoya yöneldi. Savio havluyla yüzünü silerken ben de bol tişörtümü karın kaslarım görünecek şekilde hızla düğümledim. Gözlerim gömleğinin yukarı sıyrıldığı yerden görünen deri parçasına takıldı. Bel kemerinden siyah bir ipucu görünüyordu. Dövme mi? Onu yıllardır tişörtsüz görmemiştim.

"Yeni bir dövme mi yaptırдың?" Merakla sordum, kendimi durduramadım. Bir pervanenin ışığa çekilmesi gibi yaklaştım.

Savio havluyu indirdi, koyu renk gözleri açıkta kalan karnımı inceledi ve ifadesindeki bir şey içimi keleklerle doldurdu. "Birkaç yıl önce aldım." Ağzının seğirme şekli merakımı artırdı. Ön kollarındaki dövmeler her zaman sergilenirdi; bir bileğinde Camorra bıçağı ve gözü, diğerinde ise yara izlerini örten cam parçalarıyla çevrili bir bıçakla mızraklanmış mekanik bir saat vardı ama bu üçüncü dövmenin tam olarak nerede olduğunu merak ediyordum.

"Ne kadar büyük?" Hiç düşünmeden sordum. Kulağa nasıl geldiğini fark ettiğimde utanç yüzümü ısıttı.

Savio kıkırdadı. "Büyük."

Neden bahsettiğini sormamak için dilimi ısırarak zorunda kaldım ve en başta niyetinin bu olduğunu biliyordum. "Ne oldu?"

"Sana söylemek etkiyi mahveder. Görmek gerek," dedi, sesi her zamankinden daha alçaktı. Flört mü ediyordu? Yoksa umutsuzluktan kaynaklanan şeyler mi hayal ediyordum?

Diego banyodan çıkarken gözleri açıkta kalan karnıma dikilmişti.

"Görünüşe göre başın belada," dedi Savio.

"Umurumda değil. Mantıksız davranıyor."

"Burada neler oluyor?"

Savio kasıklarını göstererek, "Dövmemden bahsediyoruz," dedi. "Sen-"

Savio avucunu kaldırdı. "Sakin ol. Ben hiçbir şeyi açığa vurmam."

Diego ikna olmuş görünmüyordu. Yüzümü inceledi ama hiçbir şey belli etmedim. "Eşyalarımı almalıyım. Akşam yemeği için eve gitmeliyiz."

Savio, "Saat sekizdeki toplantıyı unutmayın," dedi.

"Toplantı mı?" Ben de yankıladım.

"Camorra işi," dedi Diego.

"Bratva bize sorun çıkarıyor," diye ekledi Savio, ağabeyimin onaylamayan yüz ifadesine rağmen. Babam ve Diego bana hiçbir şey söylemedi.

Diego havlusunu çantasına yerleştirmekle meşgulken Savio'ya gülümsedim ve o da bana göz kırptı.

"Ailem benim için iyi bir eş bulmaktan başka bir şey konuşmuyor," diye mırıldandım, sıradan görünmeye çalışarak. Yumuşak konu değişiklikleri arasında bu kötü bir tanesiydi.

Savio bandajlarını çıkarıyordu ve başını kaldırıp bakmadı. Arkasından Diego'nun bana gözlerini devirdiğini gördüm.

"Önümüzdeki birkaç hafta benim için sıkışık geçecek. Yaklaşan dövüşüme hazırlanmam gerekiyor, bu yüzden seninle çalışamam Diego. Remo'nun beni dövüp forma sokması gerekiyor."

Söylediğim tek bir kelimeyi bile dinlemiş miydi? Kendimi tekrarlamak için ağzımı açtım ama Diego kolumdan tutup beni sürükledi. Peşinden tökezledim. "Ne yapıyorsun sen?"

"İtibarını kurtarmak," diye

tısladı. "Ne-"

"Sessiz ol."

Beni soyunma odasına itti ve kapıyı kapattı. "Eşyalarını topla. Biz gidiyoruz."

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Bana emir vermeyi bırak. Son zamanlarda bana tam bir pislik gibi davranıyorsun."

"Çünkü lanet olası bir aptal gibi

davranıyorsun." Gözlerim büyüdü.

"Savio, Gemma, Savio'dan bahsediyorum. Vazgeç artık. Kendini utandırıyorsun. Eksik olan tek şey Savio'ya evlenme teklif etmen. Savio'nun kendini bir kadına zincirlemektense cam çiğnemeyi tercih edeceğini o inatçı kafana sok."

Gözlerimi kaçırdım ve spor çantamı kaptım. "İnsanlar değişebilir. Bazen sadece doğru kişiyi bulmak gerekir."

"Bunun sen olacağına gerçekten inanmıyorsun, değil mi? Yıllardır onun karşısındasın, aylardır babamın olası talipler aradığından bahsettiğinden bahsetmiyorum bile. Savio'nun umurunda değil. Seni istemeyecektir."

"Ama beni nasıl izlediğini biliyorum. Beni istiyor." Bu sözler yanaklarımı kızarttı. Bunu Diego'ya ya da Toni dışında herhangi birine ilk kez itiraf ediyordum.

Diego yüzünü buruşturdu. "Tabii ki istiyor. Ama seni bedavaya ve hiçbir bağın olmadan istiyor. Bu mümkün değil, o yüzden ilgisini kaybetti. Onun zevkine göre çok fazla iş yapıyorsun." Diego yüzüme baktı, sonra iç çekerek başını salladı. "Hadi, eve gidelim."

Sırtıma dokundu ama ben ondan uzaklaştım ve doğruyu söylediğini bildiğim halde ona kızarak önden yürüdüm. Bunların hiçbirisi Diego'nun suçu değildi. Başından beri beni uyarmıştı. Savio Falcone gibi birine aşık olmak benim hatamdı. Ve Savio'nun hatası da böyle bir erkek sürtük olmasıydı.

Savio hâlâ ellerini açmış, biz soyunma odasındaiken içeri girmiş olmaları gereken Mick ve Nino ile konuşmaya dalmıştı. Mick'i gördüğüme şaşırmıştım. Savio ile nadiren antrenman yapardı. Belki de yeteneksizliğinden utandığı içindir.

"Kendine hakim ol, tamam mı?" Diego mırıldandı. "Bizler gururlu olmak için yetiştirildik, bu yüzden kendini ona atmayı bırak."

Kardeşıme kaşlarımı çattım ama o haklıydı. Savio'yla yarın olmayacakmış gibi flört etmiş, dikkatini çekmek için daha seksi giyinmiş ve babamın talip arayışını yüzüm mosmor olana kadar anlatmıştım ama sonuç alamamıştım. En fazla bu kadar ileri gidebilirdim. Belki Savio da Toni'nin dediği gibi bir şeyler tatmak istiyordu ama ben bunu ona vermeyecektim. Ya beni istiyordu ve bunu göstermeye istekliydi ya da değildi. Bu ifadenin ima ettiği şey midemi bulandırdı. Aşık olduğum adamla evlenme şansım sıfıra yakındı.

Ama biraz gururum vardı ve Savio bile beni bundan vazgeçiremezdi. Eğer kolay lokma arıyorsa, başka tarafa bakabilirdi.

Diego ve ben üç adamın yanında durduk. "Eve gidiyoruz."

Savio başını salladı. Gözleri kısa bir süre bana kaydı ama sonra dikkatini bileklerindeki bandajları açmaya verdi. Nino başıyla onayladı.

Mick çantasını yerden alırken hızla, "Seninle otoparka kadar geleceğim," dedi.

"Sen daha yeni gelmedin mi?" Savio kaşlarını kaldırarak sordu.

Mick kızardı. "Evet, ama arabamda bir şey unutmuşum."

Savio'ya bakmamak için kendimi zorlayarak el salladım ve Diego'yu çıkışa kadar takip ettim. Belli ki b i r an önce gitmek istiyordu. Ben de

Savio ile aralarında yükselen tansiyonu fark etti ve bunun benim yüzümden olduğunu anladı.

"Çantayı taşımamı ister misin?" Mick beni şaşırtarak sordu.

Gülümseyerek arkamdan yaklaşıyordu. "Elbette." Çantamı ona uzattım. Benim için çok ağır değildi, ama taşımayı teklif ederse, kim hayır diyebilirdi ki?

Mick bana bir kez daha gülümseyerek, "Dövüş yeteneklerin bir kıza göre çok iyi," diye devam etti. Beni bugün dövüşürken bile görmemişti ve en son Diego'yla antrenman yaparken yanıma gelmesinin üzerinden bir yıldan fazla zaman geçmişti.

"Teşekkür ederim. Seninkiler de bir erkek için iyi." Aslında değillerdi ama bir şeyler söylemem gerekiyordu.

Mick kaşlarını çattı, belli ki lafımı anlamamıştı. Tereddütlü bir sırtıma yaptı.

Diego omzunun üzerinden bir bakış fırlattı ve yavaşlayarak yanıma geldi. Mick'e anlamadığım bir bakış gönderdi.

Mick bundan sonra telaşlı görünüyordu. İkisi arasında bakışarak neler olup bittiğini anlamaya çalıştım. Arabamızın önünde durduk. Mick de, arabasını çoktan geçmiş olmamıza rağmen. Diego kollarını göğsünün önünde kavuşturdu. Kaşlarımı kaldırdım. Neden bir fedai gibi davranıyordu? Mick'le de sorunları mı vardı? Diego zor biri olabilirdi, bunu ilk kabul eden bendim.

"Gemma, eğer yeteneklerini geliştirmek için daha fazla fırsat istiyorsan, ben de seninle antrenman yapabilirim. Elbette Diego'nun gözetimi altında."

Mick'in nasıl Camorrista olduğunu gerçekten anlamıyordum. Çoğu zaman fazlasıyla kibardı. "Teşekkürler, gerçekten çok nazıksın ama koro provalarım, okul ve kilise yüzünden zamanım yok." Ona gerçeği, yeteneklerinin Diego'nun ya da Savio'nunkilerle aynı seviyede olmadığını söyleyemezdim. Gelişmeme yardımcı olmazlardı.

"Ah, tabii. Her neyse, eğer rutinini biraz değiştirmek istersen. Arada sırada Diego'dan devralabilirim."

Diego kapımı açtı ve içeri girmemi işaret etti. "Eve gitmeliyiz. Nonna yemeğe geç kalmamızı hoş karşılamayacak. *Hoşça kal* Mick."

Kabalığına sevinerek içeri süzıldüm. Mick'e de veda edemeden kapıyı kapattı ve spor çantamı ondan aldı. Diego direksiyonun arkasına geçtiğinde bile Mick hâlâ kapımın yanında duruyordu. Sonunda motor kükreyerek çalıştığında geri çekildi.

"Bu da neydi şimdi?" Kafam karışmış bir şekilde sordum.

Diego hiçbir şey söylemedi, sadece dişlerini sıkarak gaza bastı.

Pencereden dışarı baktım, bana küçük bir çocukmuşum gibi davrandığı için Diego'ya ve hemen hemen her şey için Savio'ya kızgındım.

"Mick sana sırılsıklam aşık."

Bir kahkaha attım ve Diego'ya döndüm. Direksiyonu ölümüne kavramıştı. "Bu lanet bir şaka değil. Aylardır seninle nasıl tatlı tatlı konuştuğunu fark etmedin mi?"

Bunu düşündüm. Mick benim yanımda son derece nazık davranıyordu ama ben onun böyle biri olduğunu düşünüyordum. "Emin misin?"

"Elbette, eminim. Erkekler konuşur, o da bana sürekli seni soruyor."

"Savio benim hakkımda ne diyor?"

Diego frene bastı ve düz eliyle direksiyona vurdu. Şaşkınlıkla nefesim kesildi. "Ciddi misin? Senden bahsetmiyor, bahsetse bile her kızdan bahsettiği gibi bahsederdi, sanki sikini sokmak istediği bir göt parçasıymışsın gibi."

Diego'nun bunu söylediğine inanamadım. Genelde benim yanımda küfür etmez ya da seks hakkında konuşmazdı. Beni tüm bunlardan korumak istiyordu, bu yüzden böyle davrandığına göre gerçekten üzgün olmalıydı.

Derin bir nefes aldı ve elini saçlarında gezdirdi. "Özür dilerim. Senin yanında bu kelimeleri kullanmamalıydım."

"Sorun değil," dedim.

Bana baktı ve yüzündeki endişeden dolayı midem bulandı. "Bana söz ver, bundan sonra Savio'dan uzak duracaksın. Sadece incinirsin. Savio'yu tanıyorum Gemma ve güven bana, sana asla umduğun şeyi vermeyecek."

Başımı salladım. Bir sonraki adımı Savio'nun atmasına çoktan karar vermiştim ama Diego'nun endişesi kararlılığımı teyit etti.

Annem odama girdiğinde yeni bir şarkının sözlerini içselleştirmeyi bitirmiştım. Her zamanki gibi kapıyı çalmadı. Mahremiyetime saygı göstermesini sağlamaya çalışmaktan vazgeçmiştim. Ev sakinlerinin hiçbiri saygı göstermiyordu. Annem yanıma geldi ve şakağımı öptü. "Babam seninle geleceğin hakkında konuşmak istiyor."

Bunun tek bir anlamı olabilirdi. Yüzüne baktığımda dehşet iliklerime kadar işledi. "Buldu mu... birini buldu mu?"

Annem avucunu saçlarımın üzerinde gezdirdi. "Bazen aşkı hiç ummadığımız yerlerde buluruz. Şimdi git."

"Anne," diye fısıldadım ama beni nazikçe odamdan çıkardı. Yüreğim daralarak mutfağa gittim ve babamla Diego'yu masada otururken buldum. Tabii ki Diego benden önce öğrenmişti. Neden kocamın kim olacağını önce ben öğrenecektim ki?

Onlardan birkaç adım ötede durdum.

Babam gülümsedi ama yorgun görünüyordu. Son birkaç haftadır restoranlarda uzun saatler çalışıyordu. Diego Made Man olduğundan beri babam işine odaklanabiliyordu ama bu onun daha az çalışmasını sağlamıyordu. Yaz tatilinde ona mümkün olduğunca yardım ediyordum ama iki gün sonra okula dönmem gerekiyordu.

"Angelo mio, buraya gel. İyi haberlerim var."

Onlara doğru yürüdüm ve sandalyelerden birine çöktüm.

Diego'nun ifadesi okunamıyordu ama gözlerimi kaçırıyordu.

"İyi haber mi?" Göğsümde bir umut ışığı yandı ama onu alevlendirmek yerine babam bir sonraki sözleriyle son korları da söndürdü.

"Michelangelo senden elini istedi ve babasıyla konuştuktan sonra bu anlaşmayı kabul ettim."

Diego bakışlarımı karşıladı ve ifadesi biraz olsun yumuşadı.

Hiçbir şey söyleyemedim. Babam beni istemediğim biriyle, Savio olmayan biriyle evlendirmeye söz vermişti. Aniden ayağa kalktım. Sandalye büyük bir gürültüyle devrildi.

Hem babam hem de Diego telaşla bana baktılar. İkisine de çok kızmıştım. Her zaman hayatımın her yönünü kontrol etmişlerdi ve ben de geçici bir kısıtlama gibi görüldüğü için bunu kabul etmişim ama bu karar tüm hayatımı belirleyecekti.

Mick'le evlenecektim.

Savio ile değil.

Boğazım acıyla daralarak dışarı fırladım. Sadece uzaklaş. Uzaklaşmam gerekiyordu ama arkamda adım sesleri duyuldu. Kim olduğunu anlamak için arkamı dönmeme gerek yoktu. Bir el üst kolumu kavradı ve kendimi kaybettim. Etrafımda dönerek kolumu savurdum ve yumruğumu Diego'nun ağzına indirdim. Darbeden tam olarak kaçmayı başaramadı ve dudağı patladı, kan aşağı döküldü.

Çenesini ve gömleğini. Beni duvara doğru iterek kulaklarımı çınlattı. Her sert nefesinde ağzından kan damlamaya devam ediyordu. "Lanet olsun, bu ne içindi? Aklını mı kaçırdın sen?" Gözlerinde öfke ve kafa karışıklığı kaynıyordu.

"Sen ve babam, sanki ben kendi kararlarını verebilecek kapasitede bir insan değilmişim gibi kiminle evleneceğime karar verdiniz. Eminim beni arkadaşın Mick'e pahalı bir hediye gibi verirken kendini çok güçlü hissetmişsindir. Benim için takas yaptın mı? Onunla benimle evlenmek için ne yapması gerektiği konusunda şakalaştınız mı?"

Diego tiksiniş görünüyordu, sanki bu o kadar zorlama bir fikirdi ki, bu fikrin aklıma nasıl geldiğini bile anlayamıyordu. "Böyle mi düşünüyorsun? Hayatım boyunca seni korudum Gemma ve bazen bunu gerçekten zorlaştırsan da hâlâ bunu yapmaya çalışıyorum." Çenesindeki kanı elinin tersiyle sildi, sadece yanağına ve manşetine yaymayı başardı. Mutfaktan ayak sesleri geliyordu-

Muhtemelen Nonna bizi dinliyordur.

"O zaman neden babama beni Mick'e vermesini söyledin?"

Diego geri adım attı. Yüzündeki pişmanlık mıydı? Neredeyse onu affetmek isteyecektim. "O en iyi seçenektir. Biz küçük askerleriz. İdare ediyoruz ama hepsi bu. Amalfi çok fazla para tüketiyor."

Babam birkaç yıl önce yandıktan sonra ikinci restoranımızı asla yeniden inşa etmemeliydi, ancak her iki restoranı da büyükbabamla birlikte açan Nonna'nın kalbini kırmak istemedi. "Çok çalışıyorsun, rütben yükselecek, bunu biliyorsun."

"Belki, ama şu anda soyadımız pek bir şey ifade etmiyor. Seni isteyen erkekler seninle evlenerek konumlarını iyileştiremezler. Bu da demek oluyor ki seni isteyen tüm erkekler ya seni vücudun için istiyor ya da bizden daha az teklifleri var. Özellikle de seni isteyen Kaptanlardan bazıları evlenmek isteyeceğin erkekler değil, yalnız kalmanı istediğim erkekler de değiller. Mick'in ailesinin durumu oldukça iyi ve babası Kaptan. Mick'in kardeşi unvanı miras alacak olsa bile, yine de iyi bir seçim."

Başımı salladım, kendimi hasta ve üzgün hissediyordum. "Yani en yüksek teklifi veren oydu, öyle mi?"

Diego'yu ittim ve merdivenleri hızla çıktım, odama girip kendimi yatağıma atana kadar durmadım. Sonra kendime uzun uzun ağlama izni verdim.

Bazı nedenlerden dolayı, sonunda Savio'nun yanında olmayabileceğim seçeneğini hiç düşünmemiştim. Ne zaman geleceğimi hayal etsem, adım Gemma Falcone olurdu ve Savio bana o sinir bozucu, kibirli gülümsemesiyle bakardı. Görücü usulü bir evliliği hiç umursamamıştım çünkü bana söz verilen kişinin Savio olacağı her zaman açıktı. Bu bana her zaman kader gibi, reddedilemez bir gerçek gibi gelmişti.

Bugün aptal bir kızın aptalca umutları yıkıldı. Savio beni istemiyordu, benim onu istediğim şekilde değil. Beni yataktan atmayacaktı, bu kesindi ama bundan daha fazla yatırım yapmaya istekli değildi. Yeni bir hıçkırık dalgası beni sararken yutkundum. Savio'ya yakın olmanın, onu öpmenin ve ellerimi vücudunda gezdirmenin nasıl bir şey olduğunu hiç hayal etmemiştim, ama bu her zaman onunla birlikte olmak istememin nedeninin sadece bir parçası olmuştu. Komikti, inanılmaz derecede komikti. Aptalca yorumlarının beni kahkahalarla güldürdüğü zamanların sayısını unutmuştum, genellikle onu ve Diego'yu gözetlediğimde ve dinlememem gerekirken. O ve kardeşleri gelenekçi olmasalar da aileleri için yaşıyorlardı.

Bir süre sonra sakinleştim ve yan yatarak boş gözlerle duvarıma baktım. Artık ağlayacak gibi bile hissetmiyordum. Boşluk göğsümü dolduruyordu. Kapı çalındı ama tepki vermedim. Kapı gıcırdadı ve yatağım eğilmeden önce adım sesleri duyuldu.

"Ağlama," dedi Diego sessizce. Camorra adına onca korkunç şey yapmışken yüzümde gözyaşı görmek onun için ne kadar zordu.

"Ben değilim. *Artık değilim.*" Onunla yüzleşmek için döndüm.

Uzun bir süre beni izledi. Alt dudağı şişmeye başlamıştı ama kandan kurtulmuş ve temiz bir tişört giymişti. Ona yumruk attığım için bana kızmaması, gerçekten de kendini suçlu hissettiğini gösteriyordu. "Mick'in bir şeyi yok. O iyi biri ve sana iyi davranmasını sağlayacağım, güven bana. Onunla seni gerçekten güvende tutabilirim. Eğer başka bir şehirdeki bir Yüzbaşıya ya da Alt Patrona verilmiş olsaydın, onun merhametine kalmış olurdun. Buna izin veremezdim. Mick ile asla şiddetten korkmak zorunda kalmayacaksın. Korkmana gerek yok."

"Ben değilim. Mick'i tanıyorum. İyi biridir." Mick bana zarar vermezdi, bundan emindim, onu o kadar iyi tanımasam bile, ama Diego, Savio ve Mick'in ne kadar yakın olduklarını düşünürsek, kardeşim muhtemelen onun her kirli işini biliyordu.

Diego gözlerinde acıma duygusuyla bana baktı. Bu bakıştan nefret ederdim çünkü kendimi çok aptal ve saf hissetmeme neden olurdu. Elbette ben de tam olarak öyleydim, Savio Falcone'un huylarını değiştirebileceğimi düşünüyordum. Bir gün evlense bile, bu muhtemelen bir Underboss'un kızı olacaktı. "Savio bir oyuncu Gemma. Seni isteme şansı vardı. Babam seni ona verirdi. Her aile kızını ona verirdi."

Başımı salladım. Bunu uzun zamandır biliyordum. Gerçekleri görmezden gelmeyi ve kendi balonumda kalmayı seçmiştim. Sadece kendimi suçluyordum. Yine de başkalarını suçlamak her zaman daha kolaydı. "Ama o sormadı. Düşündüm ki..." Ne düşündüğümü söyleyemedim. Savio ve benim aramda bir şey vardı, bir bağ. "Benden hoşlandığını düşündüm. Onu bana bakarken yakaladığımı sandım."

"Senden hoşlanıyor," diye mırıldandı Diego. Savio'dan bahsederken yine sesindeki öfke dalgasını yakaladım. "Ve tabii ki seni kontrol etti. Her erkek yapar." Diego'nun ağzı yüzünü buruşturdu, sanki yarı düzgün görünmem onun en kötü kâbusunun gerçekleşmesiymiş gibi.

Kızardım. "Mick'le ya da başka biriyle evlenmek istemiyorum..."

Diego ayağa kalktı ve ellerini havaya kaldırdı. "Savio'yu alamazsın Gemma. Bunu aklından çıkar. Bedava süt içmek varken neden bir inek satın alasın ki? Bu onun inancı ve dünya Savio'ya sütlerini bedavaya vermeye hazır ineklerle dolu."

Savio'nun sütümü almasını istiyordum ama onun şartlarıyla ve bedavaya değil. Elbette bu, sütümü asla alamayacağı anlamına geliyordu. Diego iç çekti. "Unut onu. Mick'le evlenmeyi ne kadar çabuk kabullenirsen, o kadar kolay olur."

Sorun kalbimin Savio'ya ait olmasıydı ve Mick'e benim için bir şey olabilirmiş gibi bakmaya çalışmak bile kalbimi ve bir şekilde Savio'yu aldatıyormuşum gibi hissettiriyordu. "Senin için söylemesi kolay. İstemediğin biriyle evlenmek zorunda değilsin."

"Gerçekten aşk için evleneceğimi mi düşünüyorsun Gemma? Büyü artık. Babam kimi önerirse, ailemizin rütbesinin yükselmesine kim yardım ederse onunla evleneceğim."

"Çok romantiksin."

"Gerçekçi olacağım. Beyaz Atlı Prens'i hayal etmek küçük kızlar içindir ve sen artık küçük bir kız değilsin. Savio'nun kesinlikle Beyaz Atlı Prens olmadığından bahsetmiyorum bile. O seni yemek isteyen Büyük Kötü Kurt." Ağzını kapattı ve gerçekten de kızardı. Nedenini anlamam bir anımı aldı ve sonra kendi yanaklarımın ısındığını hissettim.

Diego ikimizi de utançtan kurtardı ve her an hastalanacakmış gibi bir ifadeyle odadan çıktı.

On dakikadan az bir süre sonra, bir kapı sesi daha duyuldu.

"Git başımdan. Anladım, ben aptalım!" Diego'yla bir kez daha konuşmaya gerçekten dayanamıyordum.

Kapı açıldı ve annem içeri baktı. Gözlerimi taradığında kaşları kırıştı ve yüzü endişeyle doldu. "Oh, Gemma. Görüldüğü kadar kötü değil." Yanıma geldi ve başımı okşadı. "Michelangelo gerçekten o kadar kötü bir seçim mi?"

"İsmi dışında mı demek istiyorsun?" Küçük bir gülümsemeyle, annemi endişelendirmek istemediğimi söyledim. Hamile kaldığından beri kendini çok baygın hissediyordu.

Gülümsedi. "Eminim ailesinin ona bu ismi vermek için iyi bir nedeni vardır."

Ona kuşkulu bir bakış attım. Michelangelo adı verilen her çocuğun doldurması gereken çok büyük boşluklar vardı ve özellikle Mick'in ilk çocuk olmadığı ve Kaptan olamayacağı düşünülürse, bunu başaramayabilirdi.

"Muhtemelen canının istemediğini biliyorum ama Mick ve babası birlikteliği kutlamak için akşam yemeğine geliyorlar."

"Oh, hayır, anne. Ağladığımı anlayacak ve onun yüzünden olduğunu bildiği için kendini çok kötü hissedecek. Mick'in kendini kötü hissetmesini istemiyorum. Bu onun hatası değil." Teknik olarak öyleydi. Elimi istemiş olmalıydı ama elimi isteyecek cesarete sahip olduğu için onu suçlayamazdım. Beni evliliği düşünecek kadar sevdiğini bilmek güzeldi.

"Çok iyi kalplisin, tatlım. Ama gözlerin için bir şeyler yapabiliriz. Hâlâ iki saatimiz var. Neden sen bir duş almıyorsun, ben de sana giyebileceğin güzel bir elbise bakayım?"

Başımı salladım, annemin kıyafetlerimi seçmesi konusunda tartışacak havada bile değildim. Mütevazı bir elbiseyi tercih ederdi, zaten Mick'e vermek istediğim mesaj da buydu.

İki saat sonra dizime kadar uzanan, yüksek yakalı lacivert elbisemi giymiştim ama kilise dışında saçlarımı açık bırakıyordum çünkü bu şekilde

Ağlamaktan boğazımda kalan kırmızı lekeleri kapattı.

Zil çaldığında sinirlerim gerildi. Mick'i Savio'dan bile daha uzun süredir tanıyordum, ama kocanız olacağını öğrendikten sonra biriyle tanışmak başka bir şeydi.

Annem, Nonna ve ben küçük yemek odamızda beklerken babam ve Diego kapıyı açmaya gittiler. Nonna yanağıma dokundu, kaz ayakları derinleşirken bana hüzünlü bir gülümseme verdi. "Büyükbabanla ilk tanıştığım günü hâlâ hatırlıyorum. O kadar özel bir gündü ki."

Elini tuttum ve gülümsemeye zorlayarak sıktım. Nonna ve büyükbabam görücü usulü evliliklerinde aşkı bulmuşlardı. Savio'yu düşünmeyi bırakırsam belki ben de bulabilirdim. Sesler duyuldu ve ardından Diego, beyaz gömlek ve pantolon giymiş, elinde kırmızı güller taşıyan Mick ile birlikte içeri girdi.

Kızardım. Tereddütlü bir gülümsemeyle bana doğru geldi ama gözlerinde gururu görebiliyordum. Benimle evlenmekten bu kadar memnun olduğunu bilmek hoşuma gitmişti ama ona baktığımda ne kelebekler uçuşuyor ne de sıcaklık dalgaları hissediyordum. Bakması güzeldi, çok uzun boylu ve hafif kaslıydı ama yine de istediğim kişi değildi.

Mick çiçekleri bana uzattı ve yanağıma öpecekmiş gibi öne doğru eğildi, ama Diego boğazını temizledi. Kardeşime gözlerini deviren Mick doğruldu. Diego'nun iğrençliğini telafi etmek için ona hızlı bir gülümseme verdim. Diego yanımdan ayrılmadı. "Hey Mick, Gemma'yla nişanlın olarak ilk kez tanışıyorsun." Çenesini arkadaşına doğru sallayarak bir tür uyarı gibi gelen bir selamlama yaptı. "Önümüzdeki iki yıl boyunca resmi olarak senin olmayacağını unutma."

Mick'le evlenip sonsuza dek onun karısı olmadan iki yıl önce. Bir yatağı paylaşmadan önce. Mick'i dikkatle inceledim, onunla yakınlaşmayı, onu öpmeyi hayal etmeye çalıştım. Ama ne zaman denesem, Savio'nun yüzü karşıma çıkıyordu. Yanaklarıma sıcaklık yayıldı. Diego bana sorgulayan bir bakış attı ve ben de bakışlarımı hızla kaçırdım. Savio'yu düşünmeyi bırakmam gerekiyordu. Sadakat her evliliğin temeliydi ve Mick'e söz vermişken başka bir adamı düşünmek bile yanlıştı.

Mick'in babası bana doğru geldi ve elini uzattı. Gülümsemiyordu ve etrafını zar zor gizlediği bir küçümsemeyle kontrol edişinden nedenini anlamıştım. Muhtemelen oğlunun daha iyi bir eş bulacağını umuyordu, paralı ya da daha doğrusu paralı *biriyle*. "Seninle tanışmak bir zevk, Gemma."

İyi bir yalancıydı, hakkını vermek lazım. Mick belli ki babasının maskesinin ardını görebiliyordu çünkü yüz ifadesi utançla parladı.

"Teşekkür ederim efendim. Sizinle tanışmak benim için de bir zevkti," dedim en iyi koro kızı sesimle. Beni bıraktı ve babama döndü. Masaya yerleştiler. Annem ve Nonna muhtemelen mutfığa doğru gözden kayboldular ve ben de yardım etmek için peşlerinden gitmek üzereydim ki babam oturmamı işaret etti.

Masaya doğru ilerlerken Mick bana bir kez daha gülümsedi.

Diego ve Mick'in arasına oturdum. Neredeyse tüm akşam yarışlar hakkında konuştular, bu da ayak altında olmamak için arkama yaslanmam gerektiği anlamına geliyordu, ancak Mick kimsenin dikkat etmediğini düşündüğünde beni kontrol etmeye devam etti.

Yemekten sonra Mick babama yaklaştı. "Kızınızla biraz konuşabilir miyim?"

Babam ona baktı ve kollarını göğsünün önünde kavuşturdu, bir fedai gibi görünüyordu. Parmağımda bir yüzük olmadan önce kimsenin içeri girmediğinden emin olmak istiyordu.

Öksürerek alaycı bir kahkahayı gizlemek zorunda kaldım.

Diego tek kaşını kaldırdı ve bu hareket bana Falcone'u o kadar çok hatırlattı ki yutkunmak zorunda kaldım.

Babam sert bir şekilde, "Diego odada kalacak ama mesafesini koruyacak, böylece biraz mahremiyetiniz olacak," dedi.

Mick'in yüzü düştü ama başını salladı. Mick, Diego ve ben hariç herkes dışarı çıkmadan önce annem bana cesaret verici bir gülümseme gönderdi, avucunu hala gizli olan yumruğuna bastırdı.

Diego tam yanımda durmuş, adeta enseme soluyordu. Koruma görevini biraz fazla ciddiye alıyordu. Kendimi koruyabilirdim. Mick sarkıntılık etmeye kalksa bile yumruğumu suratına indirirdim. Ne de olsa Diego'nun dudağı güzelce şişmişti. Mick'e ne söylediğini merak ettim.

Mick sinirli bir şekilde kardeşimin yanına geldi. "Babanı duydun. Bizi yalnız bırakman gerekiyor, dostum."

Diego, "İki yıl içinde mahremiyete sahip olabilirsin, ondan önce değil," diye mırıldandı.

Koluna dokundum. "Hadi ama. Bize biraz yer aç. Böyle gezinmek zorunda değilsin."

Bana dik dik bakmaya çalıştı ama ikimiz arasında benim inatçı yanımda daha güçlüydü. Kaşlarını çatarak bir köşeye çekildi. Mick'e yönelttiği ölümcül bakışları çok gülünçtü.

"Teşekkür ederim. Seni isteyeceğimi öğrendiğinden beri tahammül edilemez biri oldu," dedi Mick alçak sesle. Diego'nun ne zamandır bildiğini merak ediyordum. Bana hiçbir şeyden bahsetmemiştii.

"O böyledir," dedim ve başka ne söyleyeceğimi bilemediğim için sustum.

Mick bana sanki beni gerçekten elde ettiğine inanamıyormuş gibi hayranlıkla bakıyordu. Ona asla aynı şekilde bakamayacağımı bildiğim için içimi suçluluk duygusu kapladı. Ya da bakabilir miydim? Kendimi Savio'ya aşık olduğum gibi ona da aşık edebilmemin bir yolu var mıydı? Ama Savio'ya aşık olmak niyet ya da sebep olmadan, sadece *kelimenin tam anlamıyla* düşerek gerçekleşmişti. Hatırladıkça neredeyse gülümsüyordum. Böyle bir şey zorla bile olabilir miydi?

Mick'ten hoşlanıyordum ama aşk ya da çekim imkansız görünüyordu. Şehvet söz konusu bile olamazdı. Kızardım.

Mick fark etti ve duruşunda bir şeyler değişti. "Ailenin gelenekçi olduğunu biliyorum. Biz de çok benzer kurallara uyuyoruz, bu yüzden seni rahatsız edecek hiçbir şey yapmayacağım Gemma. Ama belki o zamana kadar ara sıra buluşabiliriz? Halka açık yerlerde ve baban ısrar ederse Diego'nun refakatinde."

"Elbette," diye çıktım. Diego'nun orada olması konusunda kesinlikle ısrar edecektim, Mick'e karşı kendimi savunamayacağım için değil, beceriksizliğim konusunda kardeşimi suçlayabileceğim için.

Mick memnun bir gülümsemeyele başını salladı. "Artık her şey hallolduğuna göre, senin için bir nişan yüzüğü bakmaya gideceğim."

Gülümsememi korumak için gösterdiğim çabadan dolayı yüz kaslarım titredi.

Nişan. Yüzükler. Her şey ayarlandı.

Bir son duygusu beni ele geçirdi ve onunla birlikte üzüntü ve öfkenin garip bir karışımı geldi.

EIGHT

Yeğenim Greta beyaz fırfırlı geceliğini giymiş, en sevdiği pelüş tavşanını da peşinden sürükleyerek oyun odasına girdi ve ben de telefonumu bıraktım, seks yapmanın bebek surat yatağına dönene kadar beklemesi gerektiğini biliyordum. Adı ya Sandra ya da Sarah'ydı, hatırlayamadım, kız zaten çok yapışkan olmaya başlamıştı, bu yüzden bu tam da ihtiyacım olan dikkat dağıtıcı şeydi.

"Yatma vakti geldi."

Greta bana doğru yöneldi, önümde durmadan önce o iri gözlerini ovuşturdu. "Uyuyamıyorum."

Eğildim. "Sonra buraya mı geldin? Neden annene ya da babana gitmedin?"

Bazen Remo'nun gerçekten çocukları olduğuna hâlâ inanamıyordum. Hayatının çoğunu kadınlardan nefret ederek geçirmişti ama şimdi kızı ve karısı onu parmaklarında oynatıyordu. "Uyuyorlar," diye fısıldadı, minik kollarını açmadan önce bana bakarak. "Sarılmak istiyorlar."

Kucakladım. Alaycı bir şekilde gülümsedim ve onu kucağıma aldım. Bir kedi gibi göğsüme sokuldu ve o kucağıma sokulurken ben de kollarımı ona doladım. İki yaşındaki bir çocuğa göre çok küçüktü ve o kadar hassas ve sessizdi ki korumacı tarafımı ortaya çıkarıyordu.

"En sevdiğin diziyi izlemek ister misin?"

Başıyla küçük bir selam verdi ve ben de dizüstü bilgisayarımı alıp diziyi aradım. Video oynamaya başladığında Greta başını bilgisayarıma yasladı.

ve elini başparmağımın etrafına doladı. Bu sık sık yaptığı bir şeydi, sanki korunmuş hissetmek için ek bir dokunuşa ihtiyacı varmış gibi parmaklarımıza tutunuyordu. Henüz anlamıyordu, anlayamazdı da ama Las Vegas'taki, hatta muhtemelen Amerika'daki en güvenli kızdı. Remo, Greta'yı korumak için dünyayı yakabilirdi. Elbette Nino, Adamo, Fabiano ve ben de onun yanında olacaktık.

Ekrandaki tavşan ve domuz animasyonu onu büyülerken ona baktım.

Biri beni böyle görseydi, bu haber yayılırdı. Savio Falcone yeğenine sarılmış, meraklı tavşanlar ve çok bilmiş domuzlarla ilgili çizgi filmler izliyordu. Greta parmağımı bırakmadı, bir elinde pelüş tavşanını tutarken diğer eliyle parmağımı sıkıca kavradı. Çocukları her zaman sinir bozucu bulmuşumdur ve yeğenim Nevio'nun beni çileden çıkarma konusunda kesinlikle bir yeteneği vardı ama lanet olsun, bir şekilde kalbime girmeyi başarmışlardı. Ve Greta, onunla tanışan herkesin ondan hoşlanmadığından şüpheliydim.

Bazen onun sevimli yüzüne baktığımda, uzak bir gelecekte çocuk sahibi olmayı düşünürdüm, o zaman Nevio genellikle vazektomi yaptırmamı sağlayacak bir şey yapardı.

Telefonum Mick'ten gelen bir mesajla biyledi. **Yarın garajımda parti var. Kutlamak için sıcak bir sebebim var.**

Telefonumu elime aldım, yazıyordum. **Sonunda, bir kıza büyük O'yu mu verdin?**

Mick cevap verdi: **Daha iyi.**

Sen öyle diyorsan. İkimiz de biliyoruz ki bir kızın klitorisini neon bir okla işaret etsen bile bulamazsın.

Kapa çeneni. Bekle biraz. Diego, içeride misin?

Diego: **Emin değilim.**

Ezik gibi davranmayı bırak.

Diego: **K**

Sizin neyiniz var?

Mick: **Yarın.** Diego çevrimdışı oldu.

Kaşlarımı çattım. Hiç çevrimdışı olmamıştı. Greta'nın vücudu elimde yumuşamıştı. Tavşanını göğsüne bastırmış, derin bir uykuya dalmıştı. İç çekerek ayağa kalktım ve onu üst kata, Remo'nun kanadına taşıdım.

Yüzünde bir rahatlama ifadesi belirdi. "İşte orada."

Kızını ona teslim ettim ve o da kızını koruyucu bir şekilde kucağına aldı. Greta'yla çıkmak isteyecek zavallı bir aptal için şimdiden üzülüyordum.

Onu yine de öldürürdüm ama Remo'dan daha hızlı yapardım. "O sinir bozucu diziyi izlemek istedi ve uyuyakaldı."

"Neden suratını asıyorsun?" Remo sordu.

"Mick ya da Diego ile ilgili bir şey olup olmadığını biliyor musun?" "Camorra ile ilgili bir şey yok," dedi

Remo. "Neden?"

"Tuhaf davranıyorlar."

Belki de aynı kızdan hoşlanıyorlardı. Diego, Dakota'yı daha yeni terk etmişti.

Ben geldiğimde Mick ve Diego çoktan Mick'in garajındaki eski püskü kanepeye uzanmışlardı. Yıllardır garaj olarak kullanılmamış olmasına rağmen hâlâ motor yağı ve egzoz kokuyordu. Onlara sırttım ve kendimi uzun zamandır oturduğum eski püskü masaj koltuğuna attım - yıpranmış deri koltuktan çıkan yay neredeyse kırımını becerdiğinden beri. Diego sanki limon emiyormuş gibi bir yüz ifadesi takındı. Mick ise kulaktan kulağa sırtıyordu.

"Ne oldu?"

Mick bir kutu bira uzattı ama ben başımı salladım.

"Üç gün sonra dövüş var. Zinde kalmak istiyorum." Rakibim şimdiye kadarki en zorlu mücadelem değildi ama kirli oynamayı seven pisliğin tekiydi.

Mike birayı neredeyse bana doğru itti. "Hadi ama."

"Çıkar ağızındaki baklayı."

Diego önce Mick'e, sonra da bana ters ters baktı. Onun nesi vardı böyle? Sanki ona kişisel olarak hakaret etmişim gibi bakıyordu.

Mick, Noel sabahındaki lanet olası bir çocuk gibi gülümsedi. "Gemma'yı getireceğim!"

Sertleştim. "Ne demek istiyorsun?" Sesim alçak ve tehditkârdı, bu beni şaşırttı. İçimi yakan kıskanç öfke yumağı kadar değil. Kıskançlık yapmazdım. Hiçbir kızı, başka bir erkekle gün batımına gitmesini umursayacak kadar önemsemezdim.

Diego alay etti. "Bu, benim ailem ve Mick'in ailesinin, kız kardeşimin on sekiz yaşına geldiğinde Mick'le evlenmesi konusunda anlaştığı anlamına geliyor. Sana nasıl söylediğimi hatırla

Gemma için bir evlilik ayarlamaya çalıştığımızı? Sana nasıl söyledi? Babam sana nasıl söyledi?"

Sonunda Mick'ten birayı aldım, açtım ve büyük bir yudum aldım. Daniele, Gemma için bir koca arama zamanının geldiğinden bahsetmişti. O da birkaç kez bundan bahsetmişti. Bunun benden bir tepki koparmanın bir yolu olduğunu düşünmüştüm, ilgimi ölçmek için küçük bir oyun.

Onunla ilgileniyordum. Kafasında göz olan her erkek onunla ilgileniyordu, tek bir sebepten dolayı.

Sikeyim. Ona sahip olmak için yanıp tutuşuyordum ama evlilik hayat planımın bir parçası değildi.

Mick, Diego ile benim aramda gidip geldi ve sırtışı azaldı. "Hey, kutlamak istedim! İkinizin nesi var? Benim için mutlu olmalısınız. Hayallerimin kızına kavuştum."

Birden bıçağımı gözüne saplama ihtiyacı hissetmeme rağmen "Tebrikler," diye homurdandım. Bira şişesine baktım. Eğer şişeyi masanın kenarında kırar ve kırık camı boğazına sokarsam, lanet bıçağımı çekmeme bile gerek kalmayacaktı.

Şişeyi dudaklarıma götürdüm ve birayı tek yudumda boşalttım. Diego kendi şişesinin üzerinden bana baktı, sanki o da şişeyi birini kesip açmak için kullanmayı düşünüyordu, ama onun durumunda bu kişi ben olacaktım. Bana yine dudak büktü.

Bana öyle bakmayı kesmezse belki ben de onu öldürebilirim.

Mick nişan yüzüğü alışverişine çıkmaktan bahsediyordu çünkü kutlamaların birkaç ay içinde yapılması gerekiyordu. En azından ne Diego'dan ne de benden ona katılmamızı istemeyecek kadar akıllıydı.

"Vegas'ın en ateşli kızı karım olacak, inanabiliyor musun?"

Cesedimi çiğnemelisin, Michelangelo. Onu bir aşağı bir yukarı süzdüm. Gemma'yı hak etmiyordu ve onu elde edemeyeceği de kesindi.

Diego bir bira daha aldı ve kaşlarını çatarak bana bakmadan önce iki büyük yudumda boşalttı.

Ben ayrıldığımda gece yarısı bile değildi. Mick hayal kırıklığına uğramıştı ama bana sorarsanız hayatta olduğu için kendini şanslı sayabilirdi. O lanet nişan partisi hakkında konuşup dururken ben onu yaklaşık iki düzine farklı şekilde öldürmüştüm.

"Kutlama yapacak gibi hissetmiyorsun, değil mi?" Arabamın yanında durduğumda Diego arkamdan seslendi.

Gözlerimi kısarak döndüm. "Sen de öyle."

"Birinin kız kardeşimin külotuna girmesi fikrinden hoşlanmıyorum."

İçimden yeni bir çılgın öfke dalgası geçti. "Michel-lanet-angelo Gem'in külotunun içine ya da yakınına bile giremez."

Diego'nun ifadesi, tam da bu tepkiyi almak için benimle alay ettiğini açıkça ortaya koyuyordu. Ona bir adım daha yaklaştım. "Gemma'nın Mick'le evlenmek istemediğini biliyorsun. Eğer bu kadar aşık olmasaydı, o da bunun farkına varırdı."

"O en iyi seçenektir. Bu yaşta ona söz verilmeli. Neden umursuyorsun ki Savio? Sana birini aradığımızı söylediğimde umursamış gibi görünmüyordun."

"Artık umurumda ve sana Gemma'nın Mick'le evlenmeyeceğini söylüyorum, anladın mı?"

Diego başını salladı. "Artık çok geç. Ona söz verilmesi gerekiyor, bu işler böyle. Tabii her şeye rağmen evlenmeye karar vermezseniz?"

Alay ettim ve Diego'nun ifadesi karardı. "O zaman yapabileceğin hiçbir şey yok Savio. Gemma'dan her ne istiyorsan, ona sahip olamazsın. Parmağında senin adının yazılı olduğu bir yüzük olmadığı sürece."

Ters ters baktım. Adımın yazılı olduğu bir yüzük. Evlilik. Bunu gerçekten istiyor muydum?

Omuz silkti ve arabasına doğru döndü. "Umarım Mick ve Gemma'nın düğün gecesinden sonra kanlı çarşafları görmek hoşunuza gider."

Ne oluyor lan? Ona doğru ilerledim, kolundan tuttum ve arabanın içine ittim. Benimle mücadele etme zahmetine bile girmedi, sadece neşeyle sırıttı.

"Bunun olmasına izin vermeden önce onu öldüreceğim Diego. Eğer mecbur kalırsam, seni de öldürürüm."

"Siktir git Savio. Bir karar vermelisin ve bunu çabuk yapsan iyi olur. Çünkü nişanı resmen kutladıktan sonra geri dönüş yok. Kız kardeşimi elde etmek için ne kadarını yapmaya hazırsın?"

Beni itti ve arabasına bindi, sonra da bana parmak sallayarak uzaklaştı.

Gemma için ne kadarını yapmaya hazırdım?

Onu elime geçirmek için birkaç parmağımı keserdim, ama evlilik? Lanet olsun. Bedeli ne olursa olsun, Gemma'nın donuna ilk giren ben olmak için öderdim.

Eve rekor bir sürede döndüm, girişin hemen önünde frene bastığımda etrafa çakıl taşları saçıldı.

Nino'nun kanadında ışıklar yandı. Hışımla ön kapıya yöneldim, iterek açtım ve Remo'yu aramaya koyuldum. Saat gece yarısını birkaç dakika geçiyordu, bu yüzden Serafina'yı becermediği sürece yatakta olduğundan şüpheliydim.

Onu ortak alanda dizüstü bilgisayarına bakarken buldum. Beni fark ettiğinde gözleri kısıldı ve dizüstü bilgisayarını bir kenara bıraktı. "Yüz ifadeni beğenmedim."

Tam önünde durdum, sanki maraton koşmuşum gibi nefes nefese kalmıştım ama hızla atan nabzımın ve çarpan kalp atışlarımın fiziksel eforla hiçbir ilgisi yoktu. "Bir sorunumuz var."

Remo arkasına yaslandı ve bana dikkatle baktı. "'Birini öldürmek zorundayım' sorunu mu?"

Mick'i ya da Diego'yu öldürmek istemedim.

Bu doğru değildi. Mick'i öldürmek istiyordum ama yapmamalıydım, ama başka bir çözüm bulamazsak onu öldürebilirdim. "Bu kaçınmak istediğim bir şey."

Artık Remo'nun tüm dikkati bendeydi. Öldürmek onun en sevdiği eğlenceydi ve ben de düşmanlarımızın kanını dökmekten zevk alıyordum. "Dökmek."

"Gemma Mick'le sözlendi. On sekiz yaşına geldiğinde onunla evlenmesi gerekiyordu."

Hevesli bakış bir anda kayboldu ve yerini kızgınlığa bıraktı. "Bunun beni neden ilgilendirdiğini anlamıyorum. Aile meselelerini benim adamlarım halleder. Capo olduğumda onlara çöpçatanlık işlerine karışmak istemediğimi söyledim. Çocuklarını takas etmek için benim onayıma ihtiyaçları yok."

"Bu sizi ilgilendirir çünkü Gemma'yı istiyorum ve onu elde etmek için ne yapmam gerektiği umurunda değil."

Remo ayağa kalktı ve düşünceli bir şekilde başını eğdi. Remo size böyle baktığında kendinizi mikroskop altındaki bir böcek gibi hissetmenizi sağlardı. En kötüsü de her zaman görmesini istediğinizden daha fazlasını görmesiydi. Bu onun özel yeteneğiydi, bir de insanlara işkence etmeyi seven, sapkın, acımasız bir pislik olması. "Madem onu istiyorsun, Daniele neden seninle bir evlilik ayarlamadı o zaman?"

"Onu istediğimi söylemedim. Onun için bir koca aradığından bahsetti ama..."

Remo kasıklarına doğru başını sallayarak, "Ama sen boğanı kafeslemek istemedin," dedi. Çarpık gülümsemesi içimdeki öfkeyi bir kez

daha alevlendirdi ama kardeşimle kavga etmek ihtiyacım olan son şeydi.

"Zamanım var sanıyordum."

"O on altı yaşında, Savio. Aptal numarası yapma. Özellikle Gemma'nın gibi geleneksel ailelerde kızların genellikle çok daha önce sözlendiğini biliyorsun. Bu kadar uzun süre beklemleri zaten alışılmadık bir durum."

Bağlayıcı olmayan bir ses çıkardım. Neden bu kadar beklediklerini biliyordum çünkü benim de bu işe girebileceğimi düşünmüşlerdi. "Ona ihtiyacım var."

"Onu becermek, egonu tatmin etmek ve sonra da bir kenara atmak için ona sahip olman gerekiyor. Ya da ona sahip olmalısın."

Sözünü kestim. "Onu karım olarak istiyorum. Ona sahip olabilmemin tek yolu bu."

Remo kahkaha atmaya yakın görünüyordu; bu, düşmanlarının bağırsaklarıyla kaplı olmasından çok daha rahatsız edici bir görüntüyüdü. "Evlenmek mi istiyorsun?"

Sesi daha fazla şok olmuş gibi çıkabilir miydi? "Buna inanmak çok mu zor?"

Remo yanımdan geçip içki dolabına doğru yürüdü. "Sanırım bunun için alkol gerekiyor."

"Hadi ama, dramatik olmayı bırak. Sen koca olabiliyorsan, benim için çocuk oyuncağı olmalı. Birkaç yıl önce evlilik fikrinden nefret ediyordun, şimdi sanki hiçbir şey değilmiş gibi bir evliliği yürütüyorsun. Tanrı aşkına, sen bir babasın."

Remo iki bardağa bol miktarda viski doldurduktan sonra birini bana uzattı. Gözlerimi devirerek yanına gittim ve içkiyi kabul ettim. Biraz alkol kullanabilirdim. Bugünkü haberler sistemimde şok etkisi yaratmıştı.

Nino sadece iç çamaşırlarıyla odada belirdi ve bize şüpheli bir ifadeyle baktı. Konakta sadece kardeşlerim ve ben varken, çoğumuz kıyafet zahmetine bile girmemiştik. "Neler oluyor? Kaba girişinizle çocukları ve Kiara'yı uyandırdınız."

Remo bir bardak daha aldı ve onu da doldurdu. "Sen de bir içki içmelisin."

Nino bardağı kabul etti. "Neye kadeh kaldırıyoruz?" "Savio'nun boğasına tasma takmak istemesine."

Remo'ya sert bir bakış attım, o da bana çarpık sırıtışıyla cevap verdi. "Bu tam olarak ne anlama geliyor?" Nino hafif bir merakla sordu.

"Evlenmek istiyor."

"Gemma Bazzoli, sanırım."

Kardeşlerimin bana camdan bir heykelcikmişim gibi bakabilmelerine sinirlenerek viskinin geri kalanını da içtim. "Her şeyi çok iyi biliyorsun, değil mi?"

"Onun elini istedin mi?"

Yüzümü buruşturdum. "Hayır. Yakın zamana kadar evliliği geçerli bir seçenek olarak görmüyordum."

Nino bana incelenmeye değer meraklı bir örnekmişim gibi baktı. "Peki ne değişti?"

"O başka bir adamla sözlüydü, Michelangelo."

"Carlucci'nin ikinci oğlu," dedi Nino. "Ve senin en iyi arkadaşlarından biri." Bu doğrudu. Diego ve Mick benim neredeyse tek arkadaşlarımdı, Kardeşlerim hariç. Adınız Falcone ise güvenebileceğiniz insanlar bulmak imkansıza yakındı. "Gemma'yla evlenmeyecek. Onu benim yapmak için ne yapmam gerektiği umurunda değil."

"Carlucciler ve Bazzoliler sadık ailelerdir," dedi Nino. "Onları gücendirmenin bir bedeli olacaktır. Askerlerimiz bize saygı duyuyor çünkü biz adiliz. Michelangelo'yla nişanlı olmasına rağmen Bazzoli kızını seninle evlenmeye zorlarsak, bu adamlarımız arasında anlaşmazlığa yol açabilir."

Remo başını salladı. Genelde diğer insanlar umurunda olmazdı ama ne kadar zalim ve sapkın olsa da adamlarına göz kulak olurdu. "Nino haklı. Bunu dikkatle ele almalıyız, yoksa bu iş çığ gibi büyüyerek çok çirkin bir şeye dönüşebilir, çünkü sen zamanında karar veremeyecek kadar azgındın."

"Gemma benimle evlenmek istiyor, Mick'le değil, bunu aklınızda tutmalısınız ve dürüst olalım, Gemma bir Falcone olursa ailesi lanet bir parti düzenler."

"Kızın seni gerçekten istediğinden emin misin? Belki de erkek düşkün tavırlarını sana karşı kullanacaktır, üstelik başkasına söz vermemişken onu istemeye zahmet etmediğinden bahsetmiyorum bile."

Kardeşlerime ters ters baktım. Kendimi yeniden aptal bir çocuk gibi hissetmemi nasıl sağlayacaklarını hep biliyorlardı. "Gemma beni hâlâ istiyor, inan bana."

"Her ne olursa olsun, Michelangelo ile olan nişanını anlaşmazlığa yol açmadan bozmanın bir yolunu bulmalıyız."

"Mick onu istiyor. Sessizce gitmeyecektir."

"Ona meydan oku," dedi Remo. "Halka açık eğitim seanslarından birinde. Gemma'nın eli için bir kafes dövüşünde ona meydan oku. Asker arkadaşlarının önünde, dövüşü kabul etmezse itibarını kaybeder. Kızın da orada olmasını sağla. Eğer kızıdan hoşlanıyorsa, onu etkilemeye çalışacaktır."

Bunu düşündüm. Sadece bir sorun vardı. "Mick kafeste bana karşı hiç şansı olmadığını biliyor. Onun zavallı kışını yerden yere vururum. Kaybedeceği bir dövüşü neden kabul etsin ki? Zaten Gemma'yı çantada keklik görüyor."

"Ona büyük dövüşünüzden bir gün sonra dövüşeceğinizi söyleyin. Birbirinize bu kadar yakın dövüşmek sizi yoracak. Diego ve Daniele de orada olsun. Mick meydan okumanı kabul etmezse korkak biri olarak görülür."

"Pekâlâ. Bu gerçekten işe yarayabilir gibi görünüyor," dedim sırtarak.

"Kendini beğenmişlik yapacak bir şey yok," diye homurdandı Remo.

"Çünkü senin lanet olası

çük kafalılık, sadık bir aileyi gücendirmek zorunda kalacağız. Bu bir daha olmaması gereken bir şey, bu yüzden kızın elini kazandıktan sonra bu düğünü yapsan iyi olur, yoksa seni şahsen hadım ederim."

"Merak etme. Gemma benim olacak."

NINE

Ertesi gün, spor salonuna giderken babam da Diego ve bana katıldı. Görünüşe göre Remo adamlarının kondisyon seviyesini kontrol etmek istemiş ve birkaçını kendisi ve kardeşleriyle antrenman yapmaya davet etmişti. Bu daha önce de olmuştu. Babam her zaman Remo'nun Camorra'yı adamlarını güçlü kılarak ve onları bu şekilde tutarak güçlü hale getirdiğini söylerdi. Adam tembellik ve zayıflıktan nefret eder ve adamlarının zinde ve formda kalmasını beklerdi.

Neredeyse vazgeçiyordum. Bugün her zamanki antrenman günüm olsa bile orada olmam gerekmiyordu. İçten içe, Mick'e söz verdikten sonra Savio'yla yüzleşmekten korkuyordum. Onun varlığının bende uyandıracak duygulardan endişe ediyordum ve başka bir adama söz verilmiş olmamın onun umurunda bile olmadığını fark etmekten kesinlikle korkuyordum. Diego, Savio'nun yaklaşan nişandan haberdar olduğundan bahsetmişti ama başka hiçbir şey söylememişti. Bu sadece Savio'nun nişanlı olmamı umursamadığı anlamına gelebilirdi. Savio'nun emrinde o kadar çok kız vardı ki, hepsi de güzel ve kısıtlayıcı geleneklere bağlı değillerdi, neden benim için ikinci bir düşünceyi boşa harcasın ki?

Spor salonuna gittiğimizde babam neredeyse endişeli görünüyordu. "Benim için uzun zaman oldu. Son iki aydır spor yapmak için pek vaktim olmadı."

Spor salonuna girdiğimizde Diego bana endişeli bir bakış atarak, "İyi olacaksın baba," dedi. İçerisi Diego'nun yaşıtı birçok askerle doluydu ama babam gibi kırkını aşmış birkaç adam da vardı. Sağ tarafta Mick, babası ve ağabeyiyle birlikte duruyordu.

Mick hâlâ bulutların üzerindeymiş gibi görünüyordu. Doğrudan ona bakmaktan kaçındım. Göz göze gelemesdim çünkü odanın diğer ucunda, kardeşlerinin arasında duran Savio her zamanki gibi dikkatimi çekmişti. Uzun boylu, kaslı, kollarını rahat bir şekilde kavuşturmuş ve mutlak bir güven havası içindeydi. Ben de gözlerimi ondan ayırdım. Onu görmek açıklayamadığım bir şekilde canımı yaktı; göğsümde her geçen an artan bir baskı vardı.

Soyunma odasına doğru aceleyle yürüdüm, şimdiden geldiğim için pişmanlık duyuyordum. Bugünden itibaren Savio ile çalışmayacaktım. Artık onun varlığına katlanamazdım. Soyunma odasının terden sıırılsıklam olmuş havasında tökezleyerek nefes almaya çalıştım ama göğsümdeki baskı bunu zorlaştırdı. Tek kız olduğum için ben üzerimi değiştirirken erkekler dışarıda bekledi, bu da bana meraklı gözler olmadan korkularına cesaret etme fırsatı verdi.

Titreyen parmaklarımla kot pantolonumun düğmelerini karıştırdım ve birbiri ardına açtım. Keşke göğsümdeki basıncı boşaltmak bu kadar kolay olsaydı. Kapının çalınmasıyla irkilerek kendime geldim.

Ben bir uyarıda bulunamadan kapı açıldı ve Savio içeri süzüldü. Gözleri vücudumda gezindi, açık kot pantolonuma ve dışarı fırlayan düz beyaz pamuklu külotuma takıldı. Dehşete kapılarak döndüm. "Savio! Ne yapıyorsun burada? Çık dışarı!" Yanaklarım utançtan ve daha da kötüsü heyecandan zonkluyordu, çünkü arkamı dönmenden bir saniye önce gözlerim Savio'nun vücudunun her ayrıntısını ezberlemişti. Göğsünün sert düzlemlerini hayranlıkla seyretmekten bıkacağımı hiç sanmıyordum. Savio ne kadar kendini beğenmiş biri olsa da, ki tanıdığım en kendini beğenmiş adamlardan biriydi, kasları dövüşmenin sonucuydu, onu kafeste yenilmez kılmak içindi. Sadece güzel bir süs değillerdi.

"Sakin ol Kitty. Külotunun sadece küçük bir parçasını gördüm, bu kadar sinirlenecek bir şey yok."

"Mick'e söz verdim. Seninle yalnız kalamam. Bu uygunsuz olur," dedim ve sesim hafifçe titredi. Omurgamı dikleştirdim ama kaslarımın titremesi durmadı. Savio'nun düşük eşofmanının altından boynuzların uçlarının görüntüsü beni rahatsız etmişti. O aptal dövme kesinlikle rüyalarımaya girecekti.

Aramıza sessizlik girdi, sonra sırtımda bir sıcaklık belirdi -Savio o kadar yakınımda duruyordu ki varlığını her yerde hissedebiliyordum. Yutkundum. "Gitmen gerekiyor."

O zaman neden sesim bunu istiyormuşum gibi çıkmadı?

"Benimle yüzleşmeyecek misin?"

Kendimi toparlayarak ona döndüm ve kot pantolonumu tuttum. Savio fark etti ve o sinir bozucu şekilde gülümsedi.

Bu küstahlığı karşısında öfke beni ele geçirdi. Başka bir adama söz vermemişim gibi davranabileceğini mi sanıyordu? "Belki de ne dediğimi anlamadın. Artık arkadaşın Mick'le sözlüyüm. Evleneceğiz. Benimle yalnız kalamazsın."

Savio başını öne eğdi. "Bana bir şey söyle Kitty ve dürüst ol, Mick ile evlenmek istiyor musun?"

"Bu tartışmayı yapmayacağız." Başımı salladım, ters ters baktım. Ne önemi vardı ki? Bu onun için bir tür oyun muydu? "Ona söz verdim Savio. Onunla evlenmek isteyip istememem önemli değil. On sekiz yaşına girdiğimde onun karısı olacağım."

"Benim için önemli." Eğildi, bizi inanılmaz derecede yakınlaştırdı, gözleri niyetiyle beni delip geçti. "Şimdi soruma cevap ver, onunla evlenmek istiyor musun?"

"Benden cevap beklemek bir yana, neden bana bu soruyu sormaya hakkın olduğunu düşündüğünü anlamıyorum. Sen kardeşimin arkadaşısın, başka bir şey değil."

Savio bir adım daha yaklaşarak beni geri çekilmeye zorladı, yoksa birbirimize degecektik. Baldırlarım tahta sıraya çarparak daha fazla geri çekilmemi engelledi. Gerildim ve gözlerimi ona diktim.

"Soruma cevap ver Kitty, yoksa seni zorlarım ve bunu istemediğini biliyorum."

Omurgamdan aşağı bir ürperti geçti. Bu acı ya da işkence vaadi değildi, mevcut durumumuzda beni daha da korkutan başka bir şeyin vaadiydi.

Avuçlarımı göğsüne dayadım ve sertçe ittim ama Savio hamlemi önceden sezmişti ve hiç kıpırdamadı bile. Kollarımdan tutup beni kendine doğru çekti, böylece neyse ki hâlâ sütyen ve gömlekle örtülü olan göğüslerim onun çıplak göğsüne çarptı. Nefesim kesildi. Dövüş antrenmanlarındaki birkaç anı saymazsak, bir erkeğe hiç bu kadar yakın olmamıştım ama o an da uzun sürmemişti.

"Dur," diye mırıldandım. "Kes şunu artık."

"Sadece soruma cevap ver," dedi bana kim olduğunu hatırlatan alçak bir sesle. Falcon'lar durdurulamaz bir güç gibi iktidarı ele geçirmişlerdi.

bir sebep. Onların acımasız karizmasına karşı koyamazdınız. En azından ben. Savio'nun cazibesi sistemime ilaç gibi geldi.

"Mick'le evlenmek istemiyorum, bunu sen de çok iyi biliyorsun!" Bastırdım ve elinden kurtuldum. "Şimdi git."

Savio'nun ifadesi beni neredeyse dizlerimin üzerine çökertecekti. "O zaman Mick'le evlenmeyeceksin. İkimiz de gerçekten kiminle evlenmek istediğini biliyoruz."

Ona inanamadım. "İsteyebileceğim adam beni isteyecek kadar umursamadı, bu yüzden şimdi benimle evlenecek cesareti olan adamla evleneceğim."

"Mick'le evlenmeyeceksin. Benim olacaksın."

Gözlerimi kırpıttım, sesindeki sahiplenme duygusuyla afalladım ve bir an için bunu zihnimin uydurduğundan endişelendim. Benimle ilgilendiğini hiç ima etmemişti - en azından göğüslü herhangi bir şeye olan olağan ilgisinden daha fazla değil.

"Artık çok geç," dedim, kalbim kırılrsa da sesim güçlüydü. Neden daha önce, babam bir koca ararken bana karşı böyle bir arzu göstermemişti? Şimdi Mick'le baş başa kalmıştım.

Sırıttı. Ona vurmak istememe ve daha da kötüsü onu öpmek istememe neden olan bir sırıtış. Eğildi. "Ah Kitty, bıçağımı onun lanet kalbine saplamak zorunda kalsam bile sana sahip olacağım."

Bana sahip olmak mı? İçimde öfke yükselirken bile, bu sözlerin başka bir etkisi oldu: vücuduma şaşırtıcı bir heyecan gönderdiler.

Döndü ve odadan çıktı. Umutlanmak istemiyordum. Resmi bir nişan olmasa ve Mick'in yüzüğünü henüz takmamış olsam bile, nişandan dönmek hiç hoş değildi. Savio bile bizim kurallarımıza bağlıydı, değil mi?

Çabucak egzersiz kıyafetlerimi, uzun eşofman altımı ve tişörtümü giydim çünkü çok fazla tenimi gösteren bir şey giyersem babam bana kızardı ve dışarı çıktım. Kendimi bir kez daha umudun uçurumunda bulduğumda midem düğümleniyordu.

Salona girdiğim anda gözlerim Savio'yu aradı. Diego'nun bakışlarıyla onu nasıl öldürdüğünü görmezden gelerek bana sırıttı. Kardeşime ve babama doğru yürüdüm.

Savio kendinden emin görünüyordu ama bu işi nasıl başarabileceğini anlayamıyordum. Başıyla küçük bir selam veren Remo'ya doğru baktı.

Savio boğazını temizleyerek dikkatleri kendi üzerine çekti.

Dehşet midemi doldurdu. Olamaz, ne yapacaktı? Belki o itibarını önemseliyordu ama ben önemsiyordum ve ailem de öyle. Ya onunla yattığımı ima ederse ya da bunu açıkça söylerse? Bu Mick'i aramızdaki bağı hemen koparmaya zorlardı, ailesi bana tahammül edemezdi. Yetiştirilme tarzım ne kadar geleneksel olursa olsun herkes buna inanırdı. Savio'yla evlenmek istiyordum ama bu bedel karşılığında değil, özellikle de tüm bunlar onun suçu olduğu için. Bu pisliğin bedelini ödemesi gereken kişi o olmalıydı. Beni yatağa attığı duyulursa itibarı kesinlikle zedelenmezdi. Fetihlerinin listesi zaten utanç verici derecede uzundu.

"Daniele, kızın Gemma'yı Michelangelo ile evlendirmeye niyetli olduğunu öğrendim."

Teknik olarak, zaten söz vermiştim, sadece planlanmış değildi, ama düşüncelerimi kesinlikle dile getirmeyecektim. Babam kaşlarını çatı, endişeli bakışları Savio'dan bana kaydı. Gözlerinde sorular vardı. Neyden korktuğunu biliyordum: kendimi mahvettiğimi, kocamın sahip olması gereken şeyi Savio'ya verdiğimi. Bu düşüncüyü nasıl aklından geçirebilirdi ki? Beni tanıyordu.

"Umarım seçiminizi tekrar gözden geçirirsiniz ve bana kızınızı elde etmek için mücadele etme şansı verirsiniz."

Benim için savaşmak mı?

Sersemletici bir sessizlik ağır bir örtü gibi odanın üzerine çöktü. Bana doğru yönelen ilgi dalgası başımı döndürdü. Mick sanki biri kafasına beyzbol sopasıyla vurmuş gibi görünüyordu. Yüzü kızarmıştı, kızgınlıktan mı yoksa utançtan mı, bilemiyordum. Babası düşündüğüm kadar kızgın görünmüyordu, ama mütevazı evimizi gördüğündeki yüz ifadesine bakılırsa, muhtemelen benden kurtulma şansına sevinmişti.

"Kızımın eli için savaşmak mı?" Babam şaşkınlığımı dile getirdi.

Savio başını salladı. "Camorra güçlüdür çünkü biz gerçek güce soydan daha çok değer veririz. Hırsı ve gücü ödüllendiririz çünkü Capo'muz, kardeşim, zamanın başlangıcından beri geçerli olan bir kurala uyar: en güçlü olanın yasası ve en uygun olanın hayatta kalması."

Sesi sert ve kendinden emin, ifadesi sertti. Savio'nun görünüşünün hiçbir yerinde şüphe ya da güvensizlik belirtisi yoktu. Baştan aşağı bir Falcone'ydu ve lanet olsun ki bu beni ve orada bulunan diğer insanları etkiledi. Savio da kardeşi Remo gibi seyircileri yakalayabiliyordu.

Savio sadece babama baktı, bir kez bile Mick'e, bana ya da başka birine bakmadı. Önce kimi ikna etmesi gerektiğini biliyordu. "Gemma için Michelangelo'yla dövüşmek istiyorum. Kafes dövüşünü kazanan onu karısı olarak alacak."

Bu barbarca ve eski moda bir şeydi ama midemi isyan ettirdi. "Bu çok saçma!" Mick söyledi.

Babam bakışlarımı karşıladı ve eğildi. "Bilmem gereken bir şey var mı, Angelo mio? Dövüşmeyi öğrenmene izin verdiğimde sana çok güvenmişim. Umarım bunu bozmamışsındır."

Gözlerim büyüdü. "Tabii ki hayır, baba."

"Zaten hep onunla birlikteydim," diye ekledi Diego, ki bu tam olarak doğru değildi. Savio'yla yalnız kaldığımız anlar olmuştu, asla uzun süreler değil, ama araştırmam doğruysa muhtemelen eylemi gerçekleştirmeye yetecek kadar.

"İlk öpücüğüm düğün günümde kilisede olacak," dedim kararlı bir şekilde.

Diego sesini bir kademe daha alçalttı. "Savio'nun önerisini kabul etmelisin baba."

Ona sarılabildim ama herkes beni izlerken yüzümü mümkün olduğunca nötr tutmaya çalıştım.

"Sokak kavgalarını ve düelloları geride bırakmadık mı?" Babaları sessiz kalsa da Mick'in kardeşi araya girdi. Yönetici Kaptan oydu, bu yüzden endişelenmemiz gereken kişi onun tepkisiydi. Ve o da kesinlikle bu işin olurlarına bırakılmasından yanaydı.

"Ne diyorsun Daniele? Gemma senin kızın ve onun geleceği hakkında karar vermek senin hakkın."

Babam Remo'ya baktı. "Ne diyorsun, Capo?"

Remo başını salladı. "Buna sen karar vereceksin. Ben aile meselelerine karışmam. Ama kardeşimin söylediği doğru, ben gücü her şeyden üstün tutarım." Sert bakışları, bakışlarının şiddeti altında gözle görülür bir şekilde kıvranan Mick'in üzerine yerleşti. "Bu kendini Camorrista dostlarına kanıtlamak ve kardeşime yerini göstermek için bir şans."

"Bu öneriye açığım," dedi babam.

İçime bir sersemlik yayıldı. Mick'in Savio'yu yenmesine imkan yoktu. Savio'yu kafeste görmüştüm. Onunla dövüşmüştüm. Kardeşleri dışında kimse onu yenemezdi.

Savio ona doğru yürürken Mick'in yumrukları iki yana kıvrılmıştı. "Ne diyorsun Michelangelo?" Savio'nun sesindeki meydan okuma Mick'in

yüzü daha da kızardı.

Mick bakışlarımı yakalamaya çalışarak, "Bence Gemma'ya bir ödül gibi uğruna kavga edilmesini sorun edip etmediğini sormalıyız," dedi.

Donup kaldım. Bu bana gerçek bir seçim şansı vermesiyle ilgili değildi. Önce bana danışmadan babamdan beni istediğinde benim fikrimi gerçekten önemsememişti. Bu onun gururunu kurtarma çabasıydı.

Yine de, onun kalbini kırmak zorunda olduğumu bilmek içimi suçluluk duygusuyla dolduruyordu. Savio'nun kendinden emin gülümsemesi ona bunu ödetmek istememe neden olsa da, onun karısı olma şansından vazgeçemezdim. Nişanlandıktan sonra da ona iyice acı çektirebilirdim ve bu çile için acı çekecekti. Herkes beni izliyor, bekliyordu ve ben iyi bir kızın yapacağı gibi gözlerimi Mick ve Savio'dan ayırıp babama baktım. "Eğer babam bu öneriye sıcak bakıyorsa, ben de onun kararına uyacağım."

Gemma'nın bu ağırbaşlı tavrı karşısında gülümsememi bastırmak zorunda kaldım. Sanki dua ettiği şey bu değilmiş gibi. Yine de anladım. Mick'in duygularını incitmek istemiyordu. Kıcı incinmiş ve kızgın görünüyordu. Belki de bunu yapmaktan gerçekten çekinmeliydim ama tek seçenek buydu ve bu kadar kolay kurtulduğu için mutlu olmalı. Çünkü Gemma'yı düğün geceleri için bir odaya götürmesini izlemeden önce onu kesinlikle öldürürdüm. Eğer biri o kirazı patlatacaksa, o ben olacaktım.

"O zaman anlaştık mı?" Remo her zamanki sabırsızlığıyla sordu, kara kaşlarından biri Mick'e kalkmıştı. Hâlâ bu dövüşü reddetmek istiyormuş gibi görünüyordu. Ancak herkes onu izlerken ve Capo'sunun önünde yüzünü kaybedebilirdi.

Başını salladı, sonra sanki adamın yardımına gelmesini umuyormuş gibi babasının bakışlarını aradı, ama o Gemma'yı bırakmaktan memnun görünüyordu. Bu

gerçekten sürpriz olmadı. Carlucci kadınları kıyafet için pencereden dışarıya bazı Avrupalı hükümdarlardan daha fazla para atarlardı. Mick'in, kız kardeşlerinin ve annesinin pahalı zevklerini finanse etmek için bir tomar parayla gelen biriyle evlenmesi gerekiyordu.

Birkaç adam tartışmaya başladı ama ben Daniele ve Diego'yla ve en önemlisi Gemma'yla konuşmadan Mick beni köşeye sıkıştırdı.

Cildi hâlâ kızarmıştı ve onu hiç görmediğim kadar kızgın görünüyordu. Genelde sakın bir adamdı. Çok gerekmedikçe çatışmaya ya da şiddete pek yanaşmazdı. "Sen bir pisliksin Savio. Bir kez olsun senden önce bir kızla çıkmamı çok mu gördün?"

"Oyunda olsaydım onu asla elde edemezdin." "Onu isteyebilirdin, neden istemedin?"

"Benimle kafeste yüzleşecek kadar erkek olmadığını mı söylüyorsun Michelangelo?" Sessizce sordum.

Mick ve ben yıllardır arkadaştık, hiçbir zaman Diego ve ben kadar yakın olmamıştık ama onun arkadaşlığını kaybetmek kolay kolay göze alabileceğim bir şey değildi. Ama lanet olsun, Gemma buna değerci.

"Mesele bu değil. Kabul ettim, değil mi? Ama kirli oynuyorsun. Bir Falcone olarak kazanman gerektiğini biliyorsun."

"Oyun oynamıyorum, Michelangelo. Seni adil bir dövüşte yeneceğim. Adımın önemli olmasının tek nedeni dövüşmenin kanımızda olması, doğamıza işlemiş olması. Acıdan ya da acımasız bir dövüşten korkmam, asla korkmadım, korkmayacağım. Sen de aynısını söyleyebilir misin?"

Alay etti.

"İkimiz de biliyoruz ki o beni istiyor, seni değil Mick."

Hiçbir şey söylemedi, sadece ters ters baktı. Gerçek buydu. Bunu o da benim kadar iyi biliyordu. Bir erkeğin kendisini istemeyen bir kadınla evlenmekten nasıl heyecan duyabildiğini anlamıyordum. Hayatımı, ben onu becerirken başka şeyler düşünen bir karıyla geçirme fikri tüyerimi diken diken ediyordu. "Benden geri çekilmemi ve kavga etmeden onu sana vermemi isteyebilirdin."

Kaşlarımı kaldırdım. "Eğer ondan bu kadar kolay vazgeçtiysen, onu düşündüğümünden daha az hak ediyorsun demektir." Bunun kötü bir izlenim bırakacağından bahsetmiyorum bile.

Mick nişanı bozsaydı Gemma'ya ışık tutacaktı. Bu şekilde aranan bir bekârlığa veda partneri gibi görünecekti - ki ailesinin iç karartıcı mali durumuna rağmen öyleydi. Para sorun değildi ama. Gemma'yı korumayı her zaman Mick'in postunu kurtarmaya tercih ederdim. O büyük bir çocuktı. Anlaşabilirdi. Babası yakında evlenmesi için başka birini bulacak ve o da bunu unutacaktı.

Yanından geçip gittim, konuşmamız bitmişti. Bu tartışma üç gün sonra kafeste kesin olarak sona erecekti ve ondan sonra Vegas'taki en ateşli kız benim olacaktı.

Gemma, Diego ve Daniele'ye yaklaştım. Hiçbiri durumdan memnun görünmüyordu. "Kızıma olan ilginiz sürpriz oldu," dedi Daniele onaylamayarak. "Umarım kararınızın ağırlığının farkındasınızdır. Bu evlilikle ilgili."

Sıkıca gülümsedim. "Neyin tehlikede olduğunu biliyorum, endişelenme." Gözlerim yanakları hâlâ pembe olan Gemma'yı buldu ama yüz ifadesi son derece kontrollüydü.

"Gemma ile konuşabilir miyim?"

"Hayır," diye tersledi Diego. "O dövüşü kazanana kadar olmaz. Şimdiden sabır pratiği yapmaya başlayabilirsin. Düğüne kadar buna ihtiyacın olacak."

"Tabii ki."

Gemma beni süzüyordu ve boğa dövmemi merak ediyordu. Kendimi amına sokmak için düğün gecemize kadar beni bekleteceğinden şüpheliydim. Diego ve Daniele'in bunu bilmesine gerek yoktu.

Bana bakmaktan kaçındı. Utancından dolayı gülümsememi bastırmak zorunda kaldım. İçindeki çekingenliği çıkarmak için sabırsızlanıyordum. Dövüş ringinde nasıl kış tekmeleyebileceğini göstermişti, dışarıda da bu kadar sert olmasını istiyordum.

O akşam tüm aileyle birlikte yemek masasına oturduğumuzda Remo kaşlarını çatarak, "Mide bulandırıcı derecede iyi bir ruh hali içindesin," dedi. Sadece Adamo hâlâ New York'ta Luca için çalışıyordu, Kiara'nın Massimo'yu doğurması için bile dönmemişti ve birkaç gün içinde kendi doğum gününü bizimle kutlamak için de dönmeyecekti.

"Nasıl geçti?" Ben bir şey söyleyemedim Serafina sordu. Elbette Remo karısına planımdan bahsetmişti.

"Gemma'nın eli için gerçekten savaşıyor mısın?" Kiara üç aylık Massimo'yu göğsünde sallarken iri gözlerle sordu. Nino Alessio'yu beslemeye çalışıyordu. Serafina Greta için spagetti keserken, Remo Nevio'nun oynamak için ayağa kalkmasını engellemeye çalışıyordu.

Hay sikeyim. Sadece birkaç yıl önce, kardeşlerim ve ben akşamı pizza, içki ve eğlence için birkaç fahişeye geçirirdik. Şimdi fahişeler malikaneden, hatta benim kanadımdan bile yasaklanmıştı. Onun yerine küçük canavarlar yavaş yavaş sayımızı aşmaya başladı.

"Şimdiden korkmaya başladığını söyleme sakın?" Serafina bilmiş bir ifadeyle benimle alay etti. Sarı saçları ve açık teniyle bir melek gibi görünebilirdi ama melek olmaktan çok uzaktı.

Sırıttım. "Dövüşü kazanmış olsam bile bu Gemma'yla yakında evleneceğim anlamına gelmiyor. Bu sadece onu alacak olanın ben olduğum anlamına geliyor."

"Ailesi muhtemelen on sekiz yaşına geldiğinde evlenmesini istiyordur," diye söylendi Nino.

Bu iki yıldan kısa bir süre içindeydi. Tam olarak on sekiz ay ve asla gerçekleşmeyecek. Başımı sallayarak tabağıma spagetti yığdım. "Daniele'e onunla evlenmeden önce Gemma'nın üniversiteyi bitirmesini beklemek istediğimi söyleyeceğim. Bu bana en az üç yıl daha kazandırır."

Sanki ikinci bir kafam çıkmış gibi herkes bana baktı.

Nino, "Ailesinin üniversiteye gitmesine izin vereceğinden şüpheliyim, geleneksel ailelerde bunun yaygın olmadığını düşünürsek," dedi.

"Nişanlandıktan sonra sözüm kanun olacak. Eğer nişanlığımın üniversiteye gitmesini istiyorsam, o zaman gidecek."

Serafina'nın kaşları havaya kalktı. "Bir kızın pantolonuna girmek için beş yıl daha beklemek mi istiyorsun?"

Kıkırdadım. "Kimse bu konuda bir şey söylemedi. Evlilik için beklemek istiyorum, seks için değil."

"Seks!" Nevio küçük şeytani gülümsemesini göstererek bağırdı.

Remo gözlerini bana dikti. Sanki çocuk kötü kelimeleri sadece benden öğreniyordu. Sık ve am kelimelerini benden daha sık kullanıyordu.

"Daha on altı yaşında," dedi Kiara endişeyle.

"Bunun farkındayım," dedim, sorgulamalarına sinirlenerek. "Hemen pantolonuna girmekle ilgili bir şey söylemedim. Bekleyebilirim."

"Gerçekten mi?" Serafina sordu.

"Etrafta beni eğlendirebilecek yeterince başka kız var."

"Gemma bunu duyunca eminim çok sevinecektir." Serafina'nın sesinden alaycılık damlıyordu.

Remo'nun şimdiye kadar karısını boğazlamamış olması bir mucizeydi. Tam bir baş belasıydı.

"Yetiştirilme tarzı gelenekseldi. Ailesi Camorra'daki en geleneksel ailelerden biri. Düğün gecenizden önce kızı seninle yatmaya zorlarsan, bu hiç havamda olmadığım bir soruna neden olur, anladın mı?" Remo söyledi.

"Kimsenin bilmesine gerek yok. Yalnız kaldığımızda ne yaptığımız beni ve Gemma'yı ilgilendirir."

Nino onaylamaz bir ifadeyle başını salladı. "Geleneklerinden kopmak istediğini varsayıyorsun ama durum böyle olmayabilir."

"Göreceğiz." Gemma'nın bana nasıl baktığını görmemişlerdi. Belki yetiştirilme tarzı gelenekseldi ama vücudu hâlâ herkesinki gibi işliyordu.

"Bunu sadece bir kez söyleyeceğim," dedi Remo. "Bu dövüşü kazandığında, o kızla evleneceksin ve düğün gecesinden önce onun kirazını patlatırsan, kimsenin öğrenmediğinden emin olsan iyi olur, yoksa boğanı hadım ederim. Anladın mı?"

Ona bir sırtış fırlattım. Yüz ifadesi değişmedi. "Merak etme." "Pop cherry?" Nevio, Greta'ya gülümseyerek karşılık verdi.

Serafina içini çekti ve bana bir kez daha sert bir bakış fırlattı. "Ben yapmadım. Kocanı suçlayabilirsin."

"Bu zaman kaybı. Siz ikiniz nasıl olsa istediğinizi yapıyorsunuz," dedi.

"Bu doğru." Ve öyle de kalacaktı. Nişan ya da evlilik yok beni zincirleyecekti. Gemma, Serafina ve Kiara'nın kardeşlerime yaptığı gibi hayatımı kontrol edemeyecek kadar bana aşıktı.

TEN

Toni aynı gece geldi. Telefonda konuşacak çok şeyimiz vardı.

Toni neredeyse kendinden geçmiş bir halde, "Bu onun için çok kötü bir çocuk," diye fısıldadı.

Heyecan. Hangimizin daha heyecanlı olduğundan bile emin değildim. Toni kendisi dövüşmeyi hiç sevmezdi ama Arena'daki kafes dövüşlerini izlemek ona göreydi. Bir gün babasının izinden gidecek ve Arena'yı yönetecekti, bu çok açıktı.

"Çünkü o kötü bir çocuk." Karanlık tarafını sadece ara sıra görmüştüm ama oradaydı ve muhtemelen benim kavrayabileceğimden bile daha korkutucuydu. Yine de bu onu daha az istememe neden olmadı. Dürüst olmak gerekirse, beni en rahatsız edici şekilde heyecanlandırdı.

Odanın açık kapısına doğru baktım. Arena olayından beri Toni geldiğinde kapımı kapatmama izin verilmiyordu. Bu çok saçmaydı. Yine de annem ve babam bu konudan vazgeçmiyorlardı. "Dövmesi hakkında bir şey biliyor musun?" Uzun zamandır sormak istediğim soruyu sordum.

Toni kıkırdayarak dudağını ısırdı. "Boğayı mı kastediyorsun?" Gözlerimi kıptım. "Boğa mı?"

Toni'nin yanaklarında iki kırmızı leke belirdi. "Birkaç kız Savio'nun yatak alışkanlıklarını tartışırken kulak misafiri oldum ve boğa dövmesinden bahsettiler. Penisinin hemen üstünde."

Utançtan boynum tutulmuştu. Toni'yi hayatım boyunca tanımıştım ama Savio'nun mahremiyeti hakkında bu kadar rahat konuştuğunu duymak yine de çok fazlaydı. "Neden?"

bir boğa mı?" Ve neden tam orada?

Toni yüzünü buruşturdu. "Ne düşünüyorsun? Savio bu gezegendeki en ukala adam. Ya da Arena'da kulak misafiri olduğum kızlardan alıntı yaparsam: yatakta acayip bir hayvan gibi. Hayatımın en iyi yolculuğu!" Toni kızın yüksek perdeli sesini bile taklit etti ve iyi bir önlem için bir Yeehaaw ekledi.

Belirsiz bir kahkaha attım. Bir kızın Savio'ya binmekten bahsetmesi fikri beni hem öfkelenlendirmiş hem de endişelendirmişti. Savio'nun kızlar konusundaki sicilini herkes biliyordu. Ben onlarla nasıl kıyaslanabilirdim ki?

Toni omzumu itti. "Suratını asmayı kes. Savio Falcone senin elin için kafeste dövüşmeyi kabul etti. Umduğun şey bu değil miydi?"

Öyleydi. Mick'i ve beni bu dramadan kurtarmak için kararını daha önce vermiş olmasını dilemiş olsam da, dövüş için heyecanlı olduğumu itiraf etmeliydim. İlk kez bir Falcone'un gerçek bir kafes dövüşünü görmeme izin veriliyordu. Babam geleceğimi belirleyecek dövüşü izlememe izin vermeyi reddedemezdi.

"Hemen nişanlanacak mısınız?"

Omuz silktim. Savio ile işlerin nasıl halledileceğinden emin değildim. Mick ve benim nişanım birkaç ay içinde, muhtemelen büyük bir şölenle gerçekleşecekti. "Bilmiyorum. Dünden önce Savio benimle evlilik hakkında hiç konuşmadı."

"Savio'yu bir koca olarak hayal edemiyorum. Gerçekten sadık olabileceğini düşünüyor musun? İç çamaşırı kadar sık kız değiştiriyor."

"Öyle olsa iyi olur. Sadakatsizliğe tahammül edemem."

Toni kuşkulu görünüyordu. "Evlendiğinizde uslu duracağından eminim... ama senden bunu öğrenmeden erkek düşkünlüğünden vazgeçeceğini sanmıyorum."

"Biz evlenmeden hiçbir şey alamayacak," diye mırıldandım. Toni bana bir bakış attı. Geleneklerimizi hiç anlamamıştı.

Buklelerimi çekiştirdim. Neden bu kadar gergindim? Dövüşecek olan ben değildim ve dövüşün sonucu hakkında da endişelenmiyordum. Savio kazanacaktı. Savio daha dün kafeste güçlü bir rakibe karşı dövüşmüş olsa bile Mick'in ona karşı hiçbir şansı yoktu.

Kapı çalındı ve annem kafasını içeri uzatıp kıyafetime baktı. Bugün ne giyeceğimi ben seçmek için ısrar etmişim. Arena'da halka açık bir dövüş olmasa bile ilgi odağı olacağımı biliyordum. Sadece diğer Camorrista'ların ve ilgili ailelerin katılmasına izin veriliyordu.

Bir elbise seçmişim çünkü böyle bir günde bile kot pantolon annem ya da babam tarafından kabul görmezdi ama sahip olduğum en mütevazı elbiseydi, belimi ve göğsümü sarıyor ama dizlerime kadar uzanan dökümlü bir etekle bitiyordu. Doğal buklelerimi bile düzleştirmiş, sadece saç maşamla daha kontrollü, parlak buklelere dönüştürmüştüm.

"Çok güzel görünüyorsun canım," dedi annem içeri girip bana sarılırken. "İki adam senin için kavga ediyor, bu başka bir şey..."

Kuru bir kahkaha attım. "Evet."

Eğer haber duyulursa, ki bir noktada duyulacaktı, okuldaki bakışlar on kat artacaktı.

"Her iki sonuç için de açık fikirli olacağına söz ver."

Annem dövüşmek ya da Savio hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Sadece tek bir gerçekçi sonuç vardı. Yine de başımı salladım.

"Gitmemiz gerek," diye seslendi babam.

Annem yanağımdan öptü. "İyi eğlenceler." "Sen gelmiyor musun?"

Özür dileyen bir gülümsemeyle karnına dokundu. "Kan görünce midemin nasıl bulandığını biliyorsun ve hormonlar bunu daha da kötüleştiriyor."

"Gemma! Geç kalacağız!" Diego bağırdı.

Annemin yanağını öptüm, çantamı aldım ve babam, Diego ve Nonna'nın beni beklediği alt kata koştum. Şaşkınlık içime işledi.

"O kadar şaşırmış görünme, bambina," dedi Nonna sert bir kahkaha atarak. Büyükbabamın ölümünden beri gizlice sigara içiyordu ve bu açıkça belli oluyordu.

"Bunu kaldıracabileceğinden emin misin?" Ben sordum.

Babam onun omzuna dokunarak, "Büyükkannen çelikten yapılmış," dedi.

Diego ve babam önde otururken, Nonna ve ben arka koltuğu paylaştık. Yolculuk boyunca elimi tuttu. Ailesi daha geleneksel olduğu için muhtemelen Mick'i tercih ettiğini biliyordum ama onun desteğinden memnundum.

Roger's Arena düşündüğümde daha kalabalıktı. Ailem ve ben dövüş kafesine yakın kabinlerden birine doğru ilerlerken düzinelerce göz beni takip ediyordu.

Toni gülümseyerek hızla yolumuza çıktı. Beni sıkı bir kucaklamanın içine çekti. Beni bırakmadan önce "Kaçmak istiyor gibi görünüyorsun," diye fısıldadı.

Bir yanıma kaçmak istiyordu ama diğer büyük yanıma Savio'nun dövüşünü görmeyi arzuluyordu.

"Çalışmak zorunda mısın?" Ben sordum.

Başını iki yana salladı. "Babam iki yeni garson tuttu, böylece kavgayı sizinle birlikte izleyebilirim." Aileme döndü. "Merhaba, Bayan Bazzoli, Daniele, Diego." Gözleri ağabeyimin üzerinde durdu ve ilk kez ağabeyim onu uzaklaştırmak istediği bir sinekmiş gibi bakmadı. Toni uzun düz kahverengi saçları ve kocaman kahverengi gözleriyle göz alıcıydı, uzun boylu, söğüt gibi manken fiziğinden bahsetmiyorum bile.

Hepimiz kabine girdik.

Remo soyunma odasından çıktı ve bara sessizlik çöktü. "Dövüş beş dakika içinde başlıyor." Başka bir şey söylemedi, açıklama yapmadı, sadece babama, sonra da Arena'nın diğer tarafında oturan Mick'in ailesine doğru başıyla kısa bir selam verdi.

Soyunma odasından ilk çıkan Mick oldu. Onu sokak kıyafetleri dışında bir şeyle hiç görmemiştim. Şimdi sadece dövüş şortu ve parmak arası terlik giymişti. Belki de çıplak ayaklarının yere değmesinden endişe ediyordu. Çok bronzlaşmamıştı, İtalyan mirası bana göre kesinlikle daha az belirgindi, uzun boylu ve sırık gibiydi, sadece yağsız kasları vardı. Sol kolunda küçük bir yara izi vardı ve diğer kolundaki Camorra dövmesi parlıyordu. Gözleri beni buldu.

Başka tarafa bakmadım. Ona bu kadarını borçluydum ama ona küçük bir gülümsemeden fazlasını verecek gücü kendimde bulamıyordum. Herkes beni izliyordu. Bakışlarının gücünü tenimde hissedebiliyordum, kaşındırıyordu.

Sonra her şey arka planda kayboldu çünkü soyunma odasının kapısı tekrar açıldı.

Savio sinsice dışarı çıktı. Kendine güveni ve ölümcül bir kararlılığı vardı. Gözlerim onu, vücudunun her santimini içine aldı. Ona bir kez bakan herkes bu gecenin tek bir kazananı olacağını biliyordu: Savio Falcone.

Bronz tenliydi, uzun boyluydu ama sırık gibi değildi. Savio iyi orantılı bir erkek mükemmeliyetiydi. Saf kaslıydı. Kasları onları hareketsiz bırakan bazı vücut geliştiricilerin hantal tarzında değil. Savio'nun kasları

çevik, işlevsel türdendi, onu güçlü ve hızlı, ölümcül ve çekici kılmak içindi.

Yara izleri göğsünü ve kollarını kaplamıştı; güç için verilen mücadelenin ve onu korumak için gösterilen mutlak iradenin izleri. Bunlar, dünyaya gururla sunduğu savaş ganimetleri gibi vücudunu süslüyordu. Sadece iki yara izi kardeşinin yaptığı mürekkepli sanat eseriyle örtülmüştü: bileklerindeki kesikler.

Bakışlarım, bel bandından dışarı fırlayan ve lezzetli V'sinin en uç noktasını işaretleyen boynuzların uçlarında oyalandı. O meşhur boğayı daha fazla görmek için şortunu aşağı çekmek için mantıksız bir dürtü hissettim.

Savio bana tek bir bakış bile atmaya tenezzül etmeden kafese tırmandı ama Mick'le yüzleşmeden önce karanlık gözleri bana çarptı.

Zaferinden emindi, ödülünden emindi: ben.

Benim için savaşmaya, benim için kan dökmeye hazırды. Sırf bu yüzden bile, ben zaten ona aittim.

Gemma bana bakarken dudakları hafifçe aralanmıştı. Tek bir hyaluronik iğne bile görmeden dudakları büzüşmüştü. Uzun bir süre ona çok yakından bakmamaya çalışmışım. O zamanlar çok gençti -hâlâ da çok genç- ve Diego'nun kız kardeşiydi ama artık güzelliğini görmemek imkânsızdı. Bu kızın kış tekmeleyebildiğinden bahsetmiyorum bile. Sert bir darbe aldığında ağlamıyordu. Sadece kendini geliştirmek istiyordu.

O benim olacaktı. Zaten öyleydi.

Kollarını kavuşturmuş, suratı asık, etkilenmemiş gibi görünmeye çalışan Mick'e döndüm. Başımı eğerek onu taradım. Kollarını kavuşturmak endişe kaynaklı titremeleri gizlemek için iyi bir yoldu. Remo kafesin kapısını bir cınlamayla kapattı ve Mick'in vücudundan en ufak bir irkilme geçti.

Ara sıra benimle ve Diego ile antrenman yapıyordu ama boks torbasını antrenmana tercih ediyordu. Sorun şuydu ki, boks torbası size asla karşılık vermezdi. Sadece yanlış bir hareketin ya da dikkat eksikliğinin bedelini bir yumrukla ve bunun sonucunda oluşan acıyla öderseniz kendinizi geliştirebilirdiniz.

Genelde dövüşten önce rakiplerimi kızdırmak için yaptığım gibi onunla alay etmeyi düşündüm ama sonunda başımı sallamakla yetindim.

"Teslim olana kadar savaşın!" Sonra Remo duyurdu.

"Hadi!" Yumruklarımı kaldırdım ve Mick de hemen aynısını yaptı.

İyi mücadele etmeye çalışıyordu. Ona hak vermek zorundaydım. Diğer rakiplerime yaptığım kadar üzerine gitmedim. Savunmamı aşamadı ve her yumruğu ya da tekmesi direncimle karşılaştığında, kendi karşı vuruşum acı verici bir şekilde indi. Hayal kırıklığı yüzünde parladı ve ardından kalabalık bitirmem için seslendiğinde utandı. Bu o oldu.

"Gemma'yı senden önce ben öptüm," diye tısladı. Bir an için gözümü kör eden öfkem dikkatimi dağıttı ama kollarım onun öfkeli itişini engellemek için tam zamanında kalktı. Bu nasıl bir hareketti böyle? Anaokulu çocukları birbirini iter. Sırtım kafese çarptı ve momentumu vücudumu itmek ve göğsüne yüksek bir tekme atmak için kullandım, iyi davranmayı bıraktım. Ayağım göğüs kafesine çarptı.

Havası boşaldı ve bir tuğla gibi yere düştü, göğsü kabardı, nefes almaya çalışırken yüzü kıpkırmızı oldu.

Üstüne çıktım, boğazını kavradım ve yüzüne kapandım. "Şimdi lanet olası gerçeği söylemeye ne dersin Mick? Sen onu öpmeye zorlamasaydın Gemma seni asla öpmezdi, yani ya onu taciz ettin ya da bir yalancısın. Hangisi?"

Konuşabilmesi için boğazını sıkın elimi gevşettim.

"Yalan söyledim."

"Siktir git," diye homurdandım. "Şimdi teslim ol."

Düz avucuyla yere vurdu ve ben de onu bırakıp doğruldum. Başının üzerinde durarak başımı salladım, tiksindim. Çok çabuk pes etmişti. Kirli oynamaya çalışmıştı, Gemma'yı bu işe bulaştırmasaydı bununla başa çıkabilirdim.

Mick sırt üstü yattı, gözleri kapalıydı.

Arena'da alkışlar yükseldi ve Remo yanımda belirdi. Kolumu tuttu ve başımın üzerine kaldırdı.

Gözlerim Gemma'yı aradı. O da diğer seyirciler gibi ayakta duruyordu. Gözleri kocaman olmuş, yüzü heyecandan kızarmıştı. Ben kazanmıştım.

Çok dövüştü ama bu kesinlikle şimdiye kadarki en iyi zaferiydi. Ona doğru bakan herkes bunun istediği sonuç olduğunu görebiliyordu. Gözlerimiz buluştu ve ifadesini kontrol etti - çok geç.

Ağzımın bir köşesi yukarı doğru seğirdi. Benim kızım.

Remo kolumu bıraktı ve dikkatimi tekrar kafese verdi. Mick yavaşça doğruluyordu, belli ki attığım tekme yüzünden hâlâ nefes almakta zorlanıyordu. Elimi tutması için uzattım, böylece onu yukarı çekebilecektim. Elimi itti. Alay ederek bir adım geri attım. Gerçekten de bu davranışının Camorrista'nın önünde ona bonus puan kazandıracağını mı düşünüyordu?

Remo elini uzattı ve Mick onu tuttu, sonra bana döndü. Alt dudağı patlamıştı. Elinin tersiyle ağzını sildi. "Arkadaş olduğumuzu sanıyordum. Sanırım yanılmışım."

"Yanlış kızı istedin Mick. Hepsi bu kadar. Bunu aş ve arkadaş olalım."

"Onu o kadar uzun süre istemediniz ki ailesi benimle bir evlilik ayarladı. Gemma benimle daha iyi olurdu. Bunu pantolonunun içinde tutamazsın, Savio."

Remo, "Eğer bu tartışmaya devam etmek istiyorsanız, bunu soyunma odasında yapın," diye emretti.

Mick başıyla onayladı ve kafesten çıkıp aceleyle soyunma odalarına doğru ilerledi. Remo omzuma vurdu ama gözlerinde uyarı vardı. "İstediyini aldın. Umarım birkaç yıl sonra hâlâ istiyor olursun çünkü bu ölüm bizi ayırana dek sürecek."

Onun çarpık sırtışına kendi sırtışımla karşılık verdim. "Ben yetişkin bir adamım, Remo.

Gemma acı sona kadar benimdir ve benim olacaktır."

"Onun senin olması konusunda endişelenmiyorum. Akıllı olan hiç kimse bir Falcone kadınına dokunmaz. Ama o da senin onun olmanı isteyebilir, bunu unutma."

ELEVEN

Dövüşü izlerken sanki kafesteki benmişim gibi kalbim göğsümde çarpıyordu. Vücudumdaki her kas beklentiyle, soluksuz bir bekleyişle ve neredeyse çılgınca bir umutla gerilmişti.

Savio'nun benim için dövüştüğünü görmenin, yüksek sesle itiraf edebileceğimden çok daha heyecan verici olduğunu kabul etmek zorundaydım. İlkel, acımasız ve inanılmaz derecede seksiydi. Savio'yu Diego'yla dövüşürken, Mick'i ilk on saniye içinde yere serebileceğini söyleyecek kadar sık görmüştüm ama onu tamamen utandırmak istememişti.

Ta ki aniden öfke Savio'nun yüz ifadesini bozana ve Mick'i göğsüne attığı inanılmaz bir tekmeyle yere serene kadar. Vücudun çarpma sesiyle kalabalık aynı anda soluk soluğa kaldı. Etrafımdaki herkes gibi ben de ayağa fırladım, nabzım çılgınca atıyordu.

"Ah," diye inledi Toni. "Elimi eziyorsun."

Onu serbest bıraktım. Elini ölümcül bir şekilde tuttuğumu fark etmemiştim bile. "Özür dilerim," diye fısıldadım, gözlerimi Savio'nun Mick'e sarıldığı ve boğazından tuttuğu kafesten ayırmadan. Hadi, teslim ol Mick. Kendine bir iyilik yap ve bu işi bitir, bana da bir iyilik yap.

Sonunda, sonsuzluk gibi gelen bir sürenin ardından Mick elini yere vurarak teslim olma sinyali verdi. Sert bir nefes aldım.

Toni yanağımdan öptü. "Hayalindeki çocuğa kavuştun."

Savio benimdi. Ona uzaktan yaltaklandığım onca yıldan sonra, nihayet benim olmuştu.

Diego'nun bakışlarını fark edince ona döndüm. Gülümsemiyordu.

Onun olumsuzluğu sadece anı mahvedecekti, bu yüzden arkamı döndüm ve Savio'nun yoğun bakışlarıyla karşılaştım.

Kafesin içinde duruyordu, ter ve Mick'in kanıyla kaplıydı, çünkü Mick'in tek bir doğrudan vuruş yaptığını görmemiştim, bana bakıyordu. Tek kelime etmeden, parmağında yüzüğü olmadan, resmi bir nişan olmadan sadece o bakış beni onun olarak kabul etti.

Midem ısındı ve içim hiç olmadığı kadar sıkılaştı, beni sersemleten ve dehşete düşüren bir istekle.

Sonunda beni serbest bırakarak başka tarafa baktı.

"Biraz temiz hava almam lazım," dedim aceleyle. Gerçekte, durumu iyice anlayabilmek için kendime biraz zaman ayırmam gerekiyordu. Hâlâ gerçek olamayacak kadar gerçeküstü geliyordu. Çok iyi.

Diego hemen, "Ben de seninle geleceğim," dedi.

Başımı salladım ve Toni'nin bakışlarını aradım. "Gidebilirim. Ve sadece arka bahçedeyiz, yani hiçbir şey olmayacak."

Diego babamla bakıştı. Sonra ayağa kalktı. "Ben de geliyorum."

Babam da ayağa kalktı. "Remo ve daha sonra Savio ile konuşacağım."

Başımı salladım, sadece yarım yamalak dinliyordum. Nedense birden nefes alamıyormuşum gibi hissettim. Diego bir elini sırtıma koydu ve beni nazikçe ileri doğru itti. Nedenini bile bilmeden hafifçe ona yaslandım. İnsanlar beni izliyordu. Savio'nun nerede olduğundan emin değildim ve onun bakışlarına da yakalanmadığım için neredeyse rahatlamıştım.

Diego yanımdayken, içki içen ve konuşan Camorrista'yı hızla geçerek barın arkasındaki kapıya ve ardından ıssız koridora ulaştık. Mutfaktan gürültüler geliyordu ve ben daha da sessiz bir yere doğru yürüdüm. Orada duvara yaslandım ve derin bir nefes aldım. Son birkaç günde o kadar çok şey olmuştu ki. Akıllara durgunluk veriyordu.

Diego yanıma doğru eğildi ve sessiz bir dikkatle bana baktı. "Mutlu olacağını düşünmüştüm."

Mutluydum, gülünç derecede mutluydum ve yine de bu hafif kalpli duyguya gerçekten teslim olamıyordum. Belki de bunca yıldan sonra ve bunun gerçekleşmeyeceğini düşündükten sonra, sonunda en başından beri istediğim şeye kavuşmuştum. Savio'yla evlenecektim.

On yaşındaki aptal Gemma'nın kendine verdiği söz gerçeğe dönüşecekti. "Öyle mi?" Sorusuna cevap vermek yerine Diego'ya sordum.

Kaşlarını çattı. "Mutlu musun?" "Evet."

Başımı yana yatırdım, şakağımı serin duvara dayadım ve kardeşimi inceledim. Kendimi bildim bileli beni korurdu, çoğunlukla var olmayan tehlikelerden ama yine de. Garip bir şekilde onun onayını istiyordum, benim için mutlu olmasını istiyordum.

"Öyle olduğumu söyleyemem."

"Neden? Savio'yu senden alacağımdan mı endişeleniyorsun?" Öyle olduğunu düşünmemiştim.

Diego homurdandı. "Biz birbirimize bağlı değiliz. Sanki bir tür çarpık kankalık ilişkisi içindeymişiz gibi konuşuyorsun."

Güldüm. "Birlikte çok zaman geçirdiniz. Eskiden öyleydiniz."

Diego'nun yüzünden bir parça pişmanlık geçti. "Bir kızın peşinden diğerine koşması beni çok kızdırdı, özellikle de seni istemesini istediğini bildiğim için."

"Benim yüzümden kızgındın."

"Elbette Gemma, ne düşünüyorsun?" Başını iki yana salladı. "Mutlu olmamamın nedeni Savio'nun seni hak etmediğini düşünmem. Davranışları öyle değil ve kesinlikle siz evlenene kadar da öyle davranmaya devam edecek ve hatta belki de..." Sustu.

"Artık nişanlandığımıza göre yöntemlerini değiştirmek zorunda kalacak."

Diego içini çekti ve başımın tepesine dokundu. "Bunun olacağından şüpheliyim."

Barın kapısı açıldı ve Savio koridora adım attı, üzerinde hâlâ dövüş şortu vardı ve yalınayaktı. Bize doğru yaklaştı ve Diego'nun tam bir koruyucu modunda doğrulması ve gözlerini kıymasına neden oldu.

Savio yanımda durduğunda karnımdaki kelebekler çılgınca çırpındı.

Be

n. Savio, "Bize bir dakika izin verin," dedi. "Hiç sanmıyorum."

"Geri çekil, Diego. Babanla konuştum. Seninle konuşmak istiyor ve Remo."

Diego, Savio'ya çok yaklaştı. "Seni uyarıyorum. Dövüşü ve kız kardeşimin elini kazandın ama bu sana başka bir şey hakkı vermez. O daha on altı yaşında.

Karın değil."

"Uslu duracağım," dedi Savio.

Diego bana sorgulayan bir bakış attı. Belki de ondan kalmasını istemeliydim ama nasıl görüneceğimi umursamadan Savio'yla yalnız kalmak istedim. Gitmeden önce Diego kulağıma eğilip fısıldadı. "Savio tatlı dilli biri. Değerlerimizi unutma."

Doğruldu ve kapıyı gereğinden fazla kuvvetle vurarak uzaklaştı.

"Dur tahmin edeyim, seni benim sapkın yöntemlerime karşı mı uyardı?"

Gözlerim onun kibirli gülümsemesine takıldı ve tatlı dilli olsun olmasın, onun karısı olduğum için sevinçten dans edebilirdim.

Boğazımı temizleyerek hızla ona sırtımı döndüm. "İnsanlar burada tek başımıza ne yaptığımızı merak edebilir. Muhtemelen ailemin yanına dönmeliyim." Sesim utanç verici bir şekilde soluk soluğaydı, ses tellerim sadece Savio etraftayken gergin bir şekilde titriyordu. Zaferinin beni ne kadar mutlu ettiğini bilmesini istemiyordum ama bedenim duygularımı saklamayı neredeyse imkânsız hale getiriyordu. Egosunun kesinlikle başka bir desteğe ihtiyacı yoktu.

"Artık benimsin, Kitty." Vücudundan yayılan ısı, gölgesi üzerime düşerken sırtımı lezzetli bir kozayla kapladı. Erkeksi ter kokusu kanla ve Savio'nun kendi baştan çıkarıcı aromasıyla karıştı. Eğildiğinde sıcak nefesi çıplak kürek kemiğimin tozunu aldı. "Bu güzel tenin her santimini." Omzuma hafif bir öpücük kondurarak beni hazırlıksız yakaladı. Onu azarlamak yerine vücudum ateşle kızardı ve sadece Savio'nun yaratabileceği o tanıdık kelebekler karnımda uçtu. Belki de annemin genellikle kollu elbiseler giymem konusunda ısrar etmesinin nedeni bu öpücüktü.

Savio kalçalarımı kavradı ve beni kendisine doğru çevirdi. "Beni tebrik etmeyecek misin? Ne de olsa seni kazandım."

Başından beri beni kandırdın.

İnatla çıplak göğsüne, oradaki kas gösterisine, onu en karanlık fantezilerimden fırlamış bir savaşıya benzeten kan ve tere baktım.

Savio çenemi yukarı itti. Yanaklarım yanıyordu çünkü lanet olsun ona, tam o anda üzerine atlayabilirdim. Gözlerimiz buluştu ve sert bir nefes verdi. Eğildi, yüz ifadesi o kadar sahiplenmeyle doluydu ki yine ürperdim. Savio başını salladı. "Bana böyle bakmaya devam edersen, evlenene kadar beklemek olmaz Gem."

Kuru dudaklarımı yaladım ve gözleri daha da karardı. Başımın yan tarafını avuçladım. "İlk öpücüğünün kilisede olmasını istediğini biliyorum," diye mırıldandı, dudakları önce yanağımı, sonra ağzımın kenarını okşadı, sonra boğazıma doğru ilerledi ve tenime sert bir öpücük kondurdu. Bedenim karşı koyamayarak dokunuşa doğru eğildi. Sözleri kayıtlıydı ama onu bu kadar yakınımda, dudaklarını tenimde hissetmek bir an için önemini yitirmişti. Geri çekilen ben değildim.

Savio doğruldu ve sanki bir büyüden kurtulmaya çalışıyormuş gibi başını salladı. "Kitty, tatlı on altıya karşı koymayı çok zorlaştırıyorsun."

Bir şey söylemeliydim, herhangi bir şey, ama dilim tutulmuştu.

Gemma donup kalmıştı, dudakları ayrılmıştı. Diego her zaman istediğini elde edene kadar konuşmayı bırakmadığından şikâyet ederdi ama benimleyken inatçı yönü nadiren ortaya çıkardı. Başı hâlâ hafifçe eğikti, pürüzsüz boynu omzu gibi açıktaydı. Her iki nokta da öpülmeyi bekliyordu. Ancak gerçekten uzak durmam gerekirken ikisini de çoktan yapmıştım.

Kardeşlerim gibi ben de kurallara uymazdım. Yasalar ya da gelenekler neden umurumda olsun ki? Yine de Gemma'nın donmuş hali onun ne kadar şaşkın, ne kadar genç ve deneyimsiz olduğunu gösteriyordu. On altı yaşındayken masum olmaktan çok uzaktım. Benden çok daha yaşlı kadınlarla yatmıştım ve kesinlikle benden faydalanmamışlardı.

Vicdan azabı bana nadiren vururdu. Ailemin DNA'sına pek işlememişlerdi ama Gemma'nın çok bunaldığı için daha ileri gitmeme izin verebileceğini bile bile ona karşı bir hamle yapmak bana yanlış gelirdi.

Artık benim olacağını, *benim olduğunu* bildiğim için, onu korumaya hakkım *olduğunu* hissediyordum.

"Gel hadi. Seni babana geri götürmeliyim. Müstakbel kayınpederimle yanlış bir başlangıç yapmak istemem."

Yüzünde bir gülümseme belirdi. "Nişanımız ne zaman olacak?"

Sırtına dokunarak onu bara doğru yönlendirdim. "Göreceğiz bakalım." Yakın zamanda büyük bir nişan partisi düzenlemeye hiç niyetim yoktu. Gemma'yı güvence altına aldığıma göre acelem yoktu. Aldatıldığının duyulmasını istemiyordum. Bu, yattığım kızlarla daha tatsız tartışmalara yol açabilirdi ve buna gerçekten ihtiyacım yoktu.

Gemma'nın gülümsemesi düştü ve hiçbir şey söylemedi. Diego, babası ve Nonna ile birlikte kenarda duruyordu ve yüzünde sinirli bir ifade vardı. Onu o tarafa yönlendirdim ve gülümsedim.

Nonna hiç gülümsemedi. Lucifer'in kişileşmiş hali gibi bana bakıyordu. Kahkahalarımı bastırmak zorunda kaldım. Şimdiye kadar benden hoşlanmıştı. Yakında cazibemle onu tekrar kendi tarafıma çekecektim.

Diego ve Daniele'nin çözmesi daha zor olacaktı, şüphesiz. Kötü polis rollerini oynuyorlardı.

Daniele, "Remo yarın ailemizin birleşmesinin ayrıntılarını konuşmak üzere senin ve onun bize geleceğini söyledi," dedi.

"Bu doğru." Remo insanları, hatta sadık takipçilerini, hatta müstakbel ailesini bile konağa davet etmekten hoşlanmazdı.

Gemma babasıyla benim aramda bir bakış attı.

Daniele başıyla onayladı. "Sizi saat altıda yemeğe bekliyoruz." Gemma'ya işaret etti. "Hadi, gitmemiz gerek."

"Ben kalıyorum. Savio'yla konuşmam gerek," dedi Diego. Gemma ona uyarıcı bir bakış gönderdi ama Diego onu görmezden geldi. Endişelenmesine gerek yoktu. Diego beni korkutamazdı.

Gemma, kaşlarını çatarak, büyükannesi ve babasını Arena'dan çıkarken takip etti.

"Duş alıp üstümü değiştirmem gerek," dedim ve dönüp soyunma odasına doğru yöneldim. Diego da yanıma geldi. "Babam Gemma'yla nişanı bu yıl ilan etmek istemediğinden bahsetti. Bu ne demek oluyor?"

"Bu acele niye? O benim. Evleneceğiz. On altı yaşında biriyle nişanlanmanın gereksiz olduğunu düşünüyorum. Biraz daha büyüyene kadar beklemeyi tercih ederim."

"Senin için biraz daha yaşlı olan nedir?" Diego mırıldandı.

Ona nişanın en azından Gemma reşit olana kadar, evliliğin ise daha da uzun süre beklemesi gerektiğini söylemeye hiç niyetim yoktu. Bu gece parti içindi, tartışmak için değil.

Soyunma odasına girdim, Diego peşimdeydi.

Mick hâlâ içerideydi, kardeşi ve babasıyla konuşuyordu. Diego alçak sesle küfretti. Ben sadece başımı sallayarak selam verdim. Mick'in muhtemelen hâlâ sakinleşmek için zamana ihtiyacı vardı.

ki bunu anladım. Gemma gibi bir kızı kaybetmiş olsaydım, ben de çok kızardım.

Tam şortumu indirecektim ki Bay Cantucci yanıma geldi ve bana elini uzattı. "Zaferin için tebrikler. Sen ve kardeşlerin takdire şayan savaşçılarsınız. Camorra böyle bir şey işte. Bunun bir parçası olmaktan gurur duyuyorum."

Mick kederli bir ifadeyle başını eğdi. Kardeşi omzuna dokundu ve bana sert bir bakış gönderdi. Bunu Bay Cantucci'nin pohpohlamasına tercih ederdim ama yine de acımasızca gülümsedim. "Teşekkür ederim. Mick ve Diego gibi her gün hayatlarını riske atan adamlar olmasaydı Camorra bir hiç olurdu."

Bu ikisi benimle birlikte birkaç Bratva'nın işini bitirmişti. Mick asla ön saflarda dövüşmezdi ama tehlikeden de geri durmazdı.

Gözlerini kaldırdı ve benimkilerle buluştu. Yatışmış olmaktan çok uzaktı ama artık beni öldürmeye hazır görünmüyordu. O ve ailesi gittikten sonra nihayet duşa girdim.

Diego bir bankın üzerine tünemiş, yere bakıyordu.

"Zaferimi bu gece bir kulüpte kutlamaya ne dersin?"

Başını kaldırdı. "Pekâlâ." Sesinde bir miktar temkinlilik vardı. Bunu görmezden geldim. Aylardır donuna bir şey olmamıştı. Belki de Gemma artık benim olduğuna göre, sonunda kafasını kışından çıkaracaktı.

Camorra kulüplerinden birinde dans pistine çıktığımızda Diego gevşedi. İçkiler elimizde, bu gecenin teklifini kontrol ettik. Çok geçmeden okuldan tanıdığımız birkaç kız geldi. Onlardan biri, Dakota'nın küçük kız kardeşi Noemi'ydi. Diego inledi. "Umarım onu kız kardeşi göndermemiştir."

"Bundan şüpheliyim. Gözünü bana dikmiş durumda, sana değil."

Noemi nazlı bir gülümsemeyle tam önümde durdu. Ailesinin Camorra ile bağlantısı vardı ama yarı İtalyan olmasına rağmen üye değillerdi, ilgisizlikten değil ama Remo onları güvenilir bulmamıştı. "Hey Savio," diye bağırarak yanıma sokuldu, Diego'ya bakmadı bile. Başka bir kız ona sarkıntılık ediyordu.

"Bir dilek hakkım var mı?"

"Bir dilek mi?" Mojitomdan bir yudum aldım ve onu tepeden tırnağa taradım.

Fena değil.

"Bugün on sekizinci yaş günüm. Ve senin boğanı görmek istiyorum." Avuç içleri göğsümden aşağı kayarken kıkırdadı.

Diego bana kaşlarını çattı. Ne dediğini duyabildiğinden şüpheliydim. Müziğin sesi çok yüksekti.

"Boğam mı?" Sırıtarak sordum. Başını salladı.

Flört etmesi nedense beni rahatsız etti. Onun ve Dakota'nın Camorra erkeklerine olan ilgisinin aileleri tarafından düzenlendiğine dair bir his vardı içimde. "Onu sadece gezmeye götürüyorum."

Tekrar kıkırdadı ve parmak uçlarına basarak kulağıma ulaştı. "Ona bir kovboy kızı gibi bineceğim."

Baştan çıkarıcı görünme çabası neredeyse komikti, ama üst üste iki dövüşten yorgun düşmüştüm, bu yüzden başka bir kızı kovalamak çok yorucu olacaktı. Teklifi bu akşamı bitirmek için mükemmel bir yol gibi görünüyordu.

"Benim arabam," dedim başımla kulübün çıkışına doğru işaret ederek. Bana bir gülümseme fırlattı ve ardından Diego'nun kulağını çiğnemeye çalışan arkadaşıyla gururlu bir bakış alışverişinde bulundu.

"Boğamı gezintiye çıkarıyorum," diye bağırdım ona.

Her zamanki komplocu sırtışı yerine ifadesi sertleşmişti. Onun şirretliğiyle oyalanmadım ve Noemi'yi dışarıya, yeni Bugatti'ne doğru yönlendirdim. Bir sevişme için çok geniş bir araba değildi. Yolcu koltuğunu sonuna kadar geriye iterek yere çöktüm ve Noemi kucağıma yerleşti. Gözleri arabamın lüks iç mekanını inceledi. Gerçi onu buraya otomobil tasarımını incelemesi için getirmemiştim.

On beş dakika sonra Noemi, bana Hula Hoop yapmaya çalışan bir sarhoşu hatırlatan cowgirl hareketlerini gösteriyordu ki biri pencereme vurdu. Noemi çılgılığıyla neredeyse kulak zarımı patlatacaktı, ardından kucağımdan inip kıyafetlerini amının üzerinde tutmaya çalışırken neredeyse sikimi koparacaktı.

Diego'nun yüzü pencerenin dışında belirdi.

Zonklayan sikimi ovuşturarak camı indirdim ve kaşlarımı kaldırdım. "Siktir, Diego. Bir dahaki sefere horoz engelleme gibi hissettiğinde, kız kardeşini tatmin etmek için hala bu alete ihtiyacım olduğunu unutma."

Yanlış bir şey söyledim. Yumruğunu ağzıma indirdi. Yorgunluğum ve etkilenen sikim hakkındaki endişelerim olmasaydı, asla başaramazdı. Öfkeyle, başını geri çekmeden önce hâlâ şiş olan dudağına bir yumruk indirdim.

Küfrederek ağzını kapattı. Avucumu kendi kanayan dudağıma bastırdım. "O el dudağını patlatmadan önce Noemi'nin amına ve benim sikime dokundu, göt herif."

Diego yüzünü buruşturdu, sonra Noemi'ye doğru başını salladı. "Ben arkamı döneceğim, sen de giyin. Savio'yla konuşmam gerek."

Aletim şu anda bozuk olduğu için, şipşakımı gönderdiği için kışına tekme basmadım. Noemi pantolonunu çekti ve ortadan kaybolmadan önce bana üzerinde numarasının yazılı olduğu bir kâğıt parçası uzattı. Onu cebime tıktırdım. Yetenekleri beni tekrar bir performans gerektirecek kadar etkilememişti. Yine de bazen ben bile çaresiz kalıyordum.

Giyindikten sonra arabadan çıktım, dudağımdan gömleğime kan damlamasını engelleme zahmetine bile girmedim. "Senin derdin ne?"

Diego başını salladı, gömleğini temiz tutmak için hafifçe öne eğildi. "Gerçekten mi? Sormak zorunda mısın?"

Ellerimi ceplerime soktum. "Gemma'yla henüz evli değilim. Eğer doğru hatırlıyorsam, düğün gecemizden önce onunla herhangi bir ilişkim olmayacak."

Diego doğruldu. "Bir ilişki içinde olmak bundan ibaret değil." "Nereden biliyorsun ki?"

"Dakota'yla çıktım."

Ona bir bakış attım. Eğer bu zaten çıkmak sayılıyorsa...

"Birbirinize söz verdiniz."

Gözlerimi devirmemek için büyük çaba harcadım. "Ve bu sözü tutacağım, ama Gemma'yla evlenene kadar sikimi emekli etmeyeceğim. Bu seni kızdırsa da umurumda değil."

"Belki de onun duygularını düşünmelisin," diye homurdandıktan sonra arkasını dönüp uzaklaştı.

"Sakın bana eve yürüyerek gideceğini söyleme?" Bana sadece parmağını gösterdi.

Bazzolis'e gitmek üzere arabasına bindiğimde Remo beni selamlamak için "O Mick değildi," dedi.

"Diego'ydu."

Alt dudağım şişmişti ama dövüşlerden sonra daha kötü göründüğüm olmuştı. Böyle göründüğümde kadınlar genelde çıldırırdı.

"Cennette şimdiden sorun mu var?"

"Henüz cennete girmeme izin verilmedi."

Remo sert bir kahkaha attı.

Bazzoli'lerin evine vardığımızda Daniele ve eşi bizi bekliyordu. Remo'nun ve benim gözlerimiz Gemma'nın hafif yuvarlak karnının üzerinde duran eline gitti. Remo Daniele'nin elini sıktı, sonra Gemma'nın annesine "Hamileliğiniz için tebrikler." Elini yavaşça indirdi ve Daniele'e baktı. Gülümsemesi genişledi. "Henüz açıklamadık."

"Dudaklarımız mühürlü," dedim elini sıkarken ve Claudia'nınkini öptüm. Remo ona dokunmadı, ki onu nasıl izlediğini düşünürsek muhtemelen en iyisi de buydu.

Diego küçük yemek odasındaki masanın yanında duruyordu, dudağı benimkinden daha da şişmişti. Beni kısa bir baş selamıyla karşıladı, ben de ona karşılık verdim.

"Oturun," dedi Daniele. "Gemma ve annem birkaç dakika içinde akşam yemeğini servis edecekler."

Daniele masanın başındaki sandalyeyi, yani evin efendisi olarak oturduğu yeri işaret etti. "Bu şerefe nail olmak ister misin, Capo?"

Remo evdeki masamızın başına bile oturmazdı. Egosu için ek bir desteğe ihtiyacı yoktu. Önemli olan her şeye o hükmederdi. "Orası senin yerin Daniele. Ben senin evinde misafirim."

Daniele'nin yüz ifadesi hayranlıkla titredi, sonra başını salladı ve her zamanki sandalyesine oturdu. Kardeşim ve ben onun sağına, Diego da benim yanıma oturdu.

Gemma ortaya çıktığında neredeyse kahkahalarla gülüyordum. En muhafazakâr kilise elbisesini giymişti. Yaz olmasına rağmen uzun kollu ve eteğı baldırlarına kadar uzanan ekose gri bir vahşet. En kötüsü de fiyonklu yakasıydı. Gemma'nın saçları şu Amish topuzlarından biriyle toplanmıştı. Herkes tencereleri ahşap masanın üzerine dizmekle meşgulken Remo'ya doğru eğildim. "Eğer bu kıyafet Dokunmayın diye bağırıyorsa, ne bağırır bilmiyorum."

Sert bir fısıltıyla, "O zaman lanet mesaja kulak ver," dedi.

Gemma yanımda durdu ve en büyük tencereyi işaret etti. "Biraz tavşan yahnisi ister misin?"

"Elbette, ama kendim alabilirim."

Dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi ama Nonna boğazını temizledi ve Gemma tabağımı doldurmak için kepçeye uzandı, sonra aynısını yapmaya devam etti

Remo, Daniele ve Diego'ya teşekkür ettikten sonra karşımdaki koltuğa oturdu.

Tamam, tembel bir piçtim ama o resmen benim olur olmaz bu tür davranışlar sona ermeliydi. Çok itaatkâr olan Kiara bile tabağımı doldurmasını istediğimde gözlerini devirdi.

Gemma yemek boyunca bana bir kez bile bakmadı. Bu beni tamamen çıldırtmaya başlamıştı. Bazzoli kadınlarının ağırbaşlılığının Remo'yu kızdırdığını söyleyebilirdim ama o başkalarının aile işlerine karışmazdı. Gemma'nın ayağını masanın altından ittim ve sonunda bakışları benimkilerle buluştu. Bir kaşımı kaldırdım. Gözleriyle beni bir şahin gibi izleyen Nonna'sını işaret etti.

Nonna'ya en çekici gülümsememi gönderdiğimde, karşılığında sadece kısılmış gözlerle karşılaştım. Nonna benim en büyük rakibim olacaktı, bunu söyleyebilirim.

Yemekten sonra, ben Gemma'yla konuşmaya fırsat bulamadan kadınlar bulaşıkları temizlemek için mutfaka gittiler. Diego, Daniele, Remo ve ben, Remo'nun hediye olarak getirdiği pahalı viskiden birer bardak içerek küçük verandaya yerleştik.

Remo planlarını açıkladıktan sonra, nişanın en azından gelecek yaza kadar, düğünün ise Gemma'nın üniversiteyi bitirmesine kadar bekletileceğini söylediğinde, ortam ancak soğuk olarak tanımlanabilirdi.

Daniele yüzüncü kez başını salladı. "Üniversiteye olan ihtiyacı anlamıyorum. Ailemizden hiç kimse üniversiteye gitmedi ve Gemma'nın neden buna ihtiyacı olduğunu anlamıyorum. O bir eş ve anne olacak ve her iki işte de iyi olmak için gereken her şeyi zaten biliyor. Yemek pişirebilir, temizlik yapabilir, dikiş dikebilir, ütüyebilir..."

Henüz kesinlikle yapamayacağı bir şey olduğunu biliyordum ama bunu kendime sakladım.

"Aynı inançları paylaşmadığımızın farkındayım," dedim çünkü Remo'nun bundan sıkılmaya başladığını görebiliyordum. Evlilik konusunda pazarlık yapmak ona göre değildi. "Ama reddedilemez bir kural üzerinde anlaşabiliriz. Gemma'nın müstakbel kocası olarak benim sözüm kanundur. Eğer onun üniversiteye gitmesini istiyorsam, o da bunu yapacak."

Daniele hâlâ mutlu görünmüyordu. "Nişan resmileştiği andan itibaren sözünüz kanun olacak, evet." Tekrar ağabeyime döndü. "Yine de karın üniversiteye gitmedi Remo, o zaman neden benim kızım?" Bu söylenecek en yanlış şeydi. Remo ailesi hakkında konuşmazdı, *Hiç*. Adamları genellikle onun yanında Serafina'dan ya da ikizlerden bahsetmemeleri gerektiğini bilirlerdi. "Çünkü," dedi Remo sert bir sesle. "Biz öyle diyoruz Daniele."

Daniele hatasını anladı, şükürler olsun ve başını salladı. "Pekâlâ. Ama Gemma'nın düğününden önce üniversiteye devam ederken yeterince korunacağı konusunda ısrar etmeliyim. Başına bir şey gelmesini istemiyorum."

"Sizi temin ederim ki ona hiçbir şey ve kesinlikle hiç kimse olmayacak," dedim. "Herkes onun kime ait olduğunu bilecek."

Ayrılmadan kısa bir süre önce nihayet Gemma ile konuşmama izin verildi. Elbisesinin üst düğmesini gevşetmişti ve birkaç tel saçı yüzünü çevreliyordu, o korkunç kabarıklıktan kaçıyordu.

"İlk buluşma için ilginç bir kıyafet," dedim kuru bir sesle.

"Elbiseyi ben seçmedim. Nonna ve annem seçti." Kızardı, sonra kaşlarını çattı. "Ve bu bir randevu değildi." Sesinde sanki gerçek bir randevunun ne olduğundan emin değilmiş gibi bir belirsizlik vardı. Biraz daha büyüdüğünde ona kesinlikle kendi randevu versiyonumu göstermem gerekecekti.

"İki farklı insan olmayı nasıl başarıyorsunuz anlamıyorum." "Ne?"

"Boks ringinde kendinden emin ve açık sözlüsünüz. Aileniz etrafınızdayken ise ağırbaşlı küçük bir şeysiniz."

Dudakları aralandı. "Ben böyle yetiştirildim... ailem benden bunu bekliyor."

"Ve bundan hiç kurtulmak istemiyor musun?"

Yutkundu. "Buna izin vermezlerdi. Diğer kızlar gibi giyinmeye ya da karşılık vermeye başlarsam anlamazlar. Sadece böyle olmam bekleniyor."

"Senden böyle olmanı beklemiyorum. Kim olmak istiyorsan olmanı ve buna kendin karar vermeni istiyorum. Senin baskıcı geleneklerin hakkında ne düşündüğümü biliyorsun."

"Nişanlanana kadar hayatıma ailem karar veriyor." Başını öne eğdi. "Ne zaman nişanlanıp evleneceğiz?"

Omuz silktim, umut dolu zeytin gözlerinden başka bir yere baktım. "Liseyi bitirdiğinde nişanlanacağız ve üniversiteden sonra da evleneceğiz."

"Üniversite mi?" diye ağzından kaçırdı. "Üniversiteye mi gideceğim? Babam beni asla oraya göndermez."

"Seni göndereceğim. Sana olmak istediğin kişi olmanı istediğimi söyledim."

Yüzünde parlayan öfke beni şaşırttı. "Ne istediğimi sormadığınız halde hem senin hem de ailemin benim için en iyisini bildiğinizi düşünmeniz çok komik. Onlar gibi kafama göre karar veriyorsunuz. Bu izin vermek değil

kendim karar veririm, Savio. Bu kılık değiştirmiş bir baskı. Belki sadece bir eş ve anne olmak istiyorum, belki üniversiteye gitmek istemiyorum. Ne tür bir hayat istediğimin benim seçimim olması gerekmez mi?"

Diego kapıyı kırıp açtığında Gemma'nın patlamasının şaşkınlığı hâlâ üzerimdeydi. "Vakit geldi. Kardeşinin gitmesi gerekiyor."

Diego kız kardeşini tepeden tırnağa taradı, gözleri açık üst düğmeye takıldı. Tabii ki bunu benim yaptığımı düşünecekti. Gemma oturma odasından çıkıp küçük giriş holünde ailesinin geri kalanına katıldı.

Diego bana yaklaştı.

"Ona dokunmadım, çantaya koy," diye homurdandım.

"Söyleyeceğim şey bu değildi," diye tısladı. "Mesele üniversite saçmalığı ve senin kız kardeşimin yüksek eğitim almasını sağlayan bir kurtarıcı gibi davranman. İkimiz de bunun Gemma'nın diploma almasını istemenle ilgili olmadığını biliyoruz. Sadece yakında evlenmek istemiyorsun. İstediğin gibi takılmak için özgür olmak istiyorsun."

"Düğünden sonra bunu yapamayacağımı kim söyledi?" diye sordum. Diego acımasızca başını salladı. "Bunun bir hata olduğunu biliyordum."

Mick beklendiği gibi kaybedenlerden oldu. Günlerce bana kötü kötü baktı, ta ki Diego ve benimle tekrar çalışmayı kabul edene kadar, tabii ki sadece beni kızdırmak için.

"Ve henüz vurmadın mı?" Mick homurdanarak halteri indirirken kinle sordu.

"Kendisi için neyin iyi olduğunu bilirse hiçbir şeye dokunmaz. Babam ve ben Gemma'nın geleneklerimize uymasını sağlayacağız, o yüzden kapa şu lanet çeneni."

"Siktir git. Savio'nun nasıl olduğunu biliyorsun. Muhtemelen ona şimdiden her türlü pıslığı yapıyordur. Gerçekten evlenene kadar sevişmek için bekleyeceğini mi sanıyorsun?"

Diego ters ters baktı, sonra bana sert bir bakış gönderdi. Onlara doğru yürüdüm ve Mick'i ittim. "Lanet yaralarını yalamaya ve çürük gururunu yenmeye ne dersin? Bu konuda korkaklık etmeyi bırak. Ne olmuş yani, nişanlını kaybettin, suda milyonlarca balık daha var."

Diego'nun boğazındaki bir kas seğırdi. Mick benchpress'e doğru ilerleyerek aramıza biraz mesafe koydu, ki bu muhtemelen en iyisiydi.

Diego yüzüme baktı. "Düğünden önce ona dokunmayacağına dair yemin etmeni istiyorum."

"Merak etme Diego. Gemma evlendikten sonra kaybedecek ama ne zaman kaybetmesi gerektiğini belirleme hakkının sende olduğunu düşündüğün için değil, hele hele düğün gecesi bakire olmazsa birkaç gelenekçinin onu hor göreceğı için hiç değil. Kutsal evlilik bağı içinde kaybedecek çünkü istediğı bu ve benim için önemli olan tek neden de bu." Parmağımı göğsüne soktum. "Ve eğer fikrini değıştirir ve daha önce kaybetmek isterse, o zaman senden izin istemeyeceğimden eminim, çünkü bu sadece onun lanet olası kararı, anladın mı?"

Kafama kettlebell ile vurmaya düşünüyör gibiydi ama bununla başa çıkmayı öğrenmesi gerekiyordu.

TWELVE

Birkaç hafta sonra, Savio'ya hâlâ o kadar kızgındım ki ne yapacağımı bilemiyordum. Okula döndüğümde, derslere neredeyse hiç dikkatimi vermiyordum ve teneffüse çıktığım için mutluydum.

Üniversiteye gitmeyi hiç düşünmediğimden değil. Toni gitmeye kararlıydı, benim de ona katılmak aklımdan geçmişti elbette. Doktor ya da avukat olmak gibi bir hayalim yoktu. Hayatım her zaman aile hayatı etrafında dönmüştü, bu yüzden gündelik bir işe kısa süreli bir düşünceden daha fazla önem vermedim ve eğer yaptıysam, restoranlarımıza yardım ediyordum. Beni asıl rahatsız eden Savio'nun bana iyilik yapıyormuş gibi davranmasıydı. Gerçekten bu kadar bilgisiz olduğumu mu düşünüyordu?

Bunun gerçekte neyle ilgili olduğunu biliyordum, düğünümüzü olabildiğince ertelemeye çalışıyordu. Ben onun evlenmeye hazır olmasını beklerken o erkek sürtük hayatına devam etmek istiyordu.

Toni bana bir bakış attı. "O çatalı ikiye ayıracaksın." Tutuşumu gevşettim ve derin bir nefes aldım.

"Nişanlandığınızı da duyurabilir. Muhtemelen zaten ortalıkta dolaşıyordur. Savio Falcone'nin bir kızla evlenmek istemesi hemen yayılmayacak kadar önemli bir haber."

Etraftaki masaları taradım. Çoğu Camorra ailelerinden ya da mafyayla bir şekilde ilişkisi olan ailelerden gelen çocuklar tarafından işgal edilmişti. Buraya Camorra Lisesi de diyebilirlerdi.

Son birkaç gündür ara sıra meraklı bakışlar ve komplocu fısıldaşmalar duyuyordum. Belki de Toni'nin dediği gibi Savio ve benimle ilgili haberler çoktan ortalıkta dolaşmaya başlamıştı. Bu bir şok olmazdı. Birkaç Camorrista Savio'nun Mick'e karşı dövüşünü izlemişti. Remo onlardan bunun nedenini kendilerine saklamalarını istemiş olsa bile, bazıları muhtemelen karılarına bir şeyler sızdırmışlardı ve çoğu skandal çıkırtkanıydı. Noemi'nin gözlerini odanın diğer ucunda yakaladım ve içimden homurdandım. Beni kızdırmayı kendine görev edinmişti. Daha dün Savio'nun boğasına binmekle ilgili aptalca bir yorum yapmıştı, bu da sadece benim ve onun hakkında bir şeyler duyduğu anlamına gelebilirdi. Arkasını döndü ve kankası Will'e bir şeyler söyledi. Bir süredir birlikte olduklarını düşünüyordum ama artık emin değildim.

Ayağa kalktı ve masamıza doğru geldi.

"Oh hayır," diye mırıldandı Toni. "Seni kızdırmasına izin verme."

"Merak etmeyin." Will, ailesinin çok zengin olması ve Strip'in yarısına sahip olması nedeniyle bir tür VIP öğrenci olduğunu düşünüyordu.

Yanımda durdu ve kışını masanın kenarına dayayıp elini kızıl saçlarında gezdirdi. Ağzım tiksintiyle kıvrıldı. "Henüz Cadılar Bayramı değil ama güzel Raggedy Ann kıyafeti."

Elbiseme yapılan iğnelemeyi görmezden geldim. Diego bu sabah ayak sürümüştü, bu da okulda başka kıyafetler giymek için çok geç kaldığım anlamına geliyordu. Savio'ya olan öfkeme kendimi fazla kaptırdığım için teneffüsten önce bunu yapmamıştım.

Sırıtsı daha da iğrençleşti ve ben de bundan sonra olacaklar için kendimi hazırladım. "Bir sonraki Falcone fahişesi olacağına dair söylentiler doğru mu?"

Nasıl öğrenmiş olabilir ki? Eşler konuşmaya başlamış olsalar bile, bu bizim çevremizden çıkmamalıydı ve Will, ne kadar zengin olursa olsun, mafyanın bir parçası değildi. Ancak ailesi Mick'in ailesiyle arkadaştı. Belki de eski neredeyse nişanım, muhtemelen zedelenmiş egosu yüzünden ağzından bir şeyler kaçırmıştı. Mick iyi bir adamdı ama aynı zamanda bir Made Man'di ve reddedilmeye hiçbir şekilde başa çıkamazdı.

Dişlerimi sıktım, kendimi saldırganlaşmaktan alıkoymaya çalıştım.

Sanki masam onun tahtı ve biz de onun tebaasıymışız gibi masamın kenarına oturdu. Şimdiye kadar neredeyse herkes bize doğru dönmüş, dinliyordu. Odanın öbür ucunda Noemi'nin neredeyse eğlenerek parladığını görebiliyordum. Demek böyle olacaktı? Köpeğini benim üzerime mi salacaktı? İnek benimle yüzleşmekten çok korkuyordu.

"Kardeşlerin kadınlarını paylaştığını duydum. Ama Remo Falcone her zaman önce davranır. Çünkü o Capo, seni ilk o becerecek. Sence Savio, ağabeyinin senin kirazını patlatmasını izler mi? Belki ikisi de seni siker. Hiç sandviç diye bir şey duydun mu? Biri amına, biri götüne."

Sarsılarak ayağa kalktım. Sandalyem devrildi ve yere düştü. Yaptıklarımın sonuçlarını düşünmeden kolumu geriye savurdum ve yumruğumu Will'in suratına indirdim. Masadan geriye doğru düştü ve kanayan yüzünü tutarak yere kıvrıldı. Burnunu kırdığımdan oldukça emindim. İleri geri sallanarak hıçkırı hıçkırı ağlamaya başladı.

Toni sanki ona tekrar saldıracağını düşünmüş gibi kolumu tuttu. "Gemma, ne yaptın sen?"

Gözlerim onun görüş alanından bize doğru gelen üç öğretmeni takip etti.

İki öğretmen Will'in yanına çömeldiğinde bir adım geri çekildim. Sanki biri kolunu kesmiş gibi ağlıyordu. Diego, kurşun ve bıçak yaraları aldığında tek bir damla gözyaşı dökmemişti. Normal çocuklar çok korkaktı.

"Gemma, şu anda müdürün odasında," dedi Bayan Montgomery.

Etrafında onu koruyacak yeterince öğretmen olduğu için nihayet yaklaşmaya cesaret eden Noemi bana muzaffer bir gülümseme verdi.

Ona son bir bakış atarak kafeteryadan çıktım. Toni peşimden geliyordu. "Will tam bir pislik. O ilk geceki hak bir şehir efsanesi. Falcon'lar bunu yapmaz." Durakladı. "Öyle değil mi?"

Ona inanmayan bir bakış gönderdim. Ama gerçekten konuşacak havada değildim. Yumruktan dolayı parmak eklemlerim çok acıyordu. Genelde sadece bandajlı ellerle ya da boks eldivenleriyle dövüşürdüm.

Sekreterin masasına vardık. Sandalyelerden birine oturmamı işaret etti.

"Antonia, dışarıda beklemen gerekiyor," dedi. Toni gitmeden önce bana cesaretlendirici bir gülümseme verdi.

Müdürün odasının kapısı açıldı ve içeri girmemi işaret etti. İçeri girdim ve başıma gelecekleri bilerek yere çöktüm. Muhtemelen birkaç gün okuldan men edilecektim. "Şiddet söz konusu olduğunda sıfır tolerans politikamız olduğunu biliyorsunuz ve bugün sergilediğiniz şey, arkadaşlarınızdan birine karşı tahammül edilemez bir vahşet eylemiydi. Will'in ailesinin seni bu okuldan uzaklaştırmamı isteyeceğinin farkındasın."

Gözlerim büyüdü. "Sonsuza kadar mı?"

Sert bir şekilde başını salladı. "Bu küçük bir suç değil."

Gözlerimi kırpıtm, afalladım. Babam çok öfkelenecek, annem de sanki onu kalbinden bizzat bıçaklamışım gibi hüngür hüngür ağlayacaktı. "Ama... böyle şeyler daha önce de oldu." Burası Made Men'in çocuklarıyla ya da Made Men olma sürecindeki çocuklarla dolu bir okuldu. Şiddet olayları oluyordu. Elbette ben bir kızdım ve ailem Camorra'nın önde gelen ailelerinden biri değildi. Sadece sıradan askerlerdi. Will'in ailesi ise birkaç otelin sahibiydi ve çok paraları ve nüfuzları vardı. Birçok okul etkinliğine sponsor oldular.

"Evi çoktan aradım. Anne ve babana ulaşamadığım için onlara mesaj bıraktım ve kardeşinin telefonuna da sesli mesaj bıraktım."

Oh harika. Diego çok sevinecekti. "Will bana hakaret etti." "Ne dedi?"

Kaşlarımı çattım. Nişanım henüz herkese açık değildi, bu yüzden ne kadarını söyleyeceğimden emin değildim. "Bana isimler taktı." 'Fahişe' kelimesini söyleyemiyordum bile. Bu benim çevremdeki bir kıza yapılabilecek en kötü hakaretti.

Müdür kaşlarını çattı. "Daha somut olamazsan sana yardım edemem ve Will sana hakaret etmiş olsa bile bu onu yumruklaman için bir bahane değil. Duyduğuma göre burnunu kırmışsın Gemma. Ailesi sana karşı dava açabilir."

Sandalyeye daha da gömüldüm. Bir Made Man, bir kızın onu dövdüğünü itiraf etmeden önce ölürdü. Ama Will muhtemelen bunu duymak isteyen herkese anlatırdı.

"Will ile revirde konuşmam gerekiyor."

Will kesinlikle benim lehime bir şey söylemezdi. Dışarı çıktım ve sekreterin masasının karşısındaki sandalyelerden birine oturdum. Hayal kırıklığı içinde çılgılık atmak istiyordum.

Ne kadar zaman geçtiğinden emin değildim ama birden Diego yanımda belirdi, patlamak üzereymiş gibi görünüyordu. Sekreter başını kaldırdı. "İsim."

Diego önce bana, sonra ona ters ters baktı. "Bazzoli. Kız kardeşimi almaya geldim." Kadın kaşlarını çattı. "Ailesi nerede?"

"Burada olmaz," dedi Diego sertçe. Üzerinde eşofman altı ve tişört vardı ve dövüş eğitiminden çağrılmış gibi terliydi. Camorra dövmesi sergileniyordu.

Sekreter bir bakış attıktan sonra başıyla onayladı. "Kız kardeşiniz en azından Cuma gününe kadar okuldan uzaklaştırıldı. Ama okuldan atılma ihtimali çok yüksek."

"Göreceğiz," diye mırıldandı Diego. Kolumdan tutup beni ayağa kaldırdı ve sürükleyerek dışarı çıkardı.

"Diego," diye tısladım. "Dur, canımı yakıyorsun." Tutuşunu gevşetti ama beni çekmeyi bırakmadı. Bizi erkekler tuvaletine doğru yönlendirdi, kafasını içeri soktu, sonra beni içeri sürükledi. Beni bıraktı ve tek kilitli kapıya doğru yöneldi. Ben sağ tarafımdaki pisuvarlara küçümseyerek bakarken o yumruğunu kapıya vurdu. Daha önce hiç erkekler tuvaletine girmemiştim.

"Defol git buradan ve bokunu başka yere götür yoksa o lanet tezgaha tırmanıp seni sürükleyerek dışarı çıkarırım."

Bir süre sonra kabinin kilidi açıldı ve adını bilmediğim birinci sınıf öğrencisi bir çocuk dışarı çıktı. Diego'nun yüz ifadesine ve dövmesine bir kez baktı ve hemen dışarı fırladı.

"Burada olmak zorunda mıyız?" Ben sordum.

Diego bana doğru ilerledi ve omuzlarımdan tuttu. "Neyin var senin? Sana ne oldu böyle? Dövüşmene izin vermenin büyük bir hata olduğunu biliyordum." Bunu hiç söylememişti.

"Hak ettiğini buldu."

Diego'nun gözleri öfkeyle parladı. "Öyle mi yaptı? Ama cezalandırılacak olan sen olacaksın. O herifin ailesi seni okuldan attırmak için her şeyi yapacak."

"Ama... sen ve babam bir şeyler yapabilirsiniz, değil mi?"

Diego karanlık bir şekilde güldü. "Onu dövebilirdim, biraz kesebilirdim, eminim o zaman fikrini değiştirirdi ama ailesinin koruma için bize ödeme yapan büyük otelleri var. Kimse değil. Ne kadar önemli oldukları için Remo Falcone ile kişisel olarak ilgileniyorlar. Capo'mdan izin almadan hiçbir şey yapamam. Ya da Savio'dan benim için kardeşiyle konuşmasını isteyebilirim, ama ondan böyle bir iyilik isteyebileceğimden emin değilim çünkü lanet olası şirretliğini bir türlü kontrol altına alamıyorsun. Daha nişan bile yapılmadı ve sen şimdiden işleri karıştırmaya başladın."

"Sen bir pislisin," diye ısırdım. Diego'nun benim tarafımda olacağını, her zaman yaptığı gibi işleri benim için yoluna koyacağını düşünmüştüm. Bana bu kadar öfkeli olması kendimi berbat hissetmeme neden oldu.

Diego bana sadece ters ters baktı.

Yutkundum. Neden annem duygusallığını bana devretmek zorundaydı? Çelik gibi sert olmak istiyordum. Diego ve her zaman sadece dövüşürken izlediğim diğer adamlar gibi sert.

Diego nefesini bıraktı. "Ağlayacak mısın?" Sesinde hâlâ öfke vardı ama aynı zamanda daha yumuşak bir şey de vardı.

Başımı iki yana salladım. "Bana Falcone orospusu dedi," dedim ve Will'in söylediklerinin geri kalanı ağzımdan dökülüyordu, bitirdiğimde nefesimi tutmak zorunda kaldım.

"Lanet olası pislik. Sana bakmaya nasıl cüret eder? Seninle böyle konuşmaya nasıl cüret eder? Onun kemiklerini kıracağım."

"Burnundan başladım," dedim. Diego başını salladı. Yüzündeki öfke artık bana yönelik değildi. "Onu benim halletmeme izin vermeliydin."

"Düşünmedim."

Diego içini çekti. "Kimsenin size herhangi bir şekilde hakaret etmesine izin vermeyeceğim. Bunu şimdi halledeceğiz. Herkesin bir an önce geri çekilmesini sağlayacağız." Beni yanına çekmek için elimi tuttu ve morarmış parmak eklemlerime dokunduğunda acı içinde nefes aldım. Diego geri çekildi, gözleri şişmiş etime kaydı.

"Kahretsin Gemma," dedi sessizce, elimi dikkatle tutarak. "Ona ne kadar sert vurdun? Parmak eklemlerin iyi görünmüyor. Onları kontrol ettirmeliyiz."

"Daha kötü görünüyor."

Diego kıkırdadı ama beni kendine doğru çekip tuvaletlerden ve okuldan çıkarırken gerginliğini korudu. Arabasına vardık ve benim için kapıyı açtı. Diego'nun postumu kurtarmak için aklında ne olduğunu merak ederek içeri yığıldım.

Direksiyonun arkasına geçti ve motoru çalıştırdı. "Nereye gidiyoruz?"

"Bulunduğum yere geri döndüm. Falcone spor salonuna." Gözlerim büyüdü. "Neden?"

"Çünkü Savio ile konuşacağım. Senin hakkında bu tür dedikodulara izin vermeyeceğim."

Sesi kesinlikle öfkeli geliyordu.

"Savio'nun ne olduğunu bilmesini istemiyorum."

Diego bana bir bakış gönderdi. "Bu sana bağlı değil. Onurunu korumak ve seni okulda tutmak zorundayım."

Gözlerimi kapattım. Bu gün daha da kötüleşti.

Özel Falcone spor salonunu barındıran terk edilmiş kumarhanenin önüne park ettik. Sadece Falcone'lar egzersiz yapmak için böyle ekstra bir şey kullanırdı.

"Haydi," diye ısrar etti Diego.

"Seninle gelmemi ister misin?"

"Tabii ki."

Kendimi sürükleyerek arabadan çıktım ve Diego'nun peşinden gittim. Savio'yu bir daha görmek istemiyordum, özellikle de Will'in söylediklerinden sonra.

"Gemma, acele et," dedi Diego ve beni tekrar azarlamasını istemediğim için hızlandım, özellikle de Savio'nun duyabileceği bir yerde. Bir boks ringi, bir kafes ve diğer egzersiz ekipmanlarının yayıldığı kumarhanenin büyük oyun alanına girdik.

Nino ve Remo boks ringinde antrenman yaparken Savio bir boks torbasını yumrukluyordu. Camorra İnfazcısı Fabiano burpees yapıyordu. Antrenmanına devam etmeden önce Diego ve bana başıyla selam verdi.

Sinirlerimi saklamaya çalıştım. Bu utanç verici olacaktı.

Diego beni doğruca Savio'ya doğru çekti, o da durdu ve kaşlarını kaldırarak bize baktı. Sadece onu görmek bile midemi kelebeklerle dolduruyordu. İnce bir ter pırıltısıyla parlayan kaslarına ya da düşük bel kemerinden görünen dövmesine, benim dışımda her kızın görmüş gibi görüldüğü aptal boğanın boynuzlarına bakmamaya çalıştım.

Diego sonunda beni bırakarak gözlerini kardeşime dikmiş olan Savio'ya yaklaştı.

Remo ve Nino kavgayı bırakıp bize doğru baktılar. Şimdiden utancımın boynuma tırmandığını hissedebiliyordum.

"Bunu resmileştir," diye talep etti Diego. "Herkes kız kardeşimin senin olduğunu, senin koruman altında olduğunu gösterecek bir nişan duyurusu."

Gözlerim büyüdü. Bu bir emirdi. Diego ve Savio arkadaşlardı ama Savio da bir Falcone'du.

Savio kardeşime doğru bir adım attı. "Senden emir alacak değilim Diego." Sonra gözleri bana ve hâlâ karnıma yasladığım morarmış elime kaydı. Yüzündeki bir şey değişti. "Eline ne oldu böyle?"

Omuz silktim. Bırakın Noemi'yi, Will'den ya da bana söyledikleri şeylerden bile bahsetmeyecektim.

Diego, "Will Reynolds kız kardeşime, onurlu bir İtalyan kadınına, senin müstakbel eşine Falcone fahişesi dedi," diye homurdandı. Bazı şeyleri kendime saklamak buraya kadarmış.

Remo kendini ringin dışına attı ve bir süre sonra Nino da dışarı çıktı. Fabiano bile bu ucube gösteriyi izlemek için yaptığı işi bıraktı. Savio sadece bana baktı. "O piç kurusu kardeşinin Capo olarak...fu..." Diego bana baktı. "...kız kardeşimi alacağını ve senin de izleyeceğini söyledi. İkiniz onu aynı anda paylaşacaktınız."

Aman Tanrım. Neden yer beni yutmadı? Kovulmak bu zilletten daha az korkunç olurdu.

"Öyle mi dedi?" Remo ensemdeki küçük tüyleri diken diken eden çarpık bir gülümsemeyle sordu. "Hatırlatsana Nino, buna ne deniyordu? Ius mu?"

Nino kaşlarını çatarak başını salladı. "*Ius primae nocti.*"

Bunun ne anlama geldiğini bilecek kadar Latince öğrenmişim ve yüz ifadem bir an için değişti. Remo Falcone'nin adı çoğu insanda korku uyandırır. Bir eş ve güzel çocuklar bile bunu değiştirmemişti.

Diego kendini kaybetti. "Bu lanet olası bir şaka değil. Kız kardeşim onurlu bir kadın ve kimse ona kocasından başkasının dokunmasını önermemeli!" Kalbim küt küt atmaya başladı. Sadece Savio'ya değil, Nino ve Remo'ya da bağırıyordu.

Remo'nun gülümsemesi kayboldu ve Diego sessizliğe gömüldü. Derin bir nefes aldı. "Saygısızlık etmek istemedim, Capo, ama bedeli ne olursa olsun kız kardeşimin onurunu korumalıyım."

Savio gözleriyle beni delip geçiyor gibiydi. "Nişanı resmileştireceğiz ve Gemma'nın sadece benim olduğunu açıkça belirteceğim. Kimse ona dokunamayacak, tek bir şerefsiz bile, hele hele kardeşlerimden hiçbiri."

Bana doğru yürüdü ve elimi tuttu, parmak eklemlerimi dikkatle inceledi. "Nişan yüzüğümü takabilmen için bunun iyileşmesi gerekecek." Sesi saf bir sahiplenmeydi ve ciğerlerimdeki havayı emerek başımın dönmesine neden oldu. Sonra bana baktı ve kibirli yaramazlığı geri geldi. "Sana ne tür bir yüzük alacağımı çoktan biliyorum."

Gözlerimi kısmıştım.

"Parmak eklemleri için tedaviye ihtiyacı var," diye araya girdi Diego, yanıma geldi ve Savio'nun benimkinin üzerindeki eline eleştirel bir gözle baktı. Onu itip uzaklaştırmak istediğini söyleyebilirdim. Sanki evlenmeden önce el ele tutuşmak bile çok fazlaymış gibi. Neredeyse gözlerimi deviriyordum.

"Peki, nişan ne zaman olacak?" Ben sordum.

Savio kardeşleriyle bakıştı. "İki ay içinde. Böylece her şeyi hazırlamak için biraz zamanımız olur. Kulağa nasıl geliyor?"

İlk kez soğukkanlılığımı korumayı başarmıştım. Savio'ya, duruma ve hatta kendime duyduğum öfke hâlâ içimde kaynıyordu. "Pekâlâ. Büyük bir ziyafet olacak mı?"

Büyük bir nişan kutlaması hiç umurumda olmamıştı ama şimdi Savio'nun benim olacağını tüm dünyaya, özellikle de Noemi'ye ve onun boğasına binen diğer kızlara göstermek için mantıksız bir dürtü hissediyordum.

Savio gülümsedi. "Bekle ve gör. Yüzüğün gibi sürpriz olacak." Bunun beni rahatlatması gerekiyordusa, başaramadı.

Remo, "Malikanemde lanet olası bir parti vermeyeceğim," dedi.

Serafina ve Kiara'nın kanepeye tünemiş, yerde oynayan çocukları izledikleri evin oturma alanına girdiğimizde Nino, "Bizim malikâne," diye düzeltti. Bize döndüler.

Kiara ayağa kalktı, yüzünde endişeli bir ifade vardı. "Sorun nedir?"

Nino karısının ağzına bir öpücük kondurmadan önce, "Savio iki ay sonra Gemma ile nişanlanmasını kutlamak istiyor," dedi.

"Öyle mi?" Serafina gözlerini kocaman açarak sordu.

"Gerçekten bilmiyorum. Ama kocan sağ olsun, mecbur kaldım." "Bunun için beni suçlama," dedi Remo.

"Lanet olası *ius primae nocti* söylentilerini sen başlattın," dedim sinirlenerek. Remo gülümsedi. "Kendini gizemli bir şekilde örtmek her zaman iyidir.

Capo."

Serafina gözlerini kıstı ve adamın omzuna sert bir tokat attı. "Bu tür saçmalıkların ortalıkta dolaşmasına izin verdiğinizde gerçekten inanamıyorum.

Durdurun onları." Ağabeyim kızın elini tuttu ve onu kendine doğru çekerek vücuduna hapsetti.

"Ben kimseden emir almam meleğim," dedi kısık bir sesle. Kızın boğazını ısırıldı. "Ama belki sana bir hediye olarak onları durdurabilirim. Ne de olsa ilk geceni ben aldım."

Serafina ofladı, ama kardeşimin kucağında asılı kalma şekli kızgın olduğunu göstermiyordu. Arkamı döndüm, onları sevişirken görecektim havada değildim.

Tatlı bir şeyler bulma umuduyla mutfığa doğru yürüdüm. Kiara aceleyle peşimden geldi. "Parti için yardıma ihtiyacın var mı? Ya da yüzük için?"

Elbette yaklaşan nişan için heyecanlıydı. Leona ve Fabiano'nun düğününü ve ikizlerin ikinci doğum gününü neredeyse tek başına organize etmişti. Etkinlik planlama onun takıntısıydı.

"Gemma için ne tür bir yüzük istediğimi çok iyi biliyorum," dedim.

Kiara bana şüpheyle baktı. "Kızı utandırmayacaksın, değil mi?"

"Tabii ki hayır. Ben sadece Diego'nun istediğini yapıyorum. Herkesin görmesi için iddiamı ortaya koyuyorum."

THIRTEEN

Gergindim. İki gün sonraki nişandan önce herkesle resmi olarak tanışmak için Falcone malikânesine ilk kez adım atıyordum.

Hayatımı geçireceğim yer burasıydı çünkü Savio ve kardeşleri asla ayrı evlerde yaşamayacağını açıkça belirtmişti. Umursadığımdan değil. Büyük bir aile birliği içinde yaşamayı, dayanışmayı ve etrafta her zaman konuşacak birilerinin olmasını seviyordum.

Bugün, on sekiz ay içinde ailemin bir parçası olacak insanlarla akşam yemeği yiyecektim. Elbette bunun için Falcone klanının beni kabul etmesi gerekiyordu.

Midem sıkıca düğümlendi. Ya yapmazlarsa? Savio için kardeşleri her şeydi. Beni sevmezlerse, bu evliliğimiz için ne anlama gelirdi?

Remo, Nino ve Adamo'yu sadece birkaç cümle konuştuğunuz insanları tanıyabileceğiniz kadar iyi tanıyordum. Benim zevkime göre fazla değişken olsa da Adamo'yu severdim. Okulda birlikte takıldığı kalabalıktan her zaman uzak durduğumdan bahsetmiyorum bile. İnsanların bir tekme için neden kendi vücutlarına zehir koyduklarını hiç anlamamıştım. Ayrıca Adamo şu anda New York'taydı ve onu bugün bile göremeyecektim.

Nino ve Remo'dan *korkuyordum*. Bazı insanlar, çok az sayıda, çok cahil insanlar, eşleri ve çocukları olduğu için daha cana yakın, hatta belki de daha uysal olacaklarını düşünüyorlardı. Bu insanlar onların dövüşlerine hiç dikkat etmemişlerdi. Ben izledim çünkü kendimi geliştirmek istiyordum ve bunu yapmanın tek yolu da

Mesleğinizde en iyileri inceleyin. Remo ve Nino kendimi bildim bileli en iyilerdi ve Savio da birkaç yıl önce onlara katılarak tartışmasız birincilik koltuğuna oturmuştu. Onlar dövüştüğünde, altlarında yatan gerçekleri görüyordunuz ve bu ne uysal ne de daha az tehlikeli bir şeydi. Bu adamlar, hepsi acı çektirmekten zevk alıyordu, sadece dövüşü kazanmak için değil. Hayır, başka birine acı çektirme eylemini ve hatta bundan daha fazlasını seviyorlardı: öldürmeyi.

Hiç kimse Remo Falcone kadar ölümüne dövüşmemişti.

Malikanelerinin duvarlarının ardında neler olup bittiği, eşlerine ve çocuklarına nasıl davrandıkları hakkında çok az şey biliniyordu. Çoğunlukla kendi aralarında kalırlardı, bu yüzden spekülasyonlar her zaman yaygındı.

Diego beni malikânenin garaj yoluna bıraktı. Beni Falcone malikânesine tek başıma gönderme fikrinden hoşlanmadığı belliydi ama restoranda babama yardım etmesi gerekiyordu.

"Seninle gelmekte ısrar etmek Remo'nun yüzüne bir tokat atmak gibi olur. Boğazıma bir bıçak da sokabilirim."

"Gerçekten ona hakaret ettiğin için seni öldüreceğini düşünüyorsun ve bu gerçek bir hakaret bile olmayacak, sadece aşırı korumacılık olacak ve dürüst olalım, sen korkunç derecede aşırı korumacısın."

Diego kaşlarını çattı. "Görünüşüne bakılırsa gerektiği kadar korumacıyım."

Gözlerimi devirdim ama sonra tekrar güvensizleştim. "Onlarla ilk buluşmam için iyi görünüyor muyum?"

"Evet."

Annem ve babam doğru izlenimi vermek için mütevazı elbiselerimden birini giymem konusunda ısrar etmişlerdi. Falcone'ların beni kıyafetlerime göre yargılamayacağını hissediyordum. Birinin dış görünüşünü doğasının yansıması olarak kabul etmeyecek kadar kurnaz ve dikkatliydi.

Diego bana yorgun bir gülümseme verdi. "İyi olacaksın."

Başımı salladım, sonra arabadan indim. Savio evden çıktı ve bana doğru geldi.

"Her an kusacakmış gibi görünüyorsun," dedi Savio gülerek, sonra durdu, bileğimden tuttu ve beni daha yakına çekti. Parmakları tenime battı. "Kardeşlerimle tanışmaktan mı korkuyorsun? Onlarla daha önce de konuştun ve ben gerçekten senin daha cesur olacağını düşünmüştüm." Şakağımı öpmeden önce yine o derin kahkahayı attı ve beni tamamen şaşırttı. "Endişelenmen için hiçbir sebep yok."

Tenim ısındı ve nabzım daha da hızlandı. Dudaklarının tenime dokunduğu nokta karıncalandı. Onun dudaklarını tenimde hissetmek

Benim mi?

Savio bana dikkatle baktı ve başını salladı. Sanki bana bir saniye daha bakmaya dayanamayacakmış gibi yüzünü başka yöne çevirdi. "Erkekler üzerindeki etkilerini bilen kızlar tehlikelidir, ama sen Kitty, farkında bile olmadan beni öldürüyorsun." Kıkırdadı ama bu çok karanlık, çok alaycı bir sestti. Gözlerini bana dikti ve tekrar eğilip başımı avuçladı. Donup kaldım. Savio nişanlım olduktan sonraki birkaç gün içinde, onu daha önce tanıdığım yıllara kıyasla bana daha sık dokunmuştu. Bu dokunuşların hiçbiri uygunsuz değildi, ama samimi ve sahiplenici hissettiriyorlardı ve vücudumun bunlara verdiği tepki masum olmaktan çok uzaktı. "Tatlı on altı, seninki gibi bir pakette geldiğinde çok seksi ve çok baştan çıkarıcı. Bu kadar iyi bir kız olmana sevindim. Belki de babana verdiğim sözü tutabilirim."

"Söz mü?" Çiğ bir sesle söyledim. Onun yakınlığı bedenime ve zihnime zarar veriyordu.

"Resmi olarak benim olana kadar ellerimi senden uzak tutmak için, Tanrı'nın ve onay vermesi gereken başka kim varsa onun önünde."

"Bana dokunuyorsun." Sesim neden bu kadar alçak, bu kadar... boğucuydu?

Savio derin bir nefes aldı, sonra bana o alaycı gülümsemesini verdi. "İnan bana Kitty, bahsettiğim türden bir dokunuş seni ateşli, rahatsız ve şu an olduğundan daha da nefessiz bırakacak."

Şakağıma kondurduğu basit öpücük ve yakınlığı beni şimdiden ateşlendirmiş ve rahatsız etmişti.

"Kahretsin," diye mırıldandı Savio ve bir adım uzaklaştı. "Bu bakış ikimizin de başını belaya sokacak."

Bahsettiği türden bir belaya gerçekten ihtiyacım olmamasına rağmen gülümsememi bastırmak zorunda kaldım.

"Hadi, gidip çılgınlarla tanışalım."

"Ya kaba ya da utanç verici bir şey söylersem?"

"Kabalık Remo'nun ana dilidir ve eğer kardeşlerimden birini utandırmayı başarırsan, sana o çok istediğin Porsche'yi alırım." Parmaklarımızı birleştirdi ve beni evin içine sürükledi.

"Kızı ön kapımızdan yemek masasına getirmen için geçen süre, Daniele'nin yarın seni azgın bir köpek gibi uyutmamı isteyip istemeyeceğini merak etmeme neden oluyor."

"Karşılaşmamız tamamen masumdu," dedi Savio.

"Senin sayende değil, eminim," diye mırıldandı Serafina.

Ağzımdan hiç de hanımefendiye yakışmayan bir kahkaha patladı, bu da beni öfkeyle kızarttı.

Kiara bana nazik bir gülümseme verdi ve yanıma geldi. Bana sarıldı. "Evimize hoş geldin."

Ona utangaç bir gülümseme verdim ve sonra gözlerim onun arkasında toplanan insanlara takıldı. Kalbim hızlandı.

Savio bana yakın durdu ve bunun için sonsuza kadar minnettar kaldım. Onun varlığı bana kardeşleri ve Fabiano Scuderi ile yüzleşmek için gerekli güveni verdi.

Sarışın adam Camorra'nın infazcısıydı ve ünü ve tanık olduğum kavgalar beni ona karşı da diğer adamlar gibi temkinli olmaya itti. Her biri elimi sıktı. Çekingen ve mesafeli bir dostlukları vardı. Serafina ve Leona ise Kiara kadar misafirperverdi ve beni çocuklarla tanıştırmadan önce bana sarıldılar.

Remo'nun ikizleri vardı; neredeyse simsiyah gözleri ve simsiyah saçları olan son derece güzel iki küçük çocuk. Kız pembe bir tütü giyyordu ve kalın bukleleri vardı. Kiara beni onlara doğru götürdüğü anda Remo'ya doğru tökezledi ve kollarını kaldırdı. Remo onu kucağına aldı ve göğsüne bastırdı. İkizi bana cesurca bakarken, Kiara'nın oğlanları bana büyük bir ilgi gösteremeyecek kadar küçüktü.

Bu kadar çok yeni insan beni bunaltmıştı ama gülümsemeye devam ettim. "Hadi yemek yiyelim," dedi Kiara bilmiş bir ifadeyle. "Eminim sen açlıktan ölüyorum."

Herkes masaya yöneldi ve Savio beni de yanına çekti. Yanına oturdum ve Nino ile Kiara'nın yemekleri nasıl birlikte taşıdıklarını hayretle izledim. Gözlerimi ayırdım ve Nevio'ya bir gülümseme verdim. Arsız bir sırıtışla dilini dışarı çıkardı. Ben de ona karşılık vererek sırıtmasına neden oldum.

"Harika, çocuklar için bir kötü etki daha. Sanki etrafta yeterince kötü örnek yokmuş gibi," dedi Remo.

Yüzümü buruşturdum, gözlerim büyüdü.

Savio alay etti. "Sen de onlardan birisin."

Kaptanın bana gerçekten kızgın olmadığını fark ederek rahatladım. Sert ifadesinden bunu anlamak zordu.

Kiara parlak bir gülümsemeyle, "Akşam yemeği hazır," dedi.

Alışkanlık gereği, yemekten önce dualarımızı edebilmemiz için ellerimi tutmaları için uzattım.

Herkes sanki şeytani bir ayin öneriyormuşum gibi uzattığım avuçlarıma baktı, ki düşününce bu muhtemelen daha iyi karşılanırdı. Özellikle Remo ellerimi son derece küçümseyerek izledi.

"O ne yapıyor?" Nevio sordu.

Ellerimi indirdim, utanmıştım. Savio elimi tutup sıktı ve bana bir sırtıma gönderdi. Elbette bunu eğlenceli buluyordu.

"Yemekten önce dua etmek istedi, değil mi Gemma?" Kiara nazikçe söyledi. "Neden?" Nevio ağzından kaçırıldı.

"Ailemde masadaki yemek için Tanrı'ya şükretmek bir gelenektir."

Nevio parmağıyla Remo'yu işaret etti. "Yemeğin parasını babam ödüyor, Tanrı değil." "İnsanları parmakla işaret etmek yok," diye uyardı Serafina.

Nevio, adamın aynı fikirde olmayacağını umuyormuş gibi babasına baktı. "Nevio," dedi uyarırcasına. Çocuk elini bıraktı.

"Tanrı kim?"

Savio gözlerini devirdi. Gülümsemekten kendimi alamadım. Bu çocuk ele avuca sığmazdı. "Sadece yemek yesek ve varoluşsal konuları rahat karlı kış akşamlarına saklasak nasıl olur?"

Nevio, "Vegas'ta kar yok," dedi.

Savio ona sırtıttı. "Aynen öyle. Şimdi kapa çeneni."

Nevio ağzını açtı, yüzünde öfkeli bir ifade vardı. Greta minik elini onunkinin üzerine koyunca dudaklarını kapadı.

Kiara ayağa kalktı ve tabakları yemekle doldurmaya başladı. Elimi Savio'nunkinden ayırdım ve parmaklarımı birbirine geçirdim, sonra gözlerimi kapattım ve her zamanki duamı aceleyle ettim.

Gözlerimi açtığımda birkaç göz üzerimdeydi. Kiara tabağıma lazanya doldurmuştu. "Sorun değil," dedi sessizce. "Onlara aldırma."

Savio'nun diğer adamlarla bakışmasını görmezden gelerek ona minnettar bir gülümseme verdim. Dindar olmadıklarını biliyordum ama sırf onlar saçma buluyor diye inançlarımı saklamaya hiç niyetim yoktu.

Kiara ve Serafina bana koro ve kickboks hakkında sorular sordular. Masadaki erkekler arasındaki sohbetin ölçülü olduğunu söyleyebilirim. Beni henüz aileden biri olarak görmüyorlardı, tabii ki görmüyorlardı. Sıkı sıkıya bağlı oldukları bir birimde davetsiz bir misafirdim ve ailelerine girmem zaman alacaktı ama düğüne kadar geçecek sürede bana bir şans verileceğini umuyordum, bu yüzden taşındığımda kendimi evimde hissettim.

Diego daha sonra beni aldığında Savio ile doğru yolda olduğumuzu hissettim.

Tabii ki böyle düşünmekle tamamen saçmalamışım.

Nino, Remo ve ben Kiara, Leona ve Serafina'nın Strip'teki en pahalı otelin personeliyle son dakika hazırlıklarını gözden geçirmelerini izliyorduk -Will Reynold'un ailesine ait bir oda. Hafif bir zorlamanın ardından nişan partisini en büyük ziyafet salonlarında ücretsiz olarak vermeyi kabul etmişlerdi.

"Sanırım Bay Reynold'un gözü bugün kaybettiği onca para yüzünden hâlâ seğiriyor," dedim sırtarak.

Remo'nun ağzı seğirdi ama yüzünde bir gülümseme oluşmadı. Bu parti onun tarzı değildi. Çok fazla konuk, çok fazla ilgi. Ancak bana tam uyuyordu.

Diego siyah takım elbisesini giymiş bir halde balo salonuna girdi. Gözleri birçok masaya ve çiçek süslemelerine takıldı. Başını iki yana salladı. "Bir kutlama istediğimde, lanet olası bir balo düzenlemeni kastetmemiştim."

"Böylesi daha eğlenceli, özellikle de doğru insanları kızdıracağı için."

Küçük kardeşim Adamo balo salonuna girdiğinde sustum. "Ne oluyor lan? Geleceğini neden bana söylemedin?" Remo'ya sordum.

"Çünkü bilmiyordum," dedi sesinde tuhaf bir tonla.

Adamo'nun Famiglia'da bir ay daha kalması gerekiyordu. Fabiano'nun düğününden beri onu on aydır görmemiştim. Söz vermesine rağmen, Kiara beş ay önce Massimo'yu doğurduğunda da ziyaret etmemişti. O da

Famiglia ile geçirdiği zamanın tadını çıkarıyor gibiydi. Luca onu forma sokmak için gerçekten iyi bir iş çıkarmış olmalı.

Kiara da onu fark etti ve yanına koşarak uzun süredir kayıp olan oğlu gibi sıkıca sarıldı.

"Ona hoş geldin diyelim," dedi Nino, ona doğru ilerlerken. Remo ve ben kardeşimizin birkaç adım arkasından gittik.

Adamo bizi fark ettiği anda gülümsemesi dalgalandı ve yüzünde suçluluk duygusu belirdi. Kollarıyla örtülü olan bileklerime baktı. Deli annemizin kaçmasına yardım ettiği için ona hâlâ kızgındım, bileklerimin kesilmesinden kaynaklanan o gülünç yara izleri yüzünden değil. O gün çok daha kötü bitebilirdi.

Nino Adamo'nun omzuna dokundu. Küçük kardeşim büyümüştü. Artık Nino'nun ve benim boyumdaydı ve sakala benzeyen bir şey bile bırakmıştı. Şaşırtıcı bir şekilde on yedi yaşından daha büyük gösteriyordu ve aniden sakal bırakan pek çok genç gibi gülünç değildi. Neredeyse onu tanıyamayacaktım.

"Eve geleceğini neden bize söylemedin? İçimizden biri seni alabilirdi," dedi Nino.

Remo ve ben öylece durduk. Ben kızgındım ama Remo'nun Adamo'yla ilgili duyguları tamamen farklı bir konuydu. Küçük kardeşimizin sertleşmesi için Famiglia'ya gitmesine izin verdiğinde, muhtemelen yakında geri döneceğini ummuştu. Yine de, Famiglia'da neredeyse bir yıl geçirdikten sonra, Adamo hala memnun görünüyordu. Çok az insan Remo'nun zalim maskesinin ardını görebiliyordu ama benim için Adamo'nun uzaklığının kalbine saplanmış bir bıçak gibi olduğu aşikârdı.

Adamo omuz silkerek, "Uber'e bindim, merak etme," dedi ve ellerini ceplerine soktu.

Serafina ve Leona da yanına gelerek ona sarıldılar.

"Hey yabancı," dedi Serafina, sonra gözleri Remo'ya kaydı ve yüzünde bir şey değişti. O da bunu görebiliyordu.

"Uber mi? Neden eskiden yaptığın gibi bir araba çalmadın?" Alaycı bir sırıtışla sözlerimi yumuşatarak sordum. Bazzoliler görkemli bir ziyafet beklerken bugün bunun patlamasını istemiyordum. Remo, Adamo'yu ve ona doğru bakan herkesi çılgına çevirdiği için son anda iptal etmek zorunda kalırsam Gemma yıkılırdı.

"Hayır, artık benim tarzım değil. New York'ta denediğimde Luca iki kaburgamı kırdı."

Remo'nun çenesindeki bir kas seğirdi ve Serafina rahatça ona doğru yürüdü ve ona yaslandı. O bu kadar yakinken, kendini kaybetmekten çekinirdi. Fabiano içeri girdi, sonunda borçlularımızı dövmeyi bitirmişti ve

Adamo'yu hafifçe itti. "Sakın bana bir ev almayı düşündüğünü söyleme. yeni dövme, Adamo."

Ne tür bir dövmeden bahsettiğini hepimiz biliyorduk. Sesi şakacıydı ama gözleri sertti. Remo'yu en az benim kadar iyi tanıyordu. Eğer ikizler ve Serafina olmasaydı, Adamo'nun yokluğu Remo'yu çok daha fazla etkileyecekti.

Remo, Serafina'nın elinden kurtuldu ve Adamo'nun göğsüne, tam kalbinin üzerine vurdu. "Belki de çoktan yapmıştır. Famiglia inancı teninde iz bıraktı mı küçük kardeşim?"

Tek kelime etmeden elimi Remo'nun omzuna kenetledim. Diego ailesinin az önce görüldüğü kapıya doğru ilerliyordu, Gemma hariç herkes, o da daha sonra benimle birlikte içeri girecekti.

Adamo bakışlarını ondan ayırmadı. "Bileğimde Camorra'nın işaretleri var. Hem Camorrista hem de Famiglia'nın bir askeri olamam. Kardeşimiz Growl, Luca'ya sadakat yemini etmeden önce Camorra dövmesini sildirmişti."

Ne oluyor lan?

Remo'nun yüzü kasırga öncesi gökyüzü gibiydi. Adamo'nun kolundan tuttum ve onu sürükleyerek uzaklaştırdım. Göz ucuyla Serafina'nın Greta'yı Remo'ya doğru götürdüğünü gördüm. Nadiren çıkardığı en sevdiği tütüsünü giymiş ve aceleyle babasına doğru koşuyordu. Remo, Adamo ve beni takip etmek üzereydi ki kızını fark etti ve dondu kaldı. Nino bizi takip ederken Fabiano her ihtimale karşı hâlâ ona yakın duruyordu.

Serafina'nın hızlı düşünmesine şükürler olsun. Greta, Remo'nun yakıcı öfkesinin valiumuydu.

Adamo'yu tuvalete ittim. "Senin derdin ne lan? New York'tan buraya sadece Remo'nun göğsüne bıçak saplamak için mi geldin?"

O kadar kızmıştım ki aptal suratını dağıtmak istedim.

Adamo suçluluk duygusuyla başını salladı. "Remo Famiglia dövmesi yaptırmamı önerdiğinde çok kızmıştım."

"Onu suçlayabilir misin?" Nino içeri girerken şöyle dedi. "Son birkaç aydır kendini kıt kanaat geçindiriyorsun. New York geçici bir şeydi, sana daha fazla istikrar kazandırmanın bir yolu vardı. Bundan daha fazlası değildi."

Adamo elini her zamanki gibi dağınık saçlarında gezdirdi. "Biliyorum. Bir ay içinde döneceğim."

İstiyormuş gibi de görünmüyordu.

"Öyle olsa iyi olur," dedim. Çok ciddiydim. Gerekirse New York'a uçar ve onu bizzat eve götürürdüm. Onu özlediğim için değil, birinin Remo'yu koruması gerektiği için.

"Luca yasadışı sokak yarışlarını geliştirmeme izin veriyor. Benim bilgimle ilgileniyor. Fikirlerime değer veriyor."

"Muhtemelen sadece senin güvenini ve sadakatini kazanmaya çalışıyor, böylece Camorra'ya ve ailene ihanet edeceksin," dedim bir kez daha sinirlenerek. "Ne de olsa başka ailelerden ilk kez asker almıyor. Hırla, Orazio... Sen onun pastasının üzerindeki krema olursun."

"Camorra'ya iltica etmeyeceğim!" Adamo tısladı. "Belki senin gibi değilim ama ben bir Falcone'yim ve öyle de öleceğim."

"O zaman neden üvey kardeşimizden bahsederek Remo'yu kışkırttın? Remo'nun bu isme nasıl tepki verdiğini çok iyi biliyorsun," dedi Nino, onaylamayarak.

"Ryan, yani Grawl, senin söylediğin kadar kötü biri değil. Haftada bir kez onunla ve karısı Cara ile yemek yiyorum."

"Bu bilgiyi kendine saklamaya ne dersin?" Mırıldandım. Bu kesinlikle Remo'yu uçurumun kenarına getirir.

Nino başını salladı. "Bu bir hataydı. Luca'yla işbirliğimiz asla bu kadar ileri gitmemeliydi. Belki de bitmesi gerekiyordu."

"Önemli bir şey değil. Sadece yarışlara yardım etmekten keyif alıyorum. Keşke bunu burada da yapabilseydim."

"Eminim Remo seni yarışlara dahil etmenin bir yolunu bulacaktır," dedi Nino.

Saatime baktım. "Pekâlâ. Seninle sohbet etmek ne kadar hoş olsa da, kutlamam gereken bir nişanım var."

Adamo şaşkınlıkla başını salladı. "Ben birkaç aylığına gidiyorum ve sen evlenmeye mi karar veriyorsun? Sana ne oldu böyle?"

"Bugün düğün günü değil. Ona daha birkaç yıl var. Bu sadece gelenekçilerin çok ısrarcı olduğu söz verme töreni."

Adamo Nino'ya sorgulayan bir bakış attı. "Gerçekten benimle dalga geçmiyorsun değil mi? Savio nişanlanıyor mu?"

"Sırf sana şaka yapmak için balo salonu kiralayacağımızı mı sanıyorsun?"

Adamo mahcup bir şekilde sırıttı. "Hadi ama. Bu senin yuva kurmandan daha olası bir senaryo. Hani boğana hiç tasma takmayacaktın?"

Adamo'yla bu bakışlardan birini değiş tokuş ederken Nino'nun yüzünde bir gülümseme hayaleti belirdi.

"Boğama tasma takılmayacak, merak etmeyin."

"Ben gidip Kiara'ya çocuklarla ilgili yardım edeyim," dedi Nino ve bizi yalnız bıraktı. Adamo sanki beni daha önce hiç görmemiş gibi b a k t ı .

"Yani, sen ve Gemma birlikte mi?"

"Eşya olmaktan ne anladığımıza bağlı."

Adamo kıkırdadı. "Sanırım gelecekte aletin kaybolmasıyla ilgili şaka yapan kişi ben olacağım."

"Hayal kurmaya devam et, küçük kardeşim. Benim aletim seninkinden daha çok hareket edecek."

Onu orada öylece bıraktım, şaşkın şaşkın bakıyordu. Balo salonu çoktan Kaptanlarımız ve önemli iş ortaklarımızla dolmuştu. Alt patronları davet etmemeye karar vermiştik. O düğünü bekleyebilirdi.

Gemma balo salonunun küçük bir ön odasında beni bekliyordu. İçeri adımımı attığımda onu görünce tüm vücudum şoka girdi. Onu Kiara'nın her zaman elbiselerini aldığı butiğe göndermiş ve nişan hediyesi olarak istediğini seçebileceğini söylemiştim. Ailesinin içinde bulunduğu maddi sıkıntıları bildiğim için bu en iyi seçenek gibi görünüyordu.

Ve lanet olsun, Gemma öyle bir elbise seçmişti ki nefesim kesilmişti. Kıvrımlarını ikinci bir ten gibi sarıyordu ve kumaş o kadar hafıftı ki neredeyse yarı saydam görünüyordu. Yaklaştığımda öyle olduğunu fark ettim ama tüm ilginç yerler çiçek uygulamalarıyla kapatılmıştı. Gemma'nın beli dardı, kalçaları ve poposu ise erkekleri dizlerinin üzerine çöktürecek şekilde tasarlanmıştı.

Beni duyunca arkasını döndü ve bir an için beynim kısa devre yaptı. Yakası aşağıya doğru inerek göğüs kafesine ulaşıyor ve Gemma'nın yuvarlak göğüslerini vurguluyordu.

Onu her santimetrekaresine kadar incelerken hareket edemiyordum. Onu kıyafet alışverişine göndermiştim çünkü o korkunç kilise elbiselerinden biriyle gelmesinden endişeleniyordum. Şimdi mütevazı bir elbise giymesini diliyordum çünkü bu

gözlerini kendilerine saklayamayan birkaç puştı öldürmem gerekecekti.

Birdenbire daha büyük olmasını diledim.

"Merhaba Savio," dedi küçük bir gülümsemeyle, gözlerinde bilmiş bir parıltıyla. Yanaklarına bulaşan allığa rağmen başını dik tutuyor ve asil görünüyordu.

Kendimi toparlayarak ona doğru yürüdüm ve pantolonumun cebinde saten kutuyu aradım. Sonunda çıkardım ve alması için ona uzattım.

Kaşları çatıldı. Sonra nihayet kutuyu kavradı ve açtı. Keşke nişan yüzüğünü ilk kez gördüğünde yüzündeki ifadenin fotoğrafını çekseydim.

Yüzümde bir sırıtma oluşmaya başlamıştı bile. Gemma daha yakından incelemek için mücevheri yavaşça eline aldı. Gözlerini yukarı dikti. "Ciddi misin sen?" Sesinde öfke çınlıyordu.

"El işçiliğiyle yaptırdım. Üzerinde çok düşündüm. Umarım beğenirsin." Yüzüğe attığı bakışla sırıtışım genişledi. "Bana bırak." Yüzüğü ondan aldım, elini tuttum ve taktım.

Soğukkanlılığını korumak için mücadele ettiği belliydi.

Aslında bu tasarımı Diego ve Gemma'yı nişanı zamanında yapmakta ısrar ettikleri için kızdırmak amacıyla seçmiştim. Yine de Gemma'yı o elbisenin içinde görünce, iddiamı bu şekilde ortaya koyduğum için memnun oldum.

"Pırlantalı beyaz altın."

Yüzük sadece o lanet pırlanta yüzünden bile bir servete mal olmuştu ama Gemma'nın kendini kaybetmemek için verdiği mücadeleyi görmek her kuruşuna değmişti.

"Yüzüğün baş harflerimden oluşmasının hoş bir dokunuş olduğunu düşündüm." Gemma gözlerini kaldırdı. "Bir marka gibi."

"Sadece acı olmadan."

"Sanırım yanmayı tercih ederdim," diye mırıldandı nefesinin altında.

Bir adım daha yaklaştım. "İnsanların benim olduğunu bilmesini istedin. İnsanların geri çekilmesini istedin. Bunu yapmanın baş harflerimin olduğu bir yüzükten daha iyi bir yolu var mı Kitty?"

Hiçbir şey söylemedi. Benim yaptığım gibi üzerine eğilerek yakasını daha iyi görebildim. Doğrulmuştum. Daha fazla ayartılmaya ihtiyacım yoktu. Gemma zaten hapisane yemişti. Tutması için kolumu uzattım ve o da tuttu ama gözlerini yüzüğümde ayırmadı.

Misafirlerimizin de görmesi için sabırsızlanıyordum.

"Kendini çok komik sanıyorsun," diye mırıldandı Diego o akşam. "Kız kardeşim için daha iğrenç bir yüzük seçebilir miydin?"

"Herkes onun benim olduğunu bilsin diye ısrar ettin."

Diego homurdandı ve otelin servis ettiği pahalı viskiden bir yudum aldı. Her şeyi işaret etti. "Bu güzel bir gösteri ama sonuçta tek bir şey var, sen ve kız kardeşim birbirinize söz verdiniz. Bu bir oyun ya da şaka değil. Bir gün bunun farkına varacaksınız."

"Ne olduğunu biliyorum, merak etme."

Gözlerim tuvalete gitmekte olan Gemma'yı takip etti. Gözlerimi ondan ayırmakta zorlanıyordum. Will ve Noemi onu dışarıda takip edince ben de peşlerinden gittim. Onu takip etmek üzere olan Diego'ya, "Ben hallederim," dedim.

Üçünü de tuvalet kapısının önünde buldum. Gemma'nın yumrukları sıkılıydı. Bir kavgaya girmek üzere olan vahşi bir prenses gibi görünüyordu. Bunun böyle devam etmesine izin vermek istiyordum. Gemma'nın bu elbisenin içinde kıcını tekmelediğini görmek yılımın en önemli olayı olacaktı.

"Zirveye giden yolda uyuyor musun?" diye sordu Will. "Savio'nun yatakta sade yemekleri tercih edeceğini hiç düşünmezdim." Noemi kötü bir kahkaha attı ve Gemma'nın vücudu gerildi. Yüzündeki o ifadeyi biliyordum.

Aralarına girdim, Will'i boğazından yakaladım ve duvara doğru ittim. Burnu iyileşmişti. Görünüşe göre hiç ders almamıştı.

Gizlice kaçmaya çalışan Noemi'ye başımla işaret ettim. "Olduğun yerde kal!"

Will'e yaklaştım ve fısıldadım, "Annen bir hafta önce beni derin boğazladı. Sik yerken saçlarının çekilmesinden hoşlandığını biliyor muydun? Okulda nişanlıma laf attığın için senden intikam almak için sevgili anneni becerdiğimi bilmen gerektiğini düşündüm."

Will dehşet içinde küçük bir ses çıkardı. "Seni piç..." Tutuşumu sıkılaştırdım.

"O paranın seni bu şehirde koruyacağını mı sanıyorsun?" Hırladım, parmaklarım derisini kazıyordu. "Kardeşlerim ve ben Batı'da iktidarı ele geçirdiğimizde birçok zengin puştan kurtulduk. Eğer dikkatli olmazsan,

Sıradaki sen olacaksın." Bıçağımı çektim ve ucunu Will'in başparmağının altındaki hassas deriye dayadım. Bir iniltiyle kıvrandı.

"Bir yumruk seni ağlattı mı?"

Elimde titremeye başladı. Dudaklarım kıvrıldı. Bu tür korkaklıklara alışık değildim. Camorra'da cesareti ve gücü onurlandırırız ama dış dünyada bu değerler kaybolmuştu.

"Savio," dedi Gemma sessizce.

Bıçağı indirmeden önce derisini bıçakla çizdim. Will'in gözleri neredeyse şişmişti. Onu bıraktım ve dizlerinin üzerine çökerek bana baktı. Gemma hâlâ arkamda duruyordu, yüz ifadesi şok içinde donup kalmıştı. Will'e "Siktir git," dedim. Ayağa fırladı ve gözden kayboldu.

Titreyen Noemi'ye döndüm. Ona fiziksel olarak zarar vereceğimden endişelenmesine gerek yoktu. Kadınlara karşı tarzım bu değildi. Ona borcumu ödemenin daha iyi yolları vardı. "Zavallı yeteneklerine bakılırsa, sanırım Will sana nasıl sakso çekileceğini öğretti?"

Yanakları kızardı, gözleri Gemma'ya kayd.

"Sen hayatımın en kötü yatışıydın, o yüzden Will'in peşinden koş. Onun standartları daha düşük." Ağlamak üzereymiş gibi görünerek hızla uzaklaştı.

Gemma çantasını ölümüne tutuyordu, yanakları kıpkırmızıydı. "Noemi ile mi yattın?"

Bu yüzden mi bu kadar asık suratlı görünüyordu? Bıçağımı kınına soktum. "Birçok kızla yattım. Bu yüzden sevgili Bayan Reynolds bu partiye ev sahipliği yapmaktan yanaydı. Aramızdaki konuşmanın duyulmasını istemedi."

Bay Reynolds'ın insanların ladyboyaların sıklerini karısının amına tercih ettiğini bilmesini istemediğinden bahsetmiyorum bile.

Gemma'nın yüzü dehşetle parladı. "Will'in annesiyle mi yattın?"

Duraksadım, ne kadarını paylaşacağımı tekrar düşündüm. Bayan Reynolds'la birçok şey yapmışım. Onun zevkleri daha sapkın türdendi. "Bir daha olmayacak, inan bana. Bu sadece bir intikam sikişiydi. Daha genç kadınları tercih ederim."

Gemma'nın ifadesi öfkeye dönüştü. Yüzüğümün olduğu elini kaldırdı. "Ne olmuş buna? Bu senin için bir şey ifade etmiyor mu?"

"Bu, benim olduğun ve mesajı almayan her pisliği ezip geçeceğim anlamına geliyor."

Çantasını bana fırlattı ve tam göğsüme isabet etti. Şaşkınlıkla güldüm. Sonra ayakkabılarını çıkarıp onları da bana fırlattı ama sivri uçlu şeylerden kaçmayı başardım. "O aptal çanta ve ayakkabılar sende kalsın. Senin hediyelerini istemiyorum!"

"O elbise de hediye idi," dedim alaycı bir tavırla.

Bir an için onu çıkarmayı düşünür gibi oldu ama sonra Gemma dönüp hışımıyla uzaklaştı.

O ne düşünüyordu? Nişanlandığımız için bir keşişe dönüşeceğimi mi? Yerden çantamı ve ayakkabılarımı aldım ve yavaş bir tempoyla onun peşinden gittim.

FOURTEEN

18 ay sonra

Diego'nun deyimiyle iğrenç yüzüğe baktım. El yazısıyla yazılmış S ve F harfleri elması aralarında tutuyordu. Diego kesinlikle haklıydı. Bu içten bir nişan yüzüğü değildi. Savio için bu bir şaka, bir oyundu. Onun için hiçbir şeyi değiştirmemişti. O iddiasını ortaya koymuştu ve herkes geri çekilmişti.

Eskiden okuldaki herkes mütevazı kıyafetlerim yüzünden arkamdan fısıldaşırken, şimdi bunu bana sahip olan kişi yüzünden yapıyorlardı. Bundan daha fazlası değildi. Savio için değildi. Beni kendisi için istiyordu ve bu yüzden hak iddia etti.

Sonra hayatına devam etti. Yüzük takmıyordu. Hayatındaki hiçbir şey benim onun olduğum gibi onun da benim olduğunu göstermiyordu.

Gözlerin üzerimde olduğunu hissederek, Diego'nun odamın kapısına dayandığı yere baktım.

"Sana bunun kötü bir fikir olduğunu söylemişim," dedi. "Teşekkürler."

İçeri girdi ve yanımdaki yatağa uzandı. "Savio bir oyuncu, Gemma."

"Bir noktada durmak zorunda kalacak. İki gün sonra on sekiz yaşına gireceğim ve babamla düğünümüz için olası bir tarih hakkında bile konuşmadı."

"Çünkü yakın zamanda erkek düşkünlüğünden vazgeçmek istemiyor. Bekar günlerinin tadını çıkarıyor."

Acımı yuttum, öfkemi kucakladım. "Reno'nun yarısıyla yattı mı?"

Nişanlanmamızdan kısa bir süre sonra Remo Falcone, Savio ve Adamo'yu Reno'ya göndermişti. Birincisi, atanan Underboss henüz gençti, bu yüzden orada herkesi hizada tutmak Savio'nun işiydi çünkü henüz ilgilenmesi gereken bir ailesi yoktu. O günden beri onu neredeyse hiç görmedim. Son on altı ay boyunca her seferinde birkaç haftasını orada geçiren Diego'nun aksine benim Reno'ya gitmeme izin verilmiyordu.

Diego gözlerimi kaçırdı. "Reno'nun kardeşini göndermesinin bir nedeni var ve bu sadece genç Underboss yüzünden değildi. Savio'yu senden uzak tutmak istedi çünkü Remo bile kardeşinin ellerini kendine saklayacağına güvenmiyordu."

Öfkelendim. "Bu sadece onun seçimi değil ki. İnan bana, o kadar kıza sarkıntılık ettikten sonra bana dokunmasına izin vermezdim."

Diego bana bir bakış attı. "Belki şimdi yapmazdın. O zamanlar daha çok aşıktın. Şimdi onu olduğu gibi görüyorsun: bir oyuncu."

Bu doğrudu. Hâlâ karasevdalıydım. Ancak hayallerimin erkeğiyle nişanlanmak umduğum peri masalından çok uzaktı. Savio sürekli yatıyordu. Belki de bunun olacağını tahmin etmeliydim. Henüz bir ilişkimiz yoktu. Bizim çevremizde nişan resmi bir ifadeydi, duygusal bir şey değildi, özellikle de erkekler için.

Diego aniden, "Yarın Vegas'a geri dönüyor," dedi. Kalbim hızlandı. "Ne?"

Diego bariz bir endişeyle yüzüme baktı. "Dediğin gibi, neredeyse on sekiz yaşındasın."

"Ne demek istiyorsun? Yakında evlenmeyi kabul edecek mi?"

Diego inledi. "Gemma, nedeni bu değil. Savio senin artık koparılmaya hazır olduğunu düşünüyor. Remo sen daha çok genç olduğun sürece bunun olmasını istemedi ama artık kardeşini durduramayacak. Savio seni elde etmek için cazibesini artıracak."

"Sana iyi şanslar," diye mırıldandım. "Sen etrafındayken kaç kızla birlikte oldu?"

Diego ayağa kalktı. "Cevabını istemediğin soruları sorma."

"Bir cevap istiyorum, inan bana." Bir cevaba ihtiyacım vardı çünkü Savio'ya ve hâlâ kaynayan aşkıma karşı öfkemi zırh olarak kullanmam gerekiyordu.

"Sayılamayacak kadar çok ve buraya döndüğüne göre artık duracağından şüpheliyim. Senden almadığı sürece, ama o zaman bile..."

Ayağa fırladım, hareketsiz kalamayacak kadar heyecanlıydım. "Biz evlenmeden hiçbir şey alamayacak. Eğer bu aptal yüzüğün ona bir şey vereceğini düşünüyorsa, taşaklarına tekmeyi basarım."

"Oh, hiçbir şey deneme şansını olmayacak. Bundan emin olacağım."

"Her zaman etrafta dolanmak zorunda değilsin Diego," diye mırıldandım. "Savio'ya karşı bile kendimi idare edebilirim."

Diego tereddüt etti. "Falcon'lar güçlüdür. Remo benim Capo'm ve Savio da benim patronum. Dünyamızın kurallarını çiğneyebileceğini ve siz evlenmeden önce bir şeyler yapabileceğini düşünebilir. Savio kızları istediğini yaptırmak için nasıl tatlı dille ikna edeceğini bilir."

"Duyduğuma göre kızları yatağına atma konusunda da fena değilmişsin," diye şaka yaptım. Benim ve mali durumumuz hakkında sürekli endişelenmesi onu fazlasıyla ciddileştirmişti.

Diego bir inilti çıkardı. "Benim hakkımdaki hikâyeleri dinleme. Onlar senin kulakların için değil." Tekrar ciddileşti ve gözlerimin içine bakmak için öne doğru eğildi. "Ben ciddiym Gemma. Baban ve ben dövüşmene izin verdiğimizde sana çok fazla hareket alanı tanıdık ama başka sınırları da aşmadığından emin olmam gerekiyor."

Ona gözlerimi devirdim ama gözlerindeki endişe onu kışkırtmamı engelledi. "Diego, endişelenmene gerek yok. Ben evlenene kadar beklemeye inanırım," dedim sessizce. Bu ciddi seks konuşması yanaklarımın kızarmasına neden oldu. "Belki kavga etmeyi ve kullanmamam gereken kelimeleri kullanmayı seviyorum ama ben hâlâ bir kızım. Annemin değerleriyle büyümüş bir kızım ve evlenmeden önce hiçbir tatlı söz bana bir şey verdiremez." Özellikle de Savio'nun davranışlarından sonra. Telafi etmesi gereken çok şey vardı. Belki şimdi Las Vegas'a döndüğüne göre, nihayet ilişkimizi geliştirmeye çalışacak ve düğünümüz için her şeyi hazırlayacaktı.

Diego'nun gözleri yumuşadı ve gururlu bir ifadeyle bacağıma dokundu.

Kıpırdandım. "Bu kadar gururlu görünme. Nobel ödülünü ben kazanmadım."

Toni ve ben doğum günümün öğleden sonrasını güzel bir kaplıcada masaj ve ovma yaptırarak geçirdik; bu, şimdiye kadar sadece nişan partisinde tanıştığım Falcone klanının bir hediyesiydi. Kiara beni birkaç kez akşam yemeğine davet etmişti ama Savio olmadan bu davete icabet edemeyecek kadar utangaçtım. Savio'yu henüz görmemiştım, bu yüzden ondan da bir hediye alıp almayacağımdan emin değildim.

"Ona soğuk davranmalısın," dedi Toni tekrar. "Duyduğuma göre, Savio Dakota'ya bulaşmış."

Donup kaldım. "Şaka yapıyorsun."

Özür dileyen bir yüz ifadesiyle başını salladı. Üzgün olması için bir neden yoktu. Savio Falcone'un vardı. "Onun nasıl biri olduğunu bilirsiniz. Sadece o olduğundan şüpheliyim." "O Diego'nun eski sevgilisi! Buna karşı bir kodeks yok mu?" Ona inanamıyordum. O kadar öfkeliydim ki, onu parçalama isteğime direnmek zorunda kaldım.

Bir şey. Kendimi kaybetmemeye çalışarak ellerimi yumruk yaptım.

Diego'dan bahsedince Toni'nin dudakları inceldi. Aralarında ne olup bittiğinden emin değildim, hiçbir şey söylememekte ısrar ediyordu ama ondan bahsettiğimde yüzünde hep o kısık ifade belirliyordu. "Umursadığını sanmıyorum. Diego ve Dakota yatay limbo dansı yapmayalı yıllar oldu."

Öfkeme rağmen kahkahalara boğuldum. Dinlenme alanındaki biri bizi susturdu ve sesi bastırmak için bir elimi ağzıma kapattım.

Toni omuz silkti. "Onun için sadece seks. O sürtükleri kullanıyor, Gemma. Endişelenmene gerek yok. Onun karısı olacak kişi sen olacaksın, kaşar bir oyuncak değil. Görünüşe göre Dakota, Savio'yu yatağa atma konusunda kendini çok beğenmiş."

"Neden kendini beğenmiş olduğunu anlamıyorum. Sanki Savio'nun onunla yatmasını sağlamak büyük bir başarıymış gibi. O vajinası olan hemen hemen her şeyle yatar," diye mırıldandım.

Toni gözlerini devirdi. "O sadece dörtte bir İtalyan ve hala bizim dünyamızın bir parçası olabileceğini düşünüyor, aptal sürtük."

Gözlerim açıldı. Toni neredeyse hiç küfür etmezdi. Toni'nin tam kan İtalyan olmadığından da bahsetmemiştim. Baba tarafından büyükannesi Korsikalıydı, bu yüzden Benedetto Falcone henüz Capo iken, Camorra'ya sadakat yemini etmek zorunda olmasına rağmen babasının Made Man olmasına izin verilmemişti. O zamandan beri işler değişmişti ve artık resmi yemini etmişti.

Sırıtarak omuz silkti. "İçimdeki kötülüğü ortaya çıkarıyor."

"Ya evlendikten sonra da yatmaya devam ederse?" Sesimin bu kadar güvensiz çıkmasından nefret ederek sessizce sordum. Ben öyle biri değildim, ama bazıları için

Çünkü Savio bana hep böyle hissettirdi.

Toni koluma dokundu. "Düğününüze daha zaman var. Belki de şimdi mümkün olduğunca çok yatıp kalkmaya çalışıyordur, böylece evlendiğinizde bu dürtüyü hissetmeyecektir."

Ona bir bakış attım. "İşlerin bu şekilde yürüdüğünü sanmıyorum. O tam bir oyuncu." Diego'nun bana yıllardır söylediği şeyi tekrarladığıma inanamıyordum ama bu tartışılmaz bir gerçektir.

"Birçok erkek öyle. Yapabileceğin bir şey olup olmadığından emin değilim." "Her zaman yapabileceğim bir şey vardır. Onunla konuşacağım."

Toni başını salladı. "Deli olma. Daha evlenmeden ona ne yapacağını söyleyemezsin. Tanrı aşkına, o bir Falcone."

"Sanki hiç unutabilirmişim gibi. Herkes bana hatırlatıyor. Bir de bu var," dedim dudaklarımı bükerek, Savio'nun nişan yüzüğü dediği vahşeti kaldırırken. Adının baş harflerini lanet olası bir damga gibi görmek hâlâ kanımı kaynatıyordu.

Toni bir gülümsemeyi bastırdı. "Eminim evlilik yüzüğün daha iyi olacaktır." "Umarım öyle olur."

Daha sonra Toni'nin babası bizi aldı ve beni eve bıraktı. İçeri girdiğimde evde kimse yoktu. Endişe beni ele geçirdi. Diego'yu aradım çünkü genellikle telefonunu yanında taşıyan tek kişi oydu. "Bir şey mi oldu?"

"Üzgünüm, Gemma. Capri'deki soba yine çalışmıyor. Babam ve benim onu çalıştırmamız gerekiyor. Mekan bu gece dolu. Mümkün olan en kısa sürede döneceğiz." Durakladı ve tereddüt ettiğini hissedebiliyordum.

"Carlotta'ya bir şey mi oldu?"

Küçük kız kardeşimiz kalp rahatsızlığıyla doğmuştu ve ilk yılının büyük bir kısmını hastanelerde geçirmişti, bu yüzden babam hastane masraflarını karşılamak için restoranlarda daha da çok çalışıyordu. Diego'nun Camorrista olarak kazandığı para olmadan zaten çok uzağa gidemezdik. Bu yüzden son zamanlarda Toni ile daha fazla vakit geçiriyordum.

"Bugün morardı, bu yüzden annem ve Nonna onu acile götürdüler. Ne zaman döneceklerini bilmiyorum."

"O iyi mi? Acil servise gitmeli miyim?"

"Hayır, her zamanki kontrolleri yapacaklar. Yeni bir kalbe ihtiyacı var, yoksa bunlar olmaya devam edecek." İç çekti. Arka planda çınlama sesleri ve ardından babamın küfrettiğini duyabiliyordum.

"Özür dilerim Gemma. Seninle kutlamak istedik. Nonna pasta yaptı. Mutfakta."

"Merak etmeyin. Spa'da Toni'yle harika bir gün geçirdim. Üzerime rahat bir şeyler giyip film izleyeceğim."

"Pekâlâ. Sonra görüşürüz."

Telefonu kapattım. Evde tek başıma olmak garipti. Genelde evde hep birileri olurdu ve ben de böyle olmasını tercih ederdim. Kot pantolonumu ve gömleğimi daha rahat bir şeyle değiştirmek için üst kata çıkmak üzereydim ki zil çaldı.

Gözetleme deliğinden bakarken midem küçük bir takla attı. Savio kapının eşiğinde durmuş gülümsüyordu.

Vücudumun onun varlığına verdiği güçlü tepki karşısında sersemlemiş bir şekilde geri çekildim. Onu bir yılı aşkın süredir görmemiştim. Benden kaçıyordu, bunu artık biliyordum ve bugün hiçbir şey olmamış gibi ortaya çıkmıştı.

Kapıyı açtım, duygularım öfke ve sevinç arasında gidip gelirken bile rahat davranmaya çalışıyordum.

"Doğum günün kutlu olsun Kitty," dedi Savio ben onu azarlayamadan ve arkasından yepyeni boks eldivenleriyle ayakkabılarını çıkardı. Bunları uzun zamandır istiyordum ama çok pahalı oldukları için Diego'nun eski eşyalarını kullanmaya devam etmişim.

Gözlerim açıldı ve ayakkabıları elinden kaptım. Diego'yla dövüşürken ayakkabı giymeyi tercih ederdim çünkü ayaklarıma basmak gibi bir alışkanlığı vardı ve bu boks ayakkabıları son derece hafifti.

Savio sırtıttı. "Ayakkabılar konusunda nişanlından daha heyecanlı olduğunu bilmek güzel. Ne de olsa tipik bir kızsın."

Bir yorumumu geri aldım, aslında burada olduğu için mutluydum. Evin sessizliği beni cidden korkutuyordu.

"Beni içeri davet etmeyecek misin?" Savio açık bir eğlenceyle sordu.

Tereddüt ettim. Yalnızdım ve erkek ziyaretçi kabul etmem açıkça yasaklanmıştı. Ama Savio benim nişanlımdı.

"Yalnızım."

Savio'nun kaşları birbirine çatıldı. "Doğum gününde mi?"

"Restoranda acil durum vardı ve annemle Nonna Carlotta'yı acile götürmek zorunda kaldı."

"Siktir," dedi Savio. "O iyi mi?"

Küçük kız kardeşim için duyduğu dürüst endişe onu bir anlığına affetmemi sağladı. "Evet. Kalbi çok zayıf." Geri adım attım ve kapıyı açtım. Savio her zamanki gibi siyah kotu, beyaz tişörtü ve deri ceketıyla kusursuz bir şekilde içeri girdi. İnanılmaz derecede iyi görünüyordu ve etrafta kimse yokken onu içeri davet etmek en kötü fikirdi.

"Baban ve ağabeyin bu kadar inatçı olmayı bırakmalı ve kardeşlerimle benim onlara borç vermeyi teklif ettiğimiz parayı kabul etmeliler."

"Sadece faiz oranlarına mı?"

Savio döndü ve dar koridorumuzda bizi amaçladığımdan daha fazla yakınlaştırdı. Gözleri üzerimde gezindi. "İlgilenmiyorum, Gem. Adamlarımıza yardım etmek istiyoruz. Ve yakında aile olacağız. Geri bile istemeyiz ama baban para kabul etmeyi reddediyor."

Başımı salladım. Bu babam ve Diego'ya benziyordu. İkisi de yardım almadan bize bakmak istiyordu.

Savio'yla yalnız kalmak tuhaftı ve birdenbire onun yanında nasıl davranmam gerektiğinden emin olamadım. Onu görmeden önce ona çok kızmıştım ama şimdi daha çok kafam karışmıştı.

"Muhteşem görünüyorsun. On sekiz sana yakışıyor," dedi Savio ve boks eldivenlerini büfenin üzerine koydu.

"Teşekkürler," dedim ve aramızda daha fazla mesafe açmak için hızla yanından geçip oturma odasına doğru yürüdüm. Savio da beni takip etti. Beni içeri alırken rahatlamış ve kendinden emin görünüyordu. Deri ceketini silkti ve altındaki dar gömlek kaslarını gizlemek için hiçbir şey yapmadı.

Odanın ortasında durdum. Birden ne yapacağımı şaşırdım. Daha önce hiç biriyle çıkmamıştım elbette. Gençken benimle antrenman yaptığı birkaç sefer dışında Savio ile yalnız bile vakit geçirmemiştim. Bu benim için yeniydi.

Savio tereddütlerimi paylaşmadı. Tabii ki paylaşmadı. Yaklaştı ve önümde durdu. "Beni özledin mi?"

"Duyduğuma göre dikkatini oldukça iyi dağıtmışsın, bu yüzden muhtemelen benimle ilgili tek bir düşünceyi bile boşa harcamamışsındır," diye ısırdım.

Savio bir adım daha yaklaştı. Gözlerimi yüzünden ayırmamak için başımı geriye eğdim, niyetinden ve daha da kötüsü hain bedenimden çekiniyordum. "Diego yine beni mi kötüledi?"

"Yalan mı o zaman?"

"Bu bir yalan mı?" diye sordu alçak bir sesle. Başı öncekinden daha yakındı ve bakışları bir kez daha bedenimde gezindi. Gözlerindeki sahiplenici parıltı sırtımdan aşağı bir ürperti gönderdi.

Ancak ben yerimde durdum. Dikkatimi dağıtmasına ya da tatlı dille konuşmasına izin veremezdim. Diego'nun uyarısı ve Toni'nin Dakota hakkındaki sözleri kafamda çınladı. "Dün Dakota'yla birlikteydin ve Tanrı bilir Reno'da daha kaç kızla birlikteydin."

Savio sırtıttı ama bu sırtıştta karanlık bir şeyler vardı. "Bu doğru." En azından yalan söylememişti ama yine de bu sözleri duyunca midem bulandı. "Ama aynı zamanda her lanet gün seni düşündüğüm de doğru. O elbisenin içindeki son görüntünü aklımdan çıkaramıyordum. Başka kızlarla birlikteyken bile aklımın bir köşesinde hep sen vardın."

Bir teşekkür mü bekliyordu? İçimde öfke kabardı ve arkamı döndüm. Derim zonkluyordu ve çılgılık atmak istiyordum. "Nişanımızı bu kadar onurlandırdığınızı duyduğuma sevindim."

Savio tekrar önümde belirdi. "Nişanımızı onurlandırıyorum. Seninle evleneceğime söz verdim ve evleneceğim. Baş harflerimi üzerinde görmek hoşuma gidiyor." Yüzüğümü işaret etti ve ben yüzüğümü kaybettim.

"Bu ne cüret? Ben arkama yaslanıp düğünümüzle ilgili kararını vermeni beklerken sen beni restorandaki bir masa gibi ayırıp erkek-fahişe hayatını yaşamaya devam edemezsin."

"Ben bir Falcone'um. Ne istersem onu yaparım Gemma. Ve seni istiyorum, bu yüzden başka kimse seni alamayacak." Daha yakına eğildi. "Kimse sana bakmayacak, yoksa o herifi lime lime ederim, anladın mı?"

Kolumu geri savurdum ve ona yumruk attım. Hızlı reflekslerine rağmen eklemlerim çenesini sıyırdı. İlk kez onu gafil avlamıştım. Eğer bu kadar öfkeli olmasaydım, başarıımı kutlardım. Öfkeyle yanarak topuğumun üzerinde döndüm. Bir kol beni sardı ve ben Savio'ya geriye doğru bir tekme atamadan beni yerden kaldırıp kanepeye indirdi. Ben sırtüstü yatarken o üzerime diz çöktü ve iri gövdesiyle beni tuttu. Kızgın görünmüyordu. Aslında benim patlamamla eğleniyordu. "Yatakta ne kadar vahşi bir kedi olacağını öğrenmek için sabırsızlanıyorum."

Cüretine inanamıyordum. "Eğer yakın zamanda seninle yatacağımı düşünüyorsan Savio, sen delisin. Diego'nun kirli çoraplarından birini yemeyi

ellerini üzerimde tut. Eğer bu yüzden buradaysanız, vaktinizi boşa harcamışsınız demektir."

Savio beni öpecekmiş gibi eğildi. Dudağını ısırmaaya çalışarak dişlerimi ona geçirdim. Onu öpmek istemediğimden değildi. Savio'yu öpmenin, onu yakınımda hissetmenin nasıl olacağını hayal ederek sayısız dakikalar geçirmiştım ama bu şekilde değil, o başka kızları öpmeye devam ederken değil. "Sakın buna cüret etme."

Savio kıkırdadı ve burnumun ucunu öptü. "Merak etme, Gem. Resmi olarak benim olana kadar sana dokunmayacağım. Bekleyebilirim." Gülümsemesi genişledi. "Özellikle de başka kimse sana dokunmayacağı için."

"Sen her zaman etrafta değilsin, Diego da öyle. Benimle birlikte olmak isteyen yeterince erkek var Savio."

Bu doğruydı ama yine de söylenmesi kesinlikle saçma bir şeydi.

Gözleri karardı ve karnım küçük bir takla attı. "Bu şehirdeki herkes senin benim olduğunu biliyor ve unutma Gemma, eğer biri sana dokunursa Remo, Nino ve ben onu yavaşça parçalara ayıracağız. Hainlerle nasıl başa çıktığımız hakkındaki söylentileri biliyorsun." Geldiği gibi hızla gözlerindeki karanlık kayboldu ve yerini her zamanki kibir aldı. "Ve ikimiz de biliyoruz ki istediğin kişi benim, bir ezik değil. Kendin söyledin, evlenene kadar beklemeye inanıyorsun, bu yüzden müstakbel kocan olarak tüm ilklerin benimdir."

Ona ters ters baktım. "Bırak beni."

Ayağa kalktı ve zıpladı, sonra elini uzattı. Elini tuttum ve beni ayağa kaldırmasına izin verdim. "Düşünüyordum da, neden tekrar birlikte spor yapmıyoruz? Böylece, sen ikimizin de daha çok keyif alacağı başka bir şey denemeye hazır olana kadar ikimizin de keyif aldığı bir şey yaparak birlikte daha fazla zaman geçirebiliriz."

"İnanılmazsın." Hızlı adımlarla uzaklaştım. Kızgınlığıma rağmen, aptalca yorumu beni gülümsetmişti. Onun tuhaf esprilerine neden karşı koyamadığımdan bile emin değildim. "Acıktıysan mutfakta kek var."

On sekiz mumu olan çikolatalı bir pastaydı. Onları yakmaya zahmet etmedim. Bu babamın işiydi. Onun yerine iki parça kestim, annem her yıl olduğu gibi bunu yapmadığı için üzgündüm. Savio'nun gözlerini üzerimde hissederek kendimi toparlamaya çalıştım. "Ben tabakları getireyim."

"Bir saniye bekle," dedi ve tezgâhtan bir çakmak aldı. Tüm mumları yaktı ve kaşlarını beklentiyle kaldırdı. "En büyük dileğini çoktan gerçekleştirdiğini biliyorum ama bir dene."

Alay ettim. "İnanılmaz derecede kibirlisin, farkında mısın? En büyük dileğimin sen olduğunu kim söyledi?" Mumları üfledim, kendimi eskisinden daha hafif hissediyordum.

Savio öne doğru eğildi ve gözlerimin içine baktı. "Peki dileğin neydi?"

"Sana söylemeyeceğim."

"Eminim biliyorumdur. Dövmemi görmek istiyorsun."

"Hayır," dedim çabucak. Yine de bunu gerçekten merak ediyordum. Savio gözlerini kıstı. "Sen kötü bir yalancısın."

Öyleydim ama yalan söylememiştim. Carlotta doğduğundan beri tek bir dileğim vardı. "Carlotta'nın sağlıklı olmasını istiyorum, hepsi bu." Sesim kesildi ve Savio'nun yoğun bakışlarından hızla uzaklaştım. Gözlerimden yaşlar süzüldü. Ortamı mahvetmek için iyi bir yol.

"Hey," diye mırıldandı Savio ve beni kendine doğru çekti. Masum bir sarılmaydı ama sıcak, güçlü göğsünü bu kadar yakın hissetmek bedenimi hâlâ uyandırıyor.

Avuç içi sırtımı okşadı, yine en masum dokunuştı ama içim beni dehşete düşüren bir ihtiyaçla canlanıyor gibiydi. Boğazımı temizleyerek geri çekildim. "Pasta yiyip film izlemeye ne dersin? Yoksa gitmen gereken bir yer mi var?"

Belki başka bir kadın.

Savio tabaklarımızı alıp oturma odasına taşırken, "Bütün gece benim," dedi. Kanepeye uzandık. Savio'nun bana uzattığı tabağa uzandım ve bir ısırık aldım.

Savio çikolatalı pastadan büyük bir parçayı ağzına atmıştı bile. "Büyükannen mutfakta bir tanrıça."

"Eğer bunu ona söylersen sana küfrettiğin için tokat atar ve senin bir Falcone olmanı umursamaz bile."

Çatalı tekrar ağzına götürdüğünde gözlerim bileğindeki dövmeyle takıldı. Sağ tarafındaki Camorra dövmesine değil, diğer tarafındaki bıçakla mızraklanmış kırık saate. Savio bakışlarımı fark etti elbette ve gözlerindeki ışıltının bir kısmı kayboldu. Ortamı bozmak istemiyordum ama aynı zamanda, çok da uzak olmayan bir gelecekte evleneceğim adam hakkında daha fazla şey öğrenmek istiyordum - umarım.

"Bu dövmenin anlamı ne?" diye sordum ve Savio tekrar rahatladı. Ona annesini ve annesinin onu ve kardeşlerini nasıl öldürmeye çalıştığını soracağımı mı düşünmüştü? Savio vücudunu bana doğru çevirdi ve dövmeyi daha yakından görebilmem için kolunu uzattı. Saat o kadar karmaşık bir şekilde işlenmişti ki, tıpkı yukarıdan saplanan bıçak gibi gerçek görünüyordu. Eğer

Orada olduklarını anlamazdınız, hatta yara izlerini bile fark etmezsiniz. Ona dokunmaya cesaret edemedim, sadece bu noktanın onun için çok kişisel olmasından endişe ettiğim için değil, aynı zamanda Savio'ya bu kadar yakinken kendime güvenmediğim için. Vücudum daha önce hiç bu kadar heyecanlanmamıştı.

"Saat zamanı ve ölümlülüğü simgeler. İnsanlar size her zaman zamanın tükenmekte olduğunu söyler. Bu dünyada sınırlı zamanımız var ve her anı değerlendirmemiz gerekiyor."

"Ama siz bu inanca göre yaşamıyor musunuz? Hayatınızdan biraz daha fazla keyif alıyor gibi görünüyorsunuz, öyleyse neden saati yok eden bıçak?"

"Çünkü kimsenin, zamanın ya da ölümün bile lanet hayatımı nasıl yaşayacağımı belirlemesine izin vermiyorum. Bu yüzden bıçak saatin tik taklarını durduruyor, bana her anın son an olabileceğini hatırlatıyor. Hatırlatmaya ihtiyacım yok."

Küçük bir nefes verdim. "Sanki henüz gerçekten yaşamamışım gibi hissediyorum. Sen zaten çok şey yaşadın ama ben yaşamadım."

Savio yaklaştı ve yüzümü avuçladı. İçimde bir savaş sürerken hareketsiz kaldım. Bir yanım onu öpmek, yakınlığını hissetmek istiyordu ama diğer yanım Savio tam olarak kendini veremediği sürece bunu yapamazdı. Uygun gördüğü zaman benim bir parçama sahip olamazdı. Bunu yarım yamalak yapmasına izin veremezdim. Yine de geri çekilmedim.

Savio gözlerimi aradı. "Benimle istediğin her şeyi yaşayacaksın Kitty."

Yüzü yaklaştı ve ben hala hareket etmedim. Zihnim bunu durdurmam için bana bağırmağa başladığında bile beynim çalışmıyordu.

Dudaklarımız sadece birkaç santim ayrıydı. Kilit döndü ve ben sarsılarak uzaklaştım.

"Gemma, ben geldim!" Diego aradı.

Diego içeri girmeden önce hızla kanepenin diğer ucuna, Savio'dan olabildiğince uzağa geçtim. Capri'den paket servis taşıyordu. Savio'yu görür görmez gülümsemesi kayboldu. Gözleri ondan bana kaydı. "Burada neler oluyor?" Odaya girdi, paket servis kutularını masanın üzerine bıraktı ve bize doğru baktı.

Savio arkasına yaslandı ve pastayı işaret etti. "Gemma'nın doğum gününü kutladık. Yalnız kalmasını istemediğim için ona eşlik ettim."

Diego onaylamak için bana baktı.

"Yalnızdım."

Savio'nun yüz ifadesi korumacı bir ifadeyle titredi ama sonra ayağa kalktı. "Ben gidiyorum."

Diego başını salladı. "Yeterince yiyecek getirdim. Bizimle yiyebilirsiniz." Savio da bu teklife benim kadar şaşırılmış görünüyordu. Bakışlarıma karşılık verdi.

"Ne düşünüyorsun, Gem?"

"Kal." Başka bir şey söylemedim.

Savio tekrar yere uzandı ve kollarını arkalığa dayayarak bacaklarını uzattı. Gömleği yukarı kalkmış, o meşhur boynuzları ortaya çıkmıştı. Bakışlarımı fark eden Savio sırıttı.

"Neyin var?" Kutuları açmakta olan Diego'ya sordum.

"Lazanya ve gnocchi." Savio'ya sert bir bakış fırlattı. "Neden tabakları ve çatal bıçakları almıyorsun?"

Savio iç geçirdi ama ayağa kalktı. "Böylece kız kardeşini sorgulayabilecek misin? Merak etmeyin, hiçbir gelenek bozulmadı."

O mutfığa gitti ve Diego bana döndü. "Ne oldu?" "Hiçbir şey," dedim gözlerimi devirerek.

"Eve geldiğim için mi?"

Ben kızardım. Diego küfretti. "Biliyordum. Biliyordum işte!"

"Hiçbir şey olmadı Diego. Neredeyse öpüşüyorduk ama öpüşmedik ve öpüşmeyeceğiz."

"Bir dahaki sefere Savio'yu öpmeyi düşündüğünde, kendine onun ağzının çok kısa bir süre önce başka bir kızın bacakları arasında olduğunu hatırlat."

Yüzüm buruştu. "Görüntü için teşekkürler. Buna ihtiyacım yoktu."

"İhtiyacın var. Belki bu seni hata yapmaktan alıkoyar."

Savio elinde tabak ve çatal bıçaklarla geri geldi. Yüzümü taradıktan sonra Diego'ya bir kaşını kaldırdı. "Şimdi ne tür bir korku hikâyesi anlattın?"

"Sadece gerçek."

Savio sırtarak, "Bu her zaman en kötüsüdür," dedi ve Diego gerçekten güldü.

"İkiniz de aptalsınız."

İkisi de kanepeye, Diego da Savio ile benim aramıza yerleşti. Savio kardeşimin başının üzerinden bana bir göz kırptı. Ben de gülümsedim. Onu özlemiştim. Her şeyini. Sinir bozucu küstahlığını ve alaycı sırıtişını bile.

Diego en son kafes dövuşünü açtı. Birlikte yemek yedik ve dövüş hakkında sohbet ettik.

Savio da en az benim kadar zevk aldı. O zaman neden sonunda diğer kızlardan vazgeçip bize gerçekten bir şans veremiyordu? Bu nişanı, parmağımın etrafındaki sahipliğinin bir işaretinden daha fazlasına

dönüştüremedi?

FIFTEEN

Gemma'nın ailesi ertesi gün beni davet etti. Yeniden bağlantı kurmak ve muhtemelen bir düğün tarihi için söz vermemi sağlamak istiyorlardı ki bu olmayacaktı. Kahretsin, iki ay sonra yirmi iki yaşıma giriyordum. Yuva kurmak gibi bir niyetim kesinlikle yoktu.

Daniele benim için kapıyı açtı. Onu son gördüğümünden beri on yıl yaşlanmış gibiydi. El sıkıştık. "Teklifim geçerli," dedim ona bir tür selamlama olarak. Ne demek istediğimi anlamıştı.

"Hayır," dedi hemen. "Ben aileme bakarım. Çok şeyim olmayabilir ama gururum var."

Gururunun ailesini tehlikeye attığını düşünsem de başımı öne eğdim. Elimde üç buket çiçekle onu eve kadar takip ettim. Diego lazanya dolu kocaman bir tabağı yemek masasına taşıırken bana başıyla selam verdi. Nonna ve Gemma da onun arkasında salata kâsesi ve meze taşıyorlardı. Gemma bana küçük bir gülümseme gönderdi. Mütevazı kıyafetlerinden tamamen kurtulmuş görünüyordu. Giydiği etek ve bluz tam olarak seksi sayılmazdı ama öyle görünmelerini sağlıyordu. Siyah saçları koyu bukleler halinde çıplak kollarından aşağı dökülüyordu.

Nonna dilini şaklatarak dikkatimi ona çekti, ancak soğuk bir bakışla karşılaştım. Ona gülümsedim ama o bu jeste karşılık vermedi. Ona doğru yürüdüm ve çiçekleri uzattım. Onları kısık gözlerle aldı.

Sonra bir sonraki buketi, kucağında solgun bir Carlotta ile odaya giren Gemma'nın annesine uzattım. Küçük kızın başını hafifçe okşadıktan sonra Gemma'nın yanına gittim ve kırmızı güllerden oluşan buketi ona uzattım. Sonra eğilip yanağına bir öpücük kondurdum ki bu Diego ve Daniele'ye geri çekilmeleri için bir işaretti. Gemma nişanlım olarak benim sorumluluğumdaydı. "İnsanları nasıl parmağında oynatacağını biliyorsun," dedi küçük bir kahkaha atarak. "Ama ateşle oynuyorsun."

"Baban ve Diego'yu ben hallederim."

"Onlardan bahsetmiyorum. Yerinizde olsam bugün Nonna'ya sırtımı dönmezdim."

Gemma geri çekildi ve burnunu güllere bastırdı, gözlerinde alaycı bir pırıltı vardı.

Büyükannesi bana Remo'yu bile etkileyebilecek bir ölüm bakışı atıyordu. Masanın etrafına yerleştik. Tabii ki Gemma'nın yanına oturmama izin yoktu. Diego ve Daniele yanımdaki koltuklara oturdular.

"Reno'da işler nasıl?" Daniele yemeğin yarısında Nonna'nın düğünle ilgili dürtüklemeleri biraz fazla zorlayıcı olunca sordu.

"Titrek. Cristiano artık reşit oldu ama askerler bir ergenden emir almaktan hoşlanmazlar. Sadece Remo'nun koruması onu iktidarda tutuyor ama kardeşimi bilirsin. Gerçek bir liderin adamlarını kontrol edebileceğini düşünür, bu yüzden Cristiano'nun bizim desteğimizi daha ne kadar umabileceğini bilmiyorum."

"Remo en iyi Capo'dur," dedi Daniele.

"Öyle," diye katıldım.

Diego aniden, "Fabiano'ya destek olması için başka bir İnfazcı aradığınızı duydum," dedi.

"Öyleyiz. Son zamanlarda daha fazla idari iş üstleniyor. Muhtemelen Bahis Departmanının Kaptanı olacak." Fabiano bize yakın kalmak istemeseydi Remo onu şimdiye kadar patron yardımcısı yapardı. Bunun nereye varacağını bildiğim için Diego'ya dikkatle baktım. İnfaz memurları topladıkları paranın belli bir yüzdesini alırlardı. Eğer iyiyseniz, bu bir sürü para demekti.

"Sence Remo bu iş için beni düşünür mü?"

Gemma'nın gözleri büyüdü.

Claudia şok olmuş bir halde, "Diego," diye fısıldadı.

Diego hepsini görmezden geldi. Daniele'nin ölçülü tepkisi Diego'nun kararına dahil olduğunu gösteriyordu. Diego birkaç Bratva üyesiyle başa çıkmamda bana yardım etmişti. Benim ya da kardeşlerimin yaptığı gibi işkenceden hoşlanmıyordu. O

gerekeni yaptı. İyi bir İnfazcı olup olmayacağından emin değildim ama ailesinin paraya ihtiyacı vardı. "Şapkanı ringe atarsan, eminim seni seçecektir."

Nonna başını salladı ve tabakları toplamaya başladı. Gemma da kısa süre sonra ona katıldı ama ikisi de dinliyordu. Gözlerim Gemma'nın baştan çıkarıcı omzuna takıldı, çok uzun zaman önce orayı nasıl öptüğümü hatırladım, sonra umutsuzca sahip olmak istediğim ağzına odaklandım.

Diego sert bir şekilde, "İşi sadece kız kardeşimle evleneceğin için istemiyorum," dedi.

Gözlerimi Gemma'dan ayırdım. "Remo seni niteliklerin dışında hiçbir nedenle kayırmaz." Bu tam olarak doğru değildi ama bunu bilmesine gerek yoktu. Remo'yla Diego'ya işi vermesi için konuşmuştum ve bir İnfazcı'nın görevleriyle başa çıkabileceğini ummak zorundaydım.

Daniele ayağa kalkıp Gemma'nın annesinin Carlotta'yı yatağına götürmesine yardım ederken Gemma ve büyükannesi de mutfaktaki bulaşıkları temizledi.

Yalnız kaldığımızda Diego, "Kız kardeşimi gözlerinle soymaya devam edersen, kışına tekme yi basarım," diye mırıldandı.

Sırıttım. "O da aynısını yapıyor. Bana nasıl baktığını görmediğini söyleme sakın. Gemma boğamı görmek istiyor."

"Kardeşimin yanında sikini pantolonunun içinde tut."

"Eğer sikimi istiyorsa, ne dersiniz deyin alabilir." Nonna aniden yanımıza geldi ve ikimizin de kafasına vurdu.

Gemma hemen arkasındaydı, gözleri şok içinde açılmıştı ve Diego da bana şaşkın bir bakış attı. Sırf bana tokat attı diye büyükannelerine saldıracağımı mı sanıyorlardı? En az onlar kadar sapkın olan Remo bile bir büyükanneyi öldürmeden önce en azından tereddüt ederdi. Ve aslında Nonna'yı severdim. İnançları orta çağa ait olsa ve taşaklarıma patates soyacağı sokmak istese bile.

"Bu kelimeyi bir daha duymak istemiyorum."

"Nonna," dedi Diego şiddetle. "Savio'ya vuramazsın. Onun kim olduğunu biliyorsun. öyle."

"Tabii ki biliyorum," dedi, bana ihtiyacı olan bir okul çocuğu gibi bakarak

azarlama. "Terbiye yoksunu genç bir adam."

"Ahh, Bayan Bazzoli, saygısızlık etmek istememiştim." Ellerini avuçlarının içine alıp birinin sırtını öperken ona en çekici gülümsememi verdim. "Özür dilerim."

Bir elini uyarmak için kaldırdı ama gülümsüyordu. "Tehlikeli birisin, değil mi? Gemma'mın senin cazibene karşı dikkatli olması gerekiyor."

Nonna Gemma'ya baktı. "Bu çocuk bir rahibeyi bile büyüleyebilir Gemma. Dikkatli ol."

Gemma dudağını ısırды. "Merak etme, Nonna." Yanakları utanç içinde kızarmıştı. "Tatlı bir şeyler ister misin? Tiramisu yaptık."

"Tatlı bir ikrama her zaman hazırım," dedim.

Nonna gözlerini kıstı, belli ki bir imada bulunup bulunmadığından emin değildi. Ona masum bir bakış attım. İtalyanca anlaşılmaz bir şeyler mırıldandı ve mutfakta kayboldu. Gemma arkasından baktı, sonra bana döndü. O anda Diego'nun telefonu çaldı ve almak için ayağa kalktı.

Ayağa kalktım ve Gemma'yı kendime doğru çektim. Gözleri mutfak kapısına doğru kaydı. Baş başa kaldığımız anı kollarımı Gemma'ya dolamak için kullandım. "Savio," diye tısladı. "Nonna her an dönebilir."

Nonna hâlâ mutfakta çingırdıyordu. "Haydi, Gem. Büyükanenin elinden çektiğim acı için bana küçük bir şey vermeyecek misin?"

"Acıyla başa çıkabilirsin."

"Bu doğru," dedim sessizce, bizi daha da yakınlaştırarak. Dudaklarıma baktı, sonra hızla gözlerini kaçırdı. "Sen de yapabilirsin, ama sen zevkten korkuyorsun."

Yüz ifadesi sertleşti ve geri çekildi. "Sana bir parça tiramisu getireceğim."

Görünüşe göre tam on ikiden vurmuştum. Kitty zevkten korkuyordu, bu da benim onu istediğim gibi onun da beni istediği anlamına geliyordu. Sadece doğru yönde küçük bir dürtmeye ihtiyacı vardı.

Savio iki hafta önce Las Vegas'a döndüğünden beri cazibesini artırmıştı. Ailemle ve benimle vakit geçirmek için birkaç kez gelmişti ve bunun beni bu şekilde etkileyebileceğini düşündüğü için olduğunu biliyordum ve işe yarıyordu.

Özellikle Savio Carlotta ile konuştuğunda kalbimin yerinden fırlamasına engel olamadım.

Bunu biliyordu.

Bugün yıllardır ilk kez birlikte dövüşmemize izin verilecekti. Heyecanımı zar zor bastırabiliyordum ama aynı zamanda gergin olduğumu da itiraf etmeliydim. Elbette Diego refakatçi olarak orada olacaktı ama yine de.

Kafeste Savio'yla yüzleştüğimde ve gözlerindeki alaycı pırıltıyı gördüğümde, bir şeyler planladığını biliyordum. Boynuzları görmezden gelmeye çalışarak gözlerimi belinin üzerinde tuttum.

Diego boks torbasını yumrukluyormuş gibi yapıyordu ama aslında gözünü benden ve Savio'dan ayırmıyordu.

Bunun iyi bir nedeni olduğu ortaya çıktı, çünkü Savio dövüşü bizi olabildiğince sık ve olabildiğince yakınlaştırmak için kullandı.

Dokunuşların hiçbiri uygunsuz değildi ama yine de öyleymiş gibi hissettiriyorlardı. Bir başka nafile yüksek tekmeden sonra sırtüstü yere düştüğümde Savio üzerime çömeldi, kollarım başımın üzerinde yere bastırılmıştı. Diğer eli kalçamda kenetlenmişti ve nedense bacaklarımın arasındaki dokunuşu hissedebiliyordum.

Sert bir şekilde nefes alarak birbirimize baktık.

Diego, "Sanırım bu bir gün için yeterli bir eğitim oldu," diye mırıldandı.

Savio bariz bir isteksizlikle doğruldu ve beni de yanına çekti. Hemen bir adım geri çekildim. Diego'nun telefonu tekrar çaldı. Sövdü ve telefonu açtı, sertçe başını salladı. "Beş dakika içinde orada olacağım."

Telefonu kapattı. "Lanet olsun."

"Sorun nedir?" Kafesten çıkarken sordum.

"Yine şu aptal soba. Bu şey bize sadece sorun çıkarıyor. Uzun zaman önce yeni bir tane almalıydık. Hemen oraya gitmem gerekiyor."

"Duş almam ve esnemem gerekiyor" dedim.

Savio hemen, "Gemma'yı eve götürebilirim," diye teklif etti.

Diego onunla benim aramda bir bakış attı, belli ki nişanlımın niyetinden şüpheleniyordu ve muhtemelen iyi bir nedeni vardı. "Pekâlâ. Ama muhtemelen uzun sürmez. Seni almam mümkün olabilir."

Başımı salladım. "Babama yardım et. Bunu ben halledebilirim." Savio bir kaşını kaldırdı.

Savio'ya son bir uyarı bakışıyla Diego gitti. Yere çöktüm ve bacaklarımı uzattım, sonra parmak uçlarımla ayaklarıma dokundum, diz kırıışlerimin hafifçe çekildiğini hissettim.

Savio y a n ı m a doğru eğildi. "Diego'nun kabul edeceğini sanmıyordum. Son zamanlarda gardiyanlık görevlerini aksatıyor."

"Sen benim nişanlımsın. İşte bu yüzden. Evlenmemiz an meselesi ve ben artık onun sorumluluğu değilim."

Savio başını salladı ama konu düğünümüze geldiğinde her zamanki gibi yorum yapmadı. O da ayaklarına dokundu. Bir kick boksçu olarak esnek olmanız gerekirdi ve Savio da öyleydi. Bu yüzden inanılmaz yüksek tekmeler atabiliyordu.

Esname hareketlerini yaparken gözlerim sürekli Savio'yu kontrol ediyordu ve onun da aynı şeyi benim vücuduma yaptığını fark ettim. Sonunda işimiz bittiğinde yüzüm kızarmıştı.

Bir havlu kaparak soyunma odasına yöneldim ama Savio peşimden gelince durdum. "Duş almam ve giyinmem gerekiyor."

Sırıttı. "Biliyorum. Ben de. Ben de. İkimize de yetecek kadar yer var, sence de öyle değil mi?"

Gözlerimi diktim. "Bırak duş almayı, senin önünde üstümü bile değiştirmem."

"Korktun mu?" Savio eğilerek mırıldandı. Gözlerindeki meydan okuma bir tuzaktı ama yine de içine girdim.

"Tabii ki hayır." Savio kapıyı iterek açtı ve içeri girmemi işaret etti.

Başımı salladım. "Senin önünde çıplak kalmayacağım."

"O zaman git ve üstünü değiştir. Son duş kabinine girdiğinde ön tarafta kalırsam seni göremem."

"Sakın bakmaya kalkma. Ciddiyim, Savio."

"İçeri gir, Kitty. Bakmayacağım, merak etme."

Soyunma odasına girdim. Midemde milyarlarca kelebek uçuşuyordu. Ne yapıyordum ben? Her gece uyanık yatıyor, Savio'nun dokunuşunu hayal ederken karanlıkta kendime dokunuyordum.

Savio kapıyı kapattı, dışarıda bekliyordu. "Acele et. Soğuk bir duşa ihtiyacım var."

Gözümü kapıdan ayırmadan spor kıyafetlerimi hızla çıkardım, ardından bir havlu ve temiz kıyafetler aldım. Duşa girdiğim anda

Savio'yu içeri çağırdım. Sesim kısıkta.

Suyu açtım ama Savio'yu artık duyamadığım için pişman oldum. Ya sözünü tutmaz ve son kabine gelirse? Vücudumla gurur duyuyordum. Memnun olacağını biliyordum, yani sorun o değildi ama Savio'nun söylediği gibi korkuyordum. İstemediğim bir şeyi yapmasından değil. Savio bir kadını zorlayacak bir tip değildi. Onun hakkında bu tür söylentiler hiç duymamıştım. Bunun için fazla kibirliydi. Kızın onun dokunuşunu özlemesini isterdi, korkmasını değil.

Ve geleneksel yetiştirilme tarzıma, Nonna'nın, annemin, babamın ve Diego'nun uyarılarına rağmen bunu arzuladım.

Saçlarımı her zamankinden daha hızlı yıkadım ve suyu kapattım. Duyduğum kadarıyla Savio hâlâ duş alıyordu. Kurulandım ve giyindim. Spor ayakkabılarımı giyiyordum ki diğer taraftaki kabindeki su durdu. Savio dışarı uzandı ve havluyu kavradı.

Bağcıklarımı bağlamadan odadan çıkabilirdim. Arkamı dönebilirdim. Yapabilirdim...

Savio duş kabininden çıktı, beline gevşekçe doladığı havluyu sadece eliyle vücuduna yaslayarak tutabiliyordu.

Bağcıklarımı bıraktım ve doğruldum.

Savio hareketsiz durarak değerlendirmeme izin verdi. Havlu, boks şortundan çok daha aşağıda duruyordu ve boynuzların yarısı ile boğa başının tepesi benimle alay ediyordu. Ağzım kurudu ama aynı zamanda bacaklarımın arasında sıcaklık birikti. Uzaklaşmam, arkamı dönmem gerekiyordu ama hareketsizdim.

Savio bir adım daha yaklaştı ve ben onun üzerimdeki etkisinden, bedenimin tepkisinden ve kendimi dizginleyememenden korkarak kaskatı kesildim.

Savio durdu, yüzüme baktı. Ne gördüğünden emin değildim ama sert bir nefes vererek başını salladı. "Kitty, tek yapman gereken bir kelime söylemek ve ben de sana istediğini vereceğim."

Onu istiyordum ama onun düşündüğü şekilde değil. Sadece o şekilde değil. Önce benim olmasını istiyordum, sadece benim. Savio bunu çok fazla kızla yapıyordu. Onun için özel bir şey değildi. Parmağımdaki yüzük bile bunu değiştirmede.

Havlusunu hafifçe çekiştirdi, ağzının bir köşesi yukarı doğru kalktı. "Sana küçük bir karar yardımı yapmama ne dersin? Uzun zamandır gizli gizli dövmeme bakıyordun. Ne düşünüyorsun?"

Gözlerimi diktim, tutarlı bir kelime bulamıyordum. Başımı hayır anlamında salladım, çünkü hâlâ yapabildiğim sürece kendimi tutmam gerekiyordu ama artık çok geçti. Savio havluyu çoktan bırakmıştı. Havlu ayaklarının dibine düştü.

Nefes alamıyordum. Gözlerim boğa başının dövmesini aldı, görkemli ve heybetli, tam onun üstünde... Oh yardım et.

Savio kıkırdadı. İhtiyacım olan gerçeklik dozuydu. Şaşkınlığımın ve arzumun yerini öfke almıştı. Spor çantamı alma zahmetine katlanmadan, hışımınla soyunma odasından çıktım.

"Kitty, hadi ama! Isırmayacak!"

Bariz eğlencesi sadece ona olan öfkemi körükledi. Beni oyuncağı, kızlarından biri sanıyordu. Piç kurusu. Dışarı çıkana kadar koşmayı bırakmadım. Saçlarım ıslaktı, bu yüzden Şubat ayının soğuk havası bana çarptığında titredim ama umurumda değildi. Savio'dan, onun kibrinden ve en önemlisi de günahın ete dönüşmüş hali olan bedeninden uzaklaşmam gerekiyordu.

Telefonumu ve diğer her şeyi spor salonunda bırakmıştım, bu yüzden Toni-Diego'yu aramam söz konusu bile olamazdı.

Hava kararmaya başlamıştı ve dövüş yeteneklerime rağmen bu bölgede tek başıma yürümek içime sinmiyordu. Evim çok uzaktaydı. Bu da bana tek bir seçenek bırakıyordu: Arena'ya gitmek. Spor salonuna en yakın yer orasıydı.

Duşumun boşa gittiği anlamına gelse bile koşmaya devam ettim. On beş dakika sonra bara ulaştım. Tek umudum Toni'nin şans eseri orada olmasıydı.

Diego'nun arabasını park yerinde gördüğümde olduğum yerde donup kaldım. Restoranda babama yardım etmesi gerektiğini söylememiş miydi?

Kaşlarımı çatarak ön kapıdan Arena'ya girdim. Bir saat daha açılmayacağı için bar hâlâ tenhaydı. Barı geçip arka tarafa doğru yürüdüm. Koridor da mekanın önü kadar sessizdi ama mutfaktan çingirak sesleri geliyordu. Yine de dikkatimi çeken şey bu değildi. Roger'ın ofisinin kapısında bir aralık vardı. O tarafa yöneldim ve içeri baktım.

Günün ikinci şoku yüzüme çarptı. Toni babasının masasında oturuyordu ve Diego bacaklarının arasında durmuş onu öpüyordu, elleri belindeydi.

Nefes nefese kaldım. İkisi de bana döndü. Toni'nin yüzü önce dehşetle, sonra suçlulukla parladı.

Diego yüzünü buruşturdu. Bu gün daha da kötüleşebilir miydi?

Geri çekildim, tamamen sarsılmıştım. Nasıl olmuştu da hiçbir şey fark etmemiştim?

Bu ne kadar zamandır devam ediyordu? Döndüm ve uzaklaştım. "Gemma!" Toni seslendi. "Bekle!"

Diego bana yetişti ve dirseğimi tuttu. "Burada ne yapıyorsun?" Islak saçlarıma baktı ve görünüşümü karıştırdı. "Ne oldu? Savio bir şey mi yaptı?"

Önce ona, sonra Toni'ye baktım. Dudağını ısıırıyor, ağlayacakmış gibi görünüyordu. Kardeşimle çıktığı için ona kızdığımı mı düşünüyordu? Bu düşünülmesi bile iğrenç bir şeydi ama kızacağım bir şey değildi. Bana söylememiş olması beni rahatsız etti.

Diego beni hafifçe sarstı. "Gemma, hemen şu anda bana ne olduğunu anlat. Sana dokundu mu?"

Toni yavaşça bize yaklaştı.

Başımı salladım.

Diego beni gözlerinin içine bakmaya zorladı. "Ne halt etti o?" "Hiçbir şey," dedim.

"Hiçbir şeye benzemiyorsun!" diye hırladı. "Siktir et. Oraya gidip onunla konuşacağım. Yemin ederim sana dokunduysa sikini koparacağım."

Hışımınla uzaklaştı. "Antonia ile kal! Seni sonra alırım."

Sersemlemiş bir şekilde durdum. O gittiğinde en iyi arkadaşşıma baktım.

"Özür dilerim," diye fısıldadı. "Çok üzgünüm Gemma. Lütfen bana kızma."

"Ben değilim."

"Deli gibi görünüyorsun."

Kızmıştım. Ona değil. Kendime, Savio'ya ve Diego'ya kızgındım. "Bu ne zamandır devam ediyor?"

Toni omuz silkti. "Birkaç hafta."

"Neden bana söylemedin? Birbirimize her şeyi anlatabileceğimizi sanıyordum."

Kızardı. "Nasıl tepki vereceğin konusunda endişeliydim."

Parmaklarımızı birleştirdim. "Seni her konuda destekleyeceğimi biliyorsun. Seni kardeşimi öperken görmek beynimi ağartmak istememe neden olsa bile." Sırıttım ve sonunda o da bana gülümsedi.

"Hadi," dedi ve beni ofise doğru çekti, her ne kadar masanın üzerinde artık benim için rahatsız edici görüntüler olsa da. Kanepeye uzandık.

"Savio'ya ne oldu?"

"Hiçbir şey. Yani..." Kızardım. "Onu çıplak gördüm. Bilerek yapmadım. Bana dövmesini göstermek için havlusunu çıkardı."

Toni'nin gözleri büyüdü. "Hepsini gördün mü?"

Başımı salladım, dudağımı ısırdım, utanç, öfke ve sersemlik arasında gidip geldim.

"Ve?"

"Sakın bana onun bilmem ne şeyini tarif etmemi istediğini söyleme!" Nereden başlayacağımı bile bilemezdim. Savio'nun o kısmı bile muhteşimdi ve dürüst olmak gerekirse biraz göz korkutucuydu.

"Heyecanlı mıydı?"

Ellerimle yüzümü kapattım. "Toni..."

"Hadi, anlat bana."

"Hayır, değildi. Pek sayılmaz." Tam olarak yumuşak değildi ama sert de değildi. Ama ben ne biliyordum ki?

Ona dik dik baktım. "Şimdi sorularıma cevap verme sırası sende. Diego ile aranızda neler oluyor? Artık ona aşık olmadığını sanıyordum."

Toni omuz silkti. "Ona aşık değilim. Birkaç hafta önce burada bir işi vardı. Babam orada değildi, biz de konuştuk. Birbirimizden hoşlandık, sonra tekrar buluştuk ve her şey oldu."

"Öpüştünüz mü?"

Gözlerini kaçırdı ve benim ağzım açık kaldı. "Sakın bana kardeşimle yattığını söyleme?"

Toni ellerine baktı. "Bir anda oldu."

"Diego ile ilk kez birlikte oldun ve bana söylemedin mi?"

Kafamda oluşan görüntüler dayanamayacağım kadar rahatsız ediciydi. Toni, Diego ile yatmıştı. Diego'nun sözlerini hatırlayınca içimi bir korku kapladı. Taktiksel amaçlar için evlenecekti. Toni'nin ailesinin Arena sayesinde biraz parası vardı ama Camorra'da pek saygın değillerdi. Onunla evlenmesi kardeşimin itibarını artırmazdı.

Yavaşça başını salladı. "Özür dilerim."

"Neden benden özür diliyorsun? Onunla yatmak zorundaydın."

"İstedim." İç çekti. "Seksin evliliğe ait olduğunu düşündüğünü, ailenin geleneksel olduğunu biliyorum, bu yüzden sana söylemeye utandım. Benim hakkımda ne düşüneceğinden endişelendim ve Diego'nun başının derde girmesini istemedim."

Diego'nun başı bir kızla yattığı için belaya girmezdi. Daha önce de kızlarla yatmıştı ve babamın pek umurunda değildi. Sonra Toni'nin söylediklerinin bir kısmı aklıma geldi. Ona sıkıca sarıldım. "Sen aptalın tekisin, bunu biliyor musun? Seni bir erkekle yattığın için asla yargılamam, o erkek benim aptal kardeşim olsa bile. Ne istersen yapabilirsin, Toni. Seni seviyorum. Eğer seks yapmak istiyorsan, bu sadece senin kararın."

Hala çok geleneksel olan toplumumuzda bu ona bonus puan kazandırmaz.

Mafya dış dünyanın kurallarına göre oynamazdı, Camorra bile.

Titrek bir nefes verdi ve bunun onu ne kadar rahatsız etmiş olabileceğini fark ettim. "Bildiğine çok sevindim. Diego ve benim hakkımda kimseyle konuşamamak korkunçtu."

Diego ve Toni. Aklım bir türlü almıyordu. Geri çekildim.

"Çıkıyor musunuz?"

"Sahip olduklarımıza gerçekten bir etiket koymadık ama sanırım öyleyiz." Sesi pek emin gelmiyordu.

"Peki nasıldı?" Sonra yüzümü buruşturdum ve Toni'nin bana kardeşimle yaptığım şeyi anlatmak zorunda kalacağını fark ettim. Bu konuşmaya gerçekten hazır değildim. En azından dikkatimi Savio'nun imkânsız davranışlarından uzaklaştırıyordu.

Toni yüzünü buruşturdu. "Gerçekten bilmek istiyor musun?"

Ben bilmiyordum ama Toni benim arkadaşımdı ve paylaşmak istediğini söyleyebilirdim. "Evet, ama lütfen belirsiz olsun."

Toni kıkırdadı ve ben de içine düştüm. Yüz ifadesi sevecenleşti ve birden onun için endişelendim. Beni alır almaz Diego'yla konuşmam gerekecekti. "Çok dikkatliydi. Böyle olabileceğini düşünmemiştim. Bana iyi olup olmadığımı sorup durdu."

Diego'yu Toni'yle hayal ettiğim düşünülürse, yüzümü tarafsız tutmaya çalıştım, ki bu zordu. Bana bilmiş bir bakışla baktı. "Korktun, değil mi?"

"Alışmak biraz zaman alıyor."

"Biliyorum," dedi. "Ama kayınbirader olsak harika olmaz mıydı?" Kafamın içinde alarm zilleri çaldı. Bundan başka bir şey istemiyordum ama Diego konusunda emin değildim.

Düşüncelerim Savio'ya geri döndü. Toni umursamadan ve endişelenmeden istediğini almıştı. Bunu yapmakta özgürdü. Ailesi geleneksel değildi.

Diego'nun Savio'nun aksine her eteğin peşinden koşmadığından bahsetmiyorum bile.

"Ne düşünüyorsun?" Toni nazikçe sordu. "Savio.

Beni deli ediyor."

"Onunla yatmak istiyor musun?"

"Var," diye itiraf ettim. "Ama bu şekilde değil. Kararlı bir ilişki dışında yakınlaşmaya izin veremem."

Toni gülümsedi. "O zaman yapma. Eğer seni istiyorsa, bunun için çalışması gerekir. Seninle evlenmeyi kabul ettiğinde neye imza attığını biliyordu."

Bazen gerçekten bilip bilmediğinden emin olamıyordum.

SIXTEEN

Gemma'yı aramak için arabama doğru gidiyordum. Aşırı tepki vermişti ama endişem beni yine de onu aramaya zorladı.

Diego otoparka girdi ve lastik gıcirtısıyla durdu. Yüzündeki kızgınlık dolu ifade ancak onu önce bulduğu anlamına gelebilirdi.

Arabadan atladı, bana doğru hışımla gelmeden önce kapıyı kapatma zahmetine bile girmedi. Kendimi hazırladım. Yine dudağımı patlatacak havada değildim.

Diego beni sertçe iterek bir adım geriye sendelememe neden oldu. "Kardeşıme ne yaptın lan sen?"

"Ben hiçbir şey yapmadım." Kaşlarımı çattım. "Ne yaptığımı sanıyorsun?" "Ben ne bilirim ki? Ellerini asla kendine saklayamazsın.

Gemma

berbat görünüyordu. Belki de düğünden önce bir tadımlık çalabileceğini düşündün. İkimiz de sabır konusunda ne kadar kötü olduğuna biliyoruz."

Onunla bakışlarımızı kilitledim. "Umarım Gemma'ya kendimi zorla kabul ettirdiğimi ima etmiyorsundur."

Alay etti. "Eğer öyle olsaydı, ölmüş olurdun." Derin bir nefes alarak başını salladı. "Ne oldu Savio?"

Omuz silktim. "Beni kesip duruyordu, ben de ona boğa dövmemi gösterdim.

Yüzünü görmeliydin." Güldüm, kendimi tutamadım.

Diego'nun yüzünde öfke ifadesi belirdi. "Bunu yapamazsın! Anladın mı?" Diego yüzüme doğru hırladı. "Kız kardeşim hiç çıplak bir adam görmedi.

ve düğün gecesine kadar bunu yapmaması gerekiyordu. Ona sikini göstermeye hiç hakkın yoktu."

Onu dövmek için içimden gelen dürtüye karşı koymak zorundaydım. Ses tonu beni gerçekten kızdırdı. Onun yerine sııttım. "Ona dövmemi gösterdim. Ayrıca, ben zaten kız kardeşinin sahibiyim Diego. Yüzük bunu söylüyor ve herkes bunu biliyor. Hayatının geri kalanında beni çıplak görecek. Ne fark eder ki?"

Öfkeden titriyordu. "Bu önemli. O onurlu biri ve sen de ona saygılı davranmalısın. Tekrar söylüyorum, resmi olarak senin olmadan sakın ona dokunmaya kalkma."

"Yoksa ne olur?"

Meydan okudum. "Seni öldüreceğim."

Ona karanlık bir gülümseme verdim. "Başaramayacaksın Diego. Benim daha iyi bir savaşçı olduğumu biliyorsun. Senden çok daha fazlasını öldürdüm ve işkence ettim."

"O zaman denerken öleceğim. Umurumda değil," dedi şiddetle ve bunu kastettiğini anlayabiliyordum. Diego benim arkadaşımdı ve ona kardeşlerime güvendiğim kadar güvenmesem de bir dereceye kadar güveniyordum.

"Sakin ol, tamam mı? Neden Gemma'nın düğünümüzden önce ne yapmak istediğine karar vermesine izin vermiyorsun?"

"Düğüne kadar beklemek istiyor. Biz buna inanıyoruz!"

"Oh, öyle mi? Düğün gecenizden önce sihirli bir şekilde kendinizi yeniden bakire mi yapacaksınız?"

Her zamanki gibi, Diego lanet olası ikiyüzlülüğünden bahsettiğimde gözlerimi kaçırıldı. "Bu bir kelime bile değil."

"Güzel geri dönüş," diye kestirip attım.

Ters ters baktı. "Sen de ikiyüzlülükte oldukça iyisin."

Kaşlarımı kaldırdım.

"Hadi, yarın yokmuş gibi yatıp kalkmaya devam et ama kız kardeşimi senin olarak işaretle ki kimse ona bakmasın."

"Beni onu beklemeye zorlayan senin geleneğin. Bana kalsa onu çoktan sikmiş olurum. Belki sen görmek istemiyorsun ama o da istiyor."

Diego arabasına döndü ve başka bir şey söylemeden uzaklaştı.

Ertesi gün saat dörtte spor salonuna gittim. Gemma'nın her zamanki egzersiz saati.

Ben içeri girdiğimde Gemma boks torbasını yumrukluyordu. Yalnızdı ama Diego uzakta olamazdı. Gözleri bana kaydı, sonra hızla başka tarafa baktı. Kızarmıştı ve hala sikimi gördüğü için mi yoksa efor sarf ettiği için mi kızardığını merak ediyordum. Ben ona yaklaşırken beni görmezden geldi. Sonunda çantanın kenarlarını kavradı ve sertçe nefes aldı.

"Kardeşin beni öldürmek istiyor."

Hiçbir şey söylemedi, sadece önüne baktı. Yaklaştım ve sonunda gözleri benimkilerle buluştu.

"Bana ne yapacağımı söyleyebileceğini sanıyor." Ona doğru bir adım daha attım, böylece neredeyse birbirimize değecektik. Bakışlarımla buluşmak için başını kaldırdı.

"Sanırım düğünden önce ve sonra ne yapacağımız ikimizin arasında." Gemma acı acı güldü. "Anlamıyorsun."

"Yıllardır benim için yanıp tutuştuğunu anlıyorum ve evlenmeden önce neden eğlenemeyeceğimizi anlamıyorum."

Gemma çantayı itti, topuklarının üzerinde döndü ve hışım ile uzaklaştı. Peşinden koştum ve sonunda onu yan odada yakaladım. Onu duvara yasladım ve spor sütyeninin içindeki göğüs dekoltesine baktım. Başını kaldırıp bana baktı. "Ben senin diğer kızlarından biri değilim Savio. Ailem tarafından geleneksel olarak yetiştirildim. Annem beni katı değerlerle yetiştirdi. Evliliğin kutsal bağına inanıyorum. Kendimi kocama vermem gerektiğine inanıyorum, başka kimseye değil. Bunu hiçbir şey değiştiremez. Bir Falcone bile değiştiremez."

Sesindeki sertlik ve gözlerindeki öfke beni şaşırttı. Ciddiydi. İfadesinde en ufak bir şüphe belirtisi yoktu. Ona aşık olması, kuralların dışında bir oyuna açık olabileceğine inanmama neden olmuştu. Şimdi onu yanlış değerlendirmiş olabileceğimi fark ettim.

"Yakında kocan olacağım ve o zaman her şey benim olacak."

"Ama henüz değilsin," dedi kararlılıkla. "Ve o zamana kadar sana hiçbir şey vermeyeceğim. Eğer bir şey alırsan ailem intikam almak isteyecektir. Senin bir Falcone olman umurlarında olmaz. Onlar benim onurumu koruyacaklardır."

Diego'nun dün geceki sözleri aklıma geldi ve öfkem bir kez daha yükseldi. "Öleceklerdi."

Yutkundu. "Belki."

Eğildim, zeytin gözlerine baktım, kararlı ve endişeliydi. "İntikam almak zorunda kalmayacaklar, Gem. Eğer evlenene kadar beklemek istiyorsan, seni zorlamayacağım."

Yüzünü şüphe kapladı. "Yapmayacak mısın? Bu senin her zamanki tarzın değil."

Gülümsemem genişledi. O haklıydı. Onun damarına basmayı seviyordum ve bunu yapmaya devam etmemek zor olacaktı ama bu farklıydı. Kardeşlerim ve ben Gelenekçi olmasak da, erkeklerimize ve ailelerine saygı duyuyorduk ve bu onların eski moda değerlerini de içeriyordu. Remo bana bu gerçeği defalarca hatırlatıp durdu.

Ayrıca, evliliğimize kadar beklemek zor olsa bile Gemma'nın sadece benim olacağını bilmek bana heyecan veriyordu. Ama o zamana kadar sıklıkla ve emmek için başka kızlarım vardı. Belki de bu bekleyiş düğün gecemize daha da heyecan katacaktı. Başımı eğerek yüzlerimizi yaklaştırdım. Gemma tam bir paketti. Koro kızı ve seks bombası, cennet ve cehennemin ölümcül bir kombinasyonu. Onun yanındayken, sırf ona daha yakın olabilmek için hem günahkâr hem de aziz olmayı istemekten kendinizi alamıyordunuz.

"Savio..." Gemma avuçlarını göğsüme dayayarak uyarıda bulundu.

Düğün gecemizden önce seks yapmak istememesini anlıyordum ama neden ona gösterebileceğim diğer tüm eğlenceli şeylerden kendini mahrum bıraksındı ki? "Bir öpücük gerçekten o kadar kötü mü? Ağzın çok öpülesi."

"Ağzın benim zevkime göre çok fazla dolaşıyor. Muhtemelen çoğu klozet oturağından daha fazla kadın uzvunu öpmüştür."

Kahkahalarımın şiddetinden kollarım tutuldu. Kahretsin, Gemma türünün tek örneğiydi. Alnımı duvara yaslayarak vücudumu Gemma'ya bastırdım. "Kadın parçaları mı?" Başımı aşağı eğerken kıkırdamalarım arasında tekrarladım.

Gemma başını kaldırdı. O kadar yakındık ki dudakları aramızdaki birkaç santimi kapatmam için yalvarıyordu. "Onlara herkesin söylediği şeyi söylemeye ne dersin? Amcık."

Yanakları kızardı. "O kelimeyi ağzıma almayacağım." Göğsüme daha sert bastırdı ama ben kıpırdamadım.

"Amını ağzıma almayı çok isterim," diye homurdandım ve hiç düşünmeden her zamanki rutinimi yaparak, bana ne yaptığını göstermek için kendimi önümdeki kadına yasladım.

Gemma gerildi, gözleri şok içinde genişledi. Dizini yukarı kaldırdı ve taşaklarına vurdu. Acı vücuduma yayıldı ve inledim. Hızla kolumun altından sıyrıldı ve hışımla uzaklaştı. "Buna Bull's eye denir!"

Lanet olsun. İçimde bir öfke kabardı. Taşaklarımdaki zonklamaya rağmen onu kovaladım ve bileğini yakaladım. Bana doğru döndü. "Yapma!"

Bunu bir daha asla yapma," diye homurdandım.

Gözlerini kısmıştı. "O zaman buna ne dersin?" Yumruğunu bana doğru savurdu, doğrudan burnuma nişan aldı. Kolum havaya kalkarak saldırısını engelledi. Yıllardır kafeste Gemma'nın iki katı ağırlığındaki adamlara karşı dövüşüyordum. Ufak tefek bir kıza göre iyi dövüşüyordu ama o kadar. Diğer bileğini kavradım ve onu kendime doğru çekerek sıkıca tuttum. Saçları at kuyruğundan çözülmüş ve vahşi bukleler halinde yüzünü çerçevelemişti. "Özür dile," diye bağırdı.

Kaşlarım havaya kalktı. "Dizini senin dizine çarpan ben değilim. *bayan parçaları.*"

"Bana saygısızlık ettiğin için özür dile."

Ona baktım. Çok ciddiye.

"Eğer başka biri bana az önce yaptığın gibi davransaydı..." "Aletini keser ve kan kaybından ölmesine izin verirdim," diye bitirdim.

"İnsanların benim saygısızlık edilebilecek biri olduğumu düşünmelerini mi istiyorsun?"

İnsanların bana da diğer kızlarına dedikleri gibi sürtük demelerini mi istiyorsun?" "Kimse buna cesaret edemez çünkü sen benim nişanlımsın, çünkü

bir Falcone olacaksın. Bu çok büyük bir fark." "O zaman bana sürtüklerinizden farklı davranın."

İçimi çektim. "Peki, Kitty. Eğer istediğin buysa bugünden itibaren sınırlarına saygı göstereceğim."

"İstiyorum."

Ben her zaman yaptığım şeyi yaparken o kendi eliyle kendini tatmin etmek zorunda kalacaktı. Gemma'nın kendine dokunduğu düşüncesi beynime yerleşti.

"Neden bana öyle bakıyorsun?" diye sordu şüpheyile.

Sırıtarak geri adım attım. "Pazar günkü günah çıkarma törenine hazırlanmak için eve gitmen gerekmiyor mu?"

"İtiraf etmeyi düşünmelisin."

"Papaza kalp krizi geçirtmek istemiyorum."

Diego beni almaya geldi. Yapacak bir işi olduğunu söyleyerek beni spor salonuna bıraktı. O şeyin Toni olduğundan şüpheleniyordum. Ona sonra soracaktım. Dün onu Toni'yle yakaladığımdan beri benden kaçıyordu, sanki Capri'nin yeni açılış saatleriyle ilgili konuşmaları biz eve gelene kadar bekleyemezmiş gibi tüm yolculuğumuzu babamla telefonda konuşarak geçirmişti.

Diego, Savio'ya başıyla selam verdi, o da karşılık verdi. Bu fırsatı ondan uzaklaşmak için kullandım ve Savio'ya bir kez daha bakmadan kardeşimi dışarıda takip etmeden önce spor çantamı aldım. "Bilmem gereken bir şey var mı?" Diego arabaya bindiğimizde sordu.

"Hayır. Toni ve senin hakkında bilmem gereken bir şey var mı?"

Arabayı çalıştırıp caddeye çıkarken ağzı gerildi. "Antonia ve ben diye bir şey yok."

"Gerçekten mi? Bana ikinizden bahsettiğinde kulağa hiç de öyle gelmiyordu." Bana temkinli bir bakış fırlattı. "Benim hakkımda mı konuşunuz?"

"O benim en iyi arkadaşım, Diego. Peki, siz ikiniz çıkıyor musunuz?"

Diego onaylama ya da reddetme olabilecek küçük bir ses çıkardı, anlayamadım. Ben bakmayı kesmeyince iç çekti. "Hayır, çıkmıyoruz Gemma ve çıkmayacağız da."

"Ama sen Toni'nin bekaretini aldın!"

Diego sanki arabadan atlamayı düşünüyormuş gibi görünüyordu. Toni'nin kalbi söz konusuken onun rahatını düşünemezdim.

"Seninle bu konuda konuştu mu?" diye hırladı. "Tabii ki konuştu."

"Sadece eğleniyoruz Gemma. Antonia bizim değerlerimizle yetiştirilmedi. Bekareti onun hayatında aynı öneme sahip değil."

"Ciddi misin sen?" Tısladım. "Bu hiçbir şey ifade etmediği anlamına gelmez. Tanrım, Diego, daha fazla pislik olabilir misin?"

"İşime burnunu sokma, özellikle de seks hayatıma."

"En iyi arkadaşım ile ilgili olmasa senin seks hayatın umurumda bile olmazdı!" Durakladım. "Bu arada Savio'yla olan seks hayatım için de aynı şeyi söyleyebilirim."

Diego sarsıldı. Bana bir bakış attıktan sonra rahatladı. "Senin bir seks hayatın yok."

"Henüz," dedim, kardeşimin yüzündeki acı dolu ifadenin tadını çıkararak.

SEVENTEEN

Savio takip eden aylarda hiçbir şey başlatmaya çalışmadı. Evlilik hakkında da tek kelime etmedi. Geçmişte yaptığı gibi Diego'yu ziyaret etmeye devam etti, ama bana mesafeli bir saygıyla ve ara sıra alay ederek davranmaya geri döndü. Umduğum şey bu değildi. Çaba göstereceğini, tamamen geri çekilmeyeceğini düşünmüştüm.

Nisan ayının başıydı-Savio'nun yirmi ikinci doğum günüydü ve onun için bir pasta yaptım. Aramızdaki ilişki şu anda daha mesafeli olsa bile, ona sürpriz yapmak istiyordum. En azından birimizin çaba göstermesi gerekiyordu.

Keki fırından çıkarmak üzereyken telefonum çaldı. Nonna kaşlarını çatı, hâlâ kendi cep telefonum olmasından memnun değildi ama keki benim için çıkardı. Telefonu açmadan önce ona bir gülümseme gönderdim.

"Hey Toni, ne var ne yok?"

"Yok bir şey."

Sesi hiçbir şeye benzemiyordu. "Toni?"

Nonna beni yakından izledi. Toni'ye karşı hisleri değişmemişti ve Diego'yla olan ilişkisinden haberi bile yoktu. Benden başka kimse bilmiyordu.

Nonna'nın dikkatli gözlerinden uzaklaşarak oturma odasına yöneldim. Annem yerde giderek kötüleşen Carlotta ile oynuyordu. Eğer ona uygun bir kalp bulabilirsek ve babam tedavisi için gereken parayı bulabilirse, yakında kalp nakli olması gerekecekti.

Geçerken Carlotta'nın başına dokundum.

Toni burnunu çekti ve içim daraldı. O, benim aksime, ağlayan biri değildi. "Diego bugün ayrıldı."

Donup kaldım. Diego benimle Toni hakkında konuşmayı reddetmişti ve Toni, Diego'nun onunla ciddi olmayabileceği yönündeki üstü kapalı uyarıma rağmen onunla görüşmeye devam etmişti. "Ne oldu?"

"Bilmiyorum. Pek bir şey söylemedi. Fazla zamanı yoktu. Görünüşe göre Savio'nun doğum günü partisine yardım ediyor."

"Parti mi?" Ben de yankıladım. Bir partiye davet edilmemiştim. İçime bir kuşku düştü.

"Evet," dedi Toni, sesi şimdiden kendine benziyordu. Keşke ağlamayı bu kadar çabuk kesebilseydim. "Etrafa biraz sordum. Görünüşe göre Savio arkadaşları ve Camorrista dostları için bu amaçla satın aldığı bir malikanede büyük bir parti düzenliyor. Yılın ev partisi."

Annem endişeyle bana baktı, muhtemelen yüzümden öfkem okunuyordu. Arkamı döndüm. "Onun kışını tekmeleyeceğim."

Toni ofladı pufladı. "Bahse girerim Diego partide eğlenebilmek ve becerebildiği kadar çok kızı becerebilmek için ayrılmıştır."

"Etkinlik ne zaman başlıyor?"

"Sekiz civarı, sanırım."

"Neden?"

"Çünkü bu gece bir partiye katılacağız." Sessizlik.

"Sen bir sahtekar mısın?"

Bir kahkaha attım. "Ciddiyim, Toni. Diego sana tam bir pislik gibi davrandı ve Savio da örnek bir nişanlı olmadı. Bundan bıktım usandım."

"Ama ailene nasıl evet dedirteceksin?"

Carlotta'yı nefes alma sorunlarından uzaklaştırmakla meşgul olan anneme bir bakış attım. Babam bütün gece restoranda çalışıyordu. Sürekli gölgem olan Diego ise parti hazırlıklarıyla meşguldü. Nonna birazdan en sevdiği diziyi izleyecekti. "Merak etme. Birlikte hazırlanabilmemiz için beni alabilir misin?"

"Tabii, on dakika içinde orada olurum. Giyecek kıyafetin var mı?" "Pek yok. Parti için bir şey yok."

"Merak etmeyin. Bir yolunu buluruz."

Telefonu kapattım ve pastayı aldım. "Anne, bu pastayı Savio'ya sürpriz olsun diye Falcone'lara götüreceğim. Beni oraya Toni götürececek." Benden başka Toni'nin araba kullanma izni vardı. Benim ehliyetim bile yoktu.

Annem dalgın bir şekilde başını salladı.

Bir kot ceket alıp dışarı çıktım. Söz verdiği gibi, Toni birkaç dakika sonra babasının Mustang'iyile geldi. İçeri girdim. Burnu hafifçe kızarmıştı ve gözleri hâlâ biraz şişti. Pastama baktı. "Sakin bana bunu Savio'ya vermek istediğini söyleme. Seni partisine bile davet etmedi!"

"Yarın kahveye davetliyim," diye mırıldandım. "Bugün kesinlikle ayak bağı olurum. Muhtemelen Vegas'ın yarısını becerecek."

Toni güldü. "Bang mi? Bu kelimeyi telaffuz edebildiğini bile bilmiyordum."

Dilimi ona doğru uzattım. Toni'nin evi, Arena'dan çok uzak olmayan bir apartman dairesi, içeri girdiğimizde sessizdi, ama bu genellikle böyleydi. Babası benimkinden bile daha çok çalışıyordu.

Otuz dakika sonra ikimiz de parti için giyinmiştik. Toni seksi bir pantolon, Doc Martens ve siyah bir bodysuit giymişti. Bana uyan tek kot pantolonun içine sıkışmışım. Toni benim kadar kıvrımlı değildi, bu yüzden siyah kumaş vücudumu ikinci bir deri gibi sarıyordu. Üstüne, kolları dökümlü ve göğüs kafesine kadar inen düşük yakalı bir bluz giymiştim. Toni, utanç verici bir meme ucu gösterisini önlemek için kumaşı çift taraflı bantla sabitlememe yardımcı oldu.

"Karın kasların için adam öldürürüm," dedi Toni. "Ben de bacakların için öldürürdüm."

Birbirimize gülümsedik. Toni iç çekti. "Orada olup dikkatimi dağıttığın için teşekkürler."

"Her zaman. Ama dikkat dağıtmak için en iyi seçeneğin bu olduğundan emin değilim. Diego'yu göreceksin."

Omuz silkti. "Onu başka bir kızla görürsem, yoluma devam edebilirim."

Gerçekten bu kadar kolay mıydı? Savio'yu bugün başka bir kadınla görürsem ne hissedeceğimden emin değildim. Saçımız ve makyajımız bittikten sonra Toni'nin arabasıyla Arena'daki kızlardan birinin ona bahsettiği adrese gittik.

Falcone malikanesinden çok uzakta olmayan bir malikaneydi. Arabadan iner inmez partinin bas sesi bize ulaştı. Farklı renklerde ışıklar yanıp sönüyordu.

"Partisi için bir fedai tutmuş. O kadar ekstra ki," diye fısıldadı Toni, gerçekten de kocaman bir adamın nöbet tuttuğu kapıya yaklaşırken.

Adamı uzaktan tanıyordum, muhtemelen bir Camorrista'ydı.

Neredeyse ona ulaştığımızda "İçeri nasıl gireceğiz?" diye sordu.

"Parmağında giriş bileti var." Yüzünde tanıdık bir ifade beliren fedaiye gülümsedim. Nişan yüzüğümü havaya kaldırdım. Hemen geri adım attı. Garaj yoluna doğru ilerlerken Toni kolumu ölümüne sıkıca kavradı. Birkaç yarı çıplak kız ellerinde şampanya şişeleriyle birbirlerini kovalıyordu.

Evin içi insanlarla ve müziğin karşı konulmaz tınısıyla doluydu. Birçok yüzü okuldan ve spor salonundan tanıyordum. Erkeklerin çoğu Camorrista'ydı, kızların çoğu ise İtalyan ailelerden gelmiyordu. Her zamanki gibi.

Kalabalığı tarayarak iki özel yüz bulmaya çalıştım. Kısa süre sonra etrafımızı saran erkeklerin takdir dolu bakışlarını fark ettim. Genelde bu kadar makyaj yapmazdım ve loş ışıktaki muhtemelen beni tanıyamadılar. Birkaç adam bize doğru yöneldi, en uzun boylusu benim ve arkadaşı Toni'nin önünde durana kadar birbirlerini bize doğru ittiler. Sırıttı ve tam bir şey söyleyecekti ki arkadaşı ona bir şey söyledi. Gözleri parmağımdaki yüzüğe kaydılar ve ifadesi şoka dönüştü. Etrafına bakındı ve bir veda bile etmeden ortadan kayboldu. Toni başını salladı. "Sen yanımdayken, muhtemelen bugün yakışıklı bir erkek bulamayacağım. Hepsi Savio'dan korkuyor."

Moralim bozuldu.

Evin derinliklerine doğru savaşılarak ilerledik. Görünüşümle ilgili haberlerin Savio ya da Diego'ya ulaşmamasını umabiliyordum. Oturma odasında, üzerinde kızların farklı soyunma halleriyle dans ettiği birkaç platform yükseliyordu.

Toni kolumu sıkıca kavradı. Bakışlarını sarışın bir kızla dans eden, elleri kızın kışığında ve dili kızın ağzında olan Diego'ya doğru takip ettim.

Toni kaşlarını çatı. "Biliyordum."

"Oraya gidip burnunu kırmamı ister misin?"

"Hayır," dedi kararlılıkla. "O istediğini yapmakta özgür, ama ben de öyleyim." Kendi tipine benzeyen bir adam görene kadar kalabalığı taradı. Gülümsedi. Tüm gereken buydu. Hemen yanıma geldi.

Arka taraftaki odaya yeni giren tanıdık bir yüz dikkatimi dağıttı. Savio. Kollarını iki kıza dolamıştı, her iki tarafta da birer tane vardı. Onları bir kanepeye götürdü ve sonra yere çöktü. Kızlardan biri hemen kucağına oturdu, diğeri de onu öpmeye başladı.

Boğazıma bir safra kaçtı, ardından daha önce hiç hissetmediğim bir öfke geldi. Bu ne cüret? Zar zor nefes alabiliyordum. Kucağındaki kız onların arasına uzandı. Neye uzandığını biliyordum. Hiç kimse

Savio'nun herkesin içinde sevişmesini umursamıyordu. Diğerleri de aynısını yapıyordu. Bu her zamanki gibi bir işti. Savio yöntemlerini saklamaya bile çalışmıyordu.

Toni önündeki adamı görmezden gelerek bana endişeli bir bakış gönderdi. Ona titrek bir gülümseme verdim. "Bir içki alacağım."

"Seninle gelmemi ister misin?"

"Hayır, yakında döneceğim." Gözlerimi Savio'dan ayırmadan kalabalığın arasından ilerledim. Neredeyse içkilerin olduğu masaya geldiğimde, onu yandan görebiliyordum. Kızın eli pantolonunun üzerinden ona masaj yapıyordu.

Elime bir bira aldım ve ölümüne sıkıca kavradım. Gözlerimi Savio'dan ayırarak büyük pencerenin önünden dışarı baktım. Dışarıda ışıklandırılmış bir havuz vardı. Çıplak konuklar birbirlerine su sıçratıyordu.

"Hey güzel bayan," dedi derin bir ses.

Sese doğru döndüm. Yüzü de uzaktan tanıdık geliyordu. Gülümsedi ve ben de yüzüğümü biramın arkasına sakladım.

"Daha önce tanışmış mıydık?" diye sordu.

Camorra dövmesine baktım. "Muhtemelen," dedim alaycı bir gülümsemeyle. Yüzüğüm olmadan beni tanımadı çünkü kimse burada olmamı beklemiyordu. Kızlarımızın katılmasına izin verilmiyordu.

Biraz daha yaklaştı ve müzik bir kademe daha açıldığında kulağıma doğru eğildi. "Senin adın ne?"

Bana çok yakın durdu, ben de yana doğru küçük bir adım attım. Buraya başka erkeklerle flört etmeye gelmemiştim. Savio'ya borcumu bu şekilde ödeyemezdik. Onun seviyesine inmek istemiyordum. Bir kadın çılgılığı duyuldu. Sese doğru baktım ve gözlerimi Savio'ya diktim. Onu okşayan kız yerde oturuyordu ve o ayaktaydı. Kızı yere mi fırlatmıştı?

Yüzündeki ifade içimdeki ilkel bir parçayı harekete geçirdi ve yapabileceğimi bilmediğim garip bir hayvan korkusunu uyandırdı.

Bana doğru ilerlerken insanları yolundan itti. Yanımdaki adam benden ona baktı ve sanki kirlenmişim gibi benden bir adım geri çekildi. Savio bize ulaştı, birini öldürecekmiş gibi görünüyordu.

Adam ellerini kaldırdı. "Ona dokunmadım. Sadece konuştuk. Kim olduğunu bilmiyordum."

Savio onu boğazından kavradı ve arkamızdaki Fransız kapılarına doğru itti. Camlar kırıldı, gürültü bir uyandırma çağrısı gibi müziğin içinde patladı. Herkes bakakaldı. Önce bana ve Savio'ya, sonra da kırık camların arasında kanlar içinde yatan adama. Ciddi şekilde yaralanıp yaralanmadığını görme şansım olmadı çünkü Savio bileğimi kavradı ve beni çekti

Merdivene doğru, sonra da ikinci kata. Tutuşundan kaçmaya çalışmam boşunaydı çünkü ayağımı basacak yer bulamıyordum.

Yatak odalarından birine girdi ve kapıyı fırlatıp kapattı. Kesinlikle öfkeli görünüyordu. Onu hiç böyle görmemiştim. "Burada ne halt ediyorsun?"

"Pardon? İki kızla ilişkiye giren ben değildim!"

"Askerlerimden biriyle flört ettin."

Gözlerim büyüdü. "Ben flört etmedim. Ve sen benimle konuştuğu için bir adamı pencereden aşağı ittin!"

"Bir erkek sana dokunursa ne olacağını söylemişim."

"O bana dokunmadı! Konuştuk!"

"Sana dokunmak istedi, inan bana," dedi kısık bir sesle, beni kapıya doğru geri iterek. "Nasıl istemez ki?" Gözleri karnımda gezindi ve sonra uzanıp karın kaslarıma dokundu.

Elini ittim. "Bana dokunmayacaksın."

Gözleri benimkilere kaydı. "Düğün günümüze kadar namusunu koruyan vahşi Kitty, ne kadar değerli." Daha da yaklaştı ve nefesindeki alkol kokusunu alabildim.

"Kendini eğlendirmeye devam ediyorsun," diye homurdandım. "Ben ortaya çıkmasaydım muhtemelen o sürtüklerden biriyle yatacaktın."

"Sarışın sürtüğü çoktan becerdim Kitty, diğer sürtüğü de senin eve sağ salım döndüğünden emin olduktan sonra becereceğim."

Onu itmeye çalıştım ama iki yanımdan tuttu. "Eğer geri çekilmezsen, taşaklarını tekmeleyeceğim."

Başını eğdi ve gülümsedi, sonra geri adım attı. Bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Kardeşlerimden birini arayacağım. Seni eve götürebilirler."

Henüz gerçekten çıkmıyorduk, bu yüzden yaptığı şey aldatma bile değildi, ama o kadar saygısızcaydı ki yine de canımı yaktı. "Yani sıradaki kızla yatabilmek için beni eve mi gönderiyorsun?"

Beni tamamen görmezden gelerek telefonunu çıkardı.

Öfkemi bastıramayarak elindeki telefonu tokatladım. "Etrafta yatıp kalkmayı ne zaman bırakmayı düşünüyorsun? Bıktım artık bundan."

"Duracağımı kim söyledi?"

Gerçekten düşündüğüm şeyi mi ima ediyordu? Evlendikten sonra da yatmaya devam edeceğini mi? Gözlerimi kısıtım ve parmağımı göğsüne sapladım. "Falcone olman umurumda değil, eğer sen ve kardeşlerin bu şehri yönetiyorsanız, aldatmaya müsamaha göstermeyeceğim. Evlendiğimiz an,

Sen benimsin ve eğer başka bir kızı öpersen, ben giderim. Gideceğim ve hiç kimse, ne ailem, ne kardeşim, hatta kardeşin Remo bile beni burada tutamayacak. Eşyalarımı toplayacağım ve bir kadına nasıl davranılacağını bilen birini bulacağım."

Savio'nun yüzü öfkeyle çarpıldı. Beni duvara doğru itti. "Böyle lanet taleplerde bulunabileceğini sana düşündüren nedir? Bence aramızdaki anlaşmanın doğasını unutuyorsun. Evlilik beni senin sahibin yapacak, tam tersi değil. Ne istersem yapabilirim, kimi istersem sikebilirim ve ne zaman istersem seni sikebilirim."

Dudaklarım şok içinde aralandı.

Savio başını salladı, gözleri sertti. "Sana sahibim. Dudakların, göğüslerin ve amın benim. Her bir santimin benim Gemma." Avucunu karnıma bastırdı. "Ve sana dokunmak istersem, dokunurum."

Yüzüne sert bir tokat attım. Bileklerimi kavradı ve vücudunu vücuduma bastırdı, böylece dizimi kaldıramadım. Mücadele ettim ama hiç şansım yoktu. Gözlerinde bir savaş öfkesi vardı. "Bir daha bana tokat atma."

Sesime güvenemediğim için sadece ters ters baktım.

"Nasıl dövüşüleceğini bildiğini düşündüğünü biliyorum ama hayatında hiç gerçek bir dövüş yapmadın Gem. Peri masalları ve Disney prenslerinin dünyasında yaşıyorsun ama dünya böyle işlemiyor. Burası çirkin bir yer. Erkeklerin seni ellerinin üzerinde taşımak istemediği, seni dizlerinin üzerinde siklerini emerken görmek istedikleri bir yer. İçinizdeki o aptal hayalleri sikip atmak istiyorlar. Ben istiyorum, biliyorum."

Gözlerimdeki ilk hain karıncalanmayı hissedebiliyordum.

Sertçe nefes aldı ve sonra duvardan ve benden uzaklaşarak telefonuna doğru yürüdü.

Peşinden koşup taşaklarını tekmelemek geldi içimden ama hüngür hüngür ağlamamak için tüm enerjimi harcadım. Beni ağlatabilecek güce sahip olmasından nefret ediyordum. Duygusal olmamdan nefret ediyordum. Ne kadar mücadele edersem edeyim, bu duygusal olduğum gerçeğini değiştirmiyordu. Beni ağlatan filmlerin sayısını unutmuştum.

Telefonuna bir mesaj yazdıktan sonra onu pantolonunun içine geri itti. "Hadi gel." Bana doğru uzandı ama ben geri çekildim ve odadan çıktım. Beni alt kata götürdü.

"Toni burada."

"Umurumda değil."

"Onsuz gitmiyorum."

Bileğimden tutup beni araba yolundan aşağı çekti ve kapılara varana kadar durmadı. "Muhtemelen yine Diego'yu beceriyordur. Eğer değilse, ona bir taksi çağıracağım."

Bir Porsche yanaştı ve Remo Falcone indi. Üzerinde sadece boks şortu vardı.

"Eve sağ salim varmasını sağlayabilir misin?"

Remo önce bana sonra da kardeşine kısık gözlerle baktı. Arabaya binmem için eliyle işaret etti. "Nişanlın için taksicilik yapmam gerektiğinden bahsetmemiştin."

"Yürüyebilirim,"

dedim. Savio, "Atla,"

diye emretti.

Remo kapıyı benim için açık tuttu, böylece yolcu koltuğuna çökmekten başka çarem kalmadı. Ben kemerimi bağlarken Remo bir süre Savio'yla konuştu, sonra direksiyonun arkasına geçti.

Korkunç Capo'dan olabildiğince uzakta, cama yaslandım. Arabayı çalıştırdı ve uzaklaştı. Yan camdan Savio'nun partiye dönüşünü izledim. Titrek bir nefes aldım ve kollarımı çıplak karnıma sararken gözlerimi kırptırdım.

"Ne oldu?"

Sıçradım. Yanımdaki adama bakma riskini göze aldım. Koyu renk gözleri benimkilerle buluştuğunda sertçe yutkundum.

"Cevap ver," diye emretti.

"Hiçbir şey."

Yavaşladı ve evimden birkaç blok ötede durdu. Gözlerini kısmıştı. "Yalan söylemeyi alışkanlık haline getirmek istiyorsan, daha inandırıcı olmak için pratik yapmalısın."

İnkâr edemeyecek kadar yorgundum. "Savio'yu iki kızla yakaladım. Kendini kaybetti ve bana korkunç şeyler söyledi."

Remo beni düşündü. "Savio her istediğini yapan ve karşılık vermeyen kadınlara alışkındır. Eğer onlar gibi davranırsanız, size de onlar gibi davranacaktır."

Kimsenin bana böyle davranmasına izin veremezdim, Savio Falcone'un bile. "Karşılık verdim ama ona ulaşamadım."

Remo arabayı tekrar harekete geçirdi. "Vazgeçmenin senin tarzın olmadığını sanıyordum."

Omuz silktilim. "Benden bu kadar. Çok uzun süre denedim." Evimin önüne park ettik.

Remo'yla tamamen yüzleştim. "Lütfen Savio ile olan nişanımı iptal eder misin? Artık onunla evlenmek istemiyorum ve onun da benimle gerçekten evlenmek istediğini sanmıyorum."

Hareketsiz kaldı. "Benden kardeşime verdiğin sözü iptal etmemi mi istiyorsun?"

Sadece başımı salladım. "O zaman istediğini yapmakta özgür olur ve ben de benimle gerçekten evlenmek isteyen birini bulabilirim."

EIGHTEEN

Başım zonkluyordu ve gözlerimi açtığımda keskin bir acı beynimi delip geçti. İnledim, sonra yuvarlandım ve sıcak bir bedenle karşılaştım.

Avucumla gözlerimi kapatarak yatağın diğer tarafına geçmeye çalıştım, ancak başka bir bedene dokundum. Parlaklığa karşı gözlerimi kırpıştırarak doğruldum ve etrafımı kontrol ettim. İki kızla birlikte bir yataktaydım. Yatağın ayak ucuna doğru kaydım ve avucumu şakağıma bastırarak ayağa kalktım.

Dün geceki olaylar yavaşça sisin içinden süzülerek anılarımı gizledi. "Lanet olsun."

Yavaşça giyindim, sonra aşağı indim. Baygın insanlar lanet olası bir engelli parkur gibi evin dört bir yanına dağılmıştı. Diego kanepede horluyordu, üzerinde sadece boxer vardı. Belki de dün gece Gemma'yı görmemişti.

Muhtemelen doğum günümde yaşadığım boktan olayla ilgili tek iyi şey buydu. Garaj yolundan arabama doğru ilerledim ve donup kaldım. Kahverengi bir şey bulaşmıştı. Bir an için bunun bok olduğundan emin oldum ama yaklaştıkça kaputun üzerinde çikolatalı bir pastanın kalıntılarını gördüm. Birisi, ki bu kişi sadece Toni olabilirdi, arabamın her yerine lanet olası keki sürmüştü. Yine de pastayı kimin yaptığını biliyordum. İçimdeki suçluluk duygusu beklenmedik bir şekilde alevlendi.

Konağıma doğru yürüdüm, muhtemelen en iyisi de buydu, çünkü hâlâ biraz sarhoş hissediyordum.

Öğlen olmuştu, Gemma'nın iki saat içinde gelmesi gerekiyordu. O zamana kadar kendimi toparlamam gerekiyordu.

Görünüşe bakılırsa tüm aile öğle yemeği masasında oturmuş bir tür savaş konseyi yapıyordu, Fabiano ve Leona bile kızları Aurora ile oradaydı. Aurora yerde sürünüyor, hepsi daha büyük ve daha hareketli olan diğer çocuklara ayak uydurmaya çalışıyordu.

Ailenin kadınları bana ezmek istedikleri bir hamamböceğiymişim gibi baktılar, Kiara bile hayal kırıklığına uğramış bir ifadeyle başını salladı.

Gemma'yı alması için Remo'yu nasıl aradığımı hatırlayınca, Remo'nun ona bir şeyler anlattığını ve onun da Serafina'ya dedikodu yapar gibi her şeyi anlattığını düşündüm.

Masaya doğru yürüdüm, orada pastayı, *benim pastamı* görünce şaşırdım. "Gemma ve ailesi gelene kadar pastayla beklemeyecek misin?"

"Buraya gelmiyorlar. Gemma benden nişanınızı bozmamı istedi," dedi Remo sanki lanet olası havadan bahsediyormuş gibi.

Kendimi enayi yumruğu yemiş gibi hissederek ona baktım.

Serafina, Nevio'nun bara tırmanmaya çalışmasını engellemek için ayağa kalktı. "Sen gezegendeki en büyük aptalsın."

Onu görmezden gelerek Remo'ya doğru yürüdüm. "Sakın bana bu saçmalığı kabul ettiğini söyleme."

Remo ayağa kalktı, kızgın görünüyordu. "Sana evlenmek istediğinden emin olmanı söylemiştim. Bunun bir oyun olmadığını söylemiştim. Carluccis'lere olanlardan sonra sadık bir aileyi tekrar gücendirmene müsamaha göstermeyeceğimi söyledim. Peki sen ne yaptın? Sadece sevişmekle kalmıyor, bunu herkesin içinde yapıyorsun."

"Gemma'dan vazgeçmeyeceğim, Remo. Ne dediğin ya da ne karar verdiğin umurumda değil. Onunla evleneceğim. Ve sakın büyüklük taslama, sen bir gelini kaçırdın ve deliliğine yenik düşene kadar onu esir tuttun."

Remo yakamı kavradı ve beni kendine doğru çekti, gözleri öfkeyle yanıyordu. Herkes sustu ve çocuklar bile ağzı açık izledi. Remo beni eşek sudan gelinceye kadar dövmemek ya da en azından bunu denemek için çabaladı. "Bir daha asla ikizlerin yanında bundan bahsetme, anladın mı?" dedi ölümcül bir sesle. "Greta'nın lanet çenenin kıldığını görmesini istemediğim için şanslısın."

Gözlerim yine en sevdiği pembe tütüsünü giymiş, kocaman dehşet dolu gözlerle bize bakan küçük kızına kaydı. Diğer yandan Nevio, sanki

büyük bir hediye alıyor. Massimo ve Alessio, Aurora etrafta emeklemeye devam ederken onu merakla izlediler.

"Bir daha olmayacak," dedim sessizce, kendimce bir özür diledim. Yapabileceğim tek şey buydu ve Remo da bunu biliyordu, çünkü o da aynıydı. Beni bıraktı ve bir adım geri çekildi.

"Ben hiçbir şeyi geçersiz kılmadım. Bu sabah Daniele ile konuştum. Çok kızgındı ama şu anda nişanı iptal etmek istemiyor çünkü bu Gemma'ya ve ailelerine kötü yansıyacak."

"Peki ya Gemma?"

"Sözlerine dikkat ediyordu ama şu anda sizin karınız olmaktansa rahibe manastırına gitmeyi tercih edeceğini söylemek yanlış olmaz."

Dişlerimi sıkarak yüzündeki çarpık ifadeden başka tarafa baktım. Suçluluk, standart repertuarımda tuttuğum bir duygu değildi. Bu düzeyde bir duyguya sık sık yatırım yapacak kadar çok insanı önemsemiyordum. Sadece ailemi... ve Gemma'yı, şimdi fark ettim, çünkü ona davranışımından dolayı kendimi bir pislik gibi hissediyordum. Son birkaç haftadır Bratva'nın Las Vegas'ta yeniden tutunmaya çalışması canıma okuyordu. Bu şehir kolayca vazgeçilemeyecek kadar önemliydi. Bir süreliğine Chicago'lu Pakhan'la olan sallantılı anlaşmamız yardımcı olmuştu ama artık o da geçmişte kalmıştı. Diego ve ben Bratva karakollarına birkaç saldırı düzenledik, sonuncusu iki gün önceydi ve neredeyse ikimizin de ölümüyle sonuçlanıyordu.

Partinin ve iki kızın mükemmel bir dikkat dağıtıcı olacağını düşünmüştüm, yanılmışım.

Siktir et.

Gemma'yı asla incitmek istemedim.

Fabiano, "Belki de kışını kaldırıp oraya gitmeli ve nişanlından özür dilemelisin," diye önerdi.

"Öyle mi düşünüyorsun?" Mırıldandım.

Arkamı döndüm ve Bugatti'me doğru yöneldim, ancak hala parti malikanesinin önünde, pastayla kaplı olduğunu hatırladım. Nino'nun Tesla'sının anahtarını alarak Bazzolis'e doğru yola çıktım.

Daniele yüzünde gergin bir ifadeyle kapıyı açtı. "Savio."

"Daniele," dedim, beni içeri davet etmesini bekleyerek. Davet etmedi. Arkasında Claudia ve Nonna'nın bana şeytanmışım gibi baktıklarını görebiliyordum.

"Diego nerede?" Daniele sordu.

Başımın arkasını ovuşturdum. "Hâlâ uyuyor..."

Daniele başını salladı. "Alkol kullanımına ve rastgele ilişkiye göz yummayız. Sizi ailemize kabul ettiğimizde, değerlerimize saygı göstereceğinizi, çocuklarımızı onları çiğnemeye ikna etmeyeceğinizi ummuştuk."

Ahh. Diego'nun ikna edilmeye hiç ihtiyacı olmamıştı ve Gemma da hâlâ değerlerine bağlıydı ama ne demek istediğini anlıyordum. "Gemma'yla konuşabilir miyim? Birkaç şeyi açıklığa kavuşturmam gerekiyor."

Daniele merdivenleri yarılmuş olan karısına baktı, sonra bana döndü ve başını salladı. "Ne yazık ki Gemma seni görmek istemiyor."

"O benim nişanlım."

"Öyle, ama bu noktada kendi seçimi değil."

Yüzümü buruşturdum.

"Düğün tarihi ve kutsal evlilik bağının anlamı hakkında karar verene kadar Gemma'yı görmemenin en iyisi olacağını düşünüyorum." Başıyla onayladı ve kapıyı yüzüme kapattı. Şaşırmış bir halde birkaç dakika bekledikten sonra evin etrafından dolaşarak ağaca doğru yürüdüm. Gemma'nın penceresi hemen yanındaydı. Tam ağaca tırmanacaktım ki Nonna'nın yüzü pencerede belirdi. Bana attığı bakış Mojave'yi bile dondurabilirdi.

Pekâlâ. Sakinleşmek için zamana ihtiyaçları vardı.

Arabaya giderken Gemma'ya bir mesaj gönderdim.

Gitmene izin vermeyeceğim, Kitty. Seninle evleneceğime söz verdim ve evleneceğim. Bu arada pasta için teşekkürler. Sanırım bunu hak ettim.

Bu bir özür değildi ama yapabildiğimin en iyisiydi. Falcone geni gerçek kelimeleri söylemeyi imkânsız kılıyor gibiydi.

Zil çaldığında gelenin Savio olduğunu biliyordum ve aynı kesinlikte onu görmek istemediğimi de biliyordum. Ne bugün, ne de öngörülebilir gelecekte. Onunla evlenirdim çünkü ailem böyle istiyordu ama bu işi yürütmeye çalışmaktan bıkmıştım. Bitmişti, nokta.

Sesi koridora taşınıp babamla konuşmalarını dinlediğimde gözyaşlarım kurumuş ve gözlerim sulanmamıştı.

Annem merdivenlerden çıktı, gözleri bana takıldı ve yumuşadı. Nonna da hemen arkasındaydı. Partiye gittiğim için beni azarladıktan sonra bütün gece beni teselli etmek için uyumamışlardı.

Toni bu sabah beni çoktan aramıştı. Diego ile tartıştıktan sonra arabasını eve götürmüş ve Savio'nun arabasını benim pastamın kalıntılarıyla kaplamıştı.

Arkamı döndüm ve odama gidip yatağıma uzandım. Nonna içeri girdi, bana baktı, sonra pencereye doğru yürüdü. Onaylamayan bir gıdak sesi çıkardı.

Telefonum biyledi. Savio'nun mesajına göz gezdirdim, sonra telefonu yastığımın altına soktum. Özür dileme şekli bu muydu? Gerçekten de yaptıklarını ve söylediklerini telafi etmek için tek gereken şeyin bu olduğunu mu düşünüyordu?

Nonna yanıma oturdu ve elimi tuttu. "Erkekler bizim gibi değil."

Alaycı bir kahkaha attım. "Evet."

"Savio'nun kim olduğunu bilerek onu seçtiniz. Kocalarının hatalarını kabul etmek her kadının taşımak zorunda olduğu bir yükür. Evlilikleri kadınlar yürütür. Bizim işimiz bu."

"Henüz evli değiliz ve Savio'ya kalırsa, ben yaşlanıp buruşana kadar da bu durum değişmeyecek." Ayrıca, bir evliliği yürütecek tek kişi olmaya hiç niyetim yoktu. Bu tek kişilik ya da daha doğrusu tek kadınlık bir gösteri değildi.

Nonna yine gıdıkladı. "Seninle evlenecek. Baban ona baskı yapacak."

İkimiz de babamın elinin kolunun bağı olduğunu biliyorduk. Eğer Savio bir Falcone olmasaydı, o zaman bir şeyler yapabilirdi, ama bu durumda beklemekten başka bir şey yapamazdık.

Liseyi bitirdiğimden sonraki yazdı. Toni de ben de Nevada Üniversitesi'ne kabul edilmiştik, bunda Savio'nun da parmağı vardı. Hâlâ yakın zamanda benimle evlenmek istediğine dair bir işaret vermemişti ama artık "vah vah"ı oynamaktan bıkmıştım. Doğum gününden beri onu görmemişim, yolumun kesişebileceği herhangi bir yerden kaçınmak için elimden geleni yapmışım. Diego, annemle konuştuktan sonra onu evimize getirmeyi bırakmıştı.

Okulun bitiminden bu yana geçen iki haftayı Toni'yle birlikte üniversite için planlar yaparak ya da Amalfi'de çalışarak, babamın çılgın iş yüküne yardım ederek geçirdim. Üniversiteye gitmeyi düşünmek tuhaftı, çünkü bu hiçbir zaman hayat planımın bir parçası olmamıştı.

Roman dillerini ana dal olarak seçmişim, yan dal olarak da Toplumsal Cinsiyet ve Cinsellik Çalışmaları'nı, Toni'nin muhteşem fikrini protesto etmek için seçmişim. Uzak gelecekte Arena'yı devralmaya hazırlanmak için Girişimcilik bölümünde okuyordu.

Üniversite hiçbir zaman hayalim olmamış olsa da, şimdi ihtiyacım olan dikkat dağıtıcı şey haline gelmişti. Dört gözle bekleyeceğim bir şey vardı.

"Gemma, dikkat et. Domates sosu yanacak," dedi Nonna, dilini gıdaklayarak.

Devasa tenceredeki kırmızı sosu hızlıca karıştırdım. Sabahları ara sıra yaptığım mekik ya da sınav dışında yaptığım tek egzersiz buydu. Yine de bulaşıkları taşımak ve soslari karıştırmakla geçen bir günün ardından kollarım ağrıyordu. Nonna ve ben pazartesi günleri hariç her gün sabah ondan akşam on bire kadar restoranda çalışırdık. Babam daha da uzun süre kalır, faturaları düşünürdü. Bazen annem de yardım ediyordu ama Carlotta son birkaç aydır hastanede daha çok vakit geçiriyor, organ nakli için yeterince güçlü olup olmadığını anlamak için kontroller ve testler yaptırıyordu.

Erkek sesleri duyuldu. Restoran hâlâ kapalıydı. Otuz dakika içinde öğle yemeği için açılacaktı.

Bir patlama sesi duyuldu.

"Bratva! Arkayı kilitle!" İlk silah sesleri duyulmadan önce babam çılgılık attı. Kaşığı düşürdüm, tamamen donmuştum.

Nonna arka kapıya doğru koştu ve hızla kilitledi. Saniyeler sonra biri büyük kapıyı tekmeledi. Kalbim göğsümde çarpmaya başladı.

Restoranda silah sesleri ve çılgınlıklar duyuldu. Babam iki garsonla birlikte oradaydı. Nonna bileğimi sıkıca kavradı ve mutfak dolabının kapağını açtı. "Gir içeri."

Başımı salladım. "Nonna, hayır. Bırak dövüşeyim."

"Bu adamların silahları var! Şimdi oraya tırman Gemma." Alnımdan öptü ve beni neredeyse dizlerimin üzerine itti.

"Nonna," diye fısıldadım.

Bana sert bir bakış attı. "Şimdi."

Dolabın içine süründüm ve bacaklarımı göğsüme bastırdım. "Ne olursa olsun dışarı çıkmayacağına, tek bir ses bile çıkarmayacağına yemin et. olur."

Sonra Nonna kapıyı kapattı. Bir saniye bile geç kalmadan. Mutfak kapısı içeriye doğru açılırken bir patlama sesi duyuldu ve iki adam içeri girdi. Küçük bir aralıktan Nonna'nın onlara doğru ilerlediğini görebiliyordum.

Adamlardan biri Rusça bir şeyler bağırdı ve sonra silahı Nonna'ya doğrulttu ve... tetiği çekti. Sarsıldım. Her şey aniden yavaş hareket ediyor gibiydi.

Nonna mutfak adasının arkasında, görüş alanımın dışında yere çöktü.

Nefes alamıyordum.

Ruslar başka bir şey söylediler, sonra biri gitti. Diğer Nonna'nın olduğu yere doğru ilerledi ve ona her ne yaptıysa, elini hareket ettirdi, ben de gördüm. Kımıldamıyordu. Cansızdı. O... o ölmüş müydü?

İçimden bir hıçkırık döküldü. Adam doğruldu ve doğrudan bana baktı. Bana doğru yaklaşıp kapıyı açarken gerildim. Bana baktı. "Ahhh, burada neyimiz varmış?" dedi güçlü bir Rus aksanıyla.

Önümde diz çökerek bileğimi kavradı ve beni dışarı çekmeye çalıştı. Yukarı doğru tekme attım ve topuğumu göğsüne sapladım. Kulağa küfür gibi gelen bir dizi sesle geriye doğru tökezledi.

Daha iyi bir dövüş pozisyonu almak için çabucak dışarı fırladım ama kendimi toparlayamadan saçlarımı kavradı ve sertçe kopardı. Dudağımı ısırdım, bir çığlığı bastırdım. Eğer ses çıkarırsam diğer adamlar koşarak gelirdi ve rakibim belli ki bir kıza karşı yardım çağırmak istemiyordu. Beni kapıya doğru sürükledi ve geniş, cansız gözlerle bana bakan Nonna'nın yanından geçirdi.

Elini sıkıca kavradım ve yumruğumu yukarı doğru kaldırarak elimin topuğunu burnuna sapladım. Boğuk bir iniltiyle beni bıraktı ve sendeleyerek geri çekildi. Kızgın görünüyordu. Burnundan kan fişkırırken bana doğru hamle yaptı, aynı anda ben de kafasına doğru yüksek bir tekme attım. Ayağım çenesine çarparak onu geriye fırlattı. Bir duvar dolabının kenarına çarptı ve gözleri odak noktasından çıktı. Öne doğru düştü. Bana çarpıp çok daha ağır olan vücuduyla beni yere serdiğinde gözlerim fal taşı gibi açıldı.

Başım yere çarptı. Görüşümde yıldızlar patladı ve sonra her şey karardı.

NINETEEN

"Daha güçlü Bratva Karakolları olan birkaç Underboss ile konuşmalı ve eşzamanlı bir saldırı planlamalıyız. Çok cesur olmaya başladılar. Tek bir saldırıda mümkün olduğunca çok kişiyi öldürmeliyiz," dedim.

Diego başını salladı ve Nino'nun en büyük Bratva kalelerini işaretlediği bölgemizin haritasını taradı. Diego, Fabiano'nun yanında İnfazcı olarak çalışmaya başlamıştı ama tüm askerler arasında en çok ona güvendiğim için tehlikeli görevlerde bana eşlik etmeye devam ediyordu. Kız kardeşiyle yaşadığı karmaşaya rağmen, kız kardeşiyle nişanlı değilmişim gibi davranarak onunla sessiz bir anlaşmaya varmıştık. Bu korkakça bir şeydi ve kendime gelmem, erkek gibi davranmam ve sonunda Gemma'dan düğün için bir tarih belirlemesini istemem gerektiğini biliyordum, ama çekiniyordum.

Diego L.A. ve San Diego'yu işaret etti. "Peki ya onlar?"

"Bratva'dan henüz bir iz yok," dedim. "Önce Las Vegas'ı ele geçirmeye çalışıyorlar. Bu bir prestij meselesi. Remo son birkaç haftadır o kadar çok Bratva piçini öldürdü ve işkence etti ki, ama ot gibi bitmeye devam ediyorlar."

Telefonum çaldı. Remo. "Ne oldu?"

"Bratva Amalfi'ye saldırdı."

Beynimin onun sözlerini algılaması bir an sürdü. Gemma her gün Amalfi'de çalışıyordu. Son iki aydır onunla temasa geçmemiş olsam bile, gözüm üzerindeydi.

"Nino ve ben yoldayız."

"Peki ya Gemma?"

Diego soluk soluğa sandalyesinden kalktı.

"Hiçbir şey bilmiyoruz," dedi Remo.

Ayağa kalktım ve Diego'ya baktım. "Bratva." Daha fazlasını söylememe gerek yoktu. Amalfi daha önce de saldırıya uğramıştı. Ellili ve altmışlı yıllarda Bratva tarafından işletilen bir Rus restoranyken Camorra tarafından ellerinden alınmıştı. Arabama doğru koştuk, atladık ve gaza bastım, kalbim boğazımda atıyordu.

Diego telefonunu kulağına dayadı ama restoranda kimse telefonu açmıyordu.

"Gemma'yı ara. Toni'yle konuşmak için telefonu her zaman yanında!" Denedi, bir şey çıkmadı.

Diego onun saçlarını kavradı. "Eğer...

Eğer... Siktir." "Kimseye bir şey olmayacak." Gemma'ya hiçbir şey olmayacaktı.

Diego evi aradı ve Carlotta'yla ilgilenen annesine ulaştı.

Restoranın önünde frene bastım ve arabadan fırladım. Remo'nun cipi çoktan ön tarafa park edilmişti. Diego ve ben silahlarımızı çekerek restorana daldık.

Remo dönüp silahlarını bize doğrulttu, sonra tekrar mutfak kapısına doğrultup yavaşça yaklaştı. Nino bir cesedin yanına diz çöktü. Diego onlara doğru koştu.

Babası kan gölünün içinde yatıyordu. Kurşun yaraları vücudunu sarmıştı. Gözleri görmeden tavana bakıyordu. Diego boğuk bir ses çıkardı. Barın yanında iki ölü pislik yatıyordu. Şüphesiz Ruslardı. Barın yanındaki garsonlar da ölmüştü.

"Gemma nerede?" Ben sordum.

"Sizden kısa bir süre önce geldik," dedi Nino. "Henüz mutfağı kontrol edecek vaktimiz olmadı. Yine de bir ses yoktu."

Bu da hâlâ etrafta olan herkesin öldüğü anlamına geliyordu. Bunu her kim yaptıysa şimdiye kadar gitmiş olmalıydı.

"Gemma ve Nonna'nın burada olması gerekiyordu," dedi Diego ses tonunu bozmadan.

Remo takip etmemizi işaret etti ve birlikte mutfağa doğru gittik. Silahlarımızı kaldıran Remo kanatlı kapıyı iterek açtı ve hepimiz içeri daldık. Nino'nun da söylediği gibi, mutfaktaki hiç kimse ses çıkaracak durumda değildi.

Diego'nun ninesi yerde yatıyordu, alnında bir kurşun deliği vardı. Dehşet kemiklerime yerleşti ve kalbim göğüs kafesime çarptı. Diego

Beni ve Remo'yu itti ve büyükannesine doğru hışımla yürüdü, sonra sağındaki bir şeye baktı.

Boğuk bir çığlık attı, yüzü çaresizlikle buruştu ve silahını düşürdü. "Hayır!"

İleri atıldı ve ben de peşinden gittim. Sonra Gemma'yı yerde bir kan gölünün içinde gördüm. Uzun boylu bir adam yarı yarıya onun üstünde yatıyordu. Dondum kaldım ve her şey durmuş gibiydi.

Nefesim boğazımda düğümlendi. Silahımın etrafındaki parmaklarım gevşedi.

Remo omzumu kavradı, bana baktı. "Kendine gel!"

Parmaklarımı ya da vücudumun herhangi bir yerini hissetmesem bile silahımın kabzasını kavradım.

Diego, Gemma'nın yanında dizlerinin üzerine çöktü. "Hayır," diye kükredi, sonra daha yumuşak bir sesle, "Hayır, Tanrım, lütfen." Ona doğru sendeleyerek yürüdüm ve Bratva pisliğini Gemma'nın üzerinden itmesine yardım ettim. En azından hâlâ giyinikti. Onu öldürmeden önce tecavüze uğramamıştı. Tek teselli buydu. Acı çekmek zorunda kalmamıştı.

Gözlerim diken diken oldu ve yutkundum. Bu his yabancıydı, küçüklüğümden beri hissetmediğim bir şeydi; boğazımın arkasında ve göğsümde ağır bir baskı vardı. Diego alnını Gemma'nın karnına bastırdı ve ağlamaya başladı.

Titreyen bir el ile sırtına dokundum. Remo yanımda belirdi.

Ona baktım ve nedense bulanıktı. Yüzündeki ifadeye dayanamadım ve Gemma'ya döndüm. Lanet olsun. Ona söylediğim son sözler aklımdan geçti, ona söylediğim korkunç şeyler, ona ne kadar kötü davrandığımı. Sanki o benim için bir seks oyuncağından başka bir şey değildi, önemli bir şey değildi, oysa o şimdiye kadar arkadaşım olan tek kızdı, seksten fazlasını istediğim tek kızdı. Yine de ona göstermemiştim. Özgürlüğüme sarılmıştım, çünkü o anlamsız kaçamakların ve parti gecelerinin telaşı, içimi sık sık dolduran karanlığı aydınlatmıştı. İşe yaramamıştı, hem de uzun süre. Geceyi sadece bir anlığına yaran bir parıltı gibi, kaçamaklarımın heyecanı da bu karanlığı uzun süre kovamamıştı.

Gemma'nın başına eğildim, kanlı yanağını avuçladım ve burnunun ucunu öptüm. Hala sıcaktı. Uzun süredir ölü olamazdı ve bu gerçek durumu daha da zorlaştırıyordu. Daha hızlı olsaydık, belki onu kurtarabilirdik. Geçmişten pişmanlık duymak boşa harcanmış zamandır, Nino'nun inancı buydu. O ne bilirdi ki?

Kanla kaplı yüzünü okşayarak kulağına doğru eğildim. "Ben bir pisliktim. Çok özür dilerim Gem, çok özür dilerim. Seni çok özleyeceğim, her sinir bozucu küçük şeyi. Sen benim gerçekten istediğim tek kızsın ve ben bunu mahvettim."

Boğazımdaki yumruyu yutkunararak geçiştirdim. Parmaklarım boğazında gezindi, çok yumuşaktı. Ölüyken bile öyle muhteşemdi ki. Zamanım olacağını düşünmüştüm, birlikte olmak için zamanımız olacağını düşünmüştüm, bunu hafife almıştım. Gemma'nın tenini okşarken kolumdaki mızraklı saat benimle alay ediyordu. Zamanı alt etmek, ne aptalca bir düşünce.

Hafif bir nabız parmak uçlarımda zonkluyordu. Başımı kaldırıp Gemma'ya baktım.

"Ne oldu?" Remo hemen sordu. Diego gözyaşlarıyla lekelenmiş yüzünü kaldırdı.

Parmak uçlarımı boğazına soktum. Nabız. Lanet olası bir nabız. Bir an için buna inanmaya cesaret edemedim. "Remo," diye çıktım. Yanımda diz çöktü ve elimi kenara itti, sonra parmaklarını nabız noktasına bastırdı. "Nino!" diye kükredi.

"Ne... neler oluyor?" Diego fısıldadı.

Nino içeri girdi, sonra koşarak yanımıza geldi ve Gemma'nın üzerine eğilerek nabzını yokladı. "Yaşıyor."

Diego keskin bir nefes çekti. İçimi bir rahatlama kapladı.

Remo Bratva pisiğine doğru ilerledi. "O da öyle." Çarpık bir şekilde sırtıttı. "O benim," dedim. Gemma'nın icabına bakıldıktan sonra, sonuncusunu

O pisiğin hayatının birkaç saati kabusa dönüştü.

Remo başını eğdi.

Nino Gemma'nın başını hissetti, sonra kaburgalarına doğru ilerledi.

"Ne yapıyorsun?" Diego, kardeşimin Gemma'nın karnındaki ellerine bakarak sordu.

Nino bir kaşını kaldırdı. "Hayatta kaldığından emin olmak için. Geri çekil." Diego başını salladı ve Gemma'nın başına doğru sürünerek saçlarını okşadı.

"Gemma, beni duyabiliyor musun?"

"Onu henüz hareket ettirmeyin," dedi Nino.

Gemma'nın elini tuttum, parmaklarımızı birleştirdim. Seğirdiler. Sonra kirpikleri kırpıştı ve gözlerini açarak o büyüleyici zeytin rengi irisleriyle bana baktı. Şaşkınlığı yüzünden okunuyordu. Benden ağlamaklı görünen Diego'ya baktı.

Kaşlarını çattı. "Diego, ne-" Gözlerinde farkındalık parladı. "Nonna?" Sesi kısıktı ve benim korumacı yanıımı ortaya çıkarıyordu. Ona söylemek istediğim o kadar çok şey vardı ki.

Diego gözlerini kapadı ve başını hafifçe salladı. Gemma'nın gözlerinde yaşlar birikti. "Babam nerede?"

Diego tepki vermedi ama ayağa kalkıp bize sırtını döndü ve elleriyle yüzünü kapattı. Gemma bana baktı, gözleri acı dolu iki havuz gibiydi. "Savio?"

Elini sıktım. "Üzgünüm, Gem."

İnkâr edercesine başını salladı, sonra yüzünü buruşturdu, gözleri bir an için odaktan çıktı. Oturur pozisyona geçmeye çalıştı ama omuzlarından tutup onu durdurdum. "Dikkatli ol. Yaralarının ne kadar kötü olduğunu bilmiyoruz."

Gözlerinden süzülen yaşların yanaklarından aşağı süzülüşünü görmek beni derinden yaraladı. Bir daha asla onlardan sorumlu olmayacağıma dair kendime söz verdim.

"Başına bir bakayım," dedi Nino. O ve ben Gemma'yı yavaşça oturur pozisyona getirdik. Bir kolumu omuzlarına dolayarak onu sabitledim, titrediğini hissediyordum.

Nino başının arkasına dokunduğunda Gemma irkildi. "Bir şey söyle," dedim Nino'ya.

"Beyin sarsıntısı geçiriyor. Bundan daha fazlası olduğunu sanmıyorum." Bir parmağını gözlerinin önünde tuttu ve yavaşça hareket ettirdi. "Emin olmak için bir kafa taraması yaptırmalısın."

Gemma yüzünü buruşturarak başını salladı. "Ben iyiyim."

"Gem, sert olmak onurludur ama mantıksız olma. Kafa travması şaka değildir."

"Nonna ve babamı görmem gerek."

Nino'ya doğru baktım ve o da başıyla küçük bir selam verdi. Ayağa kalktım ve Gemma'nın ayağa kalkmasına yardım ettim. Hafifçe sallanınca bir kolumu beline doladım ve onu kendime doğru çektim. Bana doğru eğildi, başı omzumun kıvrımlarına yaslandı. Bu kadar pislik yaptıktan sonra beni itmemesi durumun ne kadar kötü olduğunu gösteriyordu.

Diego hâlâ hareket etmemişti. Gözleri kapalı bir şekilde mutfak tezgahını tutuyordu.

"Diego?" Gemma usulca sordu.

Omuzları gerildi ve sonra yavaşça, kırmızı gözlerle bize döndü. "Bana bir dakika ver, Gemma. Devam et." Gözlerimin içine baktı. "Onu güvende tutacak mısın?"

Siktir, evet. Bugünden itibaren, onun her zaman korunduğundan emin olacaktım. "Elbette." Başını salladı ve mutfak tezgâhına bakmaya devam etti.

Gemma'yı nonnasına doğru götürdüm. Nonnasının cesedinin başında durduğumuzda elimi sıkıca kavradı. Birisi gözlerini kapatmıştı. Gemma elimi tutarken seğirdi. Sessiz gözyaşları hâlâ solgun teninden aşağı yuvarlanıyor, dolgun dudaklarına takılıyordu.

Yukarı baktı. "Babam mı?"

"Onu görmek istediğine emin misin?"

Beni silkelemeye çalıştı ama ben tutuşumu sıkılaştırdım. "Pekâlâ. Seni ona götüreceğim, ama o senin ninenden daha fazla kurşun yemiştir."

Gemma yutkundu, kararlıydı. Sallanan kapıdan geçip restorana girdik. Daniele'nin gözleri de kapalıydı. Yine de Gemma'nın büyükannesinden daha az huzurlu görünüyordu. Yüz ifadesi kararlılıkla donmuştu ve vücudu yaralarla doluydu.

Gemma kucağımdan koptu ve ona doğru sendeledi. Bir an sadece ona baktı, sonra hıçkırmaya başladı. Her bir hıçkırık vücudunu sarstı, omuzlarını sarstı. Babasının yanında dizlerinin üzerine çöktü, avuçlarını babasının göğsüne bastırarak sanki kalbinin atmasını bekledi.

Yanına çömelip omzuna dokunurken nazikçe "Kahretsin Gem," dedim.

Başını iki yana salladı. "Baba, *lütfen*." Yavaşça geri çekildi, sonra avuçlarına baktı, şimdi onun kanıyla kaplıydı. Giysileri ve saçları çoktan kendisinin ve Rus'un kanıyla ıslanmıştı.

Titremeye başladı, geniş gözlü bakışları bana çarptı. "Savio..."

"Şşşt," diye mırıldandım, yanağına dokunarak.

Kendini göğsüme attı ve kollarını sıkıca belime doladı. Neredeyse dengemi kaybediyordum ama sonra ona daha sıkı sarıldım. Vücudu ağlamasıyla titreşiyordu. Ona sarıldım ve yanağımı saçlarına bastırdım. Belki de bir şeyler söylemeli, onu teselli etmeliydim. Kelimeler beni asla yarı yolda bırakmazdı ama şimdi söyleyecek tek bir şey bile bulamıyordum. Kulağa boş ya da lanet olası bir Hallmark kartı gibi gelmeyecek hiçbir şey.

Uzun bir süre sadece ağladı. Nino gelen askerleri içeri almak için yanımızdan geçti. Kısa süre sonra oda, mesafelerini koruyan adamlarımızla doldu.

Gemma ve benim için.

Nino bana, kanıt bulmak için tüm restoranı aramak üzere alana ihtiyacı olduğunu belirten bir işaret yaptı. Yüzü her zamanki gibi duygusuzdu.

Ayağa kalktım, hâlâ bana sarılmış olan Gemma'yı da yanıma aldım.

"Peki ya annem ve Carlotta?" Bana o kadar korkmuş bir şekilde bakarken burnunu çekti ki, ülkedeki tüm Bratva piçlerini öldürmek istedim.

"Evdeler. Diego buraya gelirken onları aradı."

Gemma'nın yüzünü önce rahatlama sonra da korku kapladı. "Annem... annem biliyor mu?"

"Henüz değil."

"Aman Tanrım." Gemma dehşete kapılmış bir halde elini ağzına bastırdı. "Şimdi ne yapacağız? Babam olmadan mı? Annem Carlotta'nın faturalarını nasıl ödeyecek? Babam olmadan nasıl geçineceğiz? Restoranlar olmadan?"

Diego, "Hepinizle ben ilgileneceğim," dedi.

Sanki babasına yaklaşmaya cesaret edemiyormuş gibi sallanan kapının yanında durdu.

Remo mutfaktan restorana girdi, Rus'u arkasından sürükledi. Adam seğiriyordu ama hâlâ baygındı. "Onu Şeker Tuzağı'na götüreceğim."

"Gemma'yı yanımda eve götüreceğim. Böylece onu kontrol edebilirsin, Nino ve o güvende olur," dedim.

Diego itiraz bile etmedi, bu da onun ne kadar perişan olduğunu gösteriyordu. "Annem ve Carlotta'yı kontrol etmek için eve gideceğim."

"Her ihtimale karşı papazın yanı sıra birkaç adam gönderdim bile," dedi Nino.

Diego başını salladı, sonra gözleri benimkilerle kilitlenmeden önce Rus'a baktı. "Sen ve ben mi, Savio?"

Başımı salladım. Remo Diego'ya arabasının anahtarlarını uzattı. "İşte, benim arabamı al ve annenle kız kardeşini kontrol et." Sonunda dışarı çıkmadan önce babasına doğru yürüdü.

Bir kolumu Gemma'nın beline dolayarak onu arabama doğru götürdüm. Dişlerinin paramparça oluşuna ve gözlerindeki donuk ifadeye bakılırsa şok geçiriyor gibiydi. Arka koltuğa yığıldı ve gözlerini kapattı. Malikaneye giderken hiçbir şey söylemedi. Nino bir süre uzanması gerektiğini söylemişti. Daha sonra onu tekrar kontrol edecekti. Kadın

Beni içeriye kadar takip etti ve ağır bir şekilde bana yaslandı. Gemma'yı ortak salonun önünden geçirirken Kiara ve Serafina bize endişeli bakışlar gönderdi.

Üst kata çıktıktan sonra ona banyoya kadar yardım ettim. Ona bir çift eşofman altımı ve sahip olduğum en küçük tişörtü uzattım. "Duş alabilir misin?"

Başını salladı ama yine de bir şey söylemedi.

Yatak odasına döndüğümde bayılıp bayılmadığını duymak için kapıyı aralık bıraktım, sonra yatağa uzandım. Bir süre boş gözlerle banyoya doğru baktım, sonra gözlerimi kapatarak geriye yaslandım. Nabzım hâlâ çok hızlı atıyordu ve göğsümdeki sıkışma hissi sadece yavaş yavaş kalkıyordu.

Gemma on beş dakika sonra ortaya çıktı. Eşofman altım kalçalarından aşağı sarkıyordu ve beyaz tulumum Gemma'nın sütyen giymediği gerçeğini ortaya çıkarıyordu. Gözlerimi onun göğsünden ayırdım ve bakışlarımı tavana çevirdim.

Benimle birlikte yatağa girerek beni şaşırttı. Küçük ve korkmuş görünüyordu. Yavaşça, yüzüm ona dönük olana kadar yuvarlandım.

"Şimdi ne olacak?"

Önce Rusları parçalayacaktım, sonra da kalan Bratva piçlerini topraklarımızdaki deliklerinden çıkarıp yakacaktım.

Gerçi bu Gemma'yla paylaşabileceğim bir şey değildi ve onun sorduğu şey de bu değildi.

"Diego çok çalışıyor ama restoranı yeniden inşa edemiyor, Capri'yi yönetemiyor ve bir İnfaz Koruma Memuru olarak Carlotta'nın faturalarını ödeyecek kadar para kazanamıyor."

"Gem," dedim sessizce. "Kardeşlerim ve ben Batı'nın sahibiyiz. Harcayabileceğimizden çok daha fazla paramız var. Ailenin parasının bitmeyeceği kesin. Ne kadar paraya ihtiyacın olursa olsun, sana vereceğim."

Gözlerindeki bakış midesine inen bir yumruk gibiydi. "Karşılığında ne istiyorsun?"

"Siktir," diye nefes aldım. "Ailene ve küçük kız kardeşine yardım edeyim diye benimle yatmanı isteyeceğimi mi sanıyorsun?"

Bana sadece o kederli zeytin gözleriyle baktı. Biraz daha yaklaştım. "Ben o kadar da pislik değilim Gem. Bunu asla yapmam," dedim şiddetle.

Ağlamaklı bir kahkaha attı. Bu ses açıklanamaz bir şekilde içimi parçaladı. "Sen değil misin?"

"Lanet olsun. Bunu hak ediyorum, değil mi? Pisliğin tekiydim, kabul ediyorum."

"Evet, öyleydin." Eğildi, bizi yakınlaştırdı ve derin bir nefes aldı. "Bu artık bir pislik olmayacağın anlamına mı geliyor?"

Hiç düşünmeden boynuna sarıldım. Sadece ona yakın olmak istiyordum, buna ihtiyacım vardı. Bir saatten kısa bir süre önce öldüğünü düşünmüştüm ve bu beni daha önce hiç olmadığı kadar üzmüştü. "Zor bir soru. Pislik benim DNA'mda var ve talihsiz anlarda ortaya çıkma eğilimi var. Bu benim muzdarip olduğum meşhur ağızda ayak hastalığı."

Gemma güldü, neredeyse mutlu bir ses. Daha da yaklaştı ve yüzünü kaldırdı. Sıcaklığını hissedebiliyor, tatlı nefesini ve her zaman nemlendirmek için kullandığı shea yağının kokusunu alabiliyordum. Çok tehlikeli, çok cazip bir pozisyondu. Gemma'nın yüzündeki ifade ona duyduğum arzunun ateşine benzin döküyordu.

Üzgün ve korkmuştu ve dikkatini dağıtmak istiyordu. Ve lanet olsun, benim uzmanlık alanım kızların dikkatini dağıtmak, onlara iyi vakit geçirtmek, erkek arkadaşlarını, sorumluluklarını ve hatta bana olan kızgınlıklarını unutturmaktı. Ama bu Gemma'ydı.

"Beni incittin," diye nefes aldı.

"Seni bir daha asla böyle incitmeyeceğim."

Tutmak için elimden geleni yapacağım bir sözdü.

Daha da yaklaştı, parmakları kalçamda uzanıyordu, zeytin gözleri geniş ve umutluydu, o öpülesi dudakları ayrılmıştı. "Unutmak istiyorum."

"Gem, onurlu bir şey yapacağıma güvenme. Ahlaki pusulam şaştı, özellikle de senin muhteşem bedeninin benimkine yapışmışken."

Onun teklifini kabul etmeme neden olan şey arzu bile değildi. Sadece onunla birlikte olmak istedim. Kahretsin, bu yeniydi.

"Öp beni. Bu acıdan başka bir şey hissetmek istiyorum." Ürperdi. "Lütfen Savio, bana unuttur."

Siktir et. Ben kimdim ki onu reddedecektim? Yüzünü kavrayarak onu hafifçe öptüm, bunu iffetli bir öpücükle bırakmaya tamamen kararlıyım ama Gemma'nın kokusu ve ondan yayılan sıcaklık, var olmayan otokontrolüm için çok fazlaydı. Dilim dudaklarını okşadı, gözyaşlarının tuzluluğunu ve daha tatlı bir şeyi tattı. Karşı koyamayarak onu ayırdım ve dilimi ağzına daldırdım.

Kahretsin, tuzluluk ipuçları bile onun tadının mükemmel olduğu gerçeğini değiştirmiyordu. Lanet olası tuzlu karamelli şekerleme gibi. Onu bütünüyle yutmak istiyordum. Dilim içeri daldı, o mükemmel ağzın her köşesini tattı, o da eşlik edene kadar diliyle oynadı. Parmakları kalçama ve boynuma saplandı, beni daha yakına çekti.

Üstüne yuvarlandım, bacaklarının arasına yerleştirdim ve ona istediğini verdim. Bir an sustu ama sonra beni daha da sert öptü.

Elimi aşağı kaydardım ve kalçasının altından geçirdim, bir bacağımı sırtımın üzerine kaldırdım, böylece bizi daha da yakınlaştırdım, vücutlarımızın her santimi aynı hızdaydı. Bunu yaptığım anda Gemma'nın öpücüğü tereddütlü bir hal aldı, vücudu gerildi ve duyularım geri gelmeye başladı.

Onun sözlerini, büyükannesine verdiği sözü, inançlarını hatırladım. Gemma bana sayısız kez evlenene kadar beklemek istediğini söylemişti.

Bunu daha da ileri götürürsem Gemma kendinden ve benden nefret edecekti. Nefes nefese kaldı, göğsü yükseldi ve göğüslerini bana bastırdı.

Tanrım, bu nasıl bir testti böyle?

Gözlerimi kapattım ve sert bir nefes aldım, hareketsiz kalmaya çalışıyordum ki aletim kazara tekrar kalçasına değip kararlılığımın son parçalarını da havaya uçurmasın.

Gözlerimi açtığım anda, aklımdan her türlü azgın düşünce uçup gitti. Gemma alt dudağını ısırılmış, ağlıyordu. Gözyaşlarını öperek uzaklaştırdım. "Öpüşme yüzünden mi?"

Gemma bana baktı, kafası karışmıştı.

"Çünkü ilk öpücüğünü kilisede vermek istedin." Şahsen, ilk öpücüğünüzü yüzlerce misafirin önünde vermenin kötü bir fikir olduğunu düşünüyordum, ama yine de tüm bu iffet olayını anlamıyordum.

Yanağına dokundum. "Gem?"

"Hayır," dedi kısık sesle. "Babamın benimle mihraba kadar yürüyemeyeceğini fark ettim." Titremeye başladı ve içinden sert hıçkırıklar döküldü. Üzerinden yuvarlandım ve onu kollarımın arasına alarak sırtını okşadım.

Boğazıma doğru ağladı, vücudunu sarsan büyük nefesli feryatlar.

Birkaç dakika sonra sustu ve kucağımda yumuşadı. Arkama yaslandım ve gözyaşı lekeli yüzüne baktım. Uykuya dalmıştı. Yavaşça uzaklaştım ve alnına bir öpücük kondurduktan sonra yataktan kalktım. Gömleğim gözyaşlarıyla ıslanmış ve Gemma'nın makyajıyla lekelenmişti. Kumaşı başımın üzerinde sürükledim ve yere bıraktım.

Odamdan gömleksiz çıktım ve aşağıya indim. Belki kardeşimin Bratva'nın durumuyla ilgili bir gelişmesi vardır.

Kiara'ya mutfığa giderken rastladım. "Gemma nerede?"

"Yatağımda."

Kiara çıplak göğsüme baktı, endişeliydi. "Lütfen bana onunla yatmadığını söyle, Savio. Bugün olanlardan sonra savunmasız durumda."

"Tabii ki hayır." Sinirlenmeye başlamıştım. "Kardeşlerim nerede?"

"Oyun odası."

Onu orada bıraktım ve ortak alana doğru yöneldim. Kiara'nın söylediği gibi, Nino ve Remo'yu yaşam alanında buldum, muhtemelen karşı saldırıları gözden geçiriyorlardı. Bana doğru baktılar.

"O nasıl?" Nino sordu. "İyi."

Remo bir kaşını kaldırdı. "Sakın bana-"

"Hayır, Tanrı aşkına onu becermedim!"

"Daha önce de talihsiz durumlarda boğanı serbest bırakmıştın," dedi Remo.

Onu görmezden gelerek onlara doğru yürüdüm ve kanepeye uzandım. "Gemma benim nişanlım."

Remo omuz silkti.

Telefonum Diego'dan gelen bir mesajla bipledi. "Diego buraya geliyor."

Nino başını salladı, sonra ayağa kalktı. "Fabiano Şeker Tuzağı'na gitti. Seni ve Diego'yu Rus'la başlamak için bekliyor. Diego gelir gelmez oraya gitmelisiniz. Bratva askerinden ne kadar çabuk bilgi alırsak o kadar iyi olur."

Remo acımasızca başını salladı. "Ben de geleceğim. Nino burada kalıp kadınlara ve çocuklara göz kulak olacak."

"Gemma'yı daha sonra kontrol eder misin? Uyuyor."

Nino düşünceli düşünceli gözlerini kıstı. "Başındaki yarayı göz önüne alırsak, uyuması gerektiğini sanmıyorum."

"Onu uyandırabilirim," dedim.

Nino başını salladı. "Birkaç dakika içinde oraya gidip reflekslerini ve ışığa duyarlılık seviyesini kontrol edeceğim."

Kapıdaki zil çaldı. Kapıya doğru koştum ve güvenlik kamerasını kontrol ettikten sonra Diego'nun içeri girebilmesi için düğmeye bastım.

Diego malikaneye adım attığında berbat görünüyordu. Annesinin kocasını ve Nonna'yı kaybetme haberine nasıl tepki verdiğini ancak tahmin edebilirdim. Carlotta muhtemelen durumu anlamak için hâlâ çok gençti. Etrafına bir göz attı. "Gemma nerede?"

"Odamda."

Diego hiçbir uyarıda bulunmadan bana doğru hamle yaptı ve yüzüme bir yumruk indirdi. Ön kolumla onu engelledim ve ikimiz de yere yuvarlandık. Diego üstüme düştü. Onu itmeye çalıştım ve yanağıma bir yumruk attı. Hırlayarak kalçalarımı savurdum, onu üstümden attım ve yumruklarımı karnına indirdim, ardından çenesine bir aparkat daha indirdim.

Boğuştuk ama sonunda Diego'nun üzerine diz çöktüm ve yakasından tuttum. Nefes nefese kalmıştı. "Neyin var senin be adam?"

"Sen tam bir piçsin. Kız kardeşimi sana emanet ettim ama sen onu yatağına almaktan çekinmiyorsun. Nonna ve babam yüzünden yıkıldı ve sen onu kullanıyorsun."

"Kahretsin, neden herkes benim bu kadar pislik olduğumu düşünüyor?" Onu bıraktım ve sendeleyerek ayağa kalktım. "Gemma'ya dokunmadım, seni aptal. Ona ve sana çok saygı duyuyorum." O talihsiz öpücükten bahsetmemeyi tercih ettim. Hiçbir işe yaramayacaktı.

Diego kanlı ağzını sildi. "Onunla yatmadın mı?"

Ona parmağımı gösterdim, sonra da elimi uzattım. "Yapmadım ve kutsal kilisenin onayını alana kadar da yapmayacağım."

Diego onu ayağa kaldırmama izin verdikten sonra yüzünü buruşturdu ve kaburgalarını tuttu.

Nino geldi ve onları yokladı. "Kırık yok."

Diego bakışları Remo'da durmadan önce etrafına bakındı. "Evinize saygısızlık ettiğim için özür dilerim Capo."

Remo ona el salladı. "Bugün kayıplar yaşadınız." Durakladı. "Ama bir dahaki sefere evimde kavga çıkarmayı düşünürsen, böyle bir şeyi görmeleri gerekmeyen çocuklarım ve yeğenlerim olduğunu unutma."

Diego başını salladı ve omuzları çöktü. Yaşının iki katı gibi görünüyordu. Omzuna dokundum. "Annen ve Carlotta nasıllar?"

"Carlotta bir şey anlamak için çok küçük. Babamızı bile hatırlamayacak ama annemi..." Yutkundu ve doğruldu.

"Bunu birlikte atlatacağız."

Remo'ya bir bakış attım. Başını öne eğdi. "Baban bizim davamız için öldü Diego."

Diego dudaklarını birbirine bastırdı. Onu kendisiyle savaştığını görecektim kadar iyi tanıyordum.

"Camorra askerlerinin aileleriyle ilgilenir. Kız kardeşleriniz evden çıkana kadar size ve ailenize biz bakacağız."

Diego başını salladı. "Bu çok cömert bir teklif ama ben ailemin geçimini sağlayacağım."

Diego bir asker olarak iyi para kazanıyordu, özellikle de artık bir İnfazcı olarak işe başladığına göre, ama restoranları devralmaya niyetlenirse Camorra pastasından alacağı pay azalacaktı, kendisi de dahil olmak üzere beslemesi gereken dört boğaz olduğundan bahsetmiyorum bile. Carlotta'nın faturaları da başka bir seviyedeydi.

"Gurur onurlu bir şeydir ama aptallık etme," diye homurdandım.

Diego kararlı bir şekilde "Hayır," dedi. "O kadar parayı kabul edemeyiz. Diğer tüm ailelerin alacağı parayı alacağız, bir dolar fazlasını değil."

"Peki ya Carlotta?" Gemma hepimizi şaşırtarak sordu.

Çok sinsiydi, hakkını vermek lazım. Yüzü gözyaşı lekeleriyle doluydu, burnu kızarmıştı; bu da öpücükle şişmiş dudaklarının dikkatini dağıtıyordu.

Diego, "Onunla ben ilgileneneğim," diye ısrar etti.

"Nasıl?" Gemma ona doğru yaklaştı. "Ameliyat parasını nasıl ödeyeceksin? Babamla bile zor geçiniyorduk, tüm o faturaları ödüyorduk ve şimdi o gittiğine ve restoranda sakladığı paraya göre, o kadar parayı nasıl bulacaksın?"

Diego kızardı. "Sadaka ile yaşamayacağım."

"O zaman yapma. Ama Carlotta'nın o paraya ihtiyacı var." Gemma Remo'ya döndü ama Diego onun yoluna çıktı. "Hayır, bu bir emirdir Gemma. Ben ailenin efendisiyim."

Gemma başını salladı.

"Gemma Carlotta'nın ameliyat parasını ödeyebilir. Karım olarak banka hesaplarıma serbestçe erişebilir."

Diego, "Sen evlenmek istediğinde Carlotta için çok geç olacak," dedi.

"İki ay içinde evleneceğiz. Bu bize hazırlanmak için zaman verir."

Gemma dudaklarını bükerek, "Boğana birkaç tur daha attırmak için zamana ihtiyacın olduğunu sanıyordum," dedi. Kininin geri döndüğünü şimdiden anlayabiliyordum. Bir gün

Ani üzüntü ona yaptıklarını unutturmuştu ama beni affetmemişti, bu çok açıktı.

"Boğama yeterince binildi."

Yüzünde önce öfke, sonra da şüphe belirdi. "İki ay sonra Carlotta'nın ameliyat masraflarını bana düğün hediyesi olarak ödeyeceksin."

"Anlaştık," dedim.

Diego başını salladı.

Remo elini kaldırdı. "Kabul et. Kız kardeşinin kalp ameliyatına ihtiyacı var." Diego basitçe, "Gidip Rus'la ilgilenelim," dedi.

Gemma, "Eve, annemle Carlotta'nın yanına gitmeliyim," dedi.

"Nino'nun şimdilik sana göz kulak olması gerekiyor. Başının iyi olduğundan emin olduktan sonra biri seni eve götürecektir."

Gemma Diego'ya baktı. O da küçük bir baş sallaması yaptı.

Ona yaklaştım. "İyi olacak mısınız?" Mırıldandım.

Gözlerimi süzdü ve sonra başını salladı. "Olmak zorundayım. Beni teselli ettiğin için teşekkürler." Yanaklarına narin bir kızarıklık bulaşmıştı ama Diego bunu fark etmemiş gibiydi, yoksa yumruğu yine suratına inecekti.

Hiçbir şey söylemedim. Tüm şakacı cevaplar yanlış görünüyordu.

Nino ona kendisini revire kadar takip etmesini işaret etti. "Belki de kız kardeşlerinle ve annenle ilgilenmeli ve intikam peşinde koşmamalısın," dedi Remo. "Senin yerine biz dağıtırız. Senin bakman gereken bir ailen var."

Diego'nun omzuna dokundum. "Senin bedelini ona ödeteceğim. Acınası hayatının her saniyesine pişman olacak."

Diego yavaşça başını salladı. "Zaten işkence konusunda asla senin kadar iyi olamazdım."

"Gem'e iyi bak."

Remo ve ben Rus'a işkence etmek için Şeker Tuzağı'na gittik.

TWENTY

Evimize adım attığımda kalbim ağırlaşmıştı. Diego'nun omzumdaki eli, sabitleyici bir varlıktan çok, dik durmak için ihtiyaç duyduğu bir çapa gibi hissettirdi.

İki Camorra askeri garaj yolunu koruyordu. İçeride annemi mutfak masasının üzerine eğilmiş, ağlarken bulduk. Hemen yanına koştum ve kollarımı ona doladım. Beni sıkıca kucakladı, bana karşı titriyordu.

"Carlotta nerede?" Diego nazikçe sordu.

"Yukarıda teyzenle birlikte."

Babamın kız kardeşi yakınlarda yaşıyordu, bu yüzden elbette bu dönemde bize ilk yardım eden o olacaktı.

Diego kolunu anneme ve bana doladı. "Ben size göz kulak olurum."

Bize bakmak için her gün, her saniye çalışacağını biliyordum. İyi olduğumuzdan emin olmak için kendini öldürebilirdi ama bunu tek başına yapamazdı. İki ay bir düğün organize etmek ya da Savio'ya yaptıklarını ödetmek için yeterli bir süre olmasa bile, Diego'nun itibarını kaybetmeden parayı kabul edebilmesi için onunla o zaman evlenirdim.

Annemi yatağa yatırdım ama Diego dinlenmeyi reddetti. Kanepede oturup faturalarımızın üzerine eğildi. Dikkatini dağıtmak için böyle yaptığını biliyordum, ben de izin verdim.

Zil çaldı ve Diego ayağa fırladı. Silahını kaptığı gibi kapıyı açtı. Toni kapının eşiğinde duruyordu, arkasında Camorra askerlerinden biri vardı. Gözleri Diego'dan bana kaydı ve yüz ifadesi

yumuşadı. Sendeleyerek ilerledim ve ona doğru düştüm. Bana sıkıca sarıldı. Diego yavaşça geri çekildi ve kanepeye döndü.

Kollarını omuzlarıma dolayan Toni beni yukarı çıkardı ve sonra benimle birlikte yatağıma uzandı. Ben ağlarken bütün gece bana sarıldı.

Büyük bir ailemiz vardı ama yine de babamın ve Nonna'nın cenazesine katılanların yarısını bile oluşturmuyorlardı. Restoranların ve Camorrista'nın sadık müşterileri kilisenin sıralarını doldurmuştu. Diego, kederinden büzüşmüş gibi görünen anneme destek oldu.

Savio, Remo ve Nino'yu eşleri tarafından takip edilirken gördüğümde şaşkınlığım yüzüme vurdu. Mezarlığa gelmelerini bekliyordum ama dine karşı nefretlerini bildiğim için kiliseye geleceklerini düşünmemiştim. Annem, Diego ve benim açık tabutların yanında durduğumuz yere geldiler. Her taziye sözü kalbimde bir yara daha açtı. Şimdiye kadar paramparça olmuştu. Nonna ve babamın cesetlerine bir kez bile bakmaya cesaret edememişim, burada olmaya bile zor dayanıyordum.

Savio önümde durdu ve elimi tuttu. Üzgün olduğunu söylemedi ve ben de buna sevindim. Kelimeler anlamsızlaşmış, kaybımızın büyüklüğünü karşılayamaz hale gelmişti. Dokunuşu sıcaktı, sabitti, umutsuzca ihtiyaç duyduğum teselliydi. Diego ailemizin reisi olmanın baskısı altında sendeliyordu ama Savio, o sağlam ve güçlüydü.

Sertçe yutkundum, geri çekilmek üzereyken parmaklarım onunkilere dolandı. Beni tutacak, sabitleyecek birine ihtiyacım vardı. Kendimi daha fazla tutamayacağımı hissediyordum. Her şey çok fazlaydı. Keder sadece kalbimi değil, kiliseyi ve evin her köşesini dolduruyordu. Elini çektim ve kaşları birbirine yaklaştı. Eğildi. Dudaklarım kulağına yaklaştı. "Beni buradan çıkar," diye yalvardım.

Başını salladı ve bir kolunu bana dolayarak beni kenara, yüzlerce ciddi yüz ve ağlamaklı gözden uzağa götürdü. Suçluluk duygumdan ve kederimden uzağa değil. Onlar bana yapıştı.

Beni küçük bir yan odaya çekti ve kapıyı kapattı. "Daha iyi misin?" diye sordu nazik bir sesle.

Gözlerimi aradı. Yüzünde her zamanki küstahlığından ya da alaycılığından eser yoktu ve neredeyse bunu dileyecektim, hayatımın karmakarışıklığı arasında o normallik kırıntısını. Geçen haftayı karanlık bir balonun içinde geçirmiştım. Annem ve Diego, hatta Carlotta bile en az benim kadar üzgündü ve geniş ailemizin ziyarete gelen her yeni üyesiyle birlikte onların üzüntüsü de bizimkine ekleniyordu, ta ki ben bu üzüntünün ağırlığı altında ezilinceye kadar.

"Gem, bir şey söyle. Bana ne yapacağımı söyle."

Hâlâ tutmadığı elini kaldırdım ve boynuna doğru kıvırdım.

Yüz ifadesi temkinli bir hal aldı. Bir adım daha yaklaştım, göğsüm onun göğsüne bastırıyordu. Çok sabit ve sıcaktı, çok güçlüydü. Falcon'lar yenilmez bir güçtü, her biri. Hikâyelerini, nelere katlanmak zorunda kaldıklarını, nelerden kurtulduklarını biliyordum. Hiçbiri burada olmamalıydı ama ölümü defalarca yenmişlerdi. Son birkaç gündür daha fazla sevdiğim insanı kaybetmekten çok korkuyordum-Toni, annem, Carlotta, Diego...

Savio'nun ölümün onu alt etmesine asla izin vermeyeceğini biliyordum. Aptalca bir düşünce ama yine de buna inandım.

Parmak uçlarıma basarken parmaklarım boynuna dolandı ve onu kendime doğru çekmeye çalıştım. Savio direndi, kara gözlerinde şaşkınlık titreşiyordu. "Gem, bir şey söyle." Sesi sertti, göğsünün derinliklerinde, bedenlerimizin temas ettiği yerde hissedebildiğim bir mırıltı vardı. Parmak uçlarımda bile dudaklarına ulaşamıyordum. "Savio," dedim usulca. "Lütfen." Ne istediğimi söylememe gerek yoktu, o biliyordu.

"Buna pişman olacaksın."

"Belki," dedim ama şu anda buna havadan daha çok ihtiyacım vardı.

Sonunda Savio onu aşağı çekmeme izin verdi ve dudakları dudaklarıma yapıştı.

Onun tadına, sıcaklığına daldım. Onu arzuluyordum, her şeyini. Gücü ve kokusu sarhoş ediciydi. Dili alay ediyor, okşuyor, okşuyordu. Elleri beni sabit tuttu, sırtımda gezindi, sonra yanaklarımı kavradı ve öpücüğü daha da derinleştirdi.

Tamamen onun merhametine kalmıştım. Onun varlığı bana korunduğumu, önemsendiğimi hissettirdi. Parmak uçlarımda durarak ona doğru eğildim, daha yakın olmak istiyordum.

"Kahretsin, Gem, tadın mükemmel," diye geveledi dilinin lezzetli darbeleri arasında. Cevap veremedim, öpücüğün bende uyandırdığı hislerin kölesi oldum. Günlerce süren soğuktan sonra kendimi sıcak hissediyordum. Beni bankın üzerine indirdi, üzerime eğilirken öpücüğü hiç kesmedi. Boynuna sarıldım, önümde diz çökerken bacaklarımı ortasına doladım.

Çanlar çalmaya başladı ve cemaatin çıkışını duyurdu.

Donup kaldım ve Savio öpüşmemizden çekildi. Nefes nefese kaldığımızda dudaklarımız hâlâ birbirine değiyordu.

"Kilisedeyiz," diye fısıldadım kendi utanmazlığımdan dehşete düşerek. Bunun olmasına nasıl izin verebilmişim? Nonna ve babam benden çok utanırdı. Bugün yas tutma günüydü, bunun için değil.

Parçalandığımı hissediyordum ve bunu nasıl durduracağımdan emin değildim.

"Hey," dedi Savio yanağımı okşayarak. "İlk öpücüğünü hep kilisede almak isterdin. Bu olmadı ama en azından ikinci öpücüğünü gerçekleştirdik."

Başımı salladım, suçluluğumun ağırlığı altında konuşamıyordum.

Savio ciddileşti ve yüzümü sıkıca kavrayarak beni bakışlarıyla buluşmaya zorladı. Koyu renk gözleri sertti ama içinde biraz da şefkat vardı. "Biz ölümler için yaşamayız. Biz yaşayanlar için yaşarız. Eğer beni öpmek kederinle başa çıkmaya yardımcı oluyorsa, kimsenin seni yargılamaya hakkı yok, yoksa onları keserim."

Göğsümden bir ağırlık kalkarken titrek bir nefes aldım. Yavaşça bacaklarımı Savio'nun belinden indirdim ama birbirimize yakın durduk. Onu cezalandırmak için kendime ondan uzak duracağıma dair söz vermişim ama şu anda gözümü kırpmadan bencil davranıyordum çünkü üzüntümde boğulmamı engelleyebilecek tek kişi oydu.

Gemma'nın dudakları ayrılmıştı. Dudaklarım öpüşmemizden dolayı hâlâ yanıyordu. Keşke ne düşündüğünü bilseydim.

Bakışları bileğimde izini sürmeye başladığı yara izime kaydı. Onu itme dürtüsüne direndim ve buna izin verdim. Kaşları gerildi. "Nasıl devam ediyorsun?"

Elini kendi elimle kapattım ve gezinen parmaklarını sabitledim. "Birincisi, beni öldürmeye çalışan insanlara inat."

Küçük, hüzünlü bir kahkaha attı. "Birini kaybettikten sonra, yani..."

Daha önce hiç sevdiğim birini kaybetmemiştim. Babamızın öldürüldüğünü öğrendiğimde Remo'nun adına öfke duymuştum çünkü adamı kendisi öldürmek istemişti ama en ufak bir üzüntü hissetmemiştim. Ve annem... Ondan vücudumdaki her hücreyle nefret ediyordum. "Sadece yapıyorsun. Kaybettiklerine değil, sahip olduklarına odaklanıyorsun."

Gözlerini kaçırdı. "Ailemin yarısını kaybettim. Kendimin bir parçasını kaybetmişim gibi hissediyorum. Onların yerini ne alabilir ki?"

"Yakında daha büyük bir ailen olacak Gem. Benim ailem. Kaybettiklerinin yerini tutmayacaklar ama yine de boşluğunu dolduracaklar."

Gemma bana döndü. "Ailenizin bir parçası olacağımı ilk kez o zaman söylediniz."

Ona tam bir piç kurusu gibi davranmıştım. "Tabii ki ailemin bir parçası olacaksın. Benim karım olacaksın."

Yutkundu ve geri çekilmeye başladı. Ayağa kalktım ve ona yardım ettim.

"Mezarlığa gitmeliyiz. Ailemin bana ihtiyacı var."

Başımı salladım ve birlikte artık boş olan kiliseye döndük. Mezarlığa benim arabamla gittik. Biz geldiğimizde tabutları toprağa indiriyorlardı.

Diego başıyla onayladı. Gemma elini benimkinin içine soktu ve ben de kısa bir süre sıktım. Ailesinin yanında durduğumuzda bile beni bırakmadı. Gözyaşları yüzünden akıyordu ve o zaman bile, makyajsız haliyle bile muhteşemdi. Tabut yere düştüğünde Diego'nun annesi onun elinden kurtuldu ve çukurun kenarında dizlerinin üzerine çöktü. Mezarlığa yayılan bir feryat kopardı, benim bile kara yüreğimde hissedebildiğim bir ağıttı bu. Gemma bana doğru sallandı, sonra o da tökezleyerek mezara gitti ve annesinin yanında dizlerinin üzerine çökerek ona sıkıca sarıldı. Diego donup kalmıştı.

Hiç bu kadar çığ bir kederle karşılaşmamıştım. Gözlerim kardeşlerime kaydı. Nino kolunu hüngür hüngür ağlayan Kiara'ya dolamıştı. Serafina'nın elini tutarken Remo'nun yüz ifadesi o güne kadar gördüğüm en sert ifadeydi. O da ağlıyordu ama gururlu ve vakur bir şekilde. Geçmişte sadece kardeşlerim ve ben vardık. Birbirimiz dışında kaybedecek çok az şeyimiz vardı ama şimdi değer verdiğimiz ve korumaya yemin ettiğimiz insanların sayısı her yıl artıyordu ve artmaya da devam edecekti. Gemma'ya baktım.

Kardeşlerim yeni sorumluluklarını benimsemişlerdi ve ben de benimseyecektim.

Gemma'ya cenazeden birkaç gün sonra gelip gelemeyeceğimi sordum. Planlamamız gereken bir düğünümüz vardı. Hayatın devam etmesi gerekiyordu. Kederin içinde kaybolmak kolaydı ama Gemma için bunu istemedim.

Oraya gittiğimde üzerinde eşofman ve tişört vardı.

Annesi ve kız kardeşi teyzelerinde olduğu için ev garip bir şekilde sessizdi. Evde artık sadece Diego ve Gemma yaşıyordu ve Diego son derece sessizleşmişti.

Beni içeri aldı ama mesafesini korudu. Paylaştığımız iki öpücüğün onun kırık kalbinin sonucu olduğundan şüphelenmiştim.

Kanepeye uzandık ve beni sinirlendiren sessiz bir incelemeyle bana baktı. "Altı hafta içinde benimle evleneceğinden hâlâ emin misin?"

Güldüm. "Kiara planlamanın yarısını çoktan bitirdi. Şimdi iptal edersem taşaklarımı koparır."

Gemma hiç gülümsemedi. "Ciddiyim."

İç çekerek elini tuttum. "Seninle evleneceğimden eminim. Muhtemelen kötü bir koca olacağım ama elimden geleni yapacağım."

Yutkundum. "Bana sadık olmanı istiyorum. Benim sadece senin olduğum gibi senin de sadece benim olmanı istiyorum."

"Sadık olacağım."

"Olacaksın. Yani düğünümüze kadar başka kızlarla görüşmeye devam mı edeceksin?"

Nefesimi bıraktım. "İki haftadır başka bir kızla birlikte olmadım." Onu neredeyse kaybediyordum ve bu düşünceye dayanamayacağımı fark ettim.

"Tebrikler," dedi, dudakları incelmmişti.

"Ne duymak istiyorsun, Gem? On üç yaşında V-kartımı kaybettiğimden beri seks yapmadan geçirdiğim en uzun süre bu."

"Ve bekleme süresi daha da uzun olacak, boğanızın bunu kaldıracabileceğinden emin misiniz?"

Cesareti karşısında bir gülümseme gizledim. Bunu onun kederine tercih ederdim. "O iyi olacak. Altı hafta kısa sürede geçecek." Elbette zor olacaktı, özellikle de zavallı aletim için. Rahatlamak için sadece elime sahip olma düşüncesi bile neredeyse gözlerimi yaşartıyordu.

"Altı hafta mı?" Gemma yankıladı.

"Düğünümüze kadar mı, yoksa evlenene kadar bekleme konusunu yeniden mi düşündün?" Ona takılmak zorundaydım, elimde değildi.

"Kesinlikle hayır," dedi garip bir gülümsemeyle.

TWENTY-ONE

Evimiz korkunç derecede boş ve sessiz hale gelmişti. Nonna'nın onaylamayan gıdaklamasını bile özlemiştim. Keder beni tekrar ele geçirmeden önce bu düşünceyi bir kenara ittim. Ölümlerinin üzerinden dört hafta geçmişti ama bazen hâlâ dün gibi geliyordu. Carlotta geçirdiği ameliyattan sonra hâlâ hastanedeydi ama hızla iyileşiyordu ve büyük olasılıkla Ağustos sonundaki düğüne katılabilecekti.

Dört hafta içinde Savio'yla gerçekten evleneceğimi düşünmek hâlâ tuhaftı. Bir süredir bunun gerçekleşeceğinden hiç emin değildim. Toni annemle beni arabasına aldı çünkü ikimizin de ehliyeti yoktu. Babam artık orada olmadığı için annem araba kullanmayı öğrenmeye karar vermişti ama şu ana kadar Carlotta'ya bakmakla meşguldü. Ben de düğünümden sonra sürücü kurslarına başlayacaktım. O zamana kadar yapılacak çok şey vardı. Falcone klanına olan yakınlığım sayesinde zaten ehliyetim olduğundan bahsetmiyorum bile. Akli başında hiçbir polis memuru soyadım Falcone olduğu için bana ceza yazmazdı ama ben yine de araba kullanmayı gerçekten öğrenmek istiyordum. Toni, annem ve ben, dünyanın en pahalı gelinlik mağazasına girdiğimizde Las Vegas, kalbim ikiye bölünmüş gibiydi. Bir yandan küçüklüğümden beri hayalini kurduğum gelinliği seçeceğim için heyecanlıyım, diğer yandan annemin kalbi kırık ifadesini her gördüğümde kendimi çok kötü hissediyordum. Yüzünü saklamaya çalışıyordu ama ara sıra belli oluyordu.

Giymek için birkaç elbise seçtim ve soyunma odasına girdim. Annem de benimle içeri geldi. Koluma dokundu. "Gemma, mutlu olmanı istiyorum. Bugünün tadını çıkarmanı istiyorum. Bu özel bir gün ve senin adına çok mutluyum. Babam ve Nonna da senin eğlenmeni isterdi, biz de eğleneceğiz, beni duyuyor musun?"

Yutkundum ve başımı salladım. Denediğim ilk iki elbise çok güzeldi ve içlerinde kendimi bir prenses gibi hissettim ama nefesimi tamamen kesen üçüncü elbiseydi. Soyunma odasından çıktığımda annemin ve Toni'nin de aynı şekilde hissettiklerini yüzlerinden anlayabiliyordum.

"Bu sensin," diye fısıldadı Toni.

Annem başını salladı, ağlamaklı bir gülümsemeye burnunu sildi.

O bendim ve Savio Falcone ile evleneceğim elbiseydi.

Düğün için evimizde hazırlanmıştım. Son gecemi orada geçirmiş olmak hâlâ gerçeküstü geliyordu. Bu gece Falcone malikânesine taşınacak, Savio ile aynı kanadı ve yatağı paylaşacaktım.

Şoförlü bir araba Toni ve beni aldı ve bizi kiliseye götürdü. Arka kapıdan girdik ve vakit gelene kadar arka odalardan birinde saklandık. Birkaç dakika sonra annem içeri girdi. Kiara'nın kilisedeki çiçekleri düzenlemesine yardım etmişti.

"Hazırlıklara yardım edebilir miyim bir bakayım," dedi Toni ve yanağını öperek oradan ayrıldı.

Annem kapıyı kapattı ve beni içeri aldı. "Çok güzelsin Gemma. Savio ona neyin çarptığını anlamayacak."

Annemin gözlerinde yaşlar parlıyordu. Sertçe yutkundum, gözyaşlarıyla savaştı ve savaşını kaybetti. Birkaç damla yanaklarından aşağı süzüldü. Havayı dışarı üfledi. "Kiliseden önce ağlamayacağıma dair kendime söz verdim."

Onun elini tuttum. "İkimiz de bunun asla gerçekleşmeyeceğini biliyoruz." Benim de gözlerim akmayan yaşlarla doldu.

Başını salladı. "Baban seni böyle görebilseydi..." Sözleri boğuk bir hıçkırıkla kesildi ve gözümden bir damla yaş süzüldü. Soğukkanlılığımı korumak için mücadele ettim. Belki su geçirmez makyaj her şeyi yerli yerinde tutabilirdi ama şişmiş gözler ve kızarmış bir burnu saklamak zordu. "Ve büyükannen."

Annem gözlerini kapattı, yüzü buruştu. Kendini tutmaya çalışarak umutsuzca başını salladı.

Yanaklarımda ıslaklık birikti ve dudaklarımı birbirine bastırdım.

Küçüklüğümde beri düğün günümü hayal ederdim. Annem ve Nonna bana kendi günlerinden fotoğraflar gösterirlerdi, gülümseyerek ve hüzünlenererek. İkisi de çok güzel gelinlerdi ve bana benim de muhteşem bir gelin olacağımı söylemekten hiç vazgeçmediler.

Nonna, torunlarının ilk düğünü olan benim düğünümüne tanıklık edeceği için her zaman çok heyecanlıydı. Şimdi orada olamayacaktı.

Babam da olmayacaktı. Midemin içi boşaldı, keder ve üzüntüden bir uçurum oluştu.

"Yukarıdan izliyorlar," diye kesin bir ifadeyle sözlerini tamamladı. "Bugün tesellimiz bu olmalı. Bu bir sevinç günü ve kederin bunu mahvetmesine izin veremeyiz. Güzel Gem'imın koridorda yürüdüğünü görmek için çok uzun süre bekledim."

Annem ellerimi sıkıca sıktı ve gözlerimin içine baktı. "Mutlu ol. İkisinin de senin için istediği buydu." Gülümsedi. "Mutluluk ve bir sürü güzel çocuk."

"Anne!" Önce boğuldum, sonra güldüm. "Ben sadece on sekiz yaşındayım. Yakın zamanda sana torun falan vermeyeceğim."

Annem omuz silkti. "Asla bilemezsin. Diego'ya hamile kaldığımda ben de senin yaşındaydım."

Savio ve babamın birbirlerine hiç benzemediklerinden bahsetmemiştim. Savio kesinlikle henüz çocuk istemiyordu ve dürüst olmak gerekirse ben de istemiyordum.

Annem yanağımı okşayarak bana tuhaf bir şekilde baktı. "Ne kadar da büyümüşsün. Küçük kızımın bugün evli bir kadın olacağına inanamıyorum." Yüz hatlarında bir utanç ifadesi belirdi.

Boğazını temizledi. "Bu gece özel bir gece olacak."

Annemin sözlerinin yönünü anlayınca gözlerim büyüdü. Sıcaklık boynuma doğru tırmandı.

Annemin yanakları da pembeye boyanmıştı. "Sanırım," dedi küçük, mahcup bir kahkaha atarak. "Gelecekteki baldızlarından bu konuşmayı seninle yapmalarını isteyeceğim."

"Hayır anne, konuşmaya ihtiyacım yok." Toni bilmem gereken her şeyi açıklamıştı. Ne de olsa Diego'yla birlikte olmuştu ama annem bunu bilmiyordu elbette.

Annem başını salladı ve kapıya doğru yürüdü. "Her gelinin böyle bir konuşmaya ihtiyacı vardır." Ben onu vazgeçirmeye çalışmadan kapıdan çıktı. Baktım

yansımadı.

Gözyaşlarım artık kurumuştı ve neyse ki gözlerim şişmemişti. Bunun için yeterince ağlamamıştım. Kolyeyi karıştırdım. Nonna'nın aile yadigârı.

Kapı çalındı ve beni bu tehlikeli yas yolundan ayırdı.

"Gemma?" Kiara'nın sesi çınladı. Birazdan gerçekleşecek olan konuşma karşısında irkildim.

Konuklar akın akın gelmeye ve sıraları doldurmaya başlamıştı. Bir Falcone'un kilisede evleneceği günü görmek...

Kardeşlerimle birlikte arka tarafta toplanmış, herkesi selamlıyordum. Kiara ve Serafina bir kez daha Greta ve Nevio'ya talimat vermekle meşguldü. Gemma'nın annesi aceleyle Kiara ve Serafina'ya doğru koştu ve bana doğru hızlı bir bakış atarken onlara bir şeyler söyledi. Başlarını salladılar, sonra Bayan Bazzoli uzaklaştı.

"Ne oldu?" Ben sordum. Kiara kızardı.

Serafina nazlı nazlı gülümsedi. "Bayan Bazzoli evlenmeden önce Gemma ile konuşmamızı istedi." Vurgulama için durakladı. "Bir kız konuşması."

Başımı salladım. "Gemma'nın konuşmaya ihtiyacı yok. Ona bilmesi gereken her şeyi göstereceğim."

Serafina ofladı pufladı. "Tabii ki moral verici bir konuşmaya ihtiyacı var. Senin aksine, Vegas'ın yarısıyla yatmadı."

Sırıttım. "Biliyorum. O tamamen benim."

Serafina Kiara ile bakıştı. "Neden sen damatlık görevlerine dönmüyorsun, biz de kızlarla ilgili işleri halledelim?"

"Gördüğüm kadarıyla ona iyi bir gece yaşatmak benim damatlık görevim."

Fabiano kollarında Aurora ile bize doğru yürürken kardeşlerimle bakıştı.

"Bence beklentilerini düşürmen gerekiyor," dedi Serafina.

"Bu geceyi benim için mahvetme."

Kiara gözlerini devirdi.

Serafina gülerek, "Eminim bunu kendi başına başarabilirsin," dedi.

"Gecesini mahvetme, Tanrı aşkına. Son birkaç aydaki huysuzluğu dayanılır gibi değil. Yakında biriyle yatmazsa cinnet geçireceğim," diye hırladı Remo.

"En iyi günlerinde bile cinayete meyillisin Remo, dürüst olalım," dedi Fabiano, son çılglık krizinden dolayı yüzü kıpkırmızı olan Aurora'yı sallayarak. Sarı saçları ve mavi gözleri daha da öne çıkmıştı.

Kiara ve Serafina ben onları durduramadan kaçıp gittiler.

"Kahretsin," diye mırıldandım.

"Belki de Fina'nın tavsiyesini dinlemeli ve beklentilerini düşürmelisin. Belki Gemma bu gece seninle yatmayacak ve yatsa bile muhtemelen beklediğin gibi havai fişek gösterileri olmayacak," dedi Fabiano.

"Kendi adına konuş," dedim. "İlk gecenizde Leona'ya havai fişek göstermediniz diye ben de başarısız olacağım anlamına gelmez."

Fabiano gözlerini devirdi.

Remo çarpık bir şekilde gülümsedi, gözleri karısını takip ediyordu. "Herhangi bir ipucu?" Dedim.

"Viski kan tadıyla iyi gider." Bir kaşımı kaldırdım. "Teşekkürler."

Fabiano başını salladı ve avucuyla Aurora'nın kulağını kapattı. "Aurora büyüdüğünde malikanenizi ziyaret etmesi yasaklanacak."

Diego gözlerinin altında etkileyici torbalarla geldi. Tokalaştık ve eğer konuklar arasında bir mırıltı duyulmasaydı muhtemelen bir uyarı daha yapacaktı.

Bakışlarını kilisenin girişine doğru takip ettim ve kısık bir ısıklık çaldım.

"Bu kız bir gün birinin ölümüne sebep olacak," dedim.

Luca Vitiello, göz alıcı karısı ve ondan daha da göz alıcı kızıyla birlikte kapının girişinde yükseliyordu. Oğlu şimdiden üç yaş büyük ablasından daha uzun boyluydu.

"Kaç yaşında?" Diego sordu.

"On iki," dedi Fabiano uyararak. "Ve onlar geldiğinde başka bir şeye baksan iyi olur, yoksa Luca seni kesecek."

Remo tehlikeli bir gülümsemeyle, "Luca benim bölgemde kimseyi kesmeyecek," dedi.

"O yaşta biri Greta'yı kontrol etseydi, Luca'nın bölgesinde olsaydınız onu kesmekte tereddüt eder miydiniz?" Fabiano sordu.

Alay ettim. Remo bir gülümsemeyle herifin gırtlığını parçaladı.

Kiara ve ardından Serafina odaya girdi ve ben yerin dibine girmek istedim. Kiara benim hissettiğimden daha da telaşlı görünüyordu. İkisi de beni içeri aldı.

"Tanrım, çok güzelsin Gemma," dedi Kiara, avucunu ağzına bastırarak.

Serafina yavaşça başını salladı. İkisi de kesinlikle göz alıcıydı. Kiara soluk teni ve koyu renk saçlarıyla güzel bir tezat oluşturan uzun kırmızı elbisesi içinde, Serafina ise düz sarı saçları ve lacivert elbisesiyle muhteşem bir melek gibiydi. "Savio'yu dize getireceksiniz."

Savio ile evliliğimin nasıl olacağından emin değildim.

Serafina yaklaşarak, "Annen seninle konuşmamızı istedi," dedi.

"Gerçekten konuşmaya ihtiyacım yok," dedim çabucak. "Ben zaten... biriyle konuştum." Toni'yle konuştuğumu söyleyemezdim çünkü Diego'yla yattığı herkes tarafından bilinmiyordu.

"Yerinizde olsam Savio'nun engin bilgisine tek başıma güvenmezdim," dedi Serafina.

"Hiç kızlardan biriyle tanıştın mı?"

Kiara koluma dokundu. "Hayır. Savio hiçbir kızı yeterince önemsemedi."

Serafina eğildi. "Bugünden itibaren önemli olan tek kız sensin. Dediğim gibi, onu dize getirmeniz gerekiyor."

"Bunun mümkün olduğunu düşünüyor musun?"

"Ah evet," dedi Kiara ile bakışarak. "Her erkek diz çöktürülebilir." Bilmeleri gerekirdi. Nino ve Remo ile evliydiler.

"Yani, bize bir şey sormak istemediğine emin misin?" Kiara yumuşak bir sesle sordu. "Bir şey var... Gelenekçiler arasında kanlı çarşaf geleneği hâlâ devam ediyor ama aileniz çok muhafazakâr olmadığı için merak ediyorum

böyle bir şey var."

"Hayır!" Her ikisi de aynı anda söyledi.

Serafina omzuma dokundu. "Savio ile yatmak isteyip istemediğine sen karar vereceksin, sadece sen. Kanlı çarşaf lar ya da sana baskı yapan başka bir şey olmayacak ve lütfen seni istemediğin bir şeye zorlamasına izin vermeyeceğine dair bana söz ver."

Endişelerine gülümsedim. "Yapmayacağım."

Savio kararını vermeden önce beni uzun süre bekletmişti, önce nişanımız, sonra da düğünümüz konusunda. İsteddiği şey için bir süre bekleyebilirdi.

TWENTY-TWO

Gemma'nın nefes kesici kıvrımlarını ortaya çıkaran dar giysiler içinde olmasına bayılıyordum ama daha mütevazı bir gelinlik tercih etmesini bekliyordum. Ne de olsa bu gösteri kilisede gerçekleşecekti ve ailesi de düğüne katılacaktı. Bu yüzden onu yüksek yakalı, uzun kollu elbisesi ve yüzünün tamamını örten duvağıyla görmek beni şaşırtmadı, aksine nefesimi kesti. Kalabalığın üzerine bir sessizlik çöktü.

Beyaz bir görüntü.

Diego onu bana doğru yönlendirdi. Yaklaştıkça Gemma'nın yüzü peçesinin ince kumaşından daha fazla görünür hale geldi. Yanımda durdular ve Diego peçesini geri çekti. Aralarında geçen şefkatli bakış Diego'nun son birkaç haftadaki üstü kapalı tehditlerini affetmemi sağladı. Bu onun küçük kız kardeşiydi. Benim hiç koruyacak bir kız kardeşim olmamıştı ama Greta vardı.

Şaşırtıcı derecede sağlam olan elimi uzattım ve Gemma'yı başını sallayarak bana teslim etti. Dönüp ailelerimizin oturduğu ilk sıraya doğru ilerlerken çenesi sıkıca kilitlenmişti.

Gemma'nın eli benimkine doğru titriyor, koruyucu yanımı işaret ediyordu. Başparmağımı yumuşak teninde gezdirdim ve küçük bir gülümsemeyle ödüllendirildim. Eğilerek fısıldadım. "Bir prenses gibi görünüyorsun, Gem."

Gülümseme biraz daha genişledi, sonra rahip vaazına başladı ve Gemma'nın ifadesi odaklandı. Kendimden geçmiştım. Bu gösteri Gem içindi, başka bir şey için değil. Hâlâ bu hokus pokusa inanmıyordum.

Kollarını kavuşturmuş, hafif kızgın bir ifadeyle yanımda duran Remo'yla göz göze geldim. Nino'nun yüzünde hafif bir bıkkınlık ifadesi vardı. Ona göre Tanrı'ya inanmak tamamen mantıksızdı. İyi ki Gemma'nın muhafazakâr ailesini yüce bir gücün varlığıyla ilgili bir tartışmaya dahil etmemişti. Kardeşlerimi ve şeytani küçük yeğenimi tanıdığım kadarıyla, bu düğünün bir skandal olmadan sona ermesi ve Bazzolilerin yarısının bir daha bizimle tek kelime konuşmaması bir mucize olurdu. Sadece Adamo, rahibin söylediği tek bir kelimeyi bile dinlediğini gösteren bir ifade takınmayı başardı ama o da muhtemelen iki hafta sonraki sokak yarışını hayal ediyordu.

Gemma'nın "Evet" sesi düşüncelerimi yarıp geçti ve ben de dikkatimi hızla ön tarafa çevirdim. Bana attığı bakış, dikkatimi vermediğimi anladığını açıkça gösteriyordu.

"Evet," dedim kararlılıkla ve sonra buz gibi bir farkındalık çarptı yüzüme. Şu anda evli bir adamdım. Göz ucuyla Fabiano ve Remo'nun şaşkın bakışlarını yakaladım. Hayır diyeceğimi mi düşünmüşlerdi? Bugünün sonucu üzerine bahse girmiş olmalarına ihtimal vermiyordum. Eğer durum böyleyse, keşke bana söyleselerdi de ben de kendi bahsimi oynayabilseydim.

Greta, soluk pembe çiçekçi kız elbisesiyle, smokinli Nevio'nun önderliğinde bize doğru parmak uçlarında yürüdü. O olmasaydı, bu kadar çok insanın izlediği koridorda asla yürüyemezdi. Nevio'ya uyarıcı bir bakış attım. Eğer küçük canavar bu günü mahvedecek bir şey yaparsa, o sinsi kışına tekme basacaktım. Kendine rağmen Nevio yüzünü bile buruşturmadı. Greta'ya odaklanmış görünüyordu. Bu ikisi yin ve yang gibiydiler. O ve Greta önümüzde durdular. Greta yüzük yastığını kaldırarak bana küçük bir gülümseme verdi. Bir kez olsun rahibe, Gemma'ya ya da başka birine bakmadı.

Gemma eğildi ve yeğenimin biraz daha geniş gülümsemesine neden olan bir şey fısıldadı, beni kısa bir süre şaşırttı, ama sonra gözlerim Gemma'nın çıplak olan sırtına çekildi. Belirgin sırtı ve zarif kürek kemikleri, dilimi üzerinde gezdirmek istediğim lezzetli omurgası. Nabzım hızlandı. Gemma elindeki yüzükle doğruldu ve bana baktı.

Yüz ifadem nasıldı bilmiyorum ama açlığımı yansıtıyor olmalıydı çünkü Gemma'nın yanakları kızardı. "Elin," diye fısıldadı ve ben de ona elimi uzattım.

Yüzüğü taktı. Greta'ya doğru eğildim ve kalan yüzüğü aldım. Bu sefer daha az iğrenç bir yüzük seçmiştim.

birkaç elmas. "Teşekkür ederim, bebek
yüzlü." Nevio suratını astı.

"Ve senin sayende."

Ben doğrulurken birlikte arkalarını döndüler. Gemma'nın elini tuttum ve yüzüğü parmağına geçirdim. Yüzüğümü Gemma'nın elinde görünce içimi tanıdık bir sahiplenme dalgası kapladı. Kendi elime bakarken, artık benim de beni başkasının yapan bir işaret takacağımı fark ettim. Gemma'nın hayatımın geri kalanını birlikte geçireceğim, seks yapacağım tek kadın olacağını bilmek garip bir duyguydu...

"Gelini öpebilirsiniz," dedi rahip ve beni düşüncelerimden kopardı.
Sırttım.

Kolumu Gemma'nın beline dolayarak, avuç içimi sırtının yumuşak, sıcak tenine bastırdım ve onu kendime çektim.

"Terbiyeli ol," dedi neredeyse çaresizce, ağzım onunkine çarpmadan bir saniye önce. Rahip öpüşmemiz için resmi onayını vermişti, bu yüzden Gemma'nın kendini beğenmiş ailesi bunu sineye çekebilirdi. Dudaklarımı Gemma'nın yumuşak dudaklarının üzerinde kaydırarak dilimle arasını açtım. Gemma gerildi ama tepki vermesine fırsat vermedim, onu daha da yakına çektim, serçe parmağım elbisesinin kumaşının altından kayarak kuyruk sokumunu okşarken dilim de onun tadına baktı. Kilisede alkış sesleri yükseldi, ilk başta sadece birkaç kişi tarafından, muhtemelen Remo tarafından düzenlenmişti, ta ki herkes katılana kadar.

Sonunda nefes nefese kalarak geri çekildim. Eğer aletimde kan birikmeye başlamasaydı Gemma'yı öpmeye devam ederdim. Kilisede ereksiyon olmak kesinlikle Gemma'nın bana karşı kullanacağı bir şeydi. Gemma'nın teni kızarmış, dudakları şişmiş ve gözleri kısılmıştı. Kendini hatırlamadan önce bir an için bakışlarını arzu doldurdu ve lanet olsun, o anda onu omzuma atmak ve arabaya taşımak istedim, böylece onu onunla yoluma devam edebileceğim تنها bir yere götürebilirdim.

Sonra Gemma'nın gözleri kısıldı ve yüz hatlarına bir farkındalık yerleşti, gözleri seyircilerimize kaydı.

Kilisenin dışında konuklar etrafımızda toplanmış, şampanya kadehlerini tokuşturuyor ve tezahürat yapıyorlardı. Bizi ilk kutlayanlar Remo ve Serafina oldu,

Tabii ki. Capo ve kardeşim olarak bu onun için bir onurdu. Başını salladı, sonra elimi tuttu ve kısa bir süre sarılmak için beni kendine doğru çekti. Birçok erkek, özellikle de yüksek rütbeli bir mafya babasıysa, herkesin önünde sevgi gösterisinde bulunmaktan kaçınırdı. Remo kimseyi etkilemesine gerek olmadığını biliyordu. Odadaki herkes ona saygı duyuyor, hatta ondan korkuyordu. "Evli olduğuna inanamıyorum. Hepimize Hugh Hefner gibi davranacağından emindim."

Homurdanarak geri çekildim. "Vegas'ın en seksi kızının mihrapta beklediğini düşünürsek, evlenmeyi nasıl kabul etmem?"

Remo, "Bir parça bakire kıcı için çok fazla sorun var," diye mırıldandı. Gemma yanımda kaskatı kesildi.

Elim onun elinin etrafında sıkılaştı, dudaklarım öfkeyle kıvrıldı. "Dikkatli ol."

Remo'nun ağzı çarpık gülümsemesine dönüştü. "Anlıyorum. Sonuçta sadece ateşli bir kıcı değil." O dayanılmaz bilmiş ifadesiyle geri çekildi ve Serafina onun yerini aldı. Serafina gülümsedi. "Tebrikler." Sonra koluma vurdu. "Bunu berbat etme. Onu seviyorum."

"Aranızdaki özel bağı yok edecek hiçbir şey yapmam."

Geri çekilmeden önce bana bir kez daha vurdu, sonra da kaybolan Nevio'yu aradı.

Sırada Diego ve annesi Claudia vardı; Claudia'nın kucağında hâlâ solgun olan Carlotta vardı. Diego elimi tuttu ve omzuma dokundu. "Tebrikler." Öne doğru eğildi, gözleri çok ciddiye. "Sen benim hiç sahip olmadığım bir kardeşim gibisin. Sen benim en iyi arkadaşımsın. Ama Gemma'ya zarar verirsen seni öldürürüm."

Cevap olarak gülümsedim. Şimdiye kadar onun tehditlerine alışmışım ve artık beni sinirlendirmiyorlardı. "O artık benim korumam altında Diego ve ben onu koruyacağım."

Diego başını salladı ama yüz ifadesinde bir şüphe belirtisi vardı.

Sırada Carlotta ile Claudia vardı. Bana tek koluyla sarıldı. "Lütfen kızıma iyi davran Savio," diye fısıldadı, gözlerinde kızı için duyduğu endişenin ciddiyeti vardı. "Gemma iyi bir kızdır. Altın gibi bir kalbi var ama altın bile yok edilemez değildir. Bir Falcone olarak Diego'nun tehditlerinin senin için bir şey ifade etmediğini biliyorum ama belki bir annenin dileği eder."

Gözleri yaşlarla dolmuştu. Bitkin ve çok zayıf görünüyordu. Daniele'in ölümünden beri kırılğan olmuştu. "Claudia, benden Gem'e iyi davranmamı istemene gerek yok. Ona zarar vermeyeceğim ve eğer denersem, olması gerektiği gibi kıcıma tekme basar."

Carlotta utanga. Kollarımı uzattım ve o da hemen öne doğru eğildi. Claudia onu bana uzattı ve ben de onu göğsüme bastırdım. Ufacık bir çocuktı, hastalığına bakılırsa hiç de şaşırtıcı değildi. "Hey Lotta, elbisenin içinde çok şık görünüyorsun. Bir prenses gibi."

Kıkırdadı ve gerçekten de bana sarıldı. Babası gitmişti, hayatında sürekli bir erkek varlığı vardı ve Diego'nun iş yükünü bildiğime göre muhtemelen boşluğu dolduracak zamanı yoktu. Başını okşadım.

Gemma uzun süredir kendisine sarılan Diego'dan uzaklaştı. İki de bana baktı. Onlara göz kırptıktan sonra Carlotta'ya döndüm. "Daha sonra benimle dans eder misin?"

Carlotta dudağını ısırarak başını salladı.

"Diğer misafirleriniz sıralarını bekliyor," dedi Claudia ve Diego'yla birlikte yan tarafa geçmeden önce Carlotta'yı benden aldı. Gemma parmaklarımızı birleştirdi ve parmak uçlarında durarak kulağıma fısıldadı. "Ona kendini özel hissettirdiğin için teşekkür ederim. Çok şey atlattı. Senden gerçekten hoşlanıyor."

Konuklara dönerken elini sıktım. Nino ve Kiara bizden önce bekliyorlardı. Kiara'nın gözleri yaşlıydı. Her ikisi de oğullarından birini taşıyordu. İki de papyon ve jartiyer giymişlerdi ve etraftaki tüm kadınların hayran bakışlarını üzerlerinde toplamışlardı.

Gemma'nın yüzü de coşkuyla çarpıldı. Bebek alarmım bir anda çalmaya başladı ve onunla en azından önümüzdeki on yıl içinde ocuk istemediğimi konuşmam gerektiğini fark ettim. Evdeki dört ocuk zaten fazlasıyla yeterliydi, zamanının yarısından fazlasını Leona ile geçiren Aurora'yı da sayarsak beş. Gemma doğum kontrol hapı kullanıyor muydu yoksa bu onun geleneklerine aykırı mıydı?

Sikeyim. Bu gece prezervatif kullanmak zorunda kalsaydım, kendimi tekmelerdim. Nino bana başıyla selam verdi ve kolumu sıktı. "Tebrikler."

Evlilik hakkındaki sözlerini hatırlayarak bir kaşımı kaldırdım. "Evlenmenin tebrik edilmeyi gerektirecek bir başarı olmadığını sanıyordum."

"Normal şartlar altında bu doğru, ancak karışıklığınız göz önüne alındığında, böyle bir bağ kurmaya çalışmak tebrik edilmeye değer cesur bir girişim."

"Karşılık olarak bir *siktir git mi* yoksa *teşekkür m etmeliyim*, açıkçası emin değilim," dedim. Gzn kırpmadan bana hakaret etmeyi Nino'ya bırakın.

Nino bana, onun durumunda tam bir gülme krizine eşit olan bir gülümsemenin hayaletini verdi. "Eski alışkanlıklarına dönmeyi

düşündüğünde bu düğünün bize ne kadara mal olduğunu hatırla."

"Tamam, bu kesinlikle içten bir siktir git vakası."

Kiara Nino'nun önüne geçti ve bana sarılmadan önce ona anlamlı bir bakış attı. "Senin adına çok mutluyum. Senin için doğru kızı bulacağını biliyordum."

Tebrik çilesi bundan sonra sonsuza kadar sürdü, ama sonunda Gemma ve ben bizi kutlamalar için malikanemize götürecek limuzinin arkasındaydık. Şoförle birlikte arka ve ön taraf arasındaki bariyeri kaldıran düğmeye bastım.

Gemma bana kızgın bir bakış attı. "Savio..."

Beline uzandım ve onu kucağıma aldım. Nefes nefese kalınca elleri omuzlarıma kenetlendi.

"Bu elbise tam senlik. Masum koro kızı ve aynı anda bacaklarda seks. Kahretsin Gem, beni öldürüyorsun. Bu gecedен başka bir şey düşünemeyeceğim."

"Bu gece bir şey olacağını kim söyledi?"

Kaşlarımı kaldırdım ve yüzünü kavrayıp onu kendime çekerken tembelce gülümsedim. "Gelin ve damadın evliliği tamamlaması bir gelenektir Gem. Bunu herkesten çok senin bilmen gerekir. Senin ailen Camorra'daki kanlı çarşaf geleneğinin son destekçilerinden biri değil miydi?"

"Bu gece kanlı çarşaf falan olmayacak," dedi öfkeyle ama boğazında gezinen narin kızarıklık sesindeki zehri yok etti. Başparmağımı pembe iz üzerinde gezdirdim.

Yüzümü boynunun kıvrımına bastırdım, parmak uçlarım omurgasının yumuşak çıkıntılarını keşfederken yakasının bittiği yerdeki yumuşak tenini öptüm. Tüyleri diken diken oldu ve beni gülümsetti. "Kesinlikle haklısın Kitty." Yavaşça çenesine doğru öpücükler gönderdim. "Hiç kan olmayacak çünkü seni o kadar ıslatacağım ki amın sikime hazır olacak."

Gemma keskin bir nefes verdi ve ben de onun şaşkın halini kullanarak bir kez daha dudaklarına yapıştım. Bir anlık tereddütten sonra o da beni öptü. Kendini bana doğru bastırırken parmakları boynumu kavradı. Poposunu ve sırtını tutarak bizi ters çevirdim, böylece o arabanın deri tabanına yayıldı ve ben de onun üstüne çıktım. Vücudunun altımda hareket edişi, boğazının derinliklerinden gelen inilti, saçlarımdaki parmaklarının aceleyle seğirmesi, hepsi net bir dil konuşuyordu. Gemma benim dokunuşum için ne kadar çaresizse, ben de onun için o kadar çaresizdim.

Araba durdu ve Gemma öpüşmemizden koptu, gözleri irileşmiş, nefesi kesilmişti. Bana göz kırptı, neredeyse sersemlemişti. Dudakları kıpkırmızıydı.

ve suratı asıktı. Şoförümüzün arabadan inerken çıkardığı ses onu gerdi. Gözleri arka kapıya kaydı. "Savio, bırak beni."

Alt dudağını ısırdım. "Ben bu plana pek sıcak bakmıyorum. Erken bir düğün gecesine ne dersin? Limuzinde hızlı bir sevişme evliliğimiz için mükemmel bir başlangıç olur, sence de öyle değil mi?"

Gemma'nın gözleri kısıldı. "Gerçekten ilk seferimin bir arka koltukta olmasını istediğimi mi düşünüyorsun?"

"Daha kötü yerler de var," diye şaka yaptım. "Limuzin rahat bir yerdir." "Eminim bu teoriyi başka kızlarla da test etmişsindir."

"Ne fark eder ki? Sen artık benim karımsın Gem. Diğer kızların hiçbiri bunu söyleyemez."

Kapımızın önünden adım sesleri geldiğinde göğsümü itti. "Çekil!" Sıkı dudaklarına hızlı bir öpücük kondurduktan sonra kulağına eğildim.

"Söyle bana,

şimdiden benim için ısladın mı?" Tısladım. "Eminim ıslanmışsındır." "Savio," diye homurdandı.

Kapı açıldığında doğruldum ve Gemma'yı yanıma çektim. Ama gelen şoför değildi. Diego kapıda duruyordu ve Gemma'nın içinde bulunduğu durumu görünce yüz ifadesi karardı. Saçlarının bir kısmı topuzundan dökülmüş ve dağınık bukleler halinde yüzünü çevrelemişti, dudakları şişmiş ve yüzü kızarmıştı.

Arabadan indim, sonra Gemma'nın ayağa kalkmasına yardım ettim. Diego'nun gözlerinden onunkiler gibi kaçındı. Yine de bana dik dik bakmakta bir sakınca görmedi. Ağzını kulağıma yaklaştırdı. "Bu geceye kadar bekleyemez miydin, seni pislik?"

Kıkırdadım. "Kendini bu kadar üzme Diego. Gemma'nın o bembeyaz elbiseyi almaya hâlâ hakkı var. Bu geceye kadar bekleyebilirim."

Gemma bundan sonra kesinlikle bana kızgındı. Muhtemelen onu birkaç öpücükle ne kadar ateşli ve ıslak hale getirebileceğimden nefret ettiği içindir.

Onu Kiara'nın organizasyon becerileri sayesinde ziyafet için her şeyin hazırlandığı bahçeye götürdüğümde Gemma'nın yüz ifadesi bir hayranlık ifadesine dönüştü. Bu bir açık hava düğünüydü. Vegas'ta yağmur ihtimali şu anda sıfıra yakındı, bu yüzden çadırlar israf olurdu. Bahçenin ortasını dolduran düzinelerce yuvarlak masa, fazlasıyla yeterli alan sunuyordu. Arkalarında, gece çöktüğünde mekânı aydınlatacak çelenklerle kaplı bir dans pisti kurulmuştu. Çiçek süslemeleri pek umurumda değildi ama Gemma bundan memnun görünüyordu ve önemli olan da buydu.

Bu, Camorra'nın ailelerimizin evliliğinden bu yana gördüğü en büyük düğündü ve tüm Yardımcı Patronlar ve Kaptanların yanı sıra Famiglia'nın lider adamı olarak Luca da katılmıştı. Remo kutlamaların bizim tesislerimizde yapılmasına temkinli yaklaşmıştı ama adamlarımızı evimize davet etme konusunda çok ihtiyatlı davranırsak bu zayıflık anlamına gelirdi.

Gemma başını salladı, belli ki bunalmıştı.

Kısa süre sonra konuklar yerlerini aldı ve yemek servisi yapıldı. İlk dansımız için dans pistine geçtiğimizde Gemma garip bir şekilde sessizdi. Yüzlerce göz üzerimizdeyken, en güzel gülümsemesini takdim etti ama ben devam eden hüznü gördüm. Bundan sonra onunla dans etme sırası babasında olacaktı.

Yutkundu, gözleri siyah gökyüzüne kaydı. "Sence babam ve Nonna izliyor mudur?"

Zor bir soru. İnançlı biri değildim. Şakağını öptüm ve kulağına doğru eğilerek ona daha sıkı sarıldım. "Baban seni böyle görse çok mutlu olurdu. Büyükanne de cazibeme yenik düşmeden düğün gecene kadar gelebildiğin için seninle gurur duyardı."

Gemma bir kahkaha atarak göğsüme hafifçe vurdu. "Kendini çok beğenmişsin."

Dudaklarını öptüm, tekrar gülümsemesine sevindim.

Diego daha sonra kız kardeşiyle dans etti ve ben de anneleriyle dans ettim. Bir dans diğerini izledi, sonu gelmeyen bir dizi kadın gelip gitti. Eski sevgililerimden hiçbirinin davet edilmediğinden emin olmuştum, İtalyan kadınlardan uzak durduğumu düşünürsek bu bir sorun değildi. Diego o kadar şanslı değildi. Toni ile dansı tam bir beceriksizlik gösterisiydi.

"Dans et benimle," dedi yüksek bir ses.

İçkimi indirdim. Dans pistinden kaçmayı daha yeni başarmıştım ve şimdi kendimi siyah saçlı, mavi gözlü bir kıza bakarken bulmuştum. "Bu bir sipariş mi?" diye sordum.

Odanın diğer ucundan, içinde bulunduğum duruma tepkisini görmek için Remo'yu buldum ama bana bakmıyordu. Gözlerini kısmış Luca'yı izliyordu. Luca ise sanki şu anda beni mümkün olan en küçük parçalara nasıl ayıracağını hayal ediyormuş gibi bana bakıyordu.

Kızı bana kirpiklerini kırıştırdı. O kız tam bir ölüm tuzağı. "Hayır demen kabalık olur."

"Öyle mi?" İçkimi bırakarak sordum.

"Kesinlikle," dedi.

"Bana adını tekrar hatırlat." Adını biliyordum, herkes biliyordu ama o kendine biraz fazla güveniyordu.

Öfke parladı üzerinde onu yüz, a Titreşim .
çocukça somurtkanlık. "Marcella Vitiello."

"Ahh, evet, şimdi hatırladım."

Kızardı, belli ki sıkılmış sesimden dolayı kafası karışmıştı. New York'ta muhtemelen herkes ona bir prensesmiş gibi yaltaklanıyordu.

"Benimle dans edecek misin, etmeyecek misin?" "Bu kibarca bir *ya da değil*."

"Babamdan korkuyorsun," diye mırıldandı. "En azından Las Vegas'ta insanlar daha cesur olur sanıyordum."

"Babandan korkmuyorum, Marcella. O kadar cesursan kardeşim Remo'ya git ve onunla dans et. Eğlendirmem gereken bir karım var." Ona başımı salladım, sonra da uzaklaştım. New York'tan gelen ergenlik öncesi şımarık bir prensesin piyonu olmayacaktım.

Bir süredir görmediğim Gemma'yı aramaya çıktım. Onu ikinci havuzumuzda, ışıktandırılmış çağlayanlara bakarken buldum. Kollarını ortasına sarmıştı. Ağlamıyordu ki bu beni çok rahatlattı. Kollarımı arkasından dolayarak onu zıplattım.

"Neden burada saklanıyorsun?"

"Saklanmıyorum. Sadece bir süreliğine tüm dikkatlerden uzaklaşmaya ihtiyacım vardı."

Boğazını öptüm. "Gördün mü, ilk öpüşmeni bu piçler izlemeden yapmak o kadar da kötü değilmiş."

"Nonna'nın buna katılacağından şüpheliyim," dedi güzel yüzüne yansıyan suçluluk ve üzüntü karışımı bir ifadeyle.

"Evlenmeden önce birkaç kez öpüştüğümüz için sana gerçekten kızacağını mı düşünüyorsun? Sen artık benim karımsın, ne fark eder ki?"

"Ne düşünürdü bilmiyorum çünkü ona soramam çünkü burada değil. Babam da öyle." Sesi titredi ve başını hızla başka yöne çevirdi ama gözlerindeki hain parıltıyı yakaladım.

"Siktir, Gem," dedim kısık bir sesle. Onu çevirerek yüzünü kavradım ve alınlarımızı birbirine bastırdım. "Biliyorsun, ikisi de senin mutlu olmanı isterdi. Tek istedikleri buydu."

Gözlerimi aradı. "Beni mutlu edecek misin?"

Dilimin ucunda birkaç cevap belirdi, hiçbirisi böyle bir durumda uygun değildi. Ama gerçek şu ki, hiç emin değildim. Bu evlilik, sikimin gösteriyi yönetmesinin bir sonucuydu. Gemma'yı yatağında istiyordum ve bunun gerçekleşmesi için anlaşılmayı imzalamam gerekiyordu. Tabii ki her şey bundan ibaret değildi. Ama daha önce hiç biriyle ilgilenmek zorunda kalmamıştım. Her zaman sadece istediğimi yapmış, istediğim kişiyle sevişmişim. Artık bu sona ermişti. Gemma benim karımdı.

Kahretsin, bu gerçek bana bir balyoz gibi çarptı.

Gemma ofladı. "Şimdiden pişmanlık duyuyorsun, değil mi?" Uzaklaşmaya çalıştı ama ben ona daha sıkı sarıldım.

"Değilim," dedim kararlılıkla. Gerçek buydu. Gemma'yla tekrar evlenirdim, sadece kendimi onun şüphesiz güzel amına gömmek için değil, aynı zamanda onu diğer her açıdan kendim için istediğim için. Mick'in onu elde edebileceği fikri bile beni kıskançlık krizine sokuyordu.

Ama şimdi sonsuzluk tüm korkunçluğuyla önümüzde uzanıyordu. Onu yatak odasının dışında da mutlu edebilir miydim? Gemma'nın savunmasız gözlerine bakarken daha fazlasını istemiyordum ama bunu bilmiyordum.

Gemma'yı öptüm çünkü bu yapabileceğim bir şeydi. Dilim onunkini okşadı, daha fazlasını vaat ediyordu. Bana doğru eğildi, bir cevaptan kaçınmama izin verdi, küçük bir ihmal günahı. Bir hışırtı geri çekilmeme neden oldu, vücudum gerildi ve elim ceketimin altındaki silaha gitti.

TWENTY-THREE

Toni ve Diego bir çalının arkasından çıktılar, şaşkın görünüyorlardı. Toni'nin spaghetti askılarından biri omzundan sarkmış, ruju gitmiş ve sa modeli mahvolmuştu. Diego da yanlış iliklenmiş gömleği, açık fermuarı ve karmakarışık saçlarıyla daha iyi bir görüntü oluşturmuyordu.

Yüzümü buruşturdum.

Savio utancımı paylaşmadı. "Eski sevgiliyle seks mi?"

Kardeşimin yüzündeki ifadeye bir kahkaha attım. Toni tamamen mahcup görünüyordu, bu yüzden Savio durumu daha da kötüleştirecek bir şey söylemeden önce onu kurtarmaya karar verdim. Yanına gittim ve elini tuttum, sonra onu gülünç derecede geniş olan binanın başka bir تنها noktasına götürdüm.

"zr dilerim," diye fısıldadı. "Bunu grmeni istememiştim."

Ona bir bakış attım. "Toni, bunu görmek istemememin sadece iki nedeni var: Kardeşimin seks hayatı yokmuş gibi davranmayı tercih ederim ve senin incinmeni istemem. Nasıl bittiğini biliyorsun."

Omuz silkti. "Bu sadece seks. Onunla bir ilişki için nefesimi tutmuyorum."

Ona şüpheli bir bakış attım.

"Bu doğru," dedi. "Ama seks hayır diyemeyeceğim kadar güzel." Burnum kıvrıldı. "Toni, lütfen."

Güldü ve yanaklarıma dokundu. "Yine kızarıyorsun. Savio ile evlendiğine göre bunun ne kadar süreceğini merak ediyorum."

Savio'dan on yedinci yaş günü hediyesi olan zarif altın saatime baktım. Saat neredeyse gece yarısına geliyordu, bu da damat ve gelinin emekli olması için belirlenen zamandı. Geceyi Savio'yla geçireceğimi düşününce içimi bir gerginlik kapladı. Daha önce onun yatağında bulunmuştum ama o zamanlar kendimde değildim, bu yüzden bana gerçekten yaşanmış bir şey değil de bir rüya gibi gelmişti.

Toni ellerimizi birleştirdi. "Gergin misin?"

"Bu gece Savio ile yatmayacağım."

Toni'nin yüzünde şaşkınlık ifadesi belirdi. O kadar pislik yaptıktan sonra bana onu bunun için çalıştırmamı söyleyen o değil miydi? Görünüşe göre kardeşimle seks yapmak onun önceliklerini bir anda değiştirmişti.

"Gerçekten mi? Yıllarca onun hasretini çektikten sonra, onun boğasıyla bir gezintiye çıkmaya izin vermeyecek misin?"

Gözlerimi devirdim. "Bu daha çok ona acı çektirmeden önce herhangi bir gezintiye çıkmasına izin vermemekle ilgili."

"Sence bunu kabul edecek mi?" "Ne yapabilir ki?"

Toni yüzünü buruşturdu ve etrafımızı işaret etti. "O bir Falcone. Batı'nın sahibi. Ne isterse yapabilir ve yanına kâr kalır."

Toni'nin bazen dramatize etme eğilimi vardı. "Savio öyle biri değil."

"Gemma, sen bile bu kadar aşık olamazsın. Ne dediğini duydun mu? ve kardeşlerinin sana saldıran Rus'a ne yaptığını biliyor musun? Onun nasıl bir adam olduğunu biliyorsun. Onun ve kardeşlerinin ne tür adamlar olduğunu. Sakın bana onun rıza dışı sert bir oyundan çekineceğini düşündüğünü söyleme."

"Neyin var senin?" diye sordum. Toni genelde böyle değildi.

Kızardı ve başka tarafa baktı. "Hiçbir şey."

"Toni," dedim sertçe. "Neyin var söyle bana." Bu bile dudaklarına bir gülümseme getirmedi.

"Arena'yla ilgili. Görünüşe göre babam muhasebe işlerini savsaklıyormuş, bu yüzden Camorra'ya yeterince para göndermemişiz. Fabiano dün onunla bu konuyu konuştu."

"Oh, hayır. Özür dilerim. Bu yüzden mi burada değil?"

"O kadar da kötü değil. Ama gözü morardı ve elmacık kemiği kırıldı ve evde incinen gururunu tedavi ediyor. Bu onun hatasıydı. Camorra'nın parasına asla bulaşılmayacağını biliyor."

"Hem Savio'nun hem de Diego'nun korkunç şeyler yaptığını düşünmek çok zor."

"Artık en korkutucu ailenin bir parçasısın Gem. Hepsinin bir arada olduğu bir evde yaşamayı hayal bile edemiyorum."

"İyi olacağım," dedim kararsızca.

Toni kollarını bana doladı. "Savio iyi öpüşüyor mu? Bu kadar pratik yaptığına göre harika olmalı."

Dudağımı ısırdım. "O çok iyi. Nasıl yapıyor bilmiyorum ama öpücüğünü her yerde hissedebiliyorum." Yanaklarım kızardı.

Toni sıırttı. "İşte böyle olması gerekiyordu. Sana tavsiye ettiğim gibi pratik yaptın mı?"

İnledim. "*Hayır.*" Toni bir erkeği mutlu etme pratiğini muz üzerinde yapmamı önermişti ama bunu düşünmek çok utanç vericiydi.

"Hâlâ 'Asla yapmayacağım' treninde misin?" "Evet."

"Savio'nun bundan memnun olacağından şüpheliyim." "Benim tarafımda mısın yoksa onun mu?"

Toni gözlerini devirdi. "Senin, her zaman senin, işte bu yüzden harika bir seks hayatın olmasını istiyorum."

Diego saçını düzeltmeye çalıştı ama nafile. Toni o kadar sert çekiştirmiş olmalıydı ki, saçları dağınık haliyle sonsuza dek donup kalmıştı.

"Hadi biraz yürüyelim," dedi Diego.

"Bu şimdye kadar kullandığın en saçma tavlama cümlesi ve ben hepsini duydum."

Diego hiç gülümsemedi.

Demek böyle olacaktı? Eğlencemi bastırmaya çalışarak onu takip ettim. Gerçekten beni korkutabileceğini mi düşünüyordu? Çünkü planının bu olduğundan hiç şüphem yoktu.

Diego'nun yüzüne bir kez baktığımda bir konuşma hazırladığını anladım. Belki de benim Nino ve Remo'yla birlikte büyüdüğümü unutmıştu. Beni korkutmak hiç de kolay değildi, özellikle de onun gibi görünürken. "Belki de fermuarını yukarı çekmeli ve gömleğinin düğmelerini düzgün iliklemelisin ki seni ciddiye alabileyim."

Yüzünü buruşturarak giysilerini düzeltmeye çalıştı.

Yürüyüşümüzü durdurduğunda partiden o kadar uzaktaydık ki kutlama sesleri sadece uzak bir yankıdan ibaretti ve her yer gölgeler içindeydi.

Diego ellerini ceplerine soktu. "Sen benim en iyi arkadaşımın," diye başladı.

Beklediğim bu değildi.

"Her zaman Gemma'yı korumaya çalıştım."

"Onu benden korumana gerek yok. Ona zarar vermeyeceğim. Daha önce hiç olmadığı kadar güvende olacak. Falcone ismi onu koruyacak ve ben de vücudumdaki tüm Falcone hücrelerimle onu koruyacağım."

"Başka birinin onun için tehlikeli olmasından endişe etmiyorum. Endişelendiğim şey ona nasıl davrandığın."

"Lanet olsun, son iki ayda bir keşişe dönüştüm. Bu Gemma konusunda ciddi olduğumu göstermiyorsa, ne gösterir bilmiyorum."

Diego bir kahkaha attı. "Seks yapmadan durabileceğini hiç düşünmemiştim. Ve gerçekten de onu bekleyeceğini düşünmemiştim. Düğünden önce seninle yatması için onunla konuşmanın bir yolunu bulacağımı düşünmüştüm."

"Şükürler olsun ki bekleyiş bu gece sona erecek."

Diego'nun dudakları kıvrıldı. "Evet... Bunu düşünmemeyi tercih ederim."

"Belki son dakika ipuçlarınız vardır. Remo pek yardımcı olmadı."

"Tavsiyeye ihtiyacın olduğundan şüpheliyim," diye mırıldandı Diego, giderek daha rahatsız görünüyordu ve bu da beni teşvik etti.

"Benim hiç yapmadığım ama senin yaptığın bir şey var. Eğer doğru hatırlıyorsam, Toni'nin kirazını patlatmıştın."

"Kapa çeneni," dedi. "Seninle bu konuda konuşmayacağım. Kız kardeşimle geçirdiğin gece hakkında da hiçbir şey bilmek istemiyorum. Sadece kendine sakla." Yürümeye başladı ve ben de onu takip ettim. Gemma ile olan seks hayatımla ilgili bilgileri kimseyle paylaşmaya kesinlikle niyetim yoktu.

Partiye döndüğümüzde saat gece yarısını vurmuştu.

"Yatır onu, yatır onu!" diye seslendi Gemma'nın ailesinin ilk üyesi. Gelenekçilere güvenin, karınızı ne zaman becereceğiniz belli olsun. Bir kereliğine, ben

gelenekleri için mutluydu. Kardeşlerimi koroya başlamaları için zorlamama bile gerek kalmadı.

Başımı adama doğru eğdim ve çok geçmeden kardeşlerim de dahil olmak üzere daha fazla kişi bu sözleri haykırdı. Sadece Adamo kollarını kavuşturmuş, gözlerini devirerek duruyordu. Gemma'yı masamızda Toni'nin yanında gördüm. Yüzü giderek kızarıyordu.

Çok hevesli görünmemeye çalışarak ona doğru ilerledim. Ben yetişkin bir adamdım, ilk sevişmesinden önceki bir genç değil. Remo'nun yanından geçerken, "Yatak odana bir şişe viski koydum," diye mırıldandı.

Kıkırdadım, özellikle de Serafina'nın kocasına gönderdiği soğuk bakışı görünce. Sonra Gemma'ya ulaştım. Uçmak üzereymiş gibi görünüyordu. Annesi ve Toni, sanki tehlikeli bir maceraya atılmak üzereymiş gibi hızla ona sarıldılar.

Belki de yatakta bir hayvan olduğuma dair söylentiler kulaklarına ulaşmıştı. Eğlencemi bastırdım. Boğa dövmemin yangına körükle gitmekten başka bir işe yaramayacağını hep biliyordum. Ama Gemma'yı çok yakında yatağa atmak gibi bir niyetim olsa da, bu gece öyle olmayacaktı.

Birlikte olduğum her kız benimle gelmişti ve bunun gerçekleşmesi için Gemma'yı bütün gece yemem gerekiyorsa, bunu memnuniyetle yapardım.

Elini tuttum ve onu eve doğru götürmeye başladım. Her türlü öneriyi bağırarak söyleyen bir kalabalık bizi takip ediyordu. Fransız kapılarına vardığımızda Gemma'nın yanakları neredeyse kıpkırmızı olmuştu.

Sarhoş adamlardan oluşan kalabalığa döndüm. "Buraya kadar gelmenize izin var."

"Bu gece karını da getirdiğin sürece!" diye bağırdı arkadan biri.

"Oh, niyetim var!" Ben de karşılık verdim.

Gemma dehşet içinde küçük bir ses çıkardı ve ben de onu daha fazla utandırmamaya karar verdim. Kapıları onun için açtım ve içeri girdikten sonra onu takip ederek kapıları tekrar kapattım.

Kalabalığın bağırıışları artık boğuklaşmıştı.

Gemma ellerini ovuşturarak odaya baktı. Burası benim kanadımdaki yaşam alanıydı ama evi gezme zamanı değildi. Onu kollarıma aldım ve irkilerek solumasını sağladım. Gözleri benimkilerle buluşmak için yukarı fırladı.

Elbisesi çok güzeldi ama Gemma'yı taşımak, özellikle de merdivenleri çıkmak zor bir işti, ama sonunda benim, artık *bizim olan* yatak odamıza vardık.

Sadece bu geceyi düşününce bile sikime kan hücum ettiğini hissedebiliyordum.

TWENTY-FOUR

Savio beni kollarına alarak yatak odasına girdi, sonra beni dikkatlice yere bıraktı. Ben bir şey söyleyemeden beni şiddetle öptü ve beni şaşırttı.

Bir şeyi açıklığa kavuşturmak için göğsüne bastırdım ve o da sırtarak geri çekildi. "Bu gece benimsin."

"Artık evli olduğumuz için seninle yatacağımı sanıyorsan aklını kaçırmışsın demektir."

Savio bunun bir oyun olduğunu düşünerek alaycı bir sırıtışla, "Bu senin görevin ve benim ayrıcalığım," dedi.

Ona inanamadım. Bunun benim görevim olduğunu biliyordum. Ailemin benden ne beklediğini ve Savio Falcone'dan bedenimi esirgediğimi öğrendiklerinde ne kadar utanacaklarını biliyordum. Ama Savio benim için bir piçti ve bunu onun için kolaylaştırmaya hiç niyetim yoktu.

"Umurumda değil. Eğer beni istiyorsan, beni zorlaman gerekecek çünkü sana hiçbir şey vermeyeceğim."

Savio başını öne eğdi. "Benimle dövüşeceğini sanmıyorum." "Dövüşürdüm," dedim.

"Ve ikimiz de biliyoruz ki hiç şansın yok Kitty. Senin küçük kız dövüşü hareketlerin bana meydan okuyamaz."

Kendinden emin ses tonu beni ileri itti ama gelinliğim hareket etmemi zorlaştırdı.

Savio yumruklarımın her birini ve hatta yarım yamalak bir tekneyi bile engelledi, sırtışı genişledi. Beni kendine doğru çekti ve bir öpücük çaldı. Yumruğumu karnına indirdim ve inlemesine neden oldum. Başka bir hamle düşünecek zamanım olmadan Savio beni öne doğru itti ve yatağa düştüm. Elbisemin ağır kumaşıyla ayağımı bulma şansım yoktu.

Savio eteğimi yukarı itti, üstüme tırmandı ve bacaklarımın arasına diz çöktü. Onu itmeye çalıştım ama benim için çok güçlüydü. Bileklerimi kavradı ve başımın üzerine doğru itti. Kalçalarımın altına onu itmek için altında dönmeye çalıştım. Savio bu hareketi önceden sezdi ve benim momentumumu kullanarak kalçalarını benimkilerin altına getirdi, bacaklarımı birbirinden uzaklaştırarak aralarına yerleşmesini sağladı.

Gülümsemi ama yüzündeki neşenin altında daha karanlık bir şey vardı, ifadesinde daha önce hiç olmayan baskın bir şey. Kendisine ait olana sahip çıkmak için her türlü hakka sahip olduğunu bilen bir adamdı ve bunu yapmaya hevesliydi.

En kötüsü de vücudumun Savio'yla olan dövüşüme verdiği tepkiydi. Giderek daha fazla tahrik oluyordum.

Savio'nun gülümsemesi aramızda uzanırken cüretkâr bir hal aldı, eli yanımdan karnıma doğru kaydı.

Tutuşuna karşı mücadele ettim. "Sakın buna cüret etme," diye fısıldadım sertçe.

Sesimde beni rahatsız eden bir kırılganlık vardı.

Savio uyluğumun iç kısmını hafifçe okşarken kahverengi gözleri benimkileri tuttu. Merkezime yaklaşmadı. "Gemma, çok ıslak olduğunu biliyorum. Amına dokunmamı istediğini biliyorum. Sadece söyle ve sana orgazm olmanın nasıl bir his olduğunu göstereyim."

"Daha önce de orgazm oldum," diye mırıldandım yanaklarımdaki ateş patlamasına rağmen.

Savio'nun ifadesi vahşileşti. "Kendine dokunduğunda mı?"

Bir adamın beni gizlice kaçırdığına dair bir hikâyeye uydurmayı düşündüm ama ne intihara meyilliydim ne de Savio'ya sataşabilmek için masum bir adamın ölmesini istiyordum. O bir Falcone'du, şakalaşmalarımızdan ne kadar keyif alırsa alsın, tahammül edebileceği şeylerin bir sınırı vardı.

"Yetenekli ellerim var," dedim.

Savio sırtıttı. "Bundan şüphem yok, ama bir erkeğin seni yalaması ya da parmaklaması tamamen farklı bir şey, Gemma, güven bana."

"Bir kadını nasıl memnun edeceğini biliyor musun? Fahişeler her zaman zevk alıyormuş gibi yaparlar." O ve kardeşleri, dünyamızdaki pek çok erkek gibi

Geçmişte kulüplerindeki fahişelerin hizmetlerini kullandılar, bunu ben bile biliyordum.

"Yeterince kız ismimi haykırdı."

Kıskançlık içimi yaktı ve onu ezmeye çalıştım. Tabii ki Savio gördü. Kıkırdadı ve içimde yeni bir öfke dalgası patladı.

"Artık tamamen seninim,
Kitty." Gerçekten öyle
miydi?

Boğazımı öptü, sonra dudaklarıma doğru ilerledi. Dili onları araladı, dürttü, okşadı, her şey dönene ve külotum merkezime yapışana kadar ağzımın içini okşadı. Böyle olabileceğini bile bilmiyordum. Vücudum daha önce hiç bu şekilde tepki vermemişti. Kısa süre sonra Savio'nun uyarıldığının kanıtını hissettim ve duyularım geri geldi. Nefes nefese ve ateşli bir şekilde öpücükten çekildim.

"Seninle yatmayacağım," dedim tekrar, bu sefer daha sert bir şekilde.

Sonunda kafasına dank etmiş olmalı ki kaşlarını çatı. "Demek beni bekletmek istiyorsun."

"Beklemek zorundasınız ya da benim isteğim dışında istediğinizi almak zorunda kalacaksınız."

Yanağımdan öptü. "Ahh, Kitty, bunun benim tarzım olmadığını biliyorsun. Amının sikim için çığlık atmasını istiyorum ve bu olacak. Oynadığın bu oyunda ben bir ustayım. Beklemek benim için olduğu kadar senin için de işkence olacak, güven bana."

Sesinin alçak titreşimini bacaklarımın arasında hissedebildiğim için haklı olmasından korkuyordum ama bu sefer üstünlüğü ele geçirmesine izin vermeyecektim.

"Bırak beni. Yorgunum ve hazırlanmak istiyorum."

"Elbette," dedi dizini düzelterip kasıklarına hafifçe dokunurken. Zevkle irkildim, gözlerim büyüdü, nefesim kesildi.

Savio doğrulurken bilerek gülümsedi. Kızarmış yanaklarımla pantolonundaki şişkinliğe baktım, sonra bakışlarımı hızla kaçırdım.

Doğrulamaya çalıştım ama elbisem buna engel oldu. İç çekerek ellerimi uzattım. "Kalkmama yardım eder misin?"

"Ancak bunu indirmeme yardım edersen," dedi kasıklarına doğru başını sallayarak.

"Bacaklarının arasına tekme atabilirim..."

Savio kıkırdarak başını salladı. Sonunda ellerimi tuttu ve çekti. Ayağa kalktım ve bizi bir kez daha yakınlaştırdı. Savio'nun gözleri

sertçe yutkundum.

"Hazırlanmak istediğini sanıyordum," diye mırıldandı, kelimeler olduğundan çok daha kirli geliyordu. Bu irade savaşında ona karşı nasıl bir şansım olacağından emin değildim, çünkü bu benim konfor alanımın tamamen dışındaydı. Baştan çıkarma oyununda hiç deneyimim yoktu.

Ondan bir adım geri çekildim. Savio benim için çok fazlaydı ama kolay pes eden biri de değildim.

"En azından seni bu elbiseden çıkarmama izin verecek misin yoksa bunu da mı reddedeceksin?" Şaka yapıyordu. Yine de sesindeki karanlık notayı kaçırmadım.

Zaten elbiseden çıkmak için onun yardımına ihtiyacım olacaktı. Ağır kumaş, belimden ve popomun üzerinden kancalar ve düğmelerle kapatılmıştı. Başımı salladım.

"Bu seni soymama izin verdiğin anlamına mı geliyor?"

"Evet," dedim sessizce, kalbim boğazımda atarken bile. Bir erkeğe en fazla karnımı göstermişim. Hiç kimse beni kıyafetsiz görmemişti.

Savio çıplak sırtımı okşayarak nefesimin kesilmesine neden oldu. Sonra kancaları gevşetti ve üst kısmı aşağı çekmeme yardım etti. Yüzüm diğer tarafa dönük olsa da kendimi açıkta hissediyordum. Avuçlarımı göğüslerimi örtmek için yukarı kaldırdığımda Savio dışarı çıkana kadar eteğimi yavaşça aşağı çekti. Nerede olduğundan emin değildim ama beni sadece beyaz dantel külotla gördüğünde bakışlarının farkındaydım.

Banyoya koşma dürtüsü ile yüz ifadesini görmek için arkamı dönme dürtüsü arasında kaldım.

Birden onu arkamda hissettim ve enseme en yumuşak öpücüğünü kondurdu. "Tanrım, Gem, beni öldürüyorsun."

Sesindeki özlemle ağzımı bir gülümseme kapladı. "Bu seni mutlu mu ediyor?"

Dudağımı ısırarak aceleyle banyoya girdim ve kapıyı kapattım. Kalbim göğüs kafesime çarpıyordu. Kendimi sakinleşmeye zorlayarak etrafıma bakındım. Hiç kendime ait bir banyom olmamıştı, her zaman ailemin diğer üyeleriyle paylaşmak zorunda kalmıştım. Falcone malikânesinde muhtemelen bir düzine banyo vardı ve hepsi de granit zemin ve duvarları, tavandan tabana duşları ve sonsuz makyaj tezgâhlarıyla burası kadar görkemliydi.

Makyajımı temizlemeden ve saçlarımı açmadan önce uzun bir duş aldım. Sonra dişlerimi fırçalamaya başladım.

"Hazırlanmak bu kadar uzun süremez Gem. İçeri geliyorum."

Diş fırçasını dişlerimin arasına sıkıştırdım, kancadan bir bornoz kaptım ve giydim. Kıyafetlerim hala dışarıdaydı.

Savio çırılçıplak ve yanaklarımı ısıtan bir ereksiyonla içeri girdiğinde parmaklarım fırçayı sıkıca kavradı. Fırçalamayı bıraktım ve donakaldım.

Savio en ufak bir utanç belirtisi göstermedi. Tabii ki hayır, o kadar çok kadının önünde çıplak kalmıştı ki, bu özel bir şey değildi.

Yüz ifademi fark ettiğinde gözleri eğlenceyle parladı. Onu daha önce bir kez çıplak görmüştüm ama bu onunla kıyaslanamazdı. Düşündüğümünden daha iriydi. Boğa kesinlikle korkutma faktörünü artırıyordu.

Kıkırdarak duşa girdi ve elini ereksiyonunun etrafına doladı.

"Ne yapıyorsun?" Fısıldadım.

"Benim için ilgilenmeyi reddettiğinden beri mastürbasyon yapıyorum."

"Eminim hızlı aramada size memnuniyetle yardım edecek bir kız vardır." Savio'nun bakışları saf ateşti. "Başka kız yok, Gem."

Diş macununu tükürdüm, ağzımı sildim ve odadan kaçtım.

Bu gece giymem gereken geceliği görmezden gelerek, şifonyerlerden birinden Savio'nun eşofman altlarından birini aldım ve atletlerimden birini giydim. Bu şekilde kendimi daha çok kendim gibi hissedecektim. Savio ile aynı yatakta olmak yeterince kötüydü.

Birkaç dakika sonra Savio, benim giydiklerime hiç benzemeyen bir eşofmanla banyodan çıktı, gözleri beni tepeden tırnağa taradı. Yatağın önündeki banka doğru yürüdü, gülünç ipek parçasını aldı ve kaşlarını kaldırarak çürük sabahlığı bana gösterdi. "Ne yani? Benim için seksi gecelik yok mu?"

Omuz silktim. "Seksi kıyafetler istiyorsan Şeker Kapanı'na gidip oradaki fahişelere bakabilirsin."

Savio'nun gülümsemesi geceliğini yere bırakıp beni öfkeliendiren o kendinden emin çalımla bana doğru yürürken daha da koyulaştı. "Seksi olmadığını hiç söylemedim." Yanımda durdu, eli kalçamda ve sırtımın alt kısmında gezinirken kulağıma doğru eğildi. "Dürüst olmak gerekirse, seni eşofmanlarımın içinde görmek hayal edebileceğim en seksi şey, bu yüzden bunun için teşekkür ederim."

Titredim ama küçük bir omuz silkme hareketi yaptım. "Senin için seksi olmaya çalışmadım."

"Ama yine de öylesin," diye mırıldandı. "Senin içinde ilk olma fikriyle hiç bu kadar çabuk otuz bir çekmemiştim."

Bu adamın yüzünü kızartan bir şey var mıydı? Ya da en azından birazcık utandıran? Yana doğru bir adım attım. "Bu gece olmayacaksın."

"Bu gece değil ama sonunda Gem. Senin içinde olacak tek erkek ben olacağım. Her şeyin ilki ben olacağım."

O haklıydı. Bu gece onunla yatmasam bile eninde sonunda yatacaktım ve bunun tek nedeni Savio'nun kocam ve dolayısıyla kendimi vermem gereken tek erkek olması değil, aynı zamanda kendimi bildim bileli hep onu istemiş olmamdı.

Gemma bunu inkâr etmedi. Saçının bir tutamını kulağının arkasına attı ve tereddütle yatağa yaklaştı. Şimdi daha yakından dikkat ettiğimde ne kadar gergin olduğunu gördüm. Titremelerini gizlemek için parmaklarını oynatmaya devam etti. Yatak ona saldıracakmış gibi görüldüğü bir anın ardından bana baktı.

"Artık senin de yatağın."

Dalgın dalgın başını salladı ve yorganın altına girdi.

Yatağın diğer tarafına doğru yürüdüm ve yanına kaydım. Gergindi, koltuk başlığına yaslanmış dik oturuyordu. Ben de onun pozisyonunu taklit ettim. "Bütün geceyi böyle geçirmeye niyetli misin?"

"Ne öneriyorsun?" diye sordu, bu da onun ne kadar gergin olduğunu gösteriyordu. Gem'im benimle aynı yatakta olduğu için gergindi.

Tek kaşımı kaldırdım.

"Ben ciddiym Savio," dedi sessizce. "Bunun bir oyun gibi görüldüğünü biliyorum ama... Ben bir evlilik, bir ortaklık istiyorum. Seni daha iyi tanımak istiyorum. Bir takım olmamızı istiyorum."

Ciddi konuşmalar benim uzmanlık alanım değildi. Onlardan kaçınma eğilimindeydim ama Gemma haklıydı. Artık evliydik. "Bizi hiçbir şey durduramaz. Bütün bir hayatımız var."

Kahretsin, gerçekten söylemiştim.

"Evet," dedi Gemma sessizce, sonra etrafına bakındı. "Bu çok tuhaf."

Bu durumla ilgili en garip şey, dışarıda parti tüm hızıyla devam ederken, ben yatağında neredeyse tamamen giyinik bir kızla konuşuyordum. "Biliyorum."

Gözlerim onun ince omuzlarında, tişörtünün altından görünen göğüslerinin hatlarında gezindi. "Ne yapacağımı bilmiyorum," diye itiraf etti Gemma. "Ya da nasıl davranacağımı."

"Yatarak başlamaya ne dersiniz?"

Uzandım ve başımı koluma dayadım, sonra Gemma'nın da aynısını yapmasını bekledim. Yüzü bana dönük bir şekilde yan yattı. "Hâlâ garip."

Uzandım ve yanağına dokundum. "Daha yakına gelmeye ne dersin?"

Yüzünde bir şüphe belirdi.

Sanırım bunu hak etmiştim. "Sadece sarılmak için."

"Kucaklaşmak mı?" diye tekrarladı küçük bir kahkahayla, sonunda rahatlamıştı. "Greta öyle diyor."

Gemma bana doğru kaydı ve ben de kollarımı beline dolayarak onu kendime çektim. Ön taraflarımız birbirine değdiğinde kısa bir süre gerildi, muhtemelen sikimin karnında bir delik açmasını bekliyordu ama bundan daha fazla özdenetimim vardı - en azından isteseydim.

Yukarı baktı. "Yatağında bir kız olması senin için muhtemelen her zamanki gibi bir iş."

Bir kızla aynı yatakta olmak, kesinlikle. Ama bu? "Yatağıma giren tek kız sensin."

"Gerçekten mi?"

"Gerçekten. Burası benim yerim ve hiç kimsenin işgal etmesini istemedim." "Ve şimdi buradayım."

"Öylesin." Alnındaki bir bukleyi okşayarak uzaklaştırdım. Onun burada olmasından rahatsız değildim, tam tersine. Gemma'nın varlığı mahremiyetime bir saldırı gibi gelmiyordu. "Seni öpmek istiyorum."

Gemma başıyla küçük bir selam verdi ve ben de ağzını alıp içine daldım. Gözleri dalgalanarak kapandı ve ben de benimkileri kapattım, bu nadiren yaptığım bir şeydi ama lanet olsun, sadece hissetmek istiyordum. Ve Gemma kollarımda mükemmel hissediyordu. Vücudu benimle birlikte

Bacaklarımız, amından yayılan ısı kalçamı kavurana kadar makaslanıyordu.

Avuç içim sırtının alt kısmına bastırıldı, daha aşağıya inip o yuvarlak kalçaları avuçlamak istiyordum. Bunu daha da ileri götürmek istiyordum, sonuna kadar, ama bundan da öte, Gemma'ya onun kararına saygı duyduğumu kanıtlamak istiyordum. Eğer bu bir sınavsa, başarısız olmayacaktım.

Öpücükten çekildiğimde Gemma'nın dudakları kendini tutup gözlerini açana kadar ağzımı takip etti. Gözlerinde arzuyu görebiliyordum, vücudu adeta daha fazlası için çılgılık atıyordu ama Gemma hakkında bildiğim bir şey varsa o da çok inatçı olabileceğiydi ve belli ki diğer kadınlarla olan geçmişim yüzünden beni cezalandırmayı kafasına koymuştu.

Duyulabilir bir yutkunmayla bacağını benimkinden indirdi ve aramıza birkaç santim soktu. Sıcaklığı devam ediyordu ve sikim kalbimin her atışında zonkluyordu.

"Hayatımız nasıl olacak?"

Bu benim de üzerinde pek düşünmediğim bir konuydu. Uzun zamandır günlük rutinim aynıydı. Sabahları egzersiz, aileden biriyle kahvaltı, ardından korumamız için ödeme yapan restoran ve barlara birkaç ziyaret, nasıl olduklarını görmek, onları kimin güvende tuttuğunu unutmadıklarından emin olmak. Kardeşlerimle toplantılar, Camorra'nın iyi yağlanmış bir motor gibi çalıştığından emin olmak. Dövüş eğitimi. Aile ile akşam yemeği, sonra parti ve gece için bir sikiş bulma. Tekrar ve tekrar. Son iki ayda, sadece sevişme kısmı hariç, bu da akşamları stres atmak için başka bir egzersiz yapmama neden oldu ve beni daha da yırtık hale getirdi.

"Ne düşündüğünü gerçekten bilmek isterdim," dedi Gemma sessizce. "Hayır, bilmiyorsun, güven bana."

Bunu bir süre düşündü ve yüzünü incelememe izin verdi. Cildi kusursuzdu, her santimi güzeldi. Geçmişte başka kızlarla birlikte olduğumda, seksten hemen sonra ortadan kaybolamayacak kadar akşamdan kalma olsaydım, sabahki yüzleri bende kuma isteği uyandırırken, onun makyajsız yüzünü gerçekten seviyordum. "Kime güveniyorsun Savio?" Gözleri daha derinlere ulaşmaya, insanlara gösterdiğim maskenin ötesini görmeye çalışıyordu.

Işığı kapattım çünkü bu konu karanlıkta tartışmayı tercih ettiğim kişisel bir seviyeye ulaşıyordu. "Kardeşlerim, kesinlikle. Fabiano, tabii ki." Adamo bile. New York'ta geçirdiği yıldan beri değişmiş ve yaptığı bazı şeyleri telafi etmişti.

"Konuşmaya ihtiyaç duyduğunuzda gittiğiniz kişiler onlar mı?"

Gemma'nın bahsettiği türden bir konuşma yapmadım, kardeşlerimle bile. Olayları kendim çözerdim. Mizah ve alaycılık, kardeşlerimin, özellikle de Nino'nun geçmişte yaşadığımız bazı şeyler hakkında konuşma girişimlerine karşı benim silahım olmuştu. Sonunda pes etti.

Gemma bekledi. "Hepsi bu kadar mı?" "Kiara, bir dereceye kadar." "Diego değil mi?"

"Bir dereceye kadar, ama bu aile ile olduğundan farklı bir güven seviyesi."

Benim için güven bilinçli bir çabaydı. Birinin güvenimi kazanmasına izin vermem gerekiyordu. Nadiren zahmet ederdim. Kardeşlerim ve ben, babamız öldürüldükten sonra Amerika'ya döndüğümüzde birine bir kez güvenmenin bedelini neredeyse hayatımızla ödüyorduk. Arkadaşlık sallantılı bir yapıydı, daha iyi bir fırsatın ağırlığı altında sık sık kırılan bir yapı.

"O artık aileden değil mi?"

Sesi yumuşaktı, araştırıyordu ama aynı zamanda uykuluydu ve daha derine inmeden uykuya dalmasını umuyordum.

"Öyle. Sen de öylesin." Yine de basit bir yemin, bir düğün, insanları nasıl aileye dönüştürebilirdi? Bundan daha fazlası gerekiyordu. Güven gibi, çaba gerektiriyordu. Fabiano kan bağı olmadan aileden biri olmuştu. Elindeki her şeyi vermiş, bizim için ölmüş ve kanını akıtmıştı.

"Ama tam olarak değil, henüz değil," diye fısıldadı. "Bana hiç kardeşlerine güvendiğin gibi güvenecek misin?"

Evet demek istedim. Ona yalan söylemek istemedim. Sessizlik, bir yaz fırtınası öncesi havadaki nem gibi üzerimizde asılı duruyordu.

"Bana güvenebilirsin. Benimle her şey hakkında konuşabilirsin." Parmak uçları bileğimin üzerinde gezindi.

"Kitty, sence de düğün gecemiz için bu kadar ciddi konuşma yeterli değil mi?"

Psikolojik bir sınav için kaydolmadım."

Gemma gerildi. "Haklısın. İçime girmek istedin, kafanın içine bakmama izin vermek değil."

Hayal kırıklığı göğsümde kabardı ama onu aşağı ittim. Kısa süre sonra Gemma'nın vücudu yumuşadı, nefesi düzleşti.

Yataktan kayarak çıktım ve yatak odasından ayrıldım. Dışarıdaki parti sakinleşmişti, ama bahçeden uzak durdum, bahçedekilerden biriyle karşılaşmak istemiyordum.

misafirler. Bunun yerine, bu gece yememe izin verilen tek tatlı şey olan tatlı bir atıştırma almak için mutfağa yöneldim.

Kolunda Nevio ile tezgâha yaslanmış Remo'yu görünce durakladım. Çocuk bitkin görünüyordu ama belli ki uyumayı reddediyordu. Ağabeyimin kucağında, çenesini omzuna dayamış bir şekilde asılı kalması, daha fazla dayanamayacağını gösteriyordu. Yarı uykulu olduğu zamanlarda sevimli bir çocuktur ama bazen dört yaşında olmasına rağmen beni korkutmayı başarıyordu. "Şimdiden bitti mi?"

Ağzım sıkıştı.

Remo bir kaşını kaldırdı. "Seni içeri almadı mı?"

Nevio babasıyla benim arama baktı.

"Bahse girerim bu seni hasta ediyordur."

"Sayı yapıp yapmaman umurumda değil Savio."

Ne kadar uzun kalırsam Remo'nun o kadar çok şey göreceğini bildiğimden yanına eğildim. En karanlık düşüncelerimi onunla paylaşsam bile, o her zaman neler olup bittiğini biliyor gibiydi. "Serafina'ya tamamen güveniyor musun?"

Remo'nun koyu renk gözleri röntgen ışını gibi bir şey yaptı ama başka tarafa bakmadım. Bu gezegende çarpık kalbimi parçalamasına izin vereceğim tek bir kişi varsa, o da oydu. "Biliyorum," dedi sessizce, onun gibi bir adam için tehlikeli bir gerçektir bu. Amerika'da kardeşimden daha fazla nefret edilen çok az adam vardı. Güven, kendisine izin vermemesi gereken bir riskti.

"Ona güvenmeye nasıl izin verdin?" Nasıl *güvenebildin*?

"Olan oldu. Beni öldürmesi gerekirken kurtardı. İçinde büyüdüğü hayatı mahvettiğim için beni affetti. Benim için ailesine ihanet etti."

Karanlık bir şekilde güldüm. "Gemma ile bunların hiçbirisi olmayacak, o yüzden..."

Gözlerini kısmıştı. "Gemma güvenilir olmasaydı, aramızda, çocuklarımın, Nino'nun oğullarının, Fabiano'nun kızının arasında yaşamasına izin verilmezdi. Sırf sen bakire amcığın tadına bakabilesin diye ikisinin de hayatını asla riske atmam. O yüzden şimdi bana onun bizim güvenimizi, *senin* güvenini hak ettiğini düşündüğünü söyleyen iyi edersin."

Kendimi daha iyi hissetmemi sağlayacak bir tehdit savurmayı Remo'ya bırakın. "O güvenilirdir, endişelenme. Gem'in altın gibi bir kalbi var." Annesinin bana söylediği sözleri tekrarlarlarken, bunların doğru olduğunu biliyordum, bu da beni daha da büyük bir pislik gibi hissettirdi çünkü o benden daha iyisini hak ediyordu.

"O zaman sorun ne?"

Ona ironik bir gülümseme verdim. Sanki bilmiyormuş gibi. "Ben. Sorun benim."

TWENTY-FIVE

Remo ile konuşmamdan sonra kanadıma döndüm. En fazla iki duygusal konuşmayı kaldırabilirdim. Yatak odasının karanlığında donup kaldım, inilti duydum.

Bir saniye içinde Gemma'nın yanıdaydım, bir kâbus tarafından hapsedilmiş gibi titrediğini hissediyordum. Başını avuçladım. "Gem, uyan."

Tekrar inledi, sanki kendini kurtarmak için savaşıyormuş gibi çırpınıyordu. Bu hissi bilirdim, bu yüzden yatağa sarhoş ya da partiden bitkin düşmüş olarak girmeyi tercih ederdim. Anıları uzak tutuyor gibiydi.

"Gem," dedim daha güçlü bir şekilde.

Sarsıldı ve nefesini içine çekti. Eli yukarı kalktı ve sakallı yanağıma dokundu. "Savio?" diye sordu titreyerek.

"Ben buradayım. Kabus gördün."

Yüzünü boğazıma dayadı ve ağlamaya başladı. Kollarımı ona daha sıkı sardım. "Onların tekrar öldüğünü gördüm. İkisinin de. Babamın nasıl öldüğünü görmemiş olsam da, zihnim sanki görmüşüm gibi görüntüleri tekrarlıyor... Bunun durmasını istiyorum."

"Zamanla daha iyi olacak."

Çok fazla şey söylemeden bir katmanı sıyrmasına izin vermenin yoluydu bu. Gemma bir an dondu kaldı, sonra başını salladı.

Her zamanki gibi gün doğmadan uyandım. Kolumu Gemma'ya arkadan dolamıştım, sabahki aletim onun sıkı kışını dürtüyordu. İnleyerek yuvarlandım ve yorganın altındaki çadıra baktım. Doğruldu ve yataktan kalktım.

Gemma kımıldadı ve sonra arkasını döndü. Saçları başının etrafında çılginca kıvrılmıştı ve gözleri hâlâ yarı kapalıydı. "Ne yapıyorsun?"

Uyandıktan sonra sesi bir oktav daha derindi, dünyanın en seksi sesiydi. "Kalkıyorum. Saat neredeyse altı."

Gözlerini kırıştırdı. "Neredeyse altı." Oturur pozisyona geçti, kafası karışmış görünüyordu. "Altıda bir şey mi oluyor?"

Kıkırdadım. "Hayır, mümkünse her zaman altıda kalkıp spor yaparım." Bana baktı. "Öyle mi?"

Spor şortumu aldım ve üzerimi değiştirmek için eşofmanlarımı indirdim.

Yüzüme bir yastık indi. "Savio, bana şeyini göstermeyi ne zaman bırakacaksın?"

Yanakları kızarmıştı ve uyanık görünüyordu.

"Şunu kocaman bir asla yap Kitty. Sen benim karımsın. Sikimi görmek zor kazanılmış bir ayrıcalık, bu yüzden bunun kıymetini bilmelisin."

Şortu sert sikimin üzerine çekmek zor oldu ve biraz itişip kakışmam gerekti. Gemma boğuk bir kahkaha attı ve o da yataktan kaydı. Birden utangaç görünmeye başladı. "Size katılabilir miyim?"

"Elbette."

Konuşmak için eğitimi kullanmak istemeyeceğini umuyordum. Bunun için yeterince uyanık değildim. Gülümsedi ve gömme dolaba yöneldi. Çıktığında spor sutyeni ve dar bir tayt giymişti. Aletimi yeniden düzenledim ve ondan gözlerini devirmesini kazandım.

"Hadi," dedim. Bana doğru geldi, sonra nasıl davranacağından emin değilmiş gibi tereddüt etti. Elini tuttum ve parmaklarımızı birleştirdim. Fiziksel yakınlıkla ilgili sorunlarım yoktu, bu yüzden en azından bunu ona verebilirdim. Sessizce birinci kata indik ve sonra evimdeki spor salonuna girdik. Tüm ekipmanlara daha fazla yer açmak için odalar arasındaki bir duvarı kaldırmıştım. Bench press, halterler, barfiks barı ve halter rutinim için ihtiyacım olan diğer her şey.

Gemma odayı incelerken, "Vay canına," diye nefes aldı. Sonra bakışları aynalı duvara takıldı. "Tabii ki kendinizi görmek istersiniz Bay Vanity."

Sırıttım. "Bu kibirle ilgili değil, formla ilgili. Duruşumu kontrol etmem gerek."

Benden uzaklaşıp ağırlıklara ve kettlebell'lere baktı. Sonra gözleri barfiks barına kayd. "Arka arkaya kaç tane yapabiliyorsun?"

Omuz silktim ve ona katıldım. "Bir dakika içinde elli."

Gemma başını salladı, gözleri vücudumun üst kısmında geziniyordu. Elini tuttum ve karın kaslarına bastırdım. Dudaklarını ısırarak parmak uçlarını karın kaslarının üzerinde kayd. "Six-pack yeterli değildi, değil mi?" dedi, sesi sevimli bir şekilde gergindi.

Gemma'nın dokunurken daha rahat olabilmesi için aletimi kontrol altında tutmaya çalıştım. Bebek adımları. "Birini hedeflememiştin, oldu işte." Remo'nun güvenle ilgili sözleri yine beynimde uçtu. Eğildim ve Gemma'yı öptüm, hızlı bir öpücüktü çünkü.

Şaşırmış görünüyordu, sonra ağzını küçük bir memnuniyet gülümsemesi kapladı. Elini geri çekmeden önce parmakları dövmemin üst kısmında oyalandı. Karın kaslarına dokunmak için uzandım. Gemma, dar beli ve sallanan kalçalarıyla yumuşatılmış muhteşem bir karın kaslarının ipuçlarına sahipti, tek kelimeyle güzeldi. Ben ona dokunamadan bileğimi kavradı. "Bana en son dokunduğunda sarhoş ve kabaydın."

Uzaktan hatırlayarak başımı salladım. "Pisliğin tekiydin,

Gem." "Evet, öyleydin."

"Şimdiden önemli bir konuda anlaşmaya vardık. Bu bir başlangıç, değil mi?"

Güldü, sonra bileğimdeki tutuşunu gevşetti ve başıyla küçük bir selam verdi. Parmak uçlarını pürüzsüz tenini okşadı, ardından belirgin karnının yumuşak çıkıntılarını keşfetti. Göbek deliğinin altındaki hassas deriyi okşadığımda Gemma'nın nefesi hızlandı. Bir adım geri çekildi ve bara odaklandı. "Uzanmama yardım edebilir misin?"

Kalçalarını kavradım ve barı tutabilmesi için onu yukarı kaldırdım, sonra onu serbest bıraktım. Poposu şimdi göz hizasındaydı ve yardım edemedim ama onu bu şekilde yemenin nasıl olacağını hayal ettim. Ben bunu yaparken onun çubuktan ne kadar sarkabileceğini görmek eğlenceli bir meydan okuma olacaktı.

Barfiks çekmeye başladığımda bir adım geri çekildim. Üst beden gücü bacak gücü kadar iyi değildi ama bir kadın için hiç de fena olmayan sekiz barfiks çekmeyi başardı. Nefes nefese yere düştü. Sırtarak ayağa fırladım ve barı kavradım, sonra yapmaya başladım

muscle-ups. Barfıksten daha etkiliydiler ama aynı zamanda çok daha gelişmişlerdi.

Gemma, "Keşke ben de bunları yapabilsem," dedi.

Yanına indim. "Üzerinde çalışacağız. Odaklanırsan başarabilirsin."

"Birlikte çalışabilmemiz çok hoşuma gidiyor," diye itiraf etti.

Daha sonra bacaklara geçtik, rahat bir sessizlik içinde çalıştık, ben Gemma'nın deadlift yaparkenki görüntüsünün tadını çıkardım. Muhteşem bir manzaraydı.

Bir deadlift daha yapmasını izledim, aklım onu böyle domaltmanın ve yüzümü amına gömmenin, yüzüm onun sularıyla kaplanana kadar onu gerçekten yemenin, onu becermeden önce iyice ve sert bir şekilde boşalmasını sağlamanın nasıl olacağını düşündüm.

Gemma aynada gözlerini bana dikti, sonra bakışları aşağı kaydı ve halteri bir çınlamayla yere bıraktı. Dalgın düşüncelerim kasık bölgemde gözle görülür bir etki yaratmıştı. Antrenman şortum bile sikimi gizleyemiyordu.

Gemma'nın yüzü kıpkırmızı oldu ve sonra oflayarak doğruldu. Omuz silktim ve yanına gittim. "Hadi Gem," dedim alçak bir sesle. "Seni eğilmiş görmek beni erekte edecek kadar kötü mü?"

Dudaklarını büzdü, gerçeği söylemeyecek kadar inatçıydı.

Savio'yu bu şekilde tahrik ettiğimi bilmenin beni heyecanlandığımı asla itiraf edemezdin. Tabii ki sırtışımdan ne düşündüğümü çok iyi bildiği anlaşılıyordu. Yüzümü kavradı ve beni sahiplenerek öptü. Parmak uçlarımda durdum, avuçlarım onun terli, kaslı göğsüne bastırıyordu.

Savio'nun öpücükleri bağımlılık yapıyordu ve ben de en sevdiği uyuşturucuya karşı koyamayan bir keştim. Dudakları yavaşça güneye doğru ilerledi, tüm vücuduma arzu mızrakları gönderen kışkırtıcı bir şekilde boğazımı yaladı ve kemirdi.

Alaycı karıncalanma donuk bir acıya dönüşene kadar tenimi emdi. Acı ve zevkin karışımından nefesim kesildi. Memnun bir sırıtışla geri çekildi ve elim zonklayan noktaya dokunmak için havalandı. "Bana morluk mu yaptın?" Zor tanıdığım bir sesle fısıldadım.

"Sen benimsin ve bunun kanıtını vücudunda görmek hoşuma gidiyor."

Onu itmekle bir öpücük daha almak arasında gidip geliyordum. Nino ve ardından Fabiano içeri girince kararımı değiştirdim. Savio'dan hızla bir adım geri çekildim, görmüş ya da duymuş olabilecekleri şey kafama ateş gibi düştü.

Nino'nun soğuk gri gözleri kardeşinden bana kaydı ve selamlamak için başını eğdi, "Eğer bir şeyi bölüyorsak, başka bir yerde çalışabiliriz."

"Hayır," diye ağzımdan kaçırdım.

Fabiano'nun gözleri boğazıma takıldı ve parmaklarımı o noktaya bastırdım. "Günaydın Gemma." Sesinde ölçülü bir kibarlık vardı. Savio'nun kardeşi gibiydi ama onun hakkında Nino, Remo ve Adam'dan bile daha az şey biliyordum - kardeşim gibi İnfazcı olduğu ve Toni'nin babasını dövdüğü gerçeği dışında.

Ona gergin bir gülümseme verdim. O bench press'e yönelmeden önce Savio'yla bakıştılar, Nino da kaslarını kaldırmaya başladı. Hiçbiri tişört giymiyor, Savio gibi vücutlarından utanmıyorlardı.

Savio halterini aldı ve bir tur deadlift yaptı, ardından son turumu bitirmem için bana işaret etti.

Ne Fabiano ne de Nino bana hiç dikkat etmiyordu, en azından dışarıdan bakmıyorlardı, antrenmanlarına odaklanmışlardı ama yine de kendimi mercek altında hissediyordum. Onların birbirine sıkı sıkıya bağlı ailesinde davetsiz bir misafirdim. Kendimi sadece onlara değil, Savio'ya da kanıtlamam zaman alacaktı.

Antrenmandan sonra dördümüz de mutfığa gittik. Savio, Fabiano ve Nino birkaç kulüp ve kiralanabilirlikleri hakkında konuştular. Falcone malikânesindeki ilk günüm için o kadar heyecanlıydım ki bu konuya odaklanamadım. Mutfığa girdiğimizde Savio'nun güven veren elini sırtıma koymasına rağmen kendimi teşhirde hissediyordum. Adamo dışında tüm aile büyük mutfak masasının etrafındaki yerlerini almıştı bile.

Savio beni onlara doğru itti. Kiara bana parlak bir gülümseme verdi, gözleri nazikti. "Umarım açsındır."

"Açlıktan ölüyorum,"

diye itiraf ettim. "O

zaman otur."

Savio yere çöktü ve yanındaki sandalyeyi çekti. Etrafımdaki sohbet koyulaşmıştı, bunun için inanılmaz derecede minnettardım. Kiara tabağıımı doldurdu ve ben de arada bir meraklı bakışları fark etmemiş gibi davranmaya çalışarak sessizce çırpılmış yumurtalarımı yedim.

Nevio birkaç dakika bana baktıktan sonra, "O neden burada?" diye geveledi.

Serafına sus işareti yaptı ve bana özür dileyen bir gülümseme verdi. Kahkahamı bastırdım. "Ben Savio'nun karısıyım."

Nevio bana anlamayan bir bakış attı.

"Savio'nun evlenmeyi düşündüğünü öğrendiğimizde biz de böyle hissetmiştik," dedi Remo kuru bir sesle.

Ona bir bakış attım, bağı karşı olup olmadığına karar vermeye çalışıyordum ama yüz ifadesi bildiğim sert maskeydi.

Savio kollarını açtı. "Hey, ben iyi bir kocayım."

Kendimi tutamayıp homurdandım, sonra herkes bana bakınca yüzüm kızardı.

Serafına güldü ve kısa süre sonra Kiara ve Leona da içeri girdiler.

"İstedığın gibi bir izlenim bırakmadın, değil mi?" Serafina Savio'ya sordu. Neyi kastettiğini anlayınca irkildim. Evde seks hakkında hiç konuşmazdık.

Fabiano, "Belki de yeteneğini kaybediyordur," diye önerdi.

Savio kaşlarını kaldırdı. "Dokunuşum hakkında endişelenmeyin. Tatmin edici." "Onu rahat bırak. Mavi taşakları onu sinirli yapıyor," dedi Remo. Gözlerim büyüdü.

Serafına kocasına dirsek attı. "Kesin şunu."

Savio eğildi ve bacağıımı sıktı. "Kardeşlerimin seni kızdırmasına izin verme, Gem. Onların uygunsuz şakalarına alışmalısın."

Bunu görebiliyorum. Alışmak kesinlikle biraz zaman alacaktır.

Adamo tökezleyerek mutfağı girdi, uykulu ve darmadağınık görünüyordu. Dikkatler onun üzerinde yoğunlaştı ve ben de rahatladım. Savio tekrar bacağıımı sıktı. "Kahvaltıdan sonra sana evi gezdireceğim, böylece evini tanımış olursun."

O anda onu öpebilirdim. Bazen beni kızdırıyordu ve geçmişte yaptıklarından dolayı öfkeme tutunmak kolaydı, ama sonra böyle bir şey yaptı ve affedip unutmamın daha kolay olup olmayacağını merak ettim.

Kahvaltıdan sonra, Savio'nun hayal kırıklığına uğramasına rağmen ayrı ayrı duş aldığımız yatak odasına geri döndük. "Tur için hazır mısın?" Banyodan çıktığımda Savio sordu.

Elimi tuttu. Sanki her zaman onun yanındaymışım gibi bunu hiç tereddüt etmeden yapmasını seviyordum. Benim için onunla fiziksel yakınlık alışmam gereken bir şeydi ama bana endişelenmem için zaman vermedi. İkinci katın koridorunu işaret etti. "Kardeşlerim aşağıdaki spor salonu hariç genellikle benim kanadıma girmezler. Ama orada bulunmalarından rahatsız olursanız, başka bir kanattaki bir odayı spor salonuna dönüştürebilirler."

Hemen başımı salladım. "Önemli değil. Sadece bu sabah irkildim."

"Ve utandım," diye ekledi Savio, parmak uçlarını boğazımdaki morluğun üzerinde gezdirerek.

"O da var."

Kıkırdadı. "Bu kadar kolay ne kadar kızaracağınızı göreceğiz."

Onunla ve utanmaz kardeşleriyle yaşamak, muhtemelen çok uzun sürmez. "Odalarda ne var?" Birbirinden ayrılan dört kapıyı işaret ettim.

Savio omuz silkti. "Bir tanesi spor ayakkabı koleksiyonum için-"

Sözünü kestim. "Spor ayakkabıların için koca bir odan mı var?"

Sol tarafımızdaki kapıyı açtı. Sıra sıra dizilmiş raflar spor ayakkabılarla doluydu. Ona inanmaz bir bakış attım. "Ciddi olamazsın! Bu evdeki odamdan daha büyük."

"Spor ayakkabıları severim."

"Diğer odalarda ne olduğunu bilmek istiyor muyum?" Öfkeyle söyledim. Sırıttı. "Muhtemelen istemezsin. O yüzden beni dava et, güzel giyinmeyi severim."

Başımı tekrar salladım. "Çok kibirli."

Boğazımı öptü, belimi sıktı. Sonra tekrar elimi tuttu ve beni alt kata götürdü. Beyaz bir kanep, karşı duvarda asılı kocaman siyah bir televizyon ve modern koyu ahşap mobilyaların olduğu bir oturma odasıydı. Her şey düzgün ve uyumluydu. "Evinin bu kadar temiz olacağını düşünmemiştim. Diego'nun odası tam bir tehlike bölgesi."

"Adamo'nunki de öyle," dedi Savio yüzünü buruşturarak. "Temiz olmasını tercih ederim."

Gülümsedim. Diego ve babam için yapmak zorunda kaldığım gibi onun arkasından kirli çorapları toplamak zorunda kalmayacağım için mutluydum. Kalbim acıyla çarpıyordu ve zorlukla yutkunmak zorunda kaldım. Savio gözlerimi aradı, sonra beni kendine doğru çekti, ben istemeden beni rahatlattı. Boğazımı temizledim. "Peki ya evin ana bölümündeki oturma odası?"

"Burası tüm ailenin birlikte vakit geçirdiği yer, ancak tüm çocuklar ve insanlar yüzünden dağınık ve gürültülü olabiliyor, bu yüzden bazen burada kalıp film izlemeyi tercih ediyorum. Ailem en akli başında insanı bile delirtebilecek kadar gürültücü bir grup."

"Tek bir çatı altında bu kadar büyük bir aileye sahip olmanızı seviyorum. Bir evi hayatla dolduruyor," dedim. "Sence beni kabul edecekler mi?"

Savio bana doğru baktı. "Kiara, Serafina ve Leona seni kısa sürede kendi gruplarının bir parçası olarak görecekler. Kardeşlerim ve Fabiano'nun işi daha zor."

"Senin gibi," dedim.

Savio kalçamı sıktı ve bağlantı koridorunu işaret etti. "Turumuza devam edelim."

Ana evi ve binayı keşfetmemiz bir saatimizi aldı. Düğünün masaları ve dans pisti çoktan kaldırılmıştı ve bahçe onlar olmadan daha da büyük görünüyordu. Kaskatlı eğlence havuzuna ulaştığımızda Las Vegas'ın amansız güneşi üzerimize vuruyordu. İkinci havuz fitness amaçlı tur yüzmek içindi.

"Daha sonra bir dalış yapmaya ne dersin?" "Daha sonra mı?" Ben de yineledim.

Bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Bunun kötü bir zamanlama olduğunu biliyorum ama kardeşlerim ve benim Underboss'larla bir toplantımız var çünkü hepsi düğün için şehirde. Ruslar başımızın belası olduğu için konuşmamız gereken çok şey var."

"Sorun değil," dedim. "Bratva'dan kurtulmanı istiyorum." Sesim titriyordu.

"Yapacağız," diye söz verdi Savio. "Yaptıklarının bedelini ödeyecekler."

Beni evin içine götürdü ve orada bikinili Kiara, Leona ve Serafina ile karşılaştık, çocuklarını havuza götürüyorlardı. "Neden bize katılmıyorsunuz?" Kiara sordu.

Savio'ya baktım.

"Bana bakma. Ne istiyorsan onu yap."

Kiara'ya gülümsedim. "Evi arayıp mayomu giymem gerekiyor, sonra size katılırım."

Savio bir homurtu çıkardı. "Sen bikiniyle ortalıkta koştururken ben de bizim Underboss'ları dinlemek zorunda kalacağıma inanamıyorum. Bu kalbimi kırıyor."

TWENTY-SIX

Savio gider gitmez telefonumu elime aldım ve evi aradım. Bir kez çaldıktan sonra Diego açtı.

"Hey Gemma," dedi, endişesi hissediliyordu.

"Ben iyiyim."

"Öyle mi?"

"Evet. Endişelenmeyi bırakabilirsin." "Yani Savio bir pislik değil miydi?"

"Hayır, değildi."

"Yani toplantıda onun kıcını tekmelemem gerekmiyor mu?" Gözlerimi devirdim. "Annem ve Carlotta nasıl?"

"Annem sabahtan beri senin yokluğundan dolayı duygusal. Ev boş hissediyor."

Dudağımı ısırdım. "Ben de seni özledim."

Diego boğazını temizledi. "Annemi çağırayım mı?"

"Evet," dedim gülümseyerek. Diego duygusallık konusunda Savio'dan bile daha kötüydü.

Birkaç saniye sonra diğer uçtan annemin sesi geldi. Birkaç dakika konuştuk, bu süre içinde ona birkaç kez iyi olduğuma dair güvence vermek zorunda kaldım. Babamın ölümünden sonra onu bu kadar erken terk ettiğim için kendimi suçlu hissediyordum ama annem kendi ailemi kurmam konusunda ısrar etmişti. Benim için en çok istediği şey buydu.

Toni'nin bana aldığı ve çok açık olduğu için hiç giymediğim iki parçalı seksi bir mayo aldım. Etrafına bir havlu sararak

Kendimi dışarı attım. Falcone malikânesinde sanki evimdeymişim gibi yürümek garip hissettiriyordu. Yeni çevreme alışmam zaman alacaktı.

Alessio ve Nevio'nun birbirlerini kovaladığı havuzdan kahkahalar ve çığlıklar bana ulaştı. Kiara el salladı. O da diğer kızlar gibi şezlonglara uzanmıştı. Onlara doğru ilerledim. Koyu renk saçlarını sevimli bir topuz yapmış olan Greta, Serafina'nın sandalyesine tünemiş, resimli bir kitaba göz atıyordu. Leona küçük kızını kucağına almış, Kiara ise Alessio ve Nevio'nun peşinden koşan en küçük oğlu Massimo'yu izliyordu.

Havluyu vücuduma sararak boş bir şezlonga uzandım. "İyi misin?"

Kiara nazikçe sordu.

Başımı salladım.

Leona gülerek, "Savio'nun evli olduğuna hâlâ inanamıyorum," dedi. Ona tereddütlü bir gülümseme verdim. O da bazen inanmıyordu.

"Pek evlenilecek bir tip değil," diye kabul ettim.

Serafina'nın gözleri kısıldı. "Bu yine kendini rezil ettiği anlamına mı geliyor? Eğer seni zorladıysa, senin için onun kışına tekmeyi basarız."

Güldüm, rahatladım. "Teşekkürler. Bunu aklımda tutacağım." Havlumu bıraktım ve şezlonga uzandım.

Serafina vücudumu tararken ısıklık çalarak, "Lütfen bana hâlâ mavi taşaklardan muzdarip olduğunu söyle," dedi.

Kızardım.

Kiara da öyle. En azından seks hakkında konuşmakta zorlanan tek kişi ben değildim.

"İyi uyuduk," dedim.

Serafina alkışladı. "Aferin sana."

Leona kıkırdadı. "Savio'nun seks hayatına biraz fazla yatırım yapıyorsun. Kocan kadar ürkütücü olmaya başladın."

Serafina omuz silkti. "Savio biraz acı çekmeyi hak ediyor. Gemma'ya baksana, o ceset gözünün önündeyken hiçbir şey alamadan deli gibi acı çekecek."

Nevio ve Alessio havuza atladılar ve ben de boğulacaklarından endişelenerek ayağa kalktım.

"Yüzebilirler," dedi Kiara şefkatli bir gülümsemeyle, sonra Massimo'nun peşinden gitmesini engellemek için öne atıldı. "Henüz yapamazsın, genç adam." Öptü

tombul yanağını okşadı ve yüksek sesli itirazlarına rağmen ona su kanatları taktı. Alessio da onları takıyordu.

Serafina bakışlarımı oğluna doğru takip etti. "Kanat takmayı reddediyor. Her zaman onlarsız yüzmek isterdi. Çok inatçı. Gözlerimi ondan bir saniye bile ayıramıyorum."

"İkizler için çok farklılar," dedim, bana sadece kısa bir gülümseme veren ama onun dışında kendi dünyasında kaybolmuş gibi görünen Greta'yı göstererek.

"Öyleler," dedi Serafina yumuşak bir gülümsemeyle kızının başını okşayarak. "Altı ay önce bale derslerine başladı. Neredeyse Remo'ya kalp krizi geçirtecekti. Onun da senin gibi bir savaşçı olacağını düşündü."

Sessiz kızı düşündüm. "Belki birkaç yıl içinde. Kardeşleri ve kuzenleri kavga ederse belki o da ister."

Serafina omuz silkti ama bundan şüphe duyduğu belliydi. "Carlotta nasıl?" Kiara sordu.

"Hızla iyileşiyor. Yakında normal bir çocuk olmasını umuyoruz. Enfeksiyon kapma riski çok yüksek olduğu için başka çocukların yanına gitmesine asla izin verilmedi."

Leona, "Carlotta ve Aurora'nın yaşları yakın, kız kardeşin yeterince iyi olduğunda oynayabilirler," dedi.

Başımı salladım, beni hoş karşıladıklarını hissettirme çabalarından etkilendim. "UNLV'de lisans dersleri aldınız, değil mi?"

Leona başıyla onayladı. "Evet. Bu ufaklık benden çıkmadan kısa bir süre önce lisansımı bitirdim. Ve birkaç hafta içinde başlayacaksınız, değil mi?"

"Bilmiyorum. Aslında hiçbir zaman üniversiteye gitmek istemedim. Daha çok Savio ne zaman evlenmek istediğimize karar verirken yapacağım bir şeydi." Bunun kulağa ne kadar acınası geldiğini fark ederek ekledim, "Ama şimdi ne yapacağımdan emin değilim. İlgimi çeken derslere bile kaydolmadım."

"O zaman neden hoşuna giden bir şey yapmıyorsun? Bir gün bir işin olacak değil ya," dedi Kiara.

"Kadınlar ve çocuklar için kendini savunma eğitmeni olabilirsin. Mafya adamlarının ne kadar sahiplenici olduğunu bilirsin. Başka bir erkeğin kızlarına ya da eşlerine nasıl dövüşüleceğini öğretmesine asla izin vermezler ama sen bunu yaparsan kimse rahatsız olmaz."

Serafina'ya göz kırptım. Bunu neden düşünmemiştim?

"Massimo, Nevio ve Alessio ile başlayabilirsiniz," dedi Kiara. "Erkeklerin yeterince işi var, bu yüzden çocuklarla çalışmaya pek vakitleri

olmuyor."

Leona, "Tekrar antrenman yapmak benim için sorun olmazdı," dedi. "Aurora'ya hamile kaldığımdan beri savunma eğitimi için zamanım olmadı... ya da gerçekten herhangi bir eğitim için."

Bu fikir hoşuma gittiği için sırttım. Fitness ve dövüş benim tutkumdu.

Savio yolumuza çıkana kadar sonraki birkaç saati bu şekilde sohbet ederek geçirdik. Beni bikinimle uzanırken gördüğü anda ifadesi o kadar aç bir hal aldı ki sanki uygunsuz bir şey yapıyormuşuz gibi hissettim.

Serafına hızla, "Bence yeni evlileri biraz yalnız bırakmalıyız," dedi.

Neredeyse kızlardan kalmalarını isteyecektim çünkü Savio'nun beni izleme şekli beni tahrik edip rahatsız ediyordu. Çok geçmeden yalnız kaldık. Savio hâlâ sokak kıyafetleri içindeydi ama bana kendimi çıplak hissettiriyordu. "Dik dik bakıyorsun."

Başını iki yana salladı. "Sanırım beni gerçekten öldürmeye çalışıyorsun Gem. O bikini bir şaka."

Güneş gözlüklerimi takarak memnun bir gülümsemeyi gizledim.

Üzerime eğildi. "Bak ne diyeceğim. Üstümü değiştireyim, sonra da denize gireriz." Hızlı bir öpücükten sonra sinsice uzaklaştı. Yüzmenin iyi bir fikir olup olmadığına karar vermeye çalışarak yüzüstü döndüm. Savio'nun cazibesine karşı koyabilmek için aramıza girebilecek her kat giysiye ihtiyacım vardı.

Birkaç dakika sonra, tanıdık bir gölge üzerime düştü.

"En güzel gamzelerin sende olduğunu biliyor muydun..." Savio

başladı. Arkamı dönmeye zahmet etmedim. "Ben-"

"...mükemmel şekilli kıcının üstünde."

Ağzımı kapattım. "Ne konuşuyorsun-"

Sıcak nefesi belimin üzerinde gezindi. "Tam burası," dedi alçak bir sesle ve vücudumda hoş bir ürperti yarattı. Ağzı kıcımın hemen üzerindeki bir noktaya dokundu. Önce şok, sonra da öfkeyle sarsıldım ve ona doğru dönmek üzereydim. Sonra o noktayı emmeye başladı ve uzuvlarım pelteye döndü. Ne oluyordu? Karnımda ısı birikti. Aman Tanrım. Dudaklarıyla ne yapıyordu?

Tenimi serbest bıraktı, sonra dudaklarını sırtımın alt kısmında gezdirdi. "Ve burası." Tekrar tenime yapıştı, emdi ve yaladı. Üzerime eğilirken vücudunun sıcaklığı kalçalarımın üzerinde gezindi.

Onu azarlamalıyım. İçkimi suratına fırlatmalı ve dizimi taşaklarına vurmalıyım ama kıpırdayamıyordum. Savio'nun ağzı birden fazla yönden bir silahtı. Bunu sayamayacağım kadar çok kızdan duymuştum ama bu

delilik sınırındaydı. Lanetli dudaklarını belime değdirerek beni nasıl hareketsiz bırakabilirdi?

Zorlukla nefes alabiliyordum, ciğerlerimin çalışmayı bırakmasını bekliyordum çünkü diğer her yerim çalışıyordu.

Ve sonunda Savio tenimi serbest bıraktı ve benimkinin yanındaki şezlonga uzandı. Elini uzattı ve gözlerimi görebilmek için güneş gözlüklerimi yavaşça yukarı kaldırdı. Ağzı tembel bir gülümsemeyle yukarı kalktı. "Bu iyi mi, hmm?"

Eğer dilim hâlâ bağlı olmasaydı, zekice bir karşılık verirdim. Bunun yerine kafamın içine bir sıcaklık yayıldı. İyiydi, o kadar iyiydi ki, bikini altlarına daha yakından bakarsa ne kadar iyi olduğunu göreceği gerçeğinden başka bir şey düşünemiyordum.

Savio kıkırdadı. "Eğer bu seni bu kadar azdırıp rahatsız ettiyse, Gem, ağzımın bacaklarının arasında neler yapabileceğini bir düşünsene?"

Yapmamak için çok uğraşıyordum ama tabii ki yaptım. Toni bir keresinde ben ondan kardeşimle olan faaliyetlerinden bir daha asla bahsetmemesini isteyene kadar bu tür bir şeyden bahsetmişti.

Savio'nun gülümsemesi genişledi çünkü biliyordu. Daha yakına eğildi ve ben nefesimi tuttum. "Çok inatçı olduğunu biliyorum ama sadece beni değil kendini de cezalandırıyorsun. Hepimiz yalnızız. Tek kelime etmene bile gerek yok. Sadece gözlerini kapat ve ben de bunu bacaklarını ayırıp yüzümü amına gömmek için izin olarak kabul edeyim. Seks yok, sadece dilim, Kitty."

Gözlerini kapatma, Gemma. Gözlerini kapatmaya cesaret etme.

Gözlerimi kapattım. Tam bir eziktim ama bacaklarımın arasındaki zonklama karşı konulamayacak kadar güçlüydü.

"İyi karar, Kitty," diye kulağıma homurdandı Savio, güneş sandalyesi inlemeden önce ve ben onun sıcaklığını bir kez daha kalçalarımın üzerinde hissettim. Kıçıma bir öpücük kondurdu ve neredeyse inleyecektim. Beklenti hiç birini öldürmüş müydü?

Savio'nun ne kadar kendini beğenmiş olduğunu hissedebiliyordum ama o anda umurumda değildi.

Daha sonra pişman olmak için zamanım olacaktı ve hiç şüphesiz pişman olacaktım.

Savio kıkımın yanaklarını avuçladı.

Tiz bir çılgılık duyuldu. Gözlerim fal taşı gibi açıldı. Bir gölge yanımdan hızla geçti.

"Kıç bombası!"

Nevio kendini havuzun kenarından fırlattı ve yukarıda bahsedilen kıç bombasını yaptı. Soğuk su her yere sıçradı. Yüzüme, yüzüme

Kokteyl, vücudumun her yerinde. Ve beni gerekli bir doz akıl sağlığıyla ıslattı. Arkamı döndüm.

Savio da sırlıslık olmuştı ve yüzüme bakınca o anın bittiğini anladı. Gözleri geniş bir sırıtışla havuzda yüzen Nevio'ya takıldı. "İşte bu kadar, PIA. Seni çölde terk edeceğim!"

İki büyük adımda havuza vardı ve sonra içine daldı.

Hızla ayağa kalktım, eşyalarımı topladım ama itibarımı değil, çünkü o gitmişti. Savio bugün kazanmıştı ve bunu biliyordu. Nasıl yapacağımdan emin değildim ama teraziyi tekrar kendi lehime çevirmem gerekiyordu, tabii vücudum işbirliği yaparsa.

Gözümün ucuyla Gemma'nın sanki şeytan peşindeymiş gibi kaçtığını gördüm. Nevio bana tekrar vurdu. Serafina bize doğru koştu. "Kaçtı."

Nevio'yu yakalamayı başardım ve kıvranmasına rağmen onu sıkıca tuttum. "Küçük PIA'yı bilerek bir engel olarak kullanmamışsın gibi davranma."

Serafina gözlerini devirdi ve çırpınan oğlunu elimden aldı. "Yeter Nevio," dedi sertçe ve sonunda durdu.

Gözlerimi ona diktim. O sadece sırttı. Seks hayatını mahvedebilmek için onun ergen olmasını bekleyemezdim.

Arkasını döndü ve kendini beğenmiş gülümsemesini gizleme zahmetine girmeden beni havuzda bıraktı. Kendimi sudan dışarı ittim. "Lanet olsun." Gemma'yı neredeyse yakalamıştım ama şimdi inatçılığı yine yoluma çıkacaktı. İç çekerek peşinden koştum.

Onu bulduğumda çoktan kot pantolon ve tişört giymişti, beynimi kandan mahrum bırakan lezzetli bikinisi gitmişti.

"Sence kızlar ve çocuklar için kendini savunma eğitmeni olarak çalışmaya başlayabilir miyim?"

Duraksadım, konu beni şaşırtmıştı. "Üniversiteye feminizm dersleri almak için gideceğini sanıyordum."

"Onlara sadece seni kızdırmak için katıldığımı biliyorsun." Dudağını ısırdı. "Ama bu benim hoşlanacağım bir şey değil. İnsanların vücutlarında rahat etmelerine ve kendilerini savunmayı öğrenmelerine yardımcı olmayı tercih ederim."

"O zaman yap. Seni durduran ne?"

"Düşündüm de..."

Kaşlarımı kaldırdım, yaklaştım. "Düşündün mü?"

"Önce senden izin almalıyım. Sen benim kocamsın ve..."

İtirazlarına rağmen onu kendime doğru çektim. "Eğer yapmak istediğin buysa, o zaman yap. Bunun için benim iznime ihtiyacın yok." Gülümsedim. "Havuzda kaldığımız yerden devam etmeye ne dersin?"

Masum bir yüz ifadesiyle elimden kurtuldu. "Ne demek istediğini anlamıyorum." Onu tekrar yakalayamadan odadan çıktı. Yine mi kaçırıyorsun, Kitty?

Bana teslim olmak onu bu kadar korkuttu mu?

O gece Gemma'nın inatçı çizgisinin tam olarak etkili olduğunu görebiliyordum. Yatağa girdiğimizde bana kısa bir öpücükten fazlasını vermedi.

Karanlığa doğru kıkırdadım. "Gem, yakında teslim olacaksın. Bunu sen de benim kadar iyi biliyorsun."

Cevap sessizlikti.

Önümüzdeki birkaç gün boyunca onu biraz rahat bıraktım, başka bir baştan çıkarma girişiminde bulunmadan önce ona güvende olduğunu hissettirmeye çalıştım.

"Bu gece büyük bir dövüş var. Neden Arena'da birlikte izlemiyoruz?" Günlük sabah antrenmanımız sırasında sordum. Gemma bana sanki ona bir Noel hediyesi vermişim gibi baktı. "Gerçekten mi?" Kollarını bana doladı ve beni coşkuyla öptü. Öpücüğü hemen derinleştirdim. Çok geçmeden gülümseyerek çekildi.

Kıkırdadım. "Bunun külotunun anahtarı olduğunu bilseydim daha önce önerirdim."

Omzuma yumruk attı. "Bir öpücük aldın, daha fazlasını değil. Toni bu gece çalışıyor, ben de onu görebileceğim. Düğünden beri görmedim çünkü Fabiano onu dövdüğü için Arena'da babasına yardım etmek zorunda kaldı."

"Bir dahaki sefere, yanlışlıkla bize anlaştığımızdan daha küçük bir yüzde vermemesi gerektiğini daha iyi bilecek," dedim soğuk bir şekilde.

Gemma yüzümü taradı. "Bazen senin bir Falcone olduğunu unutuyorum çünkü çok yumuşak başlısın ama gerçekten korkutucu olabiliyorsun."

Korkutucu tarafımı ondan uzak tutmaya çalıştım. Bunun yeri ve zamanı vardı ama genellikle ailemin yanında değil.

"Camorra benim hayatım, Gem. Kardeşlerim ve ben kimsenin bunu bozmasına izin vermeyeceğiz. Roger sadece dayak yediği için şanslı. Muhasebeyi karıştırmasının bir kaza olduğuna inanmıyorum. Kendisi için pastadan daha büyük bir pay istedi. Bu ihanettir ve normal şartlar altında ölüm demektir."

"O zaman neden yaşıyor?" diye sordu.

"Çünkü Diego'nun Toni'ye karşı bir zaafı var ve çünkü benim de sana karşı bir zaafım var ve sen Toni ile en iyi arkadaşsın. Ama bir daha göz yummayacağım, o yüzden Roger kendine çeki düzen verse iyi olur."

Fabiano aptal değildi. Gerçeği biliyordu, Remo ve Nino da biliyordu ama Roger bir muhasebe hatasından daha kurtulamayacaktı.

Gemma dudaklarını yaladı. "Babasına bir şey olursa Toni'nin kalbi kırılır."

"O zaman babasının hizada kalmasını sağlamalı, Gem. Söyleyebileceğim tek şey bu. Sadakatini unutma."

Geri adım attı. "Sana ve Toni'ye sadığım. Onu hayatım boyunca tanıdım. O benim en iyi arkadaşım."

"Ve ben de senin kocanım."

Yutkundu. "Toni babasından daha sorumluluk sahibi. İşlerin yolunda gitmesini sağlayacaktır."

Şakağını öptüm.

Akşam sekiz civarında Gemma'yı oturma odamda bekledim. Merdivenlerden indiği anda kalbim hızlandı. Üzerinde bir

dar kırmızı bir etek ve kırmızı bir bluz. Vay anasını.

Yavaşça ayağa kalktım, onu bu şekilde insan içine çıkarmak isteyip istemediğimden emin değildim.

Gemma rahat davranmaya çalışıyordu ama bu onun her zamanki tarzı değildi. Yakın zamana kadar hâlâ o korkunç elbiseleri giyiyordu. "İçimde bu gece birini öldüreceğime dair bir his var."

"Benimle konuştuğu için birini pencereden attın, sence bu yeterince kötü değil mi?"

"Hayatta kaldı, değil mi?" Öfkelendi.

Arena'ya girdiğimiz anda, kafasında göz olan her pislik onu kontrol etti. Sadece benim ölümcül bir bakışım onları durdurdu. Akşamlarını burada geçiren Camorrista'lar bana kibarca başlarını salladılar. Her zamanki gibi müşterilerin sadece dörtte birini oluşturuyorlardı, diğerleri bize gerçekten para getiren insanlardı: kumar bağımlıları.

Toni barın arkasından bize el salladı. O tarafa doğru yöneldik ve Gemma'yla tezgahın üzerinden birbirlerine sarıldılar. Bar kalabalıktı ve Toni dışında sadece bir garson daha görebiliyordum.

Kızlar aralarında, muhtemelen hâlâ var olmayan seks hayatımız hakkında kısa bir süre fısıldaştılar. Her kız gibi Gemma da en yakın arkadaşını yatak aktivitelerimizin gidişatından haberdar ediyordu.

Bir erkeği ona bakmaktan vazgeçirmek için elimi Gemma'nın belinde tuttum. Barda oturduk, her zamanki yerim değildi ama Gemma'nın arkadaşına yakın olmak istediğini anlayabiliyordum. Kısa bir süre sonra Diego da bize katıldı ve oturduğumuz yeri görünce yüzünü buruşturdu.

O ve Toni bir kez daha inişli çıkışlı ilişkilerinin kapalı kısmındaydılar. Gemma kardeşine kısa bir süre sarıldı. Toni ona taşaklarının düşmesini umduğunu gösteren bir bakış attı.

"Bunların nesi var?" diye fısıldadı.

"Düğünümüzdeki hızlı sevişmeden sonra işler tekrar soğudu," dedim.

Gemma içini çekerek Toni'ye endişeli bir bakış attı. Ben de Diego'nun omzuna vurdum. İlk kavga iki dakika içinde bitmişti, çok sıkıcıydı ama sonraki kavga Remo'yu gururlandıracak bir kan dökme seviyesine ulaşmıştı.

Şok olmuş gibi görünen ama gözlerini kaçıramayan Gemma'yla baktık. Bayılacağından endişe etmeden onu dövürlere götürebilmeyi seviyordum. Kahretsin, dövüşten sonra onunla hareketleri bile tartışabiliyordum.

Bakışlarımı fark ettiğinde dikkati dağılmış bir şekilde bana gülümsedi, sonra dikkatini kafese verdi, tamamen büyülenmişti. "Seninle biraz konuşabilir miyiz?" Diego ikinci dövüşten sonra sordu.

Başımı salladım ve onu arka tarafa kadar takip ettim. "Sorun nedir?" "Gelecekte Fabiano yerine Arena ile ilgilenmek istiyorum."

Başımı salladım. "Diego, bu çok kötü bir fikir ve bunu sen de biliyorsun. Toni bir noktada babasından görevi devralacak. Zaten işin bir kısmıyla o ilgileniyor."

"Ben halledebilirim. Biz sadece seks arkadaşıyız. Bırak ben halledeyim."

"Remo'nun da benim de hoşuna gitmeyecek. Kendini gerçekten sandalyelerin arasında oturma riskini alacağın bir konuma getirmek istiyor musun?"

"Ben halledebilirim," dedi tekrar.

"Onu becermeye devam edersen olmaz. Bu işe yaramayacak."

Bara döndüğümüzde Gemma içki servisi yapıyordu çünkü Toni'nin masadaki bir müşteriyle ilgilenmesi gerekiyordu. Bardaki adamların ona bakışları kanımı kaynatı.

Bara doğru yürüdüm ve oturarak geri çekilmelerini sağladım. Gemma bana tereddütlü bir gülümseme verdi. "Toni bir süreliğine benim devralmamı istedi."

Başımı salladım. Toni döner dönmez ve Gemma tekrar yanıma gelir gelmez onu bacaklarımın arasına çektim ve sertçe öptüm. Kıvranıyordu. "Savio, herkes izliyor."

Onu tam da bu yüzden böyle öpüyordum. Dilimi ağzında gezdirdikten sonra alt dudağını nazikçe emdim. "O lanet ağız benim." Hassas derisini kemirdim. "Ve odadaki her sikiğin bunu bilmesini istiyorum."

Arkasına yaslandı ve nişan yüzüğünün olduğu elini kaldırdı. "Sanırım bu şey mesajı iletiyor."

"Belki, ama tedbirli olmak üzmekten iyidir," dedim. "Sakın bana yüzüğümü beğenmediğini söyleme? Bu bir sembol..."

"Sahipliğiniz mi?" diye bitirdi gözlerinde öfkeli bir parıltıyla.

"Duygularımın," dedim göz kırparak.

"Peki bunlar ne?"

Umut dolu gözlerini kaçırdım. Benden ne söylememi istiyordu? "Şu anda kendimi cinsel açıdan yoksun hissediyorum."

Elimden kurtuldu ve yanımdaki tabureye oturdu. "Sen bu soruya daha iyi bir cevap bulana kadar bu durum değişmeyecek."

TWENTY-SEVEN

Savio ve ben aynı şeylerden zevk alırdık, birlikte gülerdik. Eğer o görünmez duvarı kaldırmasaydı her şey güzel olabilirdi. Ne zaman ciddi bir konuşma yapmaya çalışsam, ya sırtarak ya da şaka yaparak cevap veriyordu. Beni evinde hissettirerek, dövüslere götürerek ve birlikte spor yaparak kendi aptalca yolunu denediğini söyleyebilirdim.

Görücü usulü bir evlilik için kötü bir temel değildi, ama razı olmak istediğim bir şey de değildi.

Samimiyetsizliğimiz yüzünden giderek sinirlendiğini söyleyebilirdim ve dürüst olmak gerekirse, ona direnmek her geçen gün daha da zorlaşıyordu. Bedenim, zihnimin aksine, ona bedel ödetmekten yana değildi. Toni'nin sürekli işaret ettiği gibi, kesinlikle kendimi de cezalandırıyordum.

Durumumu iyileştirmek için meseleleri ve onu kendi ellerime alma tavsiyesi genel olarak işe yarayabilecek bir şey gibi geliyordu, ancak bunu başarabileceğimden emin değildim.

Düğünümüzden neredeyse iki hafta sonra bir gece Savio'yu sinirlendirmeye karar verdim. Ondan beklediğimden daha fazla itidal göstermişti ve bunu değiştirip değiştiremeyeceğimi görmek istedim.

Elbette kötü bir plandı.

Bornozumla banyoya girdiğimde Savio dişlerini fırçalamayı yeni bitirmişti, karnımdaki gergin dalgalanmayı görmezden geliyordum. Duşa doğru yönelip bornozdan sıyrılırken gözleri beni takip etti.

Onun önünde ilk kez çıplak kalıyordum ve duşa girip suyu açtığımda yanaklarım utançtan zonkluyordu.

Savio'nun yüzündeki ifade karşısında yüzümde oluşan muzaffer gülümseme, tam olarak boxer'ına uzanıp onu aşağı itene kadar sürdü. Çıplaktı, her kası dalgalanıyordu ve o dayanılmaz sırtışıyla yaklaştı, kabini açtı ve içeri adım attı.

Baktım. Çoktan sertleşmeye başlamıştı ve görüldüğü kadar ipeksi olup olmadığını anlamak için onu hissetme dürtüsüne direnmek zorunda kaldım.

"Ben büyük bir çocuğum, Kitty." Kendini iki yanıma dayadı ve ucu neredeyse karnıma değecekti. "Önümde duş alarak beni korkutabileceğini mi sanıyorsun?"

Arzu ve sinir arasında kalarak kalın kalın yutkundum. Onu kesinlikle sarsmıştım ama beklediğim şekilde değil.

Savio bana doğru uzandı ve ben donakaldım. Avucunu belime dokundururken gözleri yüzümdeydi. Sıcak suya rağmen tüylerim diken diken oldu.

Savio parmaklarını yavaşça yukarı kaydırıp kaburgalarımı hafifçe okşarken yoğun bir bakışla başını eğdi.

Dilim ağzımın içinde işe yaramaz bir yumru gibi ağırlaşmıştı. Bu konuda üstünlüğü elimde tutmak istiyordum ama soğukkanlılığımın kaybolduğunu hissedebiliyordum. Savio'nun yanında çıplak olmanın iyi bir fikir olduğunu neden düşünmüştüm ki?

"Beni itip durmamı söylemeyecek misin Kitty?"

"Yapma," diye boğuldum ve göğsümün alt tarafındaki parmakları durdu ve sonra her şeyi mahvettim. "Bana Kitty deme. Kendimi aptal bir çocuk gibi hissetmeme neden oluyor."

"Ah Gem, sen çocuk falan değilsin," diye homurdandı, kara gözleri beni boydan boya dolaşırken ve sonra başını eğip meme ucumu dudaklarının arasına aldı. Nefesim kesildi, elim başının arkasını kavramak için havalandı. Gözlerimi sıkarak kapattım ve duşa yaslandım. Neler oluyordu?

Dudaklarının her çekişi merkezime doğru bir zevk dalgası gönderdi. Kısa süre sonra bacaklarımın arasında giderek ağırlaşan bir uyarılma birikti. Sert bir emme gözlerimin açılmasına neden oldu. Savio bakışlarını yukarı dikmiş, meme ucumu emerken yüzümü izliyordu. Onunla ilgili en kirli fantezilerimde bile ve yetenekleri hakkındaki söylentileri bilsem bile, ağzının göğsümde ne kadar harika hissedeceğini hayal edemezdim. Tembel bir sırtışıla ağzını çekerek diğer meme ucuma doğru bir iz yaladı,

dudaklarının arasında kayboldu. Eli yukarı çıktı ve göğsümü ovmaya başladı.

Nefes nefese kalmıştım, nefes almaya ve dik durmaya odaklanmaktan başka bir şey yapamıyordum. Savio geri çekildi ve neredeyse inleyecektim. Yüz ifadesinden üzerimde yarattığı etkinin farkında olduğu anlaşılıyordu.

"Hiç memelerine dokundun mu?"

Başımı salladım.

Göğüs ucumu öptü, sonra karanlık bir şekilde gülümsedi. "Ve?"

Neden konuşuyordu? Ağzının meme ucuma geri dönmesini istiyordum. Göbeğim deli gibi zonkluyordu.

"Benim için hiçbir şey yapmadı," diye bastırdım.

"Ne utanç verici," dedi ve gözlerini benden ayırmadan meme ucumu tekrar yumuşakça emdi. Meme ucumun ağzından kaymasına izin verdi. "Sanırım o zaman bu da sana bir şey yapmıyor ve durmalıyım?"

Bir gün onu öldürecektim ama bugün değil, kesinlikle içimdeki bu gerilim geçmeden değil.

Başımı salladım.

"Korkarım bunu söylemen gerekiyor." "Durma."

"Neyi yapmayı bırakayım?" Dudakları göğüs ucuma o kadar yakındı ki bu beni tamamen çıldırtıyordu.

"Daha önce ne yaptın?"

Başını iki yana salladı. "Bunu kesmeyeceğim. Ne istiyorsan söyle." "Meme ucumu emmeye devam et," diye homurdandım yüzüme sıcaklık yayılırken.

"Dileğin benim için emirdir." Tekrar yavaşça emmeye başladı ve ben de gözlerimi kapatarak bu hissin içinde boğuldum. Parmakları karnımdan aşağıya doğru inip kasık kemiğimin hemen üzerindeki hassas deriye değene kadar tüm zaman duygumu kaybettim. Gözlerim fal taşı gibi açıldı.

"Burada emdiğimi hissediyor musun?" diye meme ucuma yaklaştı.

Başparmağı kesilmiş saç üçgenini hafifçe sıyırdı ve ürperdim. Onu orada ve her yerde hissettim. Beni hiç ihtimal vermediğim bir şekilde ateşledi.

Parmakları aşağı doğru hareket etti ve sonunda transımdan çıktım.

"Hayır," dedim, bileğini kavrarken sesim istediğimden daha az emin çıkıyordu. Bu işin çok ileri gitmesine izin vermiştim. Söz konusu Savio olduğunda, karşı koymakta çok zorlanıyordum.

"Bunu neden sürdürüyorsun, Gem? Sana kendini iyi hissettirebilirim, hiç hissetmediğin kadar iyi. Benden ne istiyorsun?"

Emin değildim, şu anda olmazdı. Çıplak bedeni bu kadar yakırken, aç bakışları tenimi dağlarken, parmakları ağrıyan yerime bu kadar yakırken olmazdı. "Bunun senin için bir oyun olmasını istemiyorum. Bu evliliği en az benim kadar ciddiye almanı istiyorum. I..." En karanlık düşüncelerini ve korkularını benimle paylaşacak kadar bana güvenmesini istiyordum, beni onu çok uzun zamandır sevdiğim gibi sevmesini istiyordum, daha önce nasıl olduğunu hatırlayamıyordum.

Gözleri yumuşadı. "Seninle evlendim, Gem. Bu bir oyun değil, bunu biliyorum, tamam mı? Beni güldürüyorsun. Spor salonunda ağzımı açık bırakan tek kız sensin. Kafes dövüşlerini birlikte izleyebildiğim tek kızsın. Kan gördüğünde çılgık atmıyor ya da kusmuyorsun. Sert ve yumuşak, cennet ve cehennem gibisin. Sen tam bir paketsin. Bu yüzden seni istedim."

Dudaklarım şaşkınlıkla aralandı.

"Şaka yapmayı ve oyun oynamayı seviyor olmam, şu anda ne tür bir sorumluluğum olduğunu bilmediğim anlamına gelmiyor. Biliyorum ve bu benim için yeni bir şey. Tüm bunların senin için yeni olduğu kadar. Daha önce hiç ilişkim olmadı. Kanat çırpıyorum ve muhtemelen yaşlanıp kırışana kadar ya da bizim durumumuzda botoks yaptırıp yüzümüzü gerdirene kadar her şeyi tekrar tekrar berbat edeceğim."

Bu şakayı yapmasına izin verdim çünkü daha önceki sözleri bu noktada ondan beklediğimden daha fazlaydı. Parmak uçlarımda durarak onu öptüm.

Belki de iç çamaşırlarıma girmek içindi, muhtemelen, ama sözleri dürüsttü, bunu gözlerinde görebiliyordum.

Uzun bir süre sadece suyun altında öpüştük, sonra geri çekildim ve utangaç bir şekilde fısıldadım. "Yatağa girebilir miyiz?" Savio'ya ikinci kez söylememe gerek kalmadı. Kapıyı iterek açtı ve bize havlu getirerek kurulanmama yardım etti.

Eğer bu kadar gergin olmasaydım, onun bu hevesi neredeyse eğlendiriciydi. Parmaklarımızı birleştirdi ve beni yatak odasına götürdü. Kalbimin göğüs kafesime çarptığını hissederek yatağa uzandım. Savio yanıma uzandı.

Yanağımı avuçlarken gözleri içime heyecan veren bir açlıkla büyüdü. Misk kokusu burnuma doldu ve merkezime bir nem dalgası daha gönderdi. "Bu senin gösterin Gem. Ne zaman dur dersin dururum. Ben büyük bir çocuğum, herhangi bir noktada durursan başa çıkabilirim."

Neden böyle anlarda böyle şeyler söylemek ve onu anlamsızca öpmek istememe neden olmak zorundaydı? Parmaklarımı boynuna doladım ve

Onu o kadar büyük bir coşkuyla öptüm ki dişlerimiz birbirine çarptı. Beceriksizliğimden utanarak yüzümü buruşturdum.

Savio buna izin vermezdi. Sırıttı. "Şimdiden sert mi oynuyorsun?"

Güldüm. Sonra tekrar denedim ve bu sefer ağızlarımız mükemmel bir şekilde birleşti. Savio doğrulup üzerime eğildi, öpüşmeyi hiç bırakmadı.

Parmakları göğüs kafesimden tekrar göğsüme doğru ilerledi ve çok geçmeden kemiksiz bir yığın haline gelmişim, kalçalarımı neredeyse umutsuzca sallıyordum. Kendimi kontrol edemiyordum. Parmakları bir kez daha karın kaslarımdan üçgenime doğru ilerlerken Savio öpücükten çekildi.

Nefesimi içime çektim ve Savio'nun pazusunu kavradım, o kadar gerildim ki yarın antrenman yapmış gibi ağrıyacağımdan emindim.

"Bu bir durak mı?"

Başımı sarsakça salladım.

Savio daha aşağılara indi ama hâlâ ağrıyan yerime dokunmuyordu. Gözleri gözlerimi tuttu ve sonra aşağı eğildi, beni ayırdı, vücudumun onun dokunuşunu ne kadar umutsuzca özlediğini hissetti.

Boğazının derinliklerinde inledi. "Çok ıslaksın, Gem. Mükemmel hissedeceğini biliyordum..." Parmak ucu aşağı kayd, kıvrımlarımın hassas iç kısımlarını okşadı. "Ve lanet olsun, öylesin. Bana ne yapıyorsun?" Isınmış etimi okşadı, nazik ama pratik hareketlerle nefesimi göğsümde durdurdu. Savio'nun bedenimin kontrolünü ele geçirmesine izin verdiğimde kolundaki elim gevşedi, ona bunu vermeme kararlılığımı unuttum - henüz değil. Ama onu uzaklaştıramazdım, başparmağının bacaklarımın arasında nazik dokunuşlar ve hareketlerle yaptığı sihirden kendimi mahrum edemezdim.

Dudakları, duyularımın geri kalanını çalan durgun bir öpücük için benimkileri buldu. Beni okşarken yetenekli ellerinin altında nefes nefese kalmış, titreyen bir karmaşaya dönüşmüştüm. Kendime zevk vermeye çalıştığımda her zaman tüm dikkatimi odakladığım klitorisime dokunmuyordu bile. Hiç böyle olmamıştı, yakınından bile geçmemişti.

Savio'nun bakışları beni tüketiyor, kokusu ve sıcaklığı beni asla kaçmak istemediğim mutlu bir kozanın içine alıyordu.

"Nasıl, Gem?" diye homurdandı, başparmağı kıvrımlarımı bir kez daha ayırırken, ama bu sefer küçük yumrularımın üzerinde gezdirdi, tırnağı kalçalarımı zıplatacak şekilde beni sıyırdı. Bir an için gözlerimin geri döneceğinden ve içime yayılan zevk akımından bayılacağımdan emindim.

Bu soruya gerçekten bir cevap vermesi gerekiyor muydu? Bana ne yaptığını çok iyi biliyordu.

Ağzının sinsice kıvrılması bunu açıkça gösteriyordu.

Gözlerimi kısıtım ama başparmağı klitorisime tekrar dokundu ve keskin bir nefes aldım. Dudakları meme ucumun etrafında kapandı. Dudaklarımdan daha önce hiç duymadığım sesler döküldü. Kendimi dizginlemeye çalışırken nefesler ve boğuk inlemeler. Ya biri bizi duyarsa?

Savio, "Kendini tutma," dedi. "Kimse bizi duyamaz."

Artık o da mı zihin okuyordu? Ona inandığımdan emin değildim. Yine de umursamayacak kadar uzaklaşmıştım. Savio meme ucuma saldırmaya devam ederken, parmağı daha hızlı ve daha hızlı kaydırarak nemimi her yere yaydı. Parmaklarından biri aşağı kayarak açıklığımla okşadı. Elim fırladı, onu durdurmak için ön kolunu kavradı çünkü ağzım kelimeleri söyleyecek durumda değildi.

Savio yukarı baktı ve bir an için sessiz komutumu görmezden geleceğinden ya da anlamamış gibi yapacağından emindim ama yapmadı.

Kısa süre sonra kendimi daha fazla tutamadım, bacaklarımdan arasına dokunuşundan ve meme ucumdaki ağzının emişinden çok etkilenmiştim. Yataktan kalktım ve serbest bırakıldığımı haykırdım. "Savio, Tanrım."

Beni en yeni gişe filmiymişim gibi izlemesi umurumda bile değildi. Parmakları beni ustalıklarla yönlendirdi, ta ki onlar durulana kadar ve ben de durulana kadar... Orgazmımın gücüyle sersemlemiş bir halde tavana baktım.

"Sana bir gün adımı haykıracağını söylemiştim. Ve ek bir bonus olarak bana Tanrı bile dedin," dedi kıkırdarak ve üzerimde gezinmeden önce dudaklarımı öptü. Parmakları hâlâ bacaklarımdan arasındaydı ve yüzündeki ifade dayanılmaz bir kendini beğenmişlikle nefes kesici bir sahiplenme karışımıydı.

Yanaklarımdaki sıcaklık daha da arttı. "Ben sana Tanrı demedim." Ama tutkunun sancıları içindeyken bu kelimeyi sarf ettiğim için utanç içindeydim. Bu kelimenin kötüye kullanılmasıydı.

"Adımı ve Tanrı'yı duraksamadan söyledin, bana sorarsan en fazla bu kadar yaklaşabilirsin." Sesinde ince bir hırıltı vardı, alttan alta bir sahiplenme akımı, neredeyse bir tur daha istememe yetecekti. Bu ahlaksız şeyin içimde olabileceğini bilmiyordum.

Eli bacaklarımdan arasından kayarak beni ürpertti. Sonra elimi tuttu ve bacaklarımdan arasına itti. Gerildim, amacından emin değildim ve sıırılsıklam olduğumun farkındaydım. Hiç bu kadar ıslak olmamıştım.

Savio parmaklarımı kıvrımlarım boyunca yönlendirdi ve utançtan her an bayılacağımdan emindim ama yine de gözlerimi onunkilerden alamıyordum. Elimi bacaklarımın arasından kaldırıp yüzüne götürdü. Tenim sularıyla kaplanmıştı. Ne yapacağına, beni tatmak istediğine inanamayarak geri çekilmeye çalıştım.

"Sakin ol, Gem," diye mırıldandı.

Dediğini yapmak için kendimi zorladım. O büyük bir çocuktuktu, bunu yapmak isteyip istemediğini bilirdi.

Sonra her bir parmağımı kavrayıp yalayarak temizledi, gözlerini bir kez olsun benden ayırmadı ve alçak sesle mırıldandı. Dilinin her vuruşunda göbeğim zonkluyor, tamamen büyüleniyor, utaniyor ve tahrik oluyordum. Sadece o dilin ve ağzın bacaklarımın arasında nasıl hissettireceğini hayal etmek bile beni neredeyse tekrar uçuruma sürüklüyordu. Elimi tekrar bacaklarımın arasına itti.

"Meyve sularınızı toplayın," diye emretti.

Sesindeki emir karşısında gözlerim büyüdü ama parmaklarımı yönlendirmesine izin verdim. Sonra elimi tekrar yukarı kaldırdı. Bu kez yüzümün önünde tuttu. Ona sorgulayan bir bakış attım. "Tadına bak, inan bana, çok lezzetlisin."

Dudaklarımı araladım ve Savio'nun işaret parmağımı ağzıma sokmasına izin verdim. İlk kez kendi tadıma bakıyordum. Baş döndürücü, hafif tatlı bir tattı.

Savio'nun gözleri beni izlerken kararmış gibiydi. Tenim şiddetle yanıyordu. Bu daha önce yapmayı düşündüğüm bir şey değildi, katı Katolik yetiştirilme tarzımın kesinlikle onaylayacağı bir şey değildi.

Savio parmağımı tekrar çektiğinde, "Bunun için cehenneme gideceğiz," diye fısıldadım kalın bir sesle.

"İnanın bana, eğer bu size şimdiden cehenneme bir bilet kazandırıyorsa, cennet sonsuza kadar kalmak isteyeceğiniz bir yer değildir."

Güldüm. Savio'nun dine aykırı bir şey söyleyeceğine ve bununla kendimi iyi hissetmemi sağlayacağına güvenin.

Ağzı bir kez olsun ne kibirli ne de alaycı bir gülümsemeye büründü, ağzıma bir öpücük kondurmadan önce daha da yaklaştı, ta ki önü yan tarafıma değene ve kalça kemiğime karşı bana duyduğu arzusun çok açık kanıtını hissedebilinceye kadar. Ucu tenimin üzerinde kayarak beni hayrete düşüren bir nem yaydı.

Kaşlarım birbirine çarptı. Beni izlemeye mi gelmişti?

"Ne?" diye sordu alçak bir sesle.

Utangaçlığıma rağmen gözlerimi aşağıya diktim ve gerçekten de ucu parlıyordu. "Sen...?"

Kaşları birbirine yaklaştı, belli ki düşüncelerimi anlamamıştı.

Kelimeler ağzımdan dökülürken şakağımda hafif bir nabız atışı oldu. "İslaksın. Sen..." Sesimi alçalttım. "...gel?"

Savio gözlerini kırptırdı ve sonra başı öne düştü, burnu boğazıma gömüldü. "Ah Gem. Beni öldürüyorsun." Ve güldü.

Bana güldü.

Ölüm korkusu orgazm sonrasının puslu ışıltısını silip süpürdü ve yataktan kalkmaya çalışarak ondan uzaklaştım. Savio buna izin vermedi.

Kolu belime dolandı, beni bir kez daha kendine doğru çekti ve sıkıca tuttu. Yüzüne bakmadım, onun yerine omuzlarındaki kasların esneme şekline odaklandım. Çıplak tenimiz birkaç yere değiyordu - güçlü kalçası benimkine, ereksiyonu belime, kaslı kolu karnıma - ve bu inanılmaz derecede harikaydı. Mahcubiyetime rağmen bu gerçek gözümünden kaçmadı.

Parmağıyla başımı kaldırıp ona bakmamı sağladı. Ters ters baktım. "Ne kadar az şey bildiğini unutup duruyorum."

Bunun beni daha iyi hissettirmesi mi gerekiyordu? Etmedi. Toni benimle önemli şeylerin çoğunu konuşmuştu ama belli ki aynı derecede önemli bilgileri atlamıştı.

"Benimle dalga geçmeyi bırak. Nasıl büyüdüğümü biliyorsun."

Öfkeli gözyaşları gözbebeklerimi yaktı. Bir gün duygusallığımı kontrol altına alacaktım ama o gün bugün değildi.

"Evet," diye mırıldandı, alçak sesle ve karanlık, gözleri yüzümde gezinirken. Parmakları yanağımı okşadı ve teninde hâlâ izleri olan kendimin kokusunu aldım. "Sana sahip olmam gerektiğini gerçekten ne zaman anladım biliyor musun?"

Şimdi bunun neden önemli olduğunu anlayamıyordum. Başımı salladım.

"İki yıl önce kiliseden sonra seni koro üniformanla gördüğümde."

Öfkelendim. "Sanırım beni Arena'da o dar pantolonla gördüğün zamanı kastediyorsun."

Yavaş bir gülümseme, hâlâ o baskın kenarıyla, ağzının bir köşesini yukarı doğru kıvrıdı. "O zaman gerçekten dikkatimi çektin, ama daha sonra o pileli etek, mütevazı bluz ve Amish kabarıklığıyla, sana ihtiyacım olduğunu biliyordum.

sana sahip olmak." Durakladı. "İyi ve masum koro kızımı elimden gelen her şekilde *yozlaştırmam* gerekiyordu."

Gözlerimi kırıştırdım ve yutkundum. Savio burnunu çene çizgimde gezdirdikten sonra ağzımın kenarını öptü ve sahiplenici bakışları beni bir tsunami gibi çarparak havayı ciğerlerimden dışarı attı.

"Kız öğrenci fetişin olduğunu bilmiyordum," dedim, dar boğazımdan tek bir kelime çıkarabildiğime şaşırarak.

Kahkahalar göğsünde gümbürdedi. "İstemiyorum. Sana kadar değil. Ama kahretsin Kitty, beni lanet bir okul çocuğu gibi sızdırıyorsun." Ucu bir kez daha belime değerek, ıslaklığı daha fazla yayarak ve bana garip konuşmamızın nedenini hatırlatarak kelimeleri vurguladı.

"Ve hayır, boşalmadım," diye kulağıma doğru hırıldadı. "Henüz. Ama bunu değiştirmek istiyorsan buyur değiştir. Sikimi istediğin gibi kullanabilirsin."

Yutkundum, gözlerim bir kez daha vücudunda gezindi. Savio hem kıyafetleriyle hem de kıyafetsiz muhteşemdi. Bunu inkâr etmek mümkün değildi. Vegas'ın kadın nüfusunun yarısı bunu doğrulayabilirdi. Vücut hatlarını belirginleştirmek için çok çalışmak ve ter dökmek gerekiyordu; altılı karın kaslarına sahip olmak içinse daha da fazla ter dökmek ve disiplinli olmak gerekiyordu. Savio'nun sadece ima etmekle kalmayan bir sekiz karnı vardı. Karnından aşağıya doğru dalgalanıyor, spor salonunda ve kafeste geçirdiği saatlerle kazanılıyor, milyonlarca kadının hayalini kurduğu ama asla ilk elden göremediği V'ye doğru uzanıyordu.

Gözlerim sonunda o meşhur boğa dövmesinin üzerinde durdu. Onu gördüğümde yaşadığım ilk şoku ve utanç verici hâlâ hatırlıyordum. Şimdi ise hoşuma gittiğini itiraf etmek zorundaydım. Bakışlarım daha da aşağıya indi ve ağzım kurudu. Toni, Diego'yu ilk kez çıplak gördüğünde çıldırdığından kısaca bahsetmişti, ta ki bana böyle bir şey söylediği için ben çıldırana kadar. Şimdi anlıyordum.

"Nefes al, Gem. Isırmayacak."

Gülmeye çalıştım ama sesim biraz utanç verici bir gurultuya benziyordu.

Savio beni itmedi, sakince sırt üstü yattı. Karın kaslarını izlemeye başladım, güvenli bir yerdi, sert düzlemlerin tadını çıkarıyordum, sonra yavaşça aşağıya indim. Boğanın boynuzlarının dış hatlarını takip ederek daralmış gözlerine ve kışkırtıcı bir şekilde bükülmüş ağzına ulaştım. Elimi boyunun etrafında dolaştırdım. Kendini iyi hissediyordu, sert ama pürüzsüz ve inanılmaz derecede sıcaktı.

Savio'nun karın kasları esnedi ama ses çıkarmadı.

Dövüş eğitimi bana ne yapacağımı bilmiyorsam tavsiye istemeyi öğretmişti, ben de öyle yaptım. "Sana istediğin şekilde nasıl dokunacağımı bana gösterebilir misin?"

Gemma'nın elini kendi elimle kapattım ve ona beni nasıl okşayacağını gösterdim. Yanakları pembeleşmişti ama yüzünde yoğun bir odaklanma ifadesi vardı. Gemma'nın bu konuda bile en iyisi olmak isteyeceğine güvenin.

Taşaklarım şimdiden zonklamaya başlamıştı. Kahretsin, Gemma'yı çıplak gördüğüm andan beri zonkuyorlardı ve sonunda amına dokunduğumda, yükümü boşaltacağımdan emindim. Son erken orgazmımı hatırlamıyordum bile.

Güzel vücudunu izlerken, parmaklarını sikimin üzerinde görünce, kısa süre sonra kalçalarımı elleriyle buluşmak için pompalamaya başladım. Lanet olası bir el işi beni çözdü, lanet olası bir rezalet, ama Gemma beni çok fazla çaba harcamadan, fazla düşünmeden tamamen delirtti.

Sikim daha da sertleştğinde gözleri büyüdü ve bir iniltiyle boşaldım, biraz fazla hevesle pompalamaya devam ettiği için kalçalarım ve karnımda bir karmaşaya neden oldu. Kıkırdarak başımın geriye düşmesine izin verdim.

Güvende olmak için yatağın yanına sakladığım peçetelere uzandım ve döllerimi temizlemeye başlamadan önce Gemma'ya birkaç tane uzattım. Gemma dudağını ısıırıyor, düşüncelere dalıyordu. Kızların ne düşündüğünü merak etme zahmetine hiç girmemiştim. Bu bana zaman ve enerji kaybı gibi gelmişti ama Gemma söz konusu olduğunda, o güzel kafanın içine bir göz atmak için her şeyimi verirdim.

Kolumu beline dolayarak onu kendime doğru çektim. Güvensiz, neredeyse suçlu görünüyordu. Bu geleneksel saçmalık muhtemelen yine kafasını karıştırıyordu. Zevk nasıl günah olabilirdi ki? Parmak ucumu şakağında gezdirdim. "Düşünceleriniz için dolar."

Gemma bana doğru bastırđı ve yüz ifadesini görme şansından beni mahrum bıraktı.

"Gem, hadi. Bir şeyler söyle. Bu sessizlik bana seni istemediğın bir şeyi yapmaya zorlamışım gibi hissettiriyor." Kendimi sık sık suçlu hissetmezdim, çoğunlukla da Gemma'yla ilgili olarak ve uykusuz gecelerim kesinlikle vicdan azabımdan kaynaklanmıyordu ama Gemma'yı zorlamış olma fikri beni düşündüğümden daha fazla rahatsız ediyordu. Onun da istemesini, beni istemesini istiyordum.

"Beni hiçbir şey yapmaya zorlamadın. Ben istedim." Şükürler olsun.

"Sonra ne olacak? Mesajın yerine ulaşması için popoma seks günah değildir dövmesi mi yaptırmalıyım?"

Gemma bir kahkaha atarak göğsümü tokatladı ve ardından bir kez daha karın kaslarımın izini sürmeye başladı. "Kıcının şeklini bozma."

"Arkam..." Aşağı bakmadan önce gülümseyerek başımı salladım. "Bu, onu görmekten hoşlandığın anlamına mı geliyor?"

Bakışlarıma karşılık verdi. "Gerçekten iltifat mı bekliyorsun? Kendi ismiyle dövme yaptırdığını hayal edebileceğim tek kişi sensin."

Sırıttım. "Konuyu değıştirme."

Omuz silkti. "Bakması güzel." "Ben de senin kıcını seviyorum, Gem."

O öpülesi ağzını büzdü. Parmaklarımı belinde ve kalçasında gezdirdim, gözlerinin bu hissin etkisiyle dalgalanarak kapanmasının keyfini çıkardım. "Her zaman her şeyin farklı olacağını hayal etmiştim..."

"Nasıl farklı?"

"Bir erkekle yakınlaşmak. Annem benimle bu konuda hiç konuşmadı ama teyzem bir keresinde beni kot pantolonum ve tişörtümle gördü ve böyle giyinirsem erkeklerin bana dokunmasını istediğimi, erkeklerin dürtüleriyle hareket ettiklerini ve örtünmezsem kendilerini tutamayacaklarını söyledi."

Alay ettim. "Ne saçmalık ama," diye homurdandım. Gem'in yüzünü yukarı kaldırdım. "Nasıl giyinirsen giyin, sadece bir pislik bunu istediğini düşünür. Ve erkeklerin belli bir noktadan sonra kendilerini tutamayacakları tamamen saçmalık Gemma. Geri dönüşü olmayan bir nokta yok. Bu, hasta piçlerin tecavüzü haklı çıkarmak için kullandıkları bir şehir efsanesi. Altımda cırılçıplak yatıyor olsan ve sikim o güzel amcığına dayanmış olsa bile, bana söylersen durabilirim."

Gemma gülümsedi.

"Demek istediğim, gözyaşları içinde ağlardım ve taşaklarım patlardı ama tereddüt etmeden dururdum. Bana her noktada güvenebilirsiniz."

Gemma bir kolunu bana doladı, vücudu benimkine karşı yumuşadı. "Teşekkür ederim."

Ne için olduğundan tam olarak emin değildim ama onun rahatlama hissi hoşuma gidiyordu. "Bana kendinle ilgili kimsenin bilmediği kişisel bir şey söyle."

Gerildim. İlk tepkim alaycılığa başvurmak oldu. Bu kadar çok konuşacağımızı tahmin etmemiştim, özellikle de duygular hakkında ama Gemma'yla aramızdaki ilişkinin yürümesini istiyordum. Bunu gerçekten istiyordum ve *sadece* bu yüzden değil, kirazını patlatmak istediğim için de.

Erken çocukluğum olan kara deliğe dalmak istemedim ve bu gerçekten kimsenin bilmediği bir şey olmayacaktı.

Gücü geri aldıktan sonra Las Vegas'taki hayatımın ilk günlerini düşündüm. Yıllarca savaştıktan ve kaçtıktan sonra aniden bir evim ve bir Falcone olmanın izin verdiği kadar normale yakın bir hayat yaşama şansım olmuştu ki bu hala herkesin normalinden çok uzaktı. "Diego ile ilk arkadaş olduğumda, bunun nedeni senin evinde vakit geçirmeyi sevmemdi. İlk kez nefret, acı ve korkuyla beslenmeyen normal bir aileye tanık olmuşum. Beni yanlış anlamayın, Remo ve Nino Adamo ve beni yetiştirmek için ellerinden geleni yaptılar. Bizi korumak, bize bakmak için ellerinden gelen her şeyi yaptılar ama... Remo ve Nino'yu bilirsiniz."

Remo on dört yaşından beri kardeşlerim ve benimle ilgileniyordu ve babamız bizi yolumuzdan çekmek için İngiltere'ye yatılı okula göndermişti. Çılgın annemizle, onun sadist hobileriyle ve bizimle uğraşmak çok fazla gelmişti. "Bir süre gerçekten öyle bir aile, öyle bir hayat istedim..."

"Ve şimdi istemiyor musun?"

Tereddüt ettim. "Ailemin çılgınlıklarını seviyorum ve Kiara ile Serafina buraya geldiğinden beri işler değişti. İlk başta, eskisi gibi davranamadığım için sinirlenmişim ama şimdi bundan gerçekten keyif alıyorum, küçük canavarlardan bile. Sanırım bizim normal aile versiyonumuzu seviyorum."

"Çocuk istiyor musun?"

Dudaklarımla kulağını okşadım. "Tanrı'nın istediği şekilde kullanmadan önce seks yapmanın ilk adımında ustalaşmamız gerektiğini düşünmüyor musun?"

"Şimdi demek istemedim. Bir gün demek istiyorum."

Bu muhtemelen evlenmeden önce konuşmamız gereken bir konuydu. "İstiyorum ama önümüzdeki on yıl içinde değil. Remo'nun ve Nino'nun çocuklarının

çılgın çağ."

Gemma güldü. "Bu çılgınlık çağı hiç biter mi?"

"Nevio ile muhtemelen olmaz," diye mırıldandım. "Peki ya sen?"

"Çocuk istiyorum ama senin gibi ben de acele etmiyorum, annemin kalbini kıracak olsa bile. O şimdiden gelecek yıl ilk torununa kavuşmanın hayalini kuruyor."

İçimi bir rahatlama kapladı. Gemma'nın geleneksel yetiştirilme tarzına bakılırsa, yakında bir bebek doğurması mantıklı olurdu. "O zaman Toni ve Diego işe koyulsa iyi olur çünkü yakın zamanda küçük Gemma'lar doğurmayacağımız kesin."

Başını kaldırdı. "Peki ya küçük Savios?" "Çok fazla iş var."

Gemma sırtıttı ve beni öptü.

TWENTY-EIGHT

İlk yakınlaşmamızın ve konuşmamızın ertesi günü mutluluktan neredeyse deliye dönmüştüm.

Savio gerçekten yakınlaşmamızı sağladı ve sadece fiziksel olarak değil Seviye. Dürüst duygulara izin vermek onun için zordu; bunu şimdi görebiliyordum. Her şey mizah, alaycılık ya da kibirle renklendirilmişti. Bu onun zırhıydı, zalim bir geçmişle ve acımasız bir bugünle başa çıkma yoluydu.

O ve kardeşleri Adamo'yu yarış sahnesinin merkezine dönebilmesi için havaalanına getirirken, ben de elimle bir şeyler pişirmeye çalıştım. Şimdiye kadar Kiara'nın alanına girmek istemediğim için mutfaktan uzak durmuştum ama o beni mutfığı kendi alanım olarak görmeye teşvik etmişti. Belki de bu kadar çok insana yemek pişirmek için yardım istiyordu. Ondan başka kimse düzgün bir yemek hazırlayamıyor gibiydi. Küçük bir kızken Nonna'nın bana öğrettiği şeylerden biriydi bu. Fırıncılık ve yemek pişirme maceralarımızın anılarına değer verirdim.

Onun meşhur fıstıklı cannolisini hazırlarken içimi bir özlem kapladı. Zaman aldılar ama sonunda buna değdiler. Hamur fırında ve fıstıklı krema buzdolabındayken telefonumu aldım.

Annem telefonu açtığında sesi boğuk geliyordu. "Neyin var?"

"Grip, endişelenecek bir şey yok."

Söylemesi kolaydı ama artık Nonna'nın desteği yoktu. Öksürdü. "Gelip sana yardım edeyim mi? Belki sana biraz

 orba?"

"Teyzen   leden sonra tavuk suyuyla gelecek ama Carlotta'yı da götürürsen harika olur. Kız kardeşin zaten seni  zl yor."

"Onu ben alırım."

Kiara ve Serafina'yı aramaya çıkmadan önce cannoli'nin bitmesini bekledim. Krema ile doldurmadan önce hamurun soğuması gerekiyordu.

Kiara iki o luyla birlikte kanepede oturmuş, resimli bir kitaba bakıyordu. "Savio ve kardeşlerinin ne zaman döneceğini biliyor musun?"

Kiara başını salladı. "Sanırım Adamo'yu bıraktıktan sonra müdürle konuşmak için bir kumarhaneye gitmek istediler, bu yüzden biraz zaman alabilir. Neden?"

"Carlotta'yı almak için anneme söz verdim ve Savio'nun beni oraya g t rebilece ini umuyordum."

" ok iyi bir sürücü değilim, yoksa sizi götürmeyi teklif ederdim. Bu beni endişelendiriyor."

"Ehliyetim var ama araba kullanma konusunda pek deneyimim yok." Söz konusu ehliyetin tam olarak yasal olmadığından ve deneyiminin Diego arabasını  arpmamam için bana ba ırırken iki kez araba sürmeye çalışmaktan ibaret olduğundan bahsetmiyorum bile.

"Serafina, Greta ile balede. Arabalardan birini alıp kendiniz sürebilirsiniz."

"Arabalardan hangisi Savio'nun?"

"Bugatti, Ferrari ve şu Audi."

Elbette hepsi de spor arabaları. Bugatti'nin anahtarlarını aldım çünkü Falcone otoparkına ait araba anahtarları yı ınında ilk onları buldum.

Arabaya bindi imde midem bulandı. Çoğu Avrupa arabasının düz vites olduğunu tamamen unutmuştum. Biraz küfür ve beceriksizlikten sonra Bugatti kükreyerek canlandı ve beni zıplattı. Motoru öldürmeden çalıştırmayı   renmem için birkaç deneme daha yapmam gerekti. Bir sonraki sorun kapının önünde ortaya çıktı. Çok yakın park ettiğim için açılmıyordu. İşte o an her şeyden vazgeçtim. Arabayı binadan bile  ıkaramıyorsam, Vegas'ta araba kullanmak olağanüstü kötü bir fikir gibi geliyordu. Bir kez daha vites kolunu kurcalayarak gaza bastım. Bir saniye sonra arabanın geri viteste olmadığını fark ettim. Aya ımı frene bastırdım. Çok geç kalmıştım. Bir sıçrayışla kapılara çarptım.

Kalbim deli gibi çarpıyordu, hasarı incelemek için gözlerim faltaşı gibi açılmış bir şekilde arabadan indim. Arabanın kaputu sıkışmış, duman yükselmiş ve aşağıya bir tür sıvı damlamıştı, muhtemelen soğutma sıvısı. Kapılar da arabadan çok daha iyi durumda değildi. Savio arabasına takıntılıydı. Remo da muhtemelen kapılarını mahvetmemden pek memnun olmazdı. Yeni ailemle başlamak için ne harika bir yol.

Kiara telaşlanmış bir halde koşarak garaj yolundan aşağı indi. "Sen iyi misin?"

"Evet, ama araba değil."

"Araba kimin umurunda?" Gözlerimin içine baktı. "Boynun ve başın nasıl?"

Biraz acıdılar. Yine de ciddi bir şey değildi. Yüzüme aldığım bir darbe gibi olduğunu bilecek kadar uzun süre dövüşmüştüm. "Bunu Savio'dan saklamamın bir yolu yok sanırım?" Daha yeni ilerleme kaydetmiştik, bunu mahvetmek istemedim.

Kiara anlayışla gülümsedi. "Kapılara dokunduğunuz anda, telefonlarında açılan bir alarm verildi. Çoktan yola çıktılar. Nino beni aradı."

Midem bulanıyordu, sessiz modda olan telefonumu kontrol ettim. Savio'dan iki cevapsız arama. *Saçmalık.*

On dakika sonra bir araba yanaştı. Savio, Remo ve Nino indi.

Savio kapıya geldi, bana bakmadan önce çekilmiş kaşlarıyla arabasını inceliyordu. Kaçınılmaz patlamayı bekledim. Erkekler ve arabaları asla anlayamayacağım bir ilişkiydi.

"Araba bu durumdayken kapıları açamayız," dedi Nino, Savio'nun arkasından yaklaşarak. "Elektriği devre dışı bırakmam gerekecek, böylece tırmandığımızda çarpılmayız."

"Adamo artık arabalarımızı çalıp kaza yapamayacağı için Bugatti'min güvende olduğunu sanıyordum. Ama sen, Kitty, beni sürekli tetikte tutuyorsun." Savio çitlere uzandı ve tırmanmaya başladı, sonra da alçak bir gümbürtüyle diğer tarafa indi. Başını sallayarak boynuma dokundu. "İyi misin?"

Başımı salladım. "Özür dilerim. Carlotta'yı almak istedim ve evde beni götürecek kimse yoktu, ben de düşündüm ki..."

"Üç yüz bin dolarlık bir arabayı çarpmak için iyi bir gün olduğunu düşündün."

Kalbim güm güm attı. "Bu kadar pahalı mı?"

Savio kıkırdadı. "Merak etme. Zaten yeni bir araba istiyordum."

"Bu lanet şeyi daha altı ay önce almadın mı?" Remo çitleri incelerken sordu.

"Kızgın değil misin?" diye sordum.

"Hayır. Ama sürüş becerilerinle ilgili bir şeyler yapmamız gerekecek. Sanırım sana düşündüğümünden daha fazlasını öğretmem gerekiyor."

Yanaklarım kızardı.

Remo ona karanlık bir bakış attı. "Önceliklerinizin ne olduğunu bildiğimize göre, bir sonraki arabanızın otomatik olması iyi olur."

Arabayı kapılardan uzaklaştırmak ve sıkıştırılmış durumlarına rağmen kapıları açmak altmış dakika sürdü. Daha sonra Savio beni Nino'nun Tesla'sıyla anneme götürdü, çünkü onun arkasında zaten çocuk koltukları vardı.

"Senin için cannoli pişirdim," dedim, her şeyi berbat ettiğim için kendimi suçlu hissederek.

"Yaptıklarını telafi etmeye mi çalışıyorsun? Bu da bana her şeyi senin planlamış olabileceğini düşündürüyor."

"Ben yapmadım!" Nefes nefese kaldım. "Ve gerçekten kızgın değil misin?" "Hayat her küçük şeye sinirlenmek için çok kısa."

Bugatti'sini çarpmak küçük bir şey miydi? Mızraklı saatle bileğine dokundum. Oradaki yara izlerine dokunduğumda gerildi ama geri çekilmedi. "Teşekkürler. Sence Remo seninle aynı mantrayı mı paylaşıyor?"

"Onun için endişelenmeyin. Maddi şeyler ya da para onun umurunda değil. O şeyi tamir ettirecek ve seni kızdırmak istemediği sürece bundan bir daha bahsetmeyecek... yani muhtemelen bu akşam yemekte."

Yolda çiçek aldık, bu Savio'nun fikriydi ve onu gerçekten öpmek istememe neden oldu.

Annem solgun görünüyordu, kırmızı bir burnu ve çukur yanakları vardı. Babamın ölümü izlerini bırakmıştı ve Carlotta'nın bakımı da çok fazla enerji gerektiriyordu, ancak benim inatçı çizgimi paylaşıyordu ve bizden nadiren yardım kabul ediyordu.

Savio ona çiçekleri uzattığında yüzü aydınlandı ve bana memnun bir gülümseme verdi. "Ne de olsa bir centilmen."

Nedense bu yorum yüzümü kızarttı, annem bunu görmezden gelmeyi

tercih etti ve Savio da ukala bir yarım gülümsemeyle cevap verdi.

Carlotta yerdeki battaniyenin üzerine oturdu ve benden önce Diego'ya ait olan tahta trenle oynadı. Başını kaldırdı ve yüzünde kocaman bir gülümseme belirdi. Sonunda yanaklarına biraz renk gelmişti ama hâlâ küçük, zayıf bir çocuktü. On sekiz aylık diğer çocuklardan çok daha küçüktü. Kendini yukarı itti ve bana doğru koşmaya başladı. Onu kucağıma aldım ve göğsüme bastırdım.

Savio gülümseyerek, "Senin küçük bir versiyonuna benziyor," deyince karnımda tanıdık kelebekler uçuştü.

"Savio'ya selam söyle," dedim ona.

"Merhaba Savio," diye sıırttı Carlotta.

"Ona iyi bakabileceğinden emin misin? İlaçlarını alması gerekiyor ve eğer morarırsa onu hemen acil servise götürmeniz gerekiyor ve yarası..."

Savio annemin koluna dokundu. "Ona iyi bakılacak. Bir sorun olursa Nino fark edecektir, ayrıca yeğenlerim ve yeğenim de ona eşlik edecek."

Annem yavaşça başını salladı ve sonunda bizi kapıya kadar geçirdi. Yanağına bir öpücük kondurduktan sonra kucağımda Carlotta ile Savio'yu arabasına kadar takip ettim.

Savio onu koltuğa oturtmama yardım etti ve sonra eve döndük.

"Kimsenin aldırmayacağından emin misin?" Fısıldadım.

Bana sert bir bakış attı. "Gem, sen ailedensin, dolayısıyla kız kardeşin de aileden. Sorun yok."

Tanrım, onu *seviyordum*. Ona söylemeyi düşünürken kalbim çılgınca çarpıyordu.

Yine de Savio'nun duygulardan bahsetme konusundaki isteksizliğini bildiğim için bu fikri yuttum.

Falcone malikânesinin garaj yoluna döndüğümüzde, Savio Carlotta'yı koltuktan kaldırdı ve ona yapıştı, ben de onu içeri taşımasına izin verdim. Onu o kadar dikkatli ve nazik bir şekilde taşıdı ki, geçmişte hissettiğim öfke, kaybetmek istediğim gereksiz bir ağırlık gibi geldi.

Ortak salon terk edilmişti ama Fransız kapıları açıktı, yani muhtemelen herkes havuzdaydı. "Kız kardeşinin bana söz verdiği tatlıları kontrol etmeye ne dersin?" Savio önerdi.

"Nonna her zaman tatlıların bir erkeğın kalbine giden yol olduğunu söylerdi," dedim, bana her söylediğinde gizemli gülümsemesini hatırlayarak.

"Büyükannen çok bilge bir kadındı."

Mutfakta cannoliyi çabucak kremayla doldurdum ama Savio ve Carlotta ben daha elimi sürmeden yarısını çalmaya başlamışlardı bile. Elini ittim ama hızlı reflekslerini mutfakta bile alt etmenin zor olduğunu kanıtladı.

Carlotta kucağındayken, sonunda masaya yerleşti ve benim cannoli'mle yüzünü doldurdu. Carlotta da tıka basa yedi, geçmişte ne kadar kötü bir yiyici olduğunu düşününce bu beni daha da gülümsetti.

"Lezzetli, Gem. Hepiniz gibi."

Gözlerim büyüdü ve ona uyarıcı bir bakış attım. Carlotta'nın ne demek istediği hakkında hiçbir fikri olmasa bile, bir daha böyle bir şey söylerse kışına tekme basacaktım.

Bir ısırık daha aldı. "Seni kesinlikle tutacağım. Böyle yemek yapabilen bir kadın benim karım olmalı."

"Ben senin karınım."

"Gördün mü, doğru seçimi yapmışım."

Başımı salladım. Kapı açıldı ve Kiara, Massimo ve Alessio ile birlikte içeri girdi. Kız kardeşimden bir yaş ve iki yaş büyüklerdi ama aralarındaki yaş farkından çok daha uzunlardı. Savio Carlotta'yı yere bıraktı ama Carlotta diğer çocuklara yaklaşamayacak kadar utangaçtı. Savio eğildi, onun elini tuttu ve tanıştırdı.

Kalbim eridi.

Kiara yanıma geldi ve kolumu sıktı. "İkinizin arası iyi mi?"

Başımı salladım.

"Çok mutluyum. Her zaman Savio'nun, kardeşleriyle yaşadığı onca şeyden sonra ona bakacak iyi bir kız bulmasını ummuştum."

Ne diyeceğimi bilemedim, o yüzden sadece gülümsedim. Bana izin verirse onunla ilgilenirdim. Carlotta geceyi malikanede geçirdi, böylece annem bütün gece uyuyabildi. Falcon'larda bizim yatak odamıza koyduğumuz yedek bir yatak vardı. Carlotta annemle aynı yatağı paylaşmaya alışık, bu yüzden bize katılmasına izin verene kadar ağladı. Birkaç dakika içinde uykuya daldı ve Savio ile benim aramda kıvrılıp yattı.

Minik bedenine bilmiş bir bakış attı. "Kirli oynuyorsun. Seni gerçekten bu kadar korkutuyor muyum?"

Beni korkutmadı, dokunuşu da korkutmadı ama vücudumun buna verdiği tepki kesinlikle korkutucuydu. Sanki vücudumun kontrolünü kaybediyor gibiydim.

Carlotta sevimli bir çocuktı ve diğer çocuklarla iyi anlaşıyordu. Gemma bütün gün küçük kız kardeşi daha iyi olduğu için inanılmaz derecede mutluydu. Ertesi gün küçük kızı Gemma'nın annesine teslim ettiğimizde rahatladığımı itiraf etmeliyim. Yatağınızda yürümeye başlayan bir çocukla uyumak çok zordu ve sonunda pes edip kanepede uyudum.

Carlotta'yı eve götürdükten sonra, "Kanepede uyumak zorunda kaldığın için hâlâ kendimi çok kötü hissediyorum," dedi. Böyle bir şey için duyduğu suçluluk çok sevimliydi.

"Benimle bir film gecesi geçirerek bunu telafi edebilirsin. Patlamış mısır falan."

"Gerçekten mi? Randevu gibi mi?"

"Randevu gibi. Dün gece Los Angeles'ta gerçekleşen birkaç dövüşü izlemek istiyorum." Carlotta etrafta olduğu için onları canlı izleyememiştik. Ortak alanda kardeşlerime katılabılırdim ama Gemma'yı kız kardeşiyle yalnız bırakmak istemedim.

"L.A.'den gelen deli adamla mı?" Gemma merakla sordu.

"Kahretsin, bu tür şeyleri bilmene ve kızlardan daha fazla zevk almana bayılıyorum."

O akşam birlikte kanepeye yerleştik ve ben her zaman dövüşlerimizi ve yarışlarımızı yayınladığımız Darknet bölümüne kilitlendim, böylece insanlar onları izleyebilir ve bahis oynayabilirdi.

Gemma elinde harika kokan bir kase patlamış mısırla geldi. Bir avuç alıp ağzıma attım ve tuzlu karamel kokusuyla inledim.

"Karamel yaptım ve biraz deniz tuzu ekledim."

Ağzıma bir tane daha patlamış çekirdek attım. "Bu mükemmel. Bunu her akşam istiyorum."

"Yakında sıkılmayacak mısın?" dedi garip bir sesle, patlamış mısırı kastetmediğini düşündüren bir şekilde.

"Bir şey bu kadar iyiye, nasıl karşı koyabilirim?"

Akıntıyı açarak bir kolumu Gemma'nın omzuna doladım ve onu vücuduma doğru çektim. Üzerinde eşofman altı ve dar bir tişört vardı, saçlarını dağınık bir şekilde topuz yapmıştı. "Randevumuz için gerçekten her şeyi yapmışsın." Ben de eşofman ve tişört giymiştim ama ona takılmadan edemedim. Bu çok eğlenceliydi.

Kaşlarını çattı. "Film gecesi için giyinmenin ne faydası var?"

"Sen zaten olduğun gibi seksisin. Süslü kıyafetlere ya da makyaja gerek yok."

Memnun olduğu her halinden belli olan kız, patlamış mısırı aramıza sıkıştırarak bana sokuldu.

"Hep böyle olacağını hayal etmiştim. Birlikte olmamızı."

Yatak odası dışında nasıl vakit geçireceğimizi hiç düşünmemiştim. O kadar takıntılıydım ki geri kalan her şey arka planda kalıyordu. Ama bu, aynı şeylerden hoşlandığımız için birlikte vakit geçirmek inanılmazdı. Ona daha sıkı sarıldım ve ilk dövüşün başladığı ekrana odaklandım.

"Yüksek tekmesi kötü bir şekilde uygulandı. Doğru açıda değildi ve gergin değildi," dedi. "Sanki acemi gibiydi. Eğer bu tekmeyle sen atsaydın, diğer adam sırt üstü düşerdi."

Sesi neredeyse gururlu geliyordu, bu da bana beklenmedik bir tatmin duygusu verdi. Dövüşler boyunca Gemma'ya gizlice bakmaya devam ettim, onun yoğun ifadesinden ve acımasız spora olan hayranlığından zevk aldım. Onu neredeyse kaybettiğimi, bunu başka bir adama kaptırdığımı düşünmek beni kendime karşı çok öfkeliyordu. Büyük bir pislik yapmışım.

Son dövüş sona erdiğinde, onun yorumu olmadan bir dövüşü nasıl izleyebildiğimden emin değildim.

"Ne düşünüyorsun?" Gemma sordu.

Nedense ona gerçeği söyleyemedim. "Sana vitesli araba kullanmayı öğretmem gerektiğini."

İç çekti. "Gerçekten kızgın değil misin?"

Boğazını öptüm. "Gerçekten. Ama bunu telafi etmek istersen, hayır demem."

Ben boynuna sokulurken Gemma bana daha iyi erişebilmek için başını eğdi. "Sana bir şeyler pişirebilirim."

"Başka bir şey tercih ederim." "Savio..."

Kıkırdadım. "Denemeye değerdı." Gemma'yı da yanıma alarak kanepeye uzandım. Vücutlarımız birbirine yaslandı, öpüştük. Bacağını kalçama geçirmeden önce elimle onun sıkı poposunu sıktım. "Kardeşlerinin içeri girmeyeceğinden emin misin?"

"Güven bana, yapmayacaklar. Neyin peşinde olduğumuzu tahmin edebilirler."

Gemma'nın yanaklarına bir kızarıklık yayıldı. "Seks yaptığımızı mı düşünüyorlar?" "Muhtemelen. Hadi ama Gem. Bu gerçekten o kadar kötü mü?"

Cevap vermek yerine beni öptü. Şikayet edecek değildim. Sözlerime rağmen Gemma'yı kanepede öpüşmekten fazlasını yapmaya ikna edememiştim. Yine de yatağa girdiğimizde cazibeme ve parmaklarıma karşı koyamadı. Vücudum daha fazlası için çığlık atsa da Gemma'yı ellerimle boşaltmak bağımlılık yapıyordu ama bu sefer onu zorlamayacaktım. Bir kez olsun sikimi kontrol altında tutacaktım.

Gemma, Nino'nun Lotus'unun direksiyonunda otururken endişeyle alt dudağını kemirdi. Çocuklar yüzünden nadiren kullandığı bir arabaydı bu.

"Kardeşinin aldırmayacağından emin misin?"

Nino'ya sormamıştım. Bugün Tesla'sını işe götürecekti ve Lotus'una ihtiyacı olmayacaktı. "Odaklan, Kitty."

Gemma bana kaşlarını çatarak baktı ve sonunda arabayı çalıştırdı. Ayağını debriyaja koymayı unuttu ve motor acınası bir teklemeyle durdu.

"Sakın söyleme!" diye tısladı.

Rahatlamak için koltuğumu geriye ittim ve bir sırtışı bastırdım. "İşini yap o zaman."

Arabayı tekrar çalıştırdı ve birinci vitese taktı. Kaşlarını çatarak arabayı harekete geçirdi ama debriyayı çok hızlı bıraktı. Lotus ileri doğru sarsıldı, sonra öldü.

"Yine," dedim. "Bu sefer daha yavaş."

"Çünkü bir Lotus yavaş gitmek içindir," diye mırıldandı. Mücevherim bir şeyde kötü olmaktan nefret ederdi.

"Yürümeyi denemeden önce emeklemeyi öğrenmelisiniz."

Gözlerini kısmıştı. Bu sefer dediğimi yaptı ve araba yavaşça garaj yolundan aşağı yuvarlandı.

"Şimdi gaza bas."

Yaptı, ama çok sert. Motor kükreyerek ikinci vitesine takılması için yalvardı. Gemma panikledi ve motoru bir kez daha durdurdu.

İç çekerek başını salladı. "Bana bunu öğretmek istediğine emin misin? Diego şimdiye kadar çığlık atmaya başlamış olurdu."

"İstersem sabırlı olabilirim. Bağırmayacağım. Tekrar dene." Remo gibi babamızın sabırsızlığı bana miras kalmamıştı.

İki saat sonra, Vegas'ta hızlı bir tur attıktan sonra tesise döndük. Lotus'u garaj yoluna park ettiğinde Gemma'nın yüzü gülüyordu.

"İyi iş çıkardın-"

Kollarını bana doladı ve beni öptü. Kemerimi çözerek öpücüğü derinleştirmek için eğildim. Gemma'yı öperek saatler geçirebilirdim.

Bir patlama sesi bizi ayırdı.

Nevio arabanın kaputunun üzerine diz çöktü, yüzünü ön cama dayadı ve yumruklarıyla cama vurdu.

Kapıyı iterek açtım. "İşte bu," diye hırladım. "Kafanı tuvalete sokacağım, PIA!"

Gemma'ya dönerek, "Canavarı yakalamama yardım et." dedim.

İkimiz de arabadan indik. Nevio kıkırdayarak kaputtan indi ve hızla uzaklaştı.

Gemma gülerek onun peşinden koştu. Bir süre onun kığını izledikten sonra küçük canavarı kovaladım. Nevio bizden tavşan gibi kaçtı. Gemma bir ağacın arkasına saklanan yeğenimle yüzleşirken sıırıyordu.

Bütün gün onu izleyebilirdim ama Nevio'ya bir ders verilmesi gerekiyordu. Gemma'nın saldırısından kaçınmak için sola doğru hamle yaptı ve sonunda gömleğinin arkasını yakaladım. Onu kendime doğru çekerek kolumu beline doladım ve yerden kaldırdım. Başı aşağıda olsa bile mücadele etmeye devam etti.

"İntikam zamanı."

"Hayır!"

Gemma nefes nefese yanımda durdu. "Onu tuvalete sokmayacaksın, değil mi?"

Bunu yapmaya niyetliydim ama yüzüne bakınca bunun bana artı puan kazandırmayacağını fark ettim. "Onu havuza atacağım."

Nevio'yu havuza taşıdıktan sonra suyun üzerinde tutarken çığlık atmaya devam etti. Ne yazık ki Remo kolunda Greta ile bize doğru geliyordu. "Burada neler olduğunu bilmek istiyor muyum?"

"Muhtemelen hayır," dedim, hâlâ Nevio'yu tutuyordum. "Çocuk yine baş belası olmaya başladı."

Remo Greta'yı yere bıraktı ve Nevio'yu ona vermemi işaret etti. İç çekerek çocuğu ona uzattım. Nevio'yu yere bıraktı ve önünde çömeldi. "Sana durmanı söylediğimde duracaksın."

Nevio Greta'ya baktı, belli ki onun desteğini umuyordu. Ona yardım edemeden onu yakaladım. "Bize birkaç bale hareketi göstermeye ne dersin bebek surat?"

Gemma, Greta ve beni eve doğru takip ederken gülümsedi. Remo hâlâ Nevio'yla konuşuyordu. Çoğu zaman çocuğun dinlediği tek kişi oydu.

Greta'yı yere bıraktım. Utangaç görünüyordu.

"Hadi, Greta. Gemma'ya neler yapabileceğini göster."

Greta o bale pozisyonunu aldı ve küçük bir reverans yaptı.

Gemma bana doğru bastırarak yanağımdan öptü. "Onunla çok tatlısın." Sonra alkışladı. "Keşke bale yapabilseydim, ama bunun için çok sakarım."

Greta bana doğru koşup utanç içinde bacağıma sarılmadan önce gülümsedi.

Gemma sakarlıktan başka bir şey değildi. Dövüş hareketleri zarıftı ve baleden çok daha eğlenceliydi. Greta'nın başını okşadım ve Gemma'ya sıırıttım. "Demek çocuklarla şirin olmak kalbine giden yol?"

"Külotumu kastediyorsun," dedi nefesinin altından. "O da var."

Greta bir kelebeğe doğru yürüdü ve dikkatle onu izledi.

Gemma her zaman yaptığı gibi gözlerini devirmedi. "Seks senin için neden bu kadar önemli?"

Greta yeterince uzaktaydı ama ben yine de sesimi alçak tuttum. Gemma'nın başını avuçladım. "Çünkü bu inanılmaz bir duygu, uyuşturucu olmadan kafayı bulmak gibi. Ve dürüst olmak gerekirse, senin içinde olmaktan başka bir şey düşünemiyorum."

Gemma yutkundu. "Benim için seks, kendimi sana birden fazla şekilde açmak demek. İçime girmene izin vermek çok kişisel bir şey gibi görünüyor. Hayal bile edemiyorum. Sana bu kadar yakın olmanın nasıl olacağını hayal etmeye çalışıyordum..." Başını salladı ve ben ne diyeceğimi bilemedim. "Benim için özel bir an olacak ve senin için de öyle olmasını istiyorum."

"Bu *bizim* ilk seferimiz olacak, Gem. Elbette benim için özel olacak." Belki daha fazlasını söylemeliydim ama duygusal açıklamalar varlığımın felaketi idi. Neredeyse Nevio'nun tekrar aramıza girmesini arzulayacaktım.

Birkaç gün sonra, gülünç derecede kötü bir korku filmi izledikten sonra yine kanepeye oturduk. Bu kanepeler buluşmaları benim favorim haline gelmişti.

Gemma dikkatimi dağıtacak şekilde enseme okşadı. Elimi önce beline sonra da kalçasına doğru kaydardım. Gözlerini yukarı dikti ve ifadesindeki arzu karşısında neredeyse inleyecektim. Onu belinden tutarak kucağıma çektim. Omuzlarımı kavradı ve beni öptü, önce tereddütlü, sondalı bir öpücüktü, sonra neredeyse çaresizdi. Onu daha da yakınımaya çektim, ona olan ihtiyacım ön plana çıkmıştı. "Ne istiyorsun Gem?" Öpücükler arasında söyledim.

"Üst katta," diye fısıldadı.

Kanepeden kalkarken onu sabitlemek için kışının sert kalçalarını kavradım. Gemma bacaklarını hemen bana doladı, kolları boynuma yapıştı. Onu üst kata ve yatak odamıza taşıdım. Bacaklarım yatağa değdiğinde öpücükten çekildim ve Gemma'yı dikkatlice yatağa indirdim. Ben de hemen onu takip ederek vücutlarımızı birleştirdim. Amının sıcaklığı giysilerimizin kumaşından bile sikimi yakıyor gibiydi.

Güzel ağzının her santimini keşfetmek için acele etmedim, ellerim kazağının altından kayıyor, karnından göğüslerine doğru okşuyordu. Gemma yumuşak bir iniltiyle dokunuşuma karşı yükseldi.

Öpüşerek ve dokunarak Gemma'yı önümde çırılçıplak yatana kadar soydum, tıpkı ilk seferinde olduğu gibi nefesimi kesiyordu. Karnından aşağıya doğru bir yol öptüm, dilimi göbek deliğine daldırdım, ta ki kalçalarını yukarı kaldırıp beni itmeye çalışana kadar. Bir sırtışıla dudaklarımı aşağıya doğru kaydardım ve kesilmiş üçgenine bir öpücük kondurdum.

Gemma gerildi, avuç içi başımın üzerine geldi. Uyarılmışlığının kışkırtıcı kokusu burnuma doluyor, bir Siren şarkısı gibi sikimi çağırıyordu.

Yüzüm sevimli amına yaklaştığında gerildi. "Rahatla, Gem. Bu harika olacak."

Gergin duruyordu ve o zaman sorunun ne olduğunu anladım. Ona yapmak istediğim şeylerin yarısı muhtemelen Gelenekçiler tarafından

günah olarak kabul ediliyordu, ama

Yine de hepsini yapmazsam lanetleneceğim. "Ben senin kocanım, Gem. Yaptığımız hiçbir şey kötü değil, anladın mı?"

Hafifçe gevşedi. Hâlâ çok iyi bir kız, Gem'im. Onu yalamam, sikmem ve parmaklamam ne kadar sürer?

Am dudaklarını öptüm. Nefesini içine çekti. Uyluklarındaki kaslar beklentiyle titriyordu ve o küçük düğme şimdiden parlıyordu. Ağzım neredeyse ona değene kadar yaklaştım ve nefesi kesildi. Dilimin kızgın etinde yaptığı ilk gezinti beni inletti ve onun nefesini kesti. Acele etmeden Gemma'yı yaklaştırdım, ancak geri çekilip kalçasını kemirdim. Etrafındaki her şeyi unuttukça inlemeleri daha da artıyordu.

Omuzlarımla onu daha da ayırdım ve dilimi amına daldırdım. Sonunda onun içinde olmanın nasıl olacağını hayal ederek sikim eşofmanlarıma karşı zonkluyordu. Kısa süre sonra Gemma kontrolsüzce titremeye başladı. Bu sefer geri çekilmedim. Onun yerine klitorisini ağzıma aldım ve altımda patladı.

O sakinleşene kadar hafifçe emmeye devam ettim. Kukusuna bir öpücük daha kondurduktan sonra öpücüklerimi ağzına kadar götürdüm ve ukala bir gülümsemeye üzerine yerleştim.

Gemma'nın yüzü kızarmıştı. Gözleri gülümsememi fark etti ama her zamanki gibi ukalalığım karşısında gözlerini devirmedi. Kıyafetlerimin arasından sırtımı okşadı. Bu onun içindi, bu yüzden soyunmaya zahmet etmemiştim. Parmakları boynuma dolandı ve ifadesindeki özlem yoğunlaştı.

Sikeyim. Ne istediğini biliyordum. Birden kendimi gergin hissettim. Seksten önce hiç gergin olmamıştım, ilk seferimde bile. Yine de Gemma'nın yüz ifadesini görünce ve bu anın onun için ne kadar önemli olduğunu fark edince kendi nabzım hızlandı. Gemma uzun yıllardır bu anı, beni bekliyordu, bunun onun için mükemmel olmasını istiyordum. "Ne istiyorsun Gem?" Yüz ifadesinden anlayabildiğim halde mırıldandım. Söylemesini istiyordum. Bu onun seçimi idi. Sonunda evlilik içinde seks yapmasına izin verildiği için ya da birileri onay verdiği için değil. Arzuladığı şeyin bu olması gerekiyordu. "Ne istediğini söylemen sorun değil Gem."

Kendi ihtiyacımı ve taşaklarımdaki zonklamayı görmezden gelerek Gemma'nın, karımın ne istediğini söylemesini bekledim, yanakları kırmızının daha koyu bir tonuna dönüşürken bile.

TWENTY-NINE

Gemma yutkundu, gözleri kararı onun elinden almam için bana yalvarıyordu. Yanağından öptüm ve bu beni öldürse de üzerinden yuvarlanmaya başladım.

Parmakları sırtıma saplandı, bana yapıştı. "Beni senin yap."

Kalp atışlarım bir anda hızlandı. Kendimi toparlamaya çalışarak dudaklarını öptüm. "Hap alıyor musun?"

Başıyla küçük bir selam verdi.

Kendimi yukarı ittim ve Gemma'nın üzerine tekrar uzanmadan önce tişörtümü çıkardım. Onu öptüm, bir elimi aramıza soktum ve bir parmağımla kıvrımlarını nazikçe ayırdım. Orgazmından dolayı ıslanmış ve şişmişti. Parmaklarımla açıklığını yokladım, bir parmağımı içeri daldırmadan önce dilimin ağzında yaptıklarını taklit eden hafif hareketler yaptım. Duvarlarının beni sıktığını hissedince ağzına doğru inledim.

Kısa süre sonra Gemma kalçalarını oynatmaya başladı, elimin topuğu klitorisine bastırırken parmağımın her itişini karşıladı. Gözleri yarı kapalı, şehvet doluydu ve kalçasının aletime yaptığı baskı beni neredeyse çıldırtıyordu, ama yaklaşıp kadar onu nazikçe pompalamaya devam ettim. Boşalmadan önce parmağımı çektim.

Yüzünde bir şaşkınlık ifadesi belirdi.

Üzerinden yuvarlandım ve pantolonumu açmaya başladım, sonra bana yardım etmesi için ellerine uzandım. Orada öylece yatarsa daha da gerilirdi. Çok geçmeden kalan giysilerimi de çıkarmıştık. Gemma'nın gözleri sinirle dolmuştu. Ancak endişelenmesi için ona fazla zaman vermedim.

Bacaklarının arasına yerleştim ama hemen son hedefe ynelmedim. Gemma acıya hazırdı, ona verdiğim orgazma rağmen altımda gergin ve endişeliydi ve tekrar rahatlamasını istedim.

Onu acele etmeden öptüm, sikim kalçasının i tarafına bastırıyordu. Daha önce yaptığım gibi, aramıza uzandım ve tekrar yakınlaşana kadar parmağımle onu becermeye başladım. Gözlerimi onun güzel yüzünden ayırmadan ikinci bir parmak daha ekledim. Bu çok daha sıkı bir uyumdu. Nefesini tuttu, gerginliğe alışmaya çalışıyordu. Parmaklarımı yavaşça içeri ve dışarı kaydurdım, onun hissiyle sarhoş oldum. O kadar ıslaktı ki, bu beni tamamen çıldırtıyordu. İçine pompalarken başparmağımle klitorisini ovmaya başladım. Dilim, sikimin yakında onun güzel amına yapacaklarını taklit ederek Gemma'nın ağzımın içinde inlemesine neden oldu. Hafifçe geri çekildim ve sikime uzanmadan önce parmaklarımı amımdan çıkardım. Ucumla onu drtmeden önce iki parmağımı bir kez daha içine daldırdım.

Gemma bakışlarımı tuttu, dudakları aralandı. İfadesinde hiçbir tereddüt ya da şüphe yoktu. Elimden geldiğince yavaşça içine girmeye başladım. Gemma sırtıma yapıştı. Dudaklarını tekrar öptüm, sonra daha da derine indim. Kısa süre sonra inanılmaz derecede daraldı. Açıyı değiştirdim ve daha sert bir itmeyle kendimi tamamen içine yerleştirdim. Gemma irkildi, nefesini keskin bir şekilde dışarı verdi.

Kahretsin, etrafımda mkemmел hissediyordu. lmş ve doğruca cennete gitmiş olmalıydım. Gz kapaklarına ve gergin ağzına öpücükler yağdırdım. "Bunun için, senin için o kadar uzun süre bekledim ki Gem, ama buna değdi. Sen mkemmelsin."

Bana sarıldı, hızlı hızlı nefes alıyordu. Gözlerini yukarı çevirdiğinde gözleri parlıyordu ve gerildim. "Gem?"

Bana titrek bir gülümseme verdi ve kalbimin etrafındaki mengene gevşedi. "Sadece mutluyum."

İlk defa bir kızı seks sırasında ağlattım. Sonrasında, bu bir veriydi. Ne syleyeceğimden emin değildim, en azından anı mahvetmeyecek bir şey, başını kavradım ve yavaşça, dayanılmaz derecede yavaşça itmeye başladım.

"Nasıl gidiyor?"

"İyi."

Gözlerimi kıstım. Sesi iyi gelmiyordu. "Gerçek, Gem."

"Acıyor," dedi ve yüzümdeki ifadeye bakarak ekledi, "Ama umurumda değil. Bunun için, sonunda benim olman için çok uzun süre bekledim."

"Oh, Gem, ben her zaman sadece senin oldum ve bu an çok özel, anladın mı?" Onu öptüm, o tehlikeli ağzı keşfettim, o dolgun dudakları emdim. Ondaki tüm kızların hiçbir anlamı yoktu. Gemma gerçikti. Onunla evli olduğum ve onunla geçirdiğim zamanın tadını çıkardığım son birkaç hafta bunu göstermişti. Bir an için daha önce hiç söylemediğim üç kelimeyi söylemek istedim ama sonra kendimi tuttum. Alaycı bir şekilde gülümsedim. "Cehennem gibi acıtma kısmı için bir şeyler yapmalıyız."

Keskin bir nefes alarak geri çekildim. Sonra Gemma'nın muhteşem vücudunda öpücükler bırakmaya başladım ve kalçalarının arasına yerleşene kadar aşağıya doğru ilerledim. Kan izleri am dudaklarını kaplamıştı. Bu dikkate aldığım bir şey değildi, ama bu onu yememe engel olacaksa lanet olsun. Remo'nun viski ve kan hakkındaki sözlerini hatırlayınca neredeyse kendimi kaybediyordum ama sonra kendimi toparladım. Böyle bir anda kahkahalara boğulmak yanlış bir mesaj verirdi. Dilim Gemma'nın içine daldığı anda gevşedi ve uzun bir inilti çıkardı.

"Daha iyi misin?" Isırıklar ve yalamalar arasında sordum. "Tanrım, evet. Çok daha iyi. Durma," dedi.

"Yapmayacağım," diye mırıldandım ve sonra dilimle onu becerebilmek için bacağına kaydardım. "Yakında amındaki sikim için miyavlayacaksın Gem." Dilimi içeri ve dışarı kaydardım. "Ben senin beynini sikerken sen de boşalacaksın."

Savio'dan önce bir dil tarafından becerilmenin mümkün olduğunu bile bilmiyordum ve belki de bu Savio'nun özel yeteneğiydi.

"Öyle bir boşalacaksın ki"- klitorisimi emdi-"sikimin etrafında sertleşeceksin."

Dişleri beni sıyırdı ve vücudumdaki sancıya rağmen patladım, bacaklarım onun etrafında kenetlendi, kalçalarım umutsuzca sallanırken onun içine boşaldım

Ağzıma. Bedenim hala tutkunun son titreşimleriyle zonklarken geri çekildi ve üstüme yerleşti.

Tıpkı daha önce olduğu gibi, içime girerken bakışlarımı tuttu ve tıpkı daha önce olduğu gibi, nazik ve yavaştı. Geçen seferkinden farklı olarak, sadece acı yoktu. İçimin derinliklerinde bir ateş büyümeye başladı ve her itişinde Savio onu tutuşturuyor gibiydi. Beni yaladığında ya da parmakladığında aldığım zevkten çok daha derinlerde, içimin derinliklerinde hissediyordum ve her santimime yayılıyor gibiydi.

Topuklarımı yatağa gömdüm ve kalçalarımı kaldırarak onun hamlelerine karşılık verdim.

Savio uyluğumun arkasını kavrayarak hareketlerime rehberlik etti. "Şimdi nasıl, Gem?" Sorusunu, içimde özel bir noktaya çarpan derin bir hamleyle vurguladı. Benimle ilgilenmesini çok seviyordum.

Dudaklarım bir iniltiyle aralandı. "Güzel," dedim. Çok iyiydi ve her vuruşta daha da iyi oluyordu.

Ağzının bir köşesi o meşhur sırtışıyla yukarı kalktı. Gözlerimi devirdim ve Savio hızla aramıza uzanarak klitorisime bastırdı, ucu yine aynı noktayı dürttü ve serbest bırakıldığımı haykırdım. Savio'nun etrafında dönerken görüşümde yıldızlar patladı.

Acı zevkle savaşıma kadar bana daha sert çarptı ve ben sırtına tutunmak zorunda kaldım. Sonra vahşi bir hırıltıyla içimin derinliklerine boşaldı. Bunu hissedebiliyordum ve bir şekilde bu beni tekrar zevkle ürpertti.

Savio'nun ağzı benimkinin üzerinde kayıyordu, koordinasyonsuz öpücükler ve düzensiz nefesler.

Üstümde durdu ve burnumun ucunu öptü.

Hiçbir şey söylemedim, yaptıklarımızdan çok etkilenmişim. Harikaydı. Bekaretimi kaybetmek uzun zamandır Demokles'in Kılıcı gibi başımın üzerinde sallanıyordu, şimdi nihayet gerçekleşmişti.

"Aletim içindeyken sertleşeceğini söylemiştim. Bir dahaki sefere Tanrı'nın başka bir ünlemini hedefleyeceğim."

Gözlerimi devirdim. "Sen bir aptalsın."

Savio başını salladı. "Kocana saygı duymayı öğrenmedin mi sen?" "Ne yapacaksın? Bana bir orgazm daha mı yaşatacaksın?" diye sordum.

Kıkırdama.

"Kızaran koro kızıma ne oldu?" diye hırladı. "Onu bozdun."

"Yaptım, değil mi?" Boğazımı sıktı, sonra meme ucumu hafifçe ısırdı. İç kaslarım Savio'nun sikinin etrafında kenetlenirken nefesim kesildi.

Sertçe nefes verdi.

"Onu özlüyor

musun?"

Savio kıkırdadı. "Onu senden çıkarmak için çok çalışıyorum. Hayır, onu özlemiyorum Gem."

İçimden çekildi ve bunun neden olduğu acı hissiyle irkildim. Savio yüzümü taradıktan sonra vücuduna baktı. Aletini ince bir kan tabakası kaplamıştı.

Yanaklarıma sıcaklık yayıldı. Yine de, aynı zamanda, hayatımdaki anıtsal bir adım gibi hissettim. Savio beni kendine doğru çekti. Bunun aramızdaki şeyleri değiştirip değiştirmeyeceğini merak ettim, Savio'nun uzun zamandır istediği şeyi elde ettiği için ilgisini kaybedeceğinden endişelendim ama bu düşünceyle oyalanmama izin vermedim. Yorgunluk bedenimi hızla ele geçirdi ve uykuya daldım.

Seks beni bayıltmış olmalı çünkü uyandığımda saat neredeyse dokuzdu. Yatakta yalnızdım ama banyoda duş akıyordu. Savio çoktan çalışmış olmalıydı. Yataktan kayarak çıktım, çarşaflardaki lekeye bakıp kızardım. Aceleyle banyoya girdim, hâlâ çıplaktım. Dün gece giyinme zahmetine katlanmamıştım. Savio duşu açtığında sııttı. "Benimle duş almak ister misin?"

Ilık su acımın bir kısmını alıp götürürken içimi çektim. Savio beni fayans duvara bastırırken belime dokundu, yüz ifadesi her zamankinden daha da sahipleniciydi. Öpücüğü saniyeler içinde beni alevlendirdi. Savio'nun parmakları bacaklarımın arasından kayarak, ben ona karşı bir kez daha nefes nefese kalana kadar beni okşadı. Her okşayışında bana duyduğu şehvetten bahsediyordu, bu yüzden beni kaldırdığında itiraz etmedim. Duvarla güçlü vücudu arasında sıkışmış bir halde bana doğru bastırdı. Acı veren baskı karşısında irkilerek ona sarıldım. Vücudum kesinlikle bu pozisyondan yana değildi. Açıyı değiştirdi ve ağırlığım vücudumu onun ereksiyonuna doğru sürükledi, ta ki tırnaklarımı omzuna geçirip inişi yavaşlatmaya çalışana kadar.

Savio geri çekildi ve yüzümü taradı. Yüz ifadesi gerginleşti. Başını sallayarak ellerini popomun altına kaydırıp ve beni yavaşça yukarı iterek içimden çıkmasını sağladı. Kulağımı öptü. "Henüz değil, hm?"

Utanç yüzümü ısıttı. "Devam edebilirsiniz..."

"Yapabilirim, ama yapmayacağım. Bir şeyi beğenmediysen bana söylemelisin. Ben zihin okuyucu değilim Kitty. Sadece hayır de ve sonra her ne yapacaksak erteleyelim. Bir iyi tür acı vardır, bir de kötü tür acı ve bu ikincisi."

Beni yere bıraktı ve ıslak saçlarımı yüzümden çekti. "Her şeyin tadını çıkarmanı istiyorum."

"Tamam." Bizim çevremizde kadınlar kocalarını memnun etmeyi öğrenmişlerdi. Önce erkeklerin zevk alması gerekiyordu ve eğer kadın da ara sıra zevk alıyorsa, bu ek bir avantajdı ama bir gereklilik değildi.

Savio dizlerinin üzerine çökerek beni korkuttu. "Bakalım canını yakmış mıyım?" Bacaklarımdan birini kaldırdı ve beni ayırdı.

"Yapmadın-" diye inledim, dilini acıyan etimde gezdirdiğinde. "Bu acıtıyor mu?"

Başımı salladım.

Hafifçe emdi. "Peki ya bu?"

"Hayır."

Daha fazla cevap veremeyinceye kadar öptü, emdi ve ısırıldı ve sadece sırtımdaki duvar ve Savio'nun omzundaki uyluğum beni dik tuttu. Şiddetli bir ürpertiyle boşaldım. Savio şiddetli bir öpücük için ayağa kalktı ve bana kendimden bir tat verdi. "Tekrar denemek istiyorum," diye fısıldadım.

Savio duşu kapattı ve beni dışarı çekti. Üzerime bir havlu sardıktan sonra şaşkınlığıma gülümsedi. "Tekrar deneyeceğiz, Gem. Seni tekrar amına sokma fırsatını kaçıramayacak kadar çok istiyorum ama duşa karşı değil." Kalçalarımı kavradı ve beni makyaj tezgahının üzerine kaldırdı. "İşte böyle. Bu şekilde ağırlığın üzerime binmez ve yavaş ilerleyebiliriz."

Kollarımı boynuna dolayarak çıplak bedenlerimizi aynı hizaya getirdim. Bu kez, Savio içeri ittiğinde, acı sadece donuk bir gerilme hissiydi. Kısa süre sonra kalçalarımı ona doğru salladım ve kendimi bu hislere kaptırdım.

Savio mutfağa giderken ben de o içime girdikten sonra hızlıca bir duş daha aldım. On dakika sonra mutfağa girdiğimde,

Falcone klanının çoğu oradaydı. Sadece Nino ve Alessio eksikti. Savio, krep yapmakta olan Kiara'nın yanında durmuş, muhtemelen tatlıların yarısını tabağa koymadan önce çalmıştı.

Herkes bana baktığında hemen kızardım, Savio'yla ne yaptığımızı gördüklerinden emindim. Remo kaşlarını kaldırarak Savio'ya baktı, o da ukala bir şekilde gülümsemekle yetindi. Hızlı bir günaydın mırıldanıp aceleyle Savio'nun yanına giderken yanaklarım şiddetle zonkluyordu. Bir kolunu belime doladı ve ardından boğazıma bir öpücük kondurdu.

"Utandığında çok tatlı oluyorsun." İçim burkuldu. "Onlara ne söyledin?"

"Hiçbir şey."

Ona ters bir bakış fırlattım. "Bu yüzden mi bana öyle bakıyorlar?" "Bir şeyleri kendileri topladılar. Ne doğruladım ne de reddettim. varsayımlar, ama mutfağa girdiğinizde verdiğiniz tepki ve yüzünüzün kızarması ihtiyaç duydukları tüm kanıtlardı."

"Hayır," dedim sefilce. "Onlarla bir daha asla yüzleşmem."

Savio'nun gözlerinde eğlence parlıyordu. Utanç duymak için yaratılmamıştı ve keşke ben de öyle olsaydım. "Hadi ama Gem. Bir noktada sevişeceğimizi biliyorlardı."

"O kelimeyi kullanma," diye bastırdım ve kreplerle meşgulmüş gibi davranan Kiara'ya endişeli bir bakış fırlattım.

"O zaman edepsizliği biz yaptık." Kiara'nın ağzı seğirdi.

Yerin beni yutmasını istedim. Savio'yu iterek mırıldandım. "Sen imkânsızsın."

Kıkırdadı ve kulağını öptü. "Benim bu yönümü seviyorsun, itiraf et."

Bitti. Bu kelime sadece bir düşünceydi ama yine de söylemiş olabilirdim. Ben gerildim ve Savio da gerildi. Geri çekildi, aniden şakacı değildi.

"Genç aşka dair garip girişimin mide bulandırıcı derecede eğlenceli olsa da, Kiara'nın dikkatini bana kahvaltı hazırlamaktan alıkoyuyorsun, o yüzden kendine gelmeye ne dersin?" Remo mutfak masasındaki yerinden konuştu. Nevio kıkırdadı. Serafina her iki erkeğe de sert bir bakış attı ama bunun hiçbir etkisi olmadı.

Savio benden uzaklaştı ve kardeşine parmağını gösterdi. "Yıllardır Fina'ya gösterdiğin çarpık sevgiyi izlemek zorunda kaldım, artık kendine *gelsen* nasıl olur?"

Kiara'nın yanına doğru ilerledim, sırtımı gösteriye dayadığım için mutluydum. Bana yumuşak bir gülümseme verdi. "Onlara aldırma. Birbirlerine olan sevgilerini böyle gösteriyorlar."

Başımı salladım. Ancak beni telaşlandıran Remo'nun sözleri değil, Savio'nun neredeyse paniğe kapılmasına neden olan neredeyse aşk ilanıydı. "Yardıma ihtiyacın var mı?"

Kiara dikkatimi dağıtacak bir şeyler yapma ihtiyacımı hissetmiş gibi spatulayı bana uzattı. "Belki bir süreliğine sen devralabilirsin, o zaman Massimo'nun boya kalemlerini yemediğinden emin olabilirim." Minnettar bir gülümsemeyle, o mama sandalyesindeki küçük oğlunun yanına giderken ben de ocağın başında onun yerini aldım.

Sonunda Savio kolunu arkadan belime doladı. Yüzüne baktım. Şakacı gülümsemesi geri gelmişti ama önceki ciddiyetini de hatırladım. Neden bu şekilde tepki vermişti? Ona onu sevdiğimi söylersem karşılık vermesini bekleyeceğimden mi endişeleniyordu? Elbette seviyordum ama sadece o beni gerçekten seviyorsa.

Mucizevi bir şekilde parmaklarını yakmadan tavadan bir krep daha kaptı. Spatulayla ona vurmaya çalıştım ama elini geri çekince spatulayı tezgâha çarptım. "Senden hep bir adım öndeyim, Kitty."

Sadece fiziksel taraf söz konusu olduğunda. İlişkimizin duygusal kısmına gelince, kesinlikle bir adım öndeydim ve her zaman da öyleydim.

THIRTY

Mutfakta neden korktuğumdan emin değildim. Bu üç kelime daha önce de aklımdan geçmişti ama ailemin önünde bir açıklama kesinlikle olmayacaktı.

Gemma da henüz o kelimeleri söylememişti, beni zorlamaya da çalışmamıştı, bunun için minnettardım. Sadece henüz doğru gelmiyordu... ya da belki de korkağın tekiydim.

En azından seks hayatımız yavaş yavaş hız kazanmaya başlamıştı. Hâlâ yavaş gitmek zorundaydım ama umurumda değildi. Beni rahatsız eden tek şey Gemma'nın ağzının aletimden uzak durmasıydı. Dört kez seks yaptığımızda bir kez bile bir şey yapmaya kalkışmamıştı.

Onu biraz zorlamaya karar vererek, dövüş eğitimimiz sırasında kollarımı arkadan ona doladım.

"Küçük bir bahse ne dersin? Sen kazanırsan ben seninle yatarım, ben kazanırsam sen benimle yatarsın?"

"Öyle ya da böyle kazanacakmışsın gibi geliyor," diye mırıldandı.

Sözleri karşısında afallamış bir halde güldüm. "Sana oral seks yapmamın kazanmak olduğunu mu düşünüyorsun?"

Yanakları kızardı ve tekrar elini sarmaya odaklandı. Kıkırdadım ve beline sarılışımı sıkılaştırdım. "Haklısın. Kukun şimdiye kadar sahip olduğum en lezzetli ikram."

Vücudunu küçük bir ürperti kapladı. "Sana karşı kazanamayacağımı sen de benim kadar iyi biliyorsun."

"O zaman yüzüme doğrudan bir vuruş yaparsan sen, seni yere serersem ben kazanmaya ne dersin?"

Dudaklarını büzdü.

"Ha di Kitty, cesur ol. Sakın bana sikimi ağzına almaktan korktuğunu söyleme."

Bir hışımla elimden kurtuldu. "Ben *değilim*."

Öyleydi. Asıl soru, geleneksel yetiştirilme tarzının mı yoksa deneyimsizliğinin mi sorunun kaynağı olduğuydu. Muhtemelen ikisi de.

Gemma yumruklarını kaldırdı. "Değilim," diye tekrar ısrar etti. Sırıtarak omuz silktim. "O zaman başlayalım."

Hemen saldırdı. Gemma hızlıydı ve neredeyse savunmamı aşıyordu. Ön kollarıma ve yanlarıma birkaç hızlı yumruk attıktan sonra dizlerime bir tekme atmayı denedi. Bir süre onunla oynadım, onu kızdırdım. Kısa süre sonra Gemma'nın saçları terli yüzünün etrafında çılgınca kıvrıldı ve gözlerinde hayal kırıklığı parladı.

"Sana karşı kazanamayacağımı söylemiştim," diye öfkelenildi.

Yapamadı. Bacaklarına tekme attım. Nefes nefese sırt üstü yere düştü.

"Ben kazandım," diye homurdandım, onun üzerine eğilerek. Ters ters baktı, bu da beni gülümsetti.

Sadece daha geniş. Bir adım geri çekildim ve kasıklarımı işaret ederek kafese yaslandım. "Misafirim ol."

Gemma dizlerinin üzerine çöktü ve sanki sikimle değil de bir mahkemeye karşı karşıyaymış gibi yaklaştı. Gözleri kasıklarına kayarken o kadar tereddütlüydü ki azgınlığım pencereden dışarı fırladı. Ağzına boşalmaktan başka bir şey istemiyordum ama buna hazır değilse olmazdı. Daha önce hiç yüzde yüz istekli olmayan kızlarla birlikte olmamıştım.

Bir hırıltıyla onu ayağa kaldırdım ve kafese geri itmeden önce bir öpücük için ağzını aldım. "Lanet kafese tutun, Gem."

Kaşlarını çatarak parmaklarını ağın deliklerine geçirdi. Parmaklarımı boks şortunun kemerine geçirdim. Gözleri büyüdü ve dojonun kapısına doğru kaydı. "Güven bana, burada seninle olduğumu bilen hiçbir kardeşim içeri adımını atmaz." Şortunu ve külotunu aşağı çektim.

"Sen kazandın." Önümde yarı çıplak dururken sesinde şaşkınlık çınlıyordu. Her zamanki gibi amını görünce ağzım sulandı.

Önünde dizlerimin üzerine çöktüm. "Biliyorum ve kazanan olarak hangi ödüle sahip olmayı tercih edeceğime karar verebilirim ve senin amını istiyorum." Kıçını kavradım

yanaklarını sertçe sıkarak şaşkınlıkla nefes almasına neden oldu. "Sıkı tutun. Yakında bacakların gevşeyecek."

"Senin bile bu kadar kendini beğenmiş olman için bir nedenin yok," dedi.

Yukarı baktım, onun beni izlediğini gördüm, parmakları ağa dolanmıştı, dişleri alt dudağını kazıyordu.

Ağzımın bir köşesi yukarı kalktı ve hızla gözlerini kapatıp başını yukarı kaldırdı. Beni izlemek için hâlâ çok utangaçtı.

"Hayır, bu işe yaramayacak Kitty. İyi bir kız gibi o amcığı yalamamı izleyeceksin."

"Savio," diye homurdandı, gözleri hâlâ sımsıkı kapalıydı.

Parmaklarımı kalçalarının etrafında sıkarak hırladım. "Bunu benim kurallarına göre oynayacağız. Ben kazandım ve sen de beni amını yerken izleyeceksin ya da her şeye rağmen ağzını sikmek zorunda kalacağım." Bu boş bir tehditti. Gemma'nın sikim için salyalarını akıtmasını istiyordum ve belli ki bu bugün olmayacaktı.

Gözleri fal taşı gibi açıldı. Belli ki ciddi olduğuma inanmıştı. Bunun üzerinde gerçekten çalışmamız gerekiyordu. Belli ki geçmişte yaptığım pislik hâlâ şimdiki zamanı gölgede bırakıyordu.

"Güzel," dedim kısık bir sesle, sonra dikkatimi tekrar sevgi çığlıkları atan o parıldayan küçük düğmeye odakladım.

Derin bir nefes aldım.

"Ne yapıyorsun?"

Kıkırdadım. "O kadar şaşırmış görünme Kitty. Sana öyle kötü şeyler yapacağım ki koro kızının geri kalanını senden söküp alacağım." Bir şey söylemek üzereydi ama dilimi klitorisinin üzerinde gezdirdim, onu susturmak. "Çok tatlısın."

Onu yalamaya başladım, bakışlarını tutarken dilimin tüm uzunluğu ile uzun, tembel yalamalar. Yüzü kıpkırmızıydı ama bir kez olsun başını çevirmedi, bunun nedeni sadece az önceki sözlerim değildi. İyi kız Gem bunu asla kabul etmese bile, amını yalamamı seyretmeye bayılıyordu. Bunu şehvet dolu bakışlarında görebiliyordum.

Onu iki parmağımla sikerken klitorisini emdim ve sonunda Gemma'nın bacakları gevşedi. Geri çektim. "Sana söylemiştim."

Ters ters baktı ama bir şey söylemedi. "Bekle," diye emrettim, sonra kalçalarını omuzlarıma kaldırdım, tekrar içine dalmadan önce onu benim için açtım. Kalçalarını sallayarak inledi. İnlemelerini susturmaya çalışmamasını çok seviyordum. Onu yalamamı ne kadar çok sevdiğini duymama izin verdi. Onu daha sert ve daha hızlı yaladım, her vuruşta derinlere daldım. Titremeye başladı

Haykırmadan bir an önce vücudu bir yay kirişi gibi gerildi. Kalçaları elimde umutsuzca sallanıyordu ve ben onun sıcak etine karşı sııttım.

Titremesi durduğunda bacaklarını indirmeye çalıştı ama ben tuttum.

"Oh hayır, Gem. Kıpırdama, şimdi ödölümü almama izin ver. Bu en iyisi

"diye homurdandım ve beklendiği gibi titredi ve şehvetinin daha fazlası dışarı aktı. Aşırı hassas düğmesinden uzak durarak onu hafifçe yaladım. Kısa süre sonra gerginliği uzuvlarını terk etti ve kalçalarını tekrar kaydırmaya başladı, dudakları ayrıldı.

Onu yakından izledim, çok yaklaştırmak istemiyordum. Hâlâ deneyimsiz olduğu için, ben geri çekilmeden önce boşalabilirdi.

Son bir öpücükle geri çekildim ve ona en kibirli sırıtışımı verdim. Tepki bile vermedi, az önce olanlardan dolayı çok sersemlemişti. Gözlerindeki soruları görebiliyordum, belki de neden durduğumu.

Doğrulurken çenemi sildim. Gemma kollarını indirdi ama kafese yaslanmaya devam etti. "Kendimi beğenmiş olmak için bir nedenim var mı?"

"Öyle," diye itiraf etti nefes nefese. Onu öptüm. Gemma her zaman dürüsttü, onun bu yönünü her zaman takdir etmişimdir.

"Daha ister misin?" Ben sordum.

Kapüşonlu gözlerle başını salladı. Şortumu indirdim ve Gemma'yı sırtını kafese yaslayacak şekilde yukarı kaldırdım. Sonra onu yavaşça sert sikimin üzerine indirdim, bu pozisyonun onun için uygun olup olmadığını görmek için gözlerimi yüzünden hiç ayırmadım. Hâlâ dar geliyordu ve yavaş gitmem gerekiyordu ama yüzünde acı belirtisi yoktu. "Tanrım, Savio," diye bağırdı, ben t a m a m e n içine gömüldüğümde.

Ukalaca sııttım ve dudakları gerildi. "Ben sana Tanrı demedim."

İlk derin darbemle onu susturdum ve kafese doğru geri ittim. Gemma'nın başı geriye düştü. "Hayır," diye homurdandım. "Ben seni becerirken izleyeceksin."

Bakışlarını karşıladı. Bunu asla itiraf etmeyecekti ama benim baskın tarafımdan tahrik olmuştu. Kısa süre sonra daha hızlı bir ritim tutturdum. Daha iyi bir pozisyon almak için bacaklarımı kaydardım, parmaklarım Gemma'nın kık yanaklarına girerken, kafesin tıkırtısıyla spor salonunu dolduran derin, sert itişlerle ona vurdum.

İkimiz de boşaldığımızda, Gemma kucağımdayken yere çöktüm. Elimde gevşek bir şekilde asılı duruyordu. "İşte ben buna iyi bir egzersiz derim," dedim.

Gemma güldü. "Kimsenin içeri girmemesine sevindim."

"Kardeşlerim gelse bile bunun kavga sesi olmadığını bilirlerdi."

Gemma yüzünü boğazıma dayayarak inledi. Sırtını okşadım. "Kafes nasıl yanıyor?"

"Yarın morarmış olacağım."

"Dövüş eğitiminin istenen sonucu budur."

Eve döndüğümüzde, başka bir film gecesi için kanepeye yerleştik. Bu sefer Adamo'nun yılın en büyük yarışı için kalifikasyon yarışı. Kardeşim her zamanki gibi deli gibi sürüyordu.

Gemma'nın bir şeyler düşündüğünü anlayabiliyordum.

"Neden gerçek duygularını göstermekte bu kadar sorun yaşıyorsun? Benim için hissettiklerin gibi."

Hay sikeyim. Gözlerimi ekrandan ayırmadım. Duygular bir sorumluluktur. Geçmişim bunu defalarca kanıtlamıştı. "Senin için ne hissettiğimi sana gösteriyorum. Bugün iki kez."

Gemma uzaktan kumandaya uzandı ve sesi kısıtı. "Demek istediğim bu değil."

"Hadi ama Gem, duygusal saçmalıklarla bu geceyi mahvetme. Seninle evlendim, başka ne istiyorsun?" Elinden kumandayı aldım ve sesi tekrar açtım.

Gem yüzünde taş gibi bir ifadeyle televizyona baktı. "Sanki benimle evlenerek bana büyük bir hediye vermişsin gibi konuşuyorsun, sanki benim için erkek avcılığına son vermeye tenezzül ettiğin için minnettar olmalıymışım gibi. Bunun için hiç çaba sarf etmedin." Nişan yüzüğünün olduğu parmağını kaldırdı. "Eğer bana ne kadar değer verdiğini göstermenin yolu buysa, sen bir aptalsın."

Ayağa kalktı ve sinsice uzaklaştı. İnleyerek minderlere yaslandım. İşte bu yüzden ilişkilerle hiç uğraşmamıştım. Gemma'nın üst katta kayboluşunu izlerken yine de kanepede kalamadım. Diğer kızlar yaralı halde kaçıp gittiklerinde umurumda olmamıştı ama Gem'le işler farklıydı, sadece evli olduğumuz için değil.

Ayağa kalktım ve onu yatağın kendi tarafında bulduğum üst kata kadar takip ettim. Omuzlarının titremesi ne yaptığının iyi bir göstergesiydi.

yapıyor. Kendimi en büyük pislik gibi hissederek içeri girdim ve arkasındaki yatağa kaydım. Gemma sert bir savaşçı olabilirdi ama özü yumuşacıktı. Kollarımı arkadan sararak boynunu öptüm. "Ağlama Gem. Gözyaşlarını görmekten nefret ediyorum. Kalbime inen bir yumruk gibi hissediyorum."

Hiçbir şey söylemedi, sadece inatla önüne baktı.

"Babamız duygularını göstermezdi. Muhtemelen yoktu, tıpkı Nino gibi. Sadece kardeşim sadist bir psikopat değil... yani değer verdiği insanlara karşı." Durakladım. Hafıza şeridinde bir gezintiye çıkmak her ne pahasına olursa olsun kaçındığım bir şeydi. "Remo ve Nino hiçbir zaman dokunaklı çocuklar olmadılar ama ben korkunç bir kucaklayıcıydım ve içine doğduğum çevreye göre fazla hassastım. Biraz Adamo'ya benziyordum ama bu sinir bozucu özelliğimden çok çabuk kurtuldum." Gemma ağlamayı bırakmıştı ve şimdi can kulağıyla dinliyordu. "Sorun şu ki, babam herhangi bir sevgi göstermektense beni öldürmeyi tercih ederdi ve annem de beni öldürmeye çalıştı... Remo ve Nino'nun savaşmaları gereken kendi şeytanları vardı ve yatılı okulda yabancılar ve potansiyel düşmanlarla çevrili olduğumuzda, duygularımı onlardan saklamayı çabucak öğrendim. Babamıza ve muhtemelen hain ailemizin diğer üyelerine rapor verdiler. Daha sonra kardeşlerim ve ben kaçarken, duygularımı alaycılık ve mizahın arkasına saklamak Remo'ya yardım etmenin iyi bir yoluydu. Benim için endişelenmemesi gerekiyordu. Yeterince derdi vardı, bu yüzden alaycılığımı zırhım olarak kullandım. Bu şekilde, gerçekten önemli olan şeye odaklanabilirdi: bölgemizi geri kazanmak. Duygusal durumlardan kurtulmak için iğneleme ve şakaları kullanmak Gem'in ikinci doğası haline geldi. Bu duygularım olmadığı anlamına gelmiyor. Sadece onları göstermekte berbat olduğum anlamına geliyor."

"Evet, öylesin." Kucağımda döndü ve şişmiş yüzüyle bana baktı. Gerçekten benim olmadan önce yaptığım gibi burnunun kırmızı ucunu öptüm. "Yani bana karşı duyguların var?"

Onu daha da yaklaştırdım. "Evet, sana karşı duygularım var. Hem de bir sürü." "Benim de sana karşı duygularım var," dedi alaycı bir şekilde.

Onu öptüm. "Bir gün kendimi toparlayacağım, söz veriyorum."

"Herkes bir şeylerden korkar."

"Senin benim aletim gibi."

Gözlerini kıstı, sonra gülerek başını salladı. "Pekâlâ."

Yanağını okşadım. "Bunu yanlış anlama ve konuyu değiştirmek için mükemmel bir zaman olmadığını biliyorum, ama neden bana kafa vermekten kaçınıyorsun?"

"Korkmuyorum," dedi inatla.

Tek kaşımı kaldırdım. "Şimdi kim duyguları hakkında yalan söylüyor?"

"Ben değilim!" Sevimli bir hırıltıyla doğrulup kaşlarını çatarak bana baktı. "Yapayım diye beni yemliyorsun, değil mi?"

"Asla," dedim.

Eşofmanlarıma uzandı ve ben de onları aşağı çekmesine yardım ettim. Aletim serbest kaldı, zaten özel muamelesini bekliyordu. Gemma biraz daha yaklaştı ve yüzündeki konsantrasyon ifadesine neredeyse gülecektim. "Kapa çeneni," diye mırıldandı.

"Ben bir şey söylemedim."

Gemma başını eğerek dövmeme baktı. "Hoşuma gittiğinden emin değilim. O boğa tarafından izlenmek beni korkutuyor."

"O ve ben seni sikime bu kadar yakın görmeye bayılıyoruz." Gemma gözlerini devirdi.

"Eğer korkuyorsan, yap-" Dudakları ucunun etrafında kapandı ve kelimelerim bir inilti içinde öldü. Gemma'nın dudaklarını aletimin etrafında görmek neredeyse boşalmam için yeterliydi. Gemma'nın tecrübesizliği, beni emmeye çalışırken dişleri araya girdiğinde hemen ortaya çıktı. Talimatlar vererek onu güvensiz hale getirmek istemediğim için kendimi tuttum ama kısa süre sonra işler biraz fazla dişlek bir hal aldı.

Gemma'nın dişleri beni tekrar tırmaladığında tısladım ve onu farklı bir açıya getirmek için boynuna hafifçe bastırdım.

"Sakın çiğneme. Sert bir oyuna karşı değilim ama aletim bir kemik değil."

Gemma başını geriye attı, yüzü kızarmıştı. Ben onu yakalayamadan yataktan fırladı.

Gözlerindeki yaşları görene kadar neredeyse gülecektim. Yataktan fırladım ve kolumu arkadan beline doladım. Tuttuğum yerde kıvrıldı ve beni itmeye çalıştı. Ben sadece tutuşumu sıkılaştırdım.

"Emmeyi beceremediğin için mi ağlıyorsun?" Onunla alay ettim. Yapılacak en yanlış şeydi bu.

Bacağıma tekme attı ama onu bırakmadım.

"Birlikte olduğun kızların sana nasıl kafa atacaklarını, seni nasıl memnun edeceklerini bilmelerinden ve benim bunu beceremeyen bir ezik olmamdan nefret ediyorum."

Kahretsin, ciddi miydi? Neredeyse tekrar gülecektim ama sesimi bastırdım. "Gemma," dedim. "Tanrılara şükürler olsun ki ağzına hiç yarak almadın. Sana bir sır verebilir miyim?"

Omuz silkti.

"Berbat öpüşüyordun." Gerçekten de öyle değildi. Aklımı başımdan almamıştı ama şu anda onun çıldırmasını durdurmam gerekiyordu çünkü bunun gelecekteki oral seks sayısını belirleyeceğine dair bir his vardı içimde.

Gözleri büyüdü.

"Çünkü ağzınıza ilk giren benim dilim oldu ve şu halinize bakın. Öpücüklerin başımı döndürüyor."

Dudağında bir seğirme. "Ve ne var biliyor musun? Berbat öpüşmen ya da kafa vermen umurumda değil, çünkü bu benden önce pratik yapma şansın olmadığı anlamına geliyor. Çünkü ben senin her şeyinim."

Gözlerini devirdi ve elimde rahatladı. "Tamam," dedi. "Ama yine de önceki tüm sevgililerle kıyaslanmak ve zirvede olmamak fikri hoşuma gitmiyor."

"Kafes dışında bu kadar rekabetçi olduğumu bilmiyordum," dedim. "Ve inan bana, seninle birlikte olduğumdan beri geçmişimdeki hiçbir kadını düşünmedim." Bu lanet olası bir gerçektir. Gemma benim olmadan önce bile, başka bir kızla birlikte olduğum zamanların yarısında onu hayal ederdim.

"Pek sayılmaz ama bu kadar çok kızın seninle bunu yapmasından nefret ediyorum."

En başından beri tüm ilklerinin bana ait olmasını istediğini bilmek, göğsümün ondan önce yapamadığım bir tür sahiplenmeyle şişmesine neden oldu. Onun dudaklarını öptüm, tadıyla sarhoş olmuştum ve benden başka kimsenin onun ne kadar lezzetli olduğunu bilmediği bilgisiyle neredeyse uçuyordum.

Dudaklarımı kulağına kadar takip ettim. "Her gün pratik yapmaya ne dersin?" İçinden boğuk bir kahkaha patladı. "Bu senin istediğin..."

"İşte bu çok hoşuma giderdi," diye mırıldandım, kulağını öperek. Yatağa döndük ve avucumu sikimin etrafına sardım, pre-cum dışarı sızana kadar birkaç kez sıktım. Sonra meydan okurcasına gülümsedim.

"Tadı nasıl?" diye sordu merakla, ucumdaki damlacıkları işaret ederek.

"Ben nereden bileyim?"

"Hiç merak etmedin mi?"

Bazı erkeklerin kendi döllерinin tadına baktığını biliyordum ama ben bunun cazibesini hiç görmemiştim. "Benim zevklerim her zaman daha çok tatlıya yönelmiştir," dedim.

Elimi eşofmanının içine soktum ve iki parmağımı Gemma'nın am dudaklarının arasına soktuktan sonra ağzıma götürüp tadına baktım. "Neden

sen de denemiyorsun?" Ona duyduğum şehvetle parlayan sikime doğru başımı salladım.

Yanaklarını kızartan bir allıkla eğildi ve dölleri deneyisel olarak yaladı. Göğsünün derinliklerinde inledim, taşaklarım titriyordu.

Gemma dudaklarını birbirine vurdu ve omuz silkti. "Tadı pek bir şeye benzemiyor."

Elimi saçlarının arasına kaydardım, dudaklarının sikime bu kadar yakın olması sabırsızlığımı artırıyor. "Hiç lolipop yedin mi?" Tısladım.

Kaşlarını kaldırdı ama ipucumu anladı. Ucumu sanki vişneli bir buzlu şekermiş gibi yalamaya başladı. Pembe dilinin daireler çizmesini, tadına bakmasını, keşfetmesini izlerken nefesim derinleşti ve sonunda ağzını başın etrafına kapatıp emdi.

Taşaklarım yanaklarının çukurlaşmasıyla aynı ritimde titreşiyordu.

Ara sıra dişleri hâlâ sikimi sıyrıyordu ama sadece kısa bir süreliğine ve bu benim zevkimi artırıyor. Ağzını istediğim gibi sikkemek için büyük çaba sarf etmem gerekti. Yukarı doğru hafif itişlerimle senkronize kalmakta zorlanıyordu, ama lanet olsun, bunların hiçbirisi önemli değildi, çünkü Gemma'nın muhteşem ağzının horozumu emdiğini görmek hayal edebileceğim en ateşli şeydi.

Çok geçmeden patlama noktasına gelmişim.

"Benim için yut Kitty," diye homurdandım.

İsterse geri çekilme şansı vermek için boynundaki tutuşumu gevşettim, bu istediğim son şey olsa bile. Gemma emmeye devam etti, parmakları tabanımın etrafında sıkılaştı. "Siktir."

Kalçalarım daha hızlı hareket etti, onun sıcak ağzını aradı, ucum boğazının arkasını fırçaladı ve sonra taşaklarım sıkıştı ve aletimden cum fıskırdı. Gemma'nın sikimin etrafındaki dudaklarına bakmaktan kendimi alamıyordum. Neredeyse tamamen dışarı kayarken boynuna tutundum, ancak tekrar içeri ittim. Gemma gözlerime bakmadan etrafımda yutkundu. Yavaşça içinden çıktım ve tekrar yutkundu, yanakları kıpkırmızıydı. Sesimi geri aldığımda "Gem," diye mırıldandım.

Aşağı uzandım, onu kalçalarından kavradım ve karnımın üzerine kaldırdım, böylece bana yaslandı. Çenesini yukarı doğru iterek gözlerini aradım. "Sorun nedir? Tadını mı beğenmedin?" Birçok kız sevmezdi, bu yüzden bazıları ya genel olarak yutmayı reddeder ya da sadece prezervatif kullandığımda yutardı.

Ama yüz ifadesi tiksintiyi yansıtmıyordu. Suçlu ve utanmış görünüyordu. Doğrulup yanağını avuçladım. "Bana bunun geleneksel bir şey olduğunu söyleme Gem."

Gemma çelik gibi sert olabilirdi ama içi ılık tereyağı gibi yumuşaktı. Kulağına bir öpücük kondurdum, yetiştirilme tarzına ve

Ama anneannesi ve babası onu daha iyi hissettiremezdi. "Her zaman senin amını yiyorum ve buna bayılıyorum. Sularını yalayıp yutuyorum. Kahretsin, seni resmen yiyip bitiriyorum ve bundan en ufak bir suçluluk ya da utanç duymuyorum, bu yüzden sikimi emmenin günah ya da başka bir saçmalık olduğunu düşünüyorsan dur. Bana sorarsan, birbirimize zevk vermek günah olamaz." Sonra durakladım. "Ve eğer mesele sikimi yalamaktan hoşlanmamansa, o zaman bir yolunu buluruz. Günah meselesi mi?"

"Evet," diye itiraf etti.

"Tanrı'ya şükürler olsun," diye bastırdım.

Küçük bir kakhaha atarak gözlerini devirdi ve sonra tekrar ciddileşti. "Sadece bunun bana olan saygını azaltacağından endişelendim."

Alay ettim. "Beni emerek kurutman sana olan saygımı azaltmayacak, inan bana. Yoksa ben senin amını yaladığımda mı bana daha az saygı duyuyorsun?"

"Bu farklı, sen bir erkeksin."

Yüzünü ona yaklaştırdım. "Sana diğer tüm kadınlardan daha fazla saygı duyuyorum ve bu değişmeyecek Gem. Kıç tekmeleyebilirsin, en iyi şef gibi yemek pişirebilirsin ve şimdi tek eksik olan şey bana lanet bir tanrıça gibi kafa vermen ve sana bir sunak inşa edip sana tapacağım."

"Sen tam bir aptalsın!" diye haykırdı ama bana doğru eğildi ve yumuşadı. "Nasıldım?"

Geri çekildim. "Şimdi övgü mü istiyorsun yoksa dürüstçe eleştiri mi?" "Dürüstlük."

"Sana sağlam bir B-eksi verirdim."

Gözleri öfkeyle irileşti. "*B-eksi* mi?"

"A+ alana kadar çalışacağız, merak etme." Kolumu

yumrukladı. "Kendini çok beğeniyorsun."

Onu da yanıma alarak arkama yaslandım. "Beni şekle sokmalısın." Kalçalarımı kaldırarak, hâlâ sert olan sikimi poposunun yanaklarına gömdüm.

Gemma'nın kıyafetlerini çıkarmasına yardım ettim ve sonunda üzerime yerleşmeden önce onu yiyerek ona ne kadar saygı duyduğumu gösterdim. Kalçalarımın üzerinde muhteşem görünüyordu. Göğüslerini avuçlamadan önce ellerimi karın kaslarında gezdirdim. Bir an için, güzel amını en iyi şekilde gören boğaya baktı, sonra kalçalarını hareket ettirmeye başladı, ilk başta yavaşça, ben hareketsiz yatıp manzaranın tadını çıkarırken kendine zevk vermenin en iyi yolunu buldu.

Sonunda, cennet gibi hissettiren yavaş, şehvetli bir sürüşe yerleşti. Gözlerimin içine baktı, sürekli ilgim karşısında dudağını ısırды. Başladım

içine doğru itti ve onu sabit tutmak için kıını kavradı. Gemma bu hızlı tempoya ayak uydurmakta hiç zorlanmadı. Karnı kalçalarının her kıvrılışında esniyordu ve sadece bu görüntü bile beni dizlerimin üzerine çöktürmeye yetti. Bu kadın mükemmeldi ve ona kız arkadaşım olduğu için ne kadar şanslı bir piç olduğumu tam olarak bildiğimi gösterecektim.

THIRTY-ONE

Nişan yüzüğümü hiçbir yerde bulamadım. Genellikle alyansımla birlikte komodinin üzerinde bırakırdım çünkü mücevherle uyuyamazdım ama artık yoktu. Onu güzelliği için sevmiyor değildim. Tasarımı ilk gördüğüm andan itibaren gözlerime hakaret gibi gelmişti ama duygusal bir değeri vardı. Aslında onu gördüğümde hala kızırıyordum çünkü Savio'nun aşk ilanını yansıtmıyordu ama buna alışmıştım. Neredeyse iki aydır evliydik, bu yüzden parmağımda o olmadan kendimi çıplak hissediyordum.

Dört ayak üzerinde sürünerek yatağın altını kontrol ediyordum ki bir düdük sesi duyuldu.

"O kış benim kalbimin sahibi."

Omzumun üzerinden bir bakış fırlattım. "Bu kış senin yardımını kullanabilir..." Savio bitirmemi beklemedi. Göz açıp kapayınca kadar arkamdaydı ve bana sürtünüyordu. Ben kıkırdarken o boynumu dişledi. "Savio, demek istediğim bu değildi. Nişan yüzüğümü bulmam lazım. Komodinin üzerinden yuvarlanmış olmalı. Bulmama yardım et!"

"Bu hiç eğlenceli değil," diye homurdandı ve ben de pes ettim. Yerde hızlı bir sevişmeden sonra, zemini tekrar taradım. "Ya onu kaybedersem?"

Savio sahte bir ciddiyetle, "Bu kalbimi kırar," dedi.

İçimi çektim, kendimi kötü hissediyordum. "Dün gece komodinin üzerinde bırakmışımdır, eminim." "Merak etme. Hiç beklemediğin bir anda karşına çıkacaktır."

"Ya da boşlukta son bulacak ve sonsuza dek kaybolacak." "İtiraf et, yok olduğunu görmek seni üzmez."

"Bu benim nişan yüzüğüm."

Savio omuz silkti, sanki dünyanın sahibiymiş gibi başını çapraz kollarına dayadı.

Ertesi gün kanadımızın geri kalanını, mutfığı ve ortak alanı aradım ama yüzük yerinde yoktu. Bir hafta sonra Savio'ya kuyumcudan bu pahalı vahşeti yeniden yaratmasını isteyip isteyemeyeceğini sormayı düşündüm.

O akşam haftalık dövüş izleme gecemiz için oturma odamıza indiğimde, son adımda donup kaldım. Savio geniş omuzlarını ve dar kalçalarını vurgulayan siyah bir smokin, beyaz elbise gömleği ve papyon giymişti. Bense her zamanki akşam kıyafetlerimi giymiştim; dekolte bir eşofman ve dar bir tişört. "Önemli bir şey mi kaçırdım?" Endişeyle sordum. Ya bir tür Camorra galasına davetliyse ve ben unuttuysam? Savio muhtemelen bana böyle bir kalp krizi geçirtmeyi komik bulmuştur.

"Bugünün ne olduğunu biliyor musun?"

Gözlerimi kırıştırdım, hatırlamaya çalıştım. Evlilik yıldönümümüz değildi, nişanımızın yıldönümü de değildi. Doğum günü de değildi.

Savio'nun ukala gülümsemesi genişledi. "Bir şey yok mu?" Yavaşça yaklaştı. "Yarın altı haftalığına evlenmiş olacağız. Kastettiğim bu değil elbette."

Gözlerimi devirdim, hâlâ bunu anlamaya çalışıyordum. "Sekiz yıl önce..."

Kaşlarım birbirine çarptı.

"Küçük bir kız bana aşık oldu."

"Nereden biliyorsun-?"

"Seninle tam sekiz yıl önce tanıştığımı mı? Ya da bana aşık olduğunu?"

Önümde durdu. Ben ilk basamaktayken neredeyse göz hizasındaydık. "Hatırlıyorum çünkü Las Vegas'a gerçekten geldiğimi ilk kez o zaman hissettim. Her an elimizden alınabilecek bir şey gibi değil de kalıcı bir ev gibi hissetmişim, bu yüzden Diego ile gerçekten arkadaş olmaya çalıştım."

"Tamam," dedim yavaşça, bunun smokin giymesiyle ne ilgisi olduğundan hâlâ emin değildim.

"Ve bana aşık olduğumu biliyordum çünkü o gün ve o günden beri yüzünün her yerinde bu yazıyordu."

"Pekala, Bay Kibir, eğer kendi muhteşemliğinizi kutlamak için böyle giyindiyseniz, ben yukarı çıkıp biraz küvette ıslanacağım. Sen

-" Savio arka cebinden saten bir kutu çıkardı ve dizlerinin üzerine çöktü. Kutuyu açınca nişan yüzüğüm ortaya çıktı ama tam olarak değil. Beni Savio'nun malı olarak gösteren iğrenç SF baş harfleri yerine şimdi S ve G harfleri ortadaki kocaman elması kucaklıyordu. *Savio ve Gemma*. "Yüzüğü bulmak için evi aramanızı izlemek harika bir gösteriydi ama onu bulamadınız çünkü yüzük başından beri bendeydi."

Boğazım şimdiden düğümlendi ve gözlerimin arkasındaki o tanıdık karıncalanma çirkin bir ağlama seansının habercisi oldu.

"Onu aldım çünkü benim için ne anlama geldiğini yansıtacak şekilde değiştirmek istedim. Birbirimize ait olduğumuzu ve harika bir takım olduğumuzu." İlk gözyaşı kaydı.

Savio ciddileşti. "Bugün, iki yıl önce yapmam gereken şeyi yapıyorum. Gemma Bazzoli, benim karım olur musun?"

Küçük, boğuk bir ses çıkardım. "Ben senin karınım."

Bekledi. "Ama senin gibi bir kızın hak ettiği gibi elini hiç istemedim. Gemma, söyle bana, karım olma onurunu bana bahşeder misin?"

"Evet," diye bastırdım, görüşüm bulanıklaşmaya başlamıştı. Savio ayağa kalktı ve yüzüğü parmağıma geçirdi. Bir kolunu bana dolayarak beni kendine doğru çekti. "Seni seviyorum Gemma Falcone."

Yutkundum, kelimeleri oluşturmaya çalışıyordum.

Savio ıslak yanağımı öptü. "Şimdi *biliyorum* demek zorundasın."

Gözyaşlarımın arasından gülerek omzuna bir tokat attım. Sırıttı ama gözlerinde bir parça kırılğanlık vardı. Başını tuttum ve ona ıslak, özensiz bir öpücük verdim. "Seni çok seviyorum."

Savio kollarını bana doladı ve beni basamaktan kaldırdı.

"Umarım pahalı bir restoranda sürpriz bir akşam yemeği için rezervasyon yaptırmamışsınızdır.

Kendime çeki düzen vermem saatler sürer."

Savio başını salladı. "Olduğun gibi mükemmel görünüyorsun ve ikimiz de gösterişli bir akşam yemeğinden hoşlanmıyoruz. Patlamış mısır, cips ve kafes dövüşlerinin bugünü kutlamak için en doğru yol olduğunu düşündüm."

"Mükemmel," diye kabul ettim. Sonra kıyafetlerine baktım. "Kanepede rahat bir akşam için smokin garip bir seçim gibi görünüyor."

Savio'nun cevap sırtışı beni ateşledi. Beni kanepeye yatırdı ve birkaç adım geri çekildi. Yastıklara yaslanıp onu dikkatle izledim.

Ceketini silkti ve kaslı göğsünü saran beyaz elbise gömleğini gösterdi. Bu manzarayı takdir etmeme izin verdikten bir süre sonra, elbise pantolonunun yanlarından tuttu ve şeytani bir sırtışla yırttı. Aynı şeyi gömleğine de yapmaya başladığında gözlerim fal taşı gibi açıldı, ta ki boksör donuyla kalana dek.

"Striptiz kulüplerinde ne tür hazineler bulunabileceğine inanamazsınız."

Bir kahkaha patlattım. Savio striptizci olarak bir ton para kazanabilirdi. İhtiyacı olduğundan değil tabii. "Sadece sen evlenme teklif etmek için striptizci smokini seçersin!"

Bana doğru yürüdü ve uzun bir öpücük için eğildi. "İşte bu yüzden benimle evlendin."

"Seni bu yüzden seviyorum."

Beni şiddetle öptü. "Kahretsin Gem, benden vazgeçmediğin ve sık kafalılığıma katlanmaya devam ettiğin için çok mutluyum, çünkü artık benim olduğuna göre seni asla bırakmayacağım."

"Merak etme. Kalıyorum, artık *benimsin*."

Lütfen bir yorum bırakmayı düşünün. Sizin gibi okurlar diğer okurların yeni kitaplar keşfetmesine yardımcı oluyor!

Kitaplarla ilgili güncellemeleri ilk alanlardan biri olmak istiyorsanız, lütfen

Facebook grubuma katılın:

[Cora'nın Flamingo Takımı](#)

Bonus içerik ve haberler için haber [bültenime abone olun!](#)

**Daha Fazla Çeviri Kitap İçin Telegram
sayfamızı takip edebilirsiniz.**

Link İçin: [TIK TIK](#)

Kitap Sohbetleri İçin Telegramda bize katılın.

Dark Team Link İçin: [TIK TIK](#)

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.